

Bruxelles, 12.9.2018
COM(2018) 631 final

2018/0330 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european
și de abrogare a Acțiunii Comune nr. 98/700/JAI a Consiliului, a Regulamentului (UE)
nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (UE)
nr. 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului**

*O contribuție a Comisiei Europene la reuniunea liderilor organizată la
Salzburg, în perioada 19-20 septembrie 2018*

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Regulamentul privind Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, înființată într-un timp record după criza migrației din 2015, a intrat în vigoare la 6 octombrie 2016¹. Cu toate acestea, mai sunt multe de făcut pentru a asigura, în cadrul unei abordări cuprinzătoare în ceea ce privește migrația, controlul efectiv al frontierelor externe ale UE și pentru a impulsiona în mod semnificativ returnarea efectivă a migranților aflați în situație nereglementară. Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, în forma în care există astăzi, a adus îmbunătățiri în acest sens. Totuși este imperativ ca aceasta să răspundă pe deplin nivelului de ambiție și nevoilor Uniunii Europene de a proteja în mod eficace frontierele externe și de a face față provocărilor viitorului în domeniul migrației. Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european ar trebui să fie un exemplu concret de solidaritate europeană disponibilă pentru trimiterea de echipe operative atunci când este necesar și pentru consolidarea protecției frontierelor externe comune ale Uniunii.

Comisia și-a făcut deja cunoscută viziunea² în ceea ce privește o poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european, consolidată și pe deplin operațională, pentru a răspunde preocupărilor cetățenilor cu privire la securitatea și siguranța Uniunii. Pentru următorul cadru financiar multianual 2021-2027, Comisia a propus crearea unui corp permanent de 10 000 de polițiști de frontieră și aproape triplarea finanțării pentru gestionarea migrației și a frontierelor, până la 34,9 miliarde EUR, față de aproximativ 13 miliarde EUR în prezent, pentru a răspunde în mod focalizat provocărilor sporite în ceea ce privește migrația, mobilitatea și securitatea. Acest lucru va permite o mai bună gestionare a frontierelor UE de către Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și o politică mai eficace în domeniul migrației.

În plus, Comisia a propus să se acorde sprijin financiar pentru echipamente și pentru formarea componentei naționale a poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în statele membre, cu scopul de a le permite acestora să își sporească capacitatea operativă, să consolideze instrumentele existente și să pună la punct sisteme de informații la scara UE pentru gestionarea frontierelor și a migrației și pentru securitate. În acest sens, la 12 iunie 2018, Comisia a propus Fondul pentru azil și migrație, Instrumentul de gestionare a frontierelor și Fondul pentru securitate internă, în valoare totală de 20,9 miliarde EUR.

În concluziile sale din iunie 2018, Consiliul European a confirmat necesitatea unui control mai eficace la frontierele externe ale UE prin consolidarea în continuare a rolului de sprijin al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, inclusiv prin cooperarea cu

¹ Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, JO L 251, 16.9.2016, p. 1.

² Comunicare: „Un nou cadru financiar multianual, modern și capabil să asigure îndeplinirea eficientă a obiectivelor prioritare ale Uniunii Europene după anul 2020” [COM(2018)98].

țările terțe, prin sporirea resurselor și printr-un mandat consolidat. Principiile de bază convenite în concluziile Consiliului European au fost, de asemenea, susținute în continuare de statele membre în diferite foruri,³ evidențiindu-se necesitatea consolidării instrumentelor de solidaritate europeană, inclusiv în ceea ce privește asigurarea unei gestionări eficiente a frontierelor externe, cu o poliție de frontieră și pază de coastă la nivel european mai puternică, și instituirea unei politici europene în materie de returnare mai eficiente și mai coerente, bazate pe o solidaritate și încredere reciprocă sporite.

În plus, Rezoluția Parlamentului European din 30 mai 2018 referitoare la raportul anual privind funcționarea spațiului Schengen a insistat asupra necesității introducerii prompte a unei veritabile strategii de gestionare europeană integrată a frontierelor (GEIF), astfel cum au convenit instituțiile, a strategiei tehnice și operative a Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și a strategiilor naționale ulterioare ale statelor membre. Parlamentul European și-a exprimat, de asemenea, îngrijorarea cu privire la neconcordanțele în punerea în aplicare a strategiei GEIF în statele membre și a subliniat faptul că punerea integrală în aplicare a strategiei GEIF în toate statele membre este vitală pentru funcționarea adecvată a spațiului Schengen.

Ca răspuns la aceste apeluri și, mai recent, la un îndemn al Consiliului European, Comisia prezintă o serie de schimbări la nivelul poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, în special prin dotarea agenției cu o componentă operativă proprie: un **corp permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, format din 10 000 de membri reprezentând personal operativ** ce deține competențe executive pentru toate activitățile sale în vederea sprijinirii cu eficacitate a statelor membre pe teren. Corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european va constitui nu doar o schimbare cantitativă, dar va asigura și o schimbare calitativă prin garantarea unei **soluții** ușor accesibile și **fiabile**. Acesta va asigura că UE dispune în mod colectiv de capacitățile necesare pentru a-și proteja frontierele externe, pentru a preveni deplasările secundare și pentru a executa cu eficacitate returnările migranților aflați în situație nereglementară.

Având în vedere sporirea semnificativă și a echipamentelor tehnice aflate la dispoziția sa, dobândirea de competențe executive de către personalul său statutar și consolidarea într-o și mai mare măsură a capacității de a acționa în țări terțe, corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european va schimba, din punctul de vedere al calității și eficacității, modul în care UE își protejează în mod colectiv frontierele comune și gestionează fluxurile de migrație. Prin stabilirea de noi standarde și cultivarea unui spirit european în rândul polițiștilor de frontieră, poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european va deveni, de asemenea, un model de realizare a gestionării frontierelor UE.

În consecință, ar trebui adaptate funcționarea poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și, mai important, modul în care sunt stabilite prioritățile strategice pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Prin urmare, propunerea vizează structurarea

³ Declarația de la Meseberg a Germaniei și Franței „Reînnoirea promisiunilor de securitate și prosperitate ale Europei”, 19 iunie 2018.

direcției politice a gestionării europene integrate a frontierelor, prin stabilirea unui ciclu de politică în ceea ce privește strategiile europene și naționale de gestionare integrată a frontierelor. Coordonarea proceselor de planificare a gestionării europene integrate a frontierelor va fi îmbunătățită pentru o mai bună pregătire a operațiunilor la frontieră, pentru stabilirea reacției la nivelurile de impact mai ridicate și, în special, pentru o posibilă intervenție a corpului permanent și a altor capacități ale agenției în sprijinul statelor membre. Aceasta va îmbunătăți și pregătirea capacităților poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, prin coordonarea instruirii și formării, a achiziționării de echipamente pe termen scurt și lung, precum și a cercetării și dezvoltării.

De asemenea, propunerea va îmbunătăți capacitatea de a face schimb de informații și de a sprijini statele membre în domeniul returnărilor. Mai mult, aceasta este prezentată împreună cu o revizuire a Directivei privind returnarea, care urmărește să ajute statele membre să sporească eficiența returnărilor și să aibă o politică europeană de returnare mai eficace și mai coerentă. Reformarea Directivei privind returnarea propune proceduri mai clare și mai eficace pentru emiterea deciziilor de returnare și pentru soluționarea căilor de atac, pentru a asigura coerența și sinergiile dintre procedurile de azil și cele de returnare, precum și pentru o utilizare mai eficace a luării în custodie publică în vederea facilitării returnării. În acest context, modificările propuse ale Regulamentului privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european extind domeniul de aplicare al asistenței operative pe care agenția trebuie să o furnizeze statelor membre.

De asemenea, aceste modificări intensifică și consolidează **cooperarea dintre agenție și Agenția UE pentru Azil** în ceea ce privește trimiterea de echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, în special în hotspoturi și în centrele controlate. Comisia răspunde necesității de a se asigura sinergii între procedurile de azil și de returnare prin coordonarea dintre autoritățile naționale competente și agențiile relevante ale Uniunii, precum și prin sporirea eficienței politicii comune în materie de returnare, ca element esențial al unei gestionări durabile a migrației.

Cooperarea cu țările terțe constituie un alt element esențial al gestionării europene integrate a frontierelor. Prezenta propunere consolidează cooperarea dintre agenție și țările terțe cu scopul de a promova standarde europene în materie de gestionare a frontierelor și de returnare, de a face schimb de informații și de analize de risc, de a facilita efectuarea returnărilor urmărind sporirea eficienței acestora și de a sprijini țările terțe în domeniul gestionării frontierelor și al migrației. Aceasta include trimiterea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european atunci când acest sprijin este necesar pentru a proteja frontierele externe și gestionarea eficace a politicii Uniunii în materie de migrație.

O poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european pe deplin operațională ar trebui, de asemenea, să raționalizeze și să utilizeze toate instrumentele operative existente. Comisia propune **inclusiunea Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) în propunerea privind poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european** în vederea îmbunătățirii funcționării EUROSUR și a extinderii domeniului său de aplicare pentru a

acoperi majoritatea componentelor gestionării integrate a frontierelor. Aceasta înseamnă o mai bună detectare, anticipare și reacție în situații de criză la frontierele externe ale UE și în țările terțe.

Elementele menționate anterior vor consolida gestionarea integrată a frontierelor deoarece vor permite poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european să acționeze ca o veritabilă poliție de frontieră pentru a asigura protecția frontierelor externe ale UE, pentru a gestiona în mod eficace fluxurile de migrație și pentru a contribui la garantarea unui nivel ridicat de securitate în cadrul Uniunii - o condiție esențială pentru menținerea spațiului Schengen.

Motive pentru îmbunătățirea funcționării poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european

Rezerva obligatorie pentru reacție rapidă alcătuită din 1 500 de polițiști de frontieră a reprezentat una dintre noutățile regulamentului din 2016. În pofida faptului că înființarea sa a fost un succes, rezerva poate fi activată numai în cazul intervențiilor rapide la frontieră, un tip foarte specific de intervenție care răspunde situațiilor de urgență. În ceea ce privește sprijinul operativ acordat statelor membre din prima linie în cadrul unor operațiuni comune periodice – care reprezintă cel mai frecvent tip de sprijin – agenția continuă să se bazeze în totalitate pe punerea în comun voluntară a resurselor umane și tehnice ale statelor membre.

În timpul crizei migrației, **nevoile operative ale agenției** pentru sprijinirea statelor membre din prima linie au **crescut de patru ori**: de la operațiuni care au necesitat trimiterea a 52 359 oameni/zile în 2014 până la 189 705 oameni/zile în 2017. Chiar dacă intensitatea presiunii la frontierele externe a scăzut în comparație cu 2015, numărul sosirilor neregulate pe rutele din centrul și estul Mării Mediterane scăzând semnificativ, angajamentul operativ sporit al agenției continuă să contribuie în mod considerabil la aceste rezultate pozitive.

Cu toate acestea, angajamentele voluntare ale statelor membre nu acoperă suficient nevoile operative în ceea ce privește resursele umane și tehnice stabilite de agenție.

Este necesar un **angajament continuu la nivel înalt** pentru a asigura o protecție adecvată și de durată a frontierelor externe. Având în vedere evoluțiile geopolitice din unele regiuni strategice ale lumii, precum și tendințele demografice la nivel mondial, se așteaptă ca Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă să ajute din ce în ce mai multe state membre ale UE să facă față presiunii migratorii, inclusiv prin sprijinirea returnărilor efective și a cooperării cu țările terțe.

Deși statele membre au anticipat în mare parte această tendință și au furnizat agenției polițiști de frontieră și experți suplimentari, din păcate, majoritatea operațiunilor comune ale agenției din perioada 2015-2018 au fost grav afectate de **persistența unor lacune**, ceea ce a făcut adesea ca sprijinul oferit de agenție să fie parțial ineficace, Comisia evidențiind în mod repetat

acest lucru⁴. **Exercițiul anual pe 2018 de angajare a fondurilor** dintre Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și statele membre a avut drept rezultat acoperirea nevoilor agenției pentru activitățile la frontierele terestre doar în proporție de 49 % în ceea ce privește polițiștii de frontieră și de 45 % în ceea ce privește echipamentele. În cazul operațiunilor la frontierele maritime, dacă nevoile în ceea ce privește polițiștii de frontieră au fost acoperite în proporție de 96 %, în ceea ce privește activele tehnice proporția a fost doar de 60 %⁵. Această deficiență permanentă a actualului mecanism de punere în comun a resurselor afectează capacitatea UE de a menține securitatea frontierelor noastre externe și trebuie să fie remediată, acest lucru fiind recunoscut în numeroase ocazii de către Consiliul JAI⁶.

Mai mult, în cadrul actualului mecanism de punere în comun a resurselor, statele membre tind să își asume angajamente privind contribuții doar pentru **locuri și perioade concrete**, limitând flexibilitatea agenției de a redistribui rapid experți și/sau active tehnice către alte zone operative, după caz. De asemenea, agenția se confruntă cu **angajamente insuficiente pentru unele luni de vârf**, precum și cu angajamente excesive în lunile cu fluxuri scăzute. Toate acestea ridică probleme deoarece agenția nu poate redistribui personalul operativ în funcție de nevoile identificate.

Agenția încearcă să compenseze contribuțiile insuficiente din partea statelor membre și lipsa de flexibilitate în ceea ce privește redistribuirea prin dezvoltarea și utilizarea propriilor capacități, în special prin punerea în comun și trimiterea de **membri detașați în cadrul unei echipe**, ca o contribuție proprie la activitățile operative. Totuși acest sistem voluntar și complementar s-a dovedit a fi, în mare măsură, insuficient pentru a permite agenției să beneficieze de avantajele sale principale, și anume de predictibilitatea pe termen lung a angajamentului și de flexibilitate în vederea redistribuirii. Deși membrii detașați în cadrul unei echipe ar putea fi puși la dispoziția agenției timp de un an sau mai mult, majoritatea acestora sunt detașați numai pentru perioada minimă de trei luni prevăzută de regulament.

Învățămintele desprinse din operațiunile agenției arată că există o nevoie evidentă de a avea în cadrul agenției personal permanent, complet format, care poate fi trimis în orice moment în orice loc. Acestea confirmă, de asemenea, că există inegalitate în ceea ce privește efectivele trimise de statele membre, o lipsă a unei formări comune, a unor competențe lingvistice suficiente și lipsa unei culturi operative comune, acestea toate împiedicând cooperarea pe

⁴ În cele cinci rapoarte ale sale privind progresele înregistrate cu privire la operaționalizarea poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, adoptate în 2017, și în ultimul raport privind progresele înregistrate cu privire la punerea în aplicare a Agendei europene privind migrația.

⁵ În prezent, activitățile operative ale agenției și nivelul global al angajamentelor sunt stabilite în mod colectiv de către Consiliul de administrație al agenției printr-un program anual de lucru (până în decembrie anul n-1) și prin decizia privind numărul minim de articole de echipament tehnic pentru operațiuni (până în iunie anul n-1). Dacă aceste decizii colective corespund adesea nevoilor operative ale agenției pentru a interveni, angajamentele nu mai sunt susținute în cursul negocierilor bilaterale anuale cu agenția (toamna anului n-1), atunci când statele membre își asumă angajamentele concrete privind contribuțiile individuale concrete.

⁶ A se vedea rezultatul reuniunii Consiliului JAI din 27-28 martie 2017 axată pe trimiterea de resurse de către statele membre și rezultatul reuniunii Consiliului din 4-5 iunie 2018 în care se ia în considerare intensificarea sprijinului acordat agențiilor UE, în special Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă.

teren. Un personal complet format având aceeași cultură profesională ar aduce o valoare adăugată reală.

În fine, la fel ca lacunele persistente în ceea ce privește punerea în comun a resurselor umane, agenția se confruntă periodic cu deficite semnificative ale contribuțiilor statelor membre pentru echipamentele tehnice. Deși instituirea unui mecanism obligatoriu de punere în comun bazat pe participarea egală a tuturor statelor membre pare să fie dificil de realizat, singura soluție viabilă este dezvoltarea în continuare a capacităților tehnice proprii ale agenției prin achiziționarea activelor necesare, ținând seama de pachetul financiar ambițios prevăzut în acest scop în propunerea Comisiei pentru următorul cadru financiar multianual. Acest proces va crea o cerere suplimentară de personal operativ care să acționeze ca membru al echipei pentru a întreține și a exploata toate aceste active tehnice, iar pentru această nevoie ar trebui să se aibă în vedere o soluție pe termen lung.

Rolul Uniunii în sprijinirea statelor membre în materie de returnare trebuie consolidat, acesta fiind un element esențial pentru a contribui la soluționarea situației în ceea ce privește migrația, cu care se confruntă statele membre ale UE. După cum reiese din ratele de returnare din UE din ultimii ani, există în continuare provocări în ceea ce privește efectuarea efectivă a returnărilor. Pentru 2017, statisticile Eurostat indică o scădere a ratei de returnare în întreaga UE, de la 45,8 % în 2016 la doar 36,6 %. Împreună cu propunerea de reformare a Directivei privind returnarea, care propune proceduri mai clare și mai eficace pentru emiterea deciziilor de returnare și pentru soluționarea căilor de atac, precum și o utilizare mai eficace a luării în custodie publică pentru a facilita returnările, prezenta propunere are ca scop consolidarea cadrului politic global actual în materie de returnare.

Având în vedere extinderea în continuare a sprijinului acordat de agenție statelor membre și dezvoltarea de noi activități în domeniul returnării, inclusiv în relație cu țările terțe, este evident că va trebui pus la dispoziție un personal operativ mai numeros pentru a sprijini eforturile agenției în această privință, în special având în vedere bugetul important prevăzut pentru activitățile de returnare desfășurate de agenție. Un astfel de mandat extins privind returnarea ar trebui să fie însoțit de capacități și de resurse umane adecvate, luându-se în considerare totodată numărul din ce în ce mai mare deja de operațiuni de returnare care au fost sprijinite la nivel operativ de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă: în 2018, de la data de 3 august, au fost organizate sau coordonate de către agenție 192 de operațiuni, față de 90 în aceeași perioadă în 2016 și de 194 în 2017⁷.

Experiențele din ultimii doi ani au demonstrat mai mult decât oricând importanța luării de măsuri în țările terțe, inclusiv a acordării de sprijin operativ și tehnic. Comisia a negociat în numele Uniunii acordurile privind statutul cu anumite țări învecinate, pentru a permite agenției să desfășoare activități operative de trimitere de echipe în țările respective. Au fost încheiate sau sunt pe punctul de a fi încheiate negocieri cu țările din Balcanii de Vest, iar aceste acorduri se pot extinde în viitor dincolo de țările învecinate și pot fi fără limitări teritoriale atât timp cât un astfel de sprijin acordat țărilor terțe va contribui la protejarea frontierelor externe ale UE. Va fi nevoie de personal operativ cu mult mai numeros din corpul

⁷ Date disponibile în aplicația Frontex în materie de returnare.

permanent pentru astfel de mobilizări operative și pentru a sprijini astfel de activități pe teren în țări terțe, inclusiv pentru returnare.

Obiectivele poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european

Toate elementele menționate mai sus demonstrează nevoia vitală de a se găsi **o soluție permanentă și fiabilă** pentru a asigura că agenția are capacitățile necesare pentru a proteja frontierele externe ale UE și pentru a sprijini în mod eficace returnările.

Regulamentul privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european adoptat în 2016 stabilește principiile de gestionare europeană integrată a frontierelor și definește poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, însă abordează în principal rolul Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă. Regulamentul privind EUROSUR, adoptat în 2013, a stabilit un cadru de cooperare și de schimb de informații între statele membre și agenție, însă acest cadru se limitează în prezent la supravegherea frontierelor maritime și terestre. Prin fuzionarea celor două regulamente, propunerea combină sarcinile agenției și rolul pe care trebuie să îl îndeplinească autoritățile statelor membre în funcționarea poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european.

Din acest motiv, Comisia propune înființarea, până în 2020, a **corpului permanent de poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european alcătuit din 10 000 de membri ai personalului operativ**, pentru a asigura agenției propria sa **componentă operativă** eficientă și eficientă. Prezenta propunere este menită să remedieze deficiențele curente identificate, să răspundă nevoilor actuale și să asigure disponibilitatea strategică a UE de a răspunde provocărilor viitoare. În special, este esențial să se asigure ca, până în 2020, corpul permanent să ajungă la capacitatea deplină de 10 000 de membri ai personalului operativ, pentru a-i permite agenției să răspundă situației actuale. În acest context, acțiunile pregătitoare, inclusiv toate pregătirile logistice și administrative pentru recrutare și detașare, ar trebui să aibă loc de îndată ce se ajunge la un acord politic cu privire la propunere.

Crearea corpului permanent trebuie să fie integrată într-o poliție de frontieră și gardă de coastă care funcționează bine și în cadrul căreia statele membre, Uniunea și agențiile UE, în special Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, își coordonează bine eforturile și acționează în direcția atingerii unor **obiective de politică comune și partajate**. Această coordonare va asigura capacitatea de a **partaja cu partenerii informații și analize**, de a **coordona capacitatea de reacție** și **capacitatea de a anticipa** situațiile de criză la frontierele externe pe termen scurt, mediu și lung și de a **dezvolta în comun capacitățile de reacție necesare**.

Dimensiunea acestui corp permanent de poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european se bazează în mare măsură pe actualele indicii privind angajamentele în cadrul mecanismelor de punere în comun existente care, cu toate acestea, au, cu excepția rezervei pentru reacție rapidă, un caracter voluntar. În conformitate cu decizia Consiliului de administrație, numărul total al polițiștilor de frontieră pentru activitățile operative ale agenției este de 5 000. Cu toate acestea, numărul real al membrilor echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă înregistrați în sistemul OPERA al agenției depășește 7 000. Aceste

capacități sunt completate de 1 500 de polițiști de frontieră desemnați de către rezerva pentru reacție rapidă. În plus, în domeniul returnării, agenția dispune în prezent de trei rezerve care, în conformitate cu decizia Consiliului de administrație, ar trebui să fie compuse din 600 de escorte pentru returnări, 50 de specialiști în materie de returnare și 40 de supraveghetori pentru returnările forțate. În acest context, prin **dimensiunea propusă - de 10 000 de membri ai corpului permanent** -, se intenționează să i se permită agenției ca, pe lângă completarea lacunelor actuale, să sprijine într-o și mai mare măsură statele membre din prima linie în zonele operative critice și să acopere mai multe zone din statele membre ale UE și din țările terțe, precum și să sporească în mod semnificativ numărul returnărilor.

Corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european ar trebui să fie compus din trei categorii de personal operativ: 1) membri ai personalului angajați de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (categoria 1), 2) personal detașat obligatoriu la agenție de către statele membre pentru o perioadă îndelungată (categoria 2) și 3) personal pus la dispoziție în mod obligatoriu de către statele membre pe termen scurt (categoria 3).

Elementul esențial al acestei noi abordări îl constituie includerea **personalului statutar al agenției ca membri ai corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă**, având toate competențele necesare pentru a îndeplini sarcinile de control la frontieră și de returnare, inclusiv sarcinile care necesită competențe executive. Articolul 77 alineatul (2) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că Uniunea adoptă orice măsură necesară stabilirii treptate a unui sistem integrat de gestionare a frontierelor externe. Acesta constituie temeiul juridic pentru acordarea de competențe de aplicare a legii agențiilor care acționează în numele Uniunii atunci când îndeplinesc sarcini legate de introducerea unui sistem integrat de gestionare a frontierelor externe. Cu toate acestea, competențele și sarcinile respective ar trebui definite în mod clar pentru a corespunde obiectivului de instituire a unui sistem integrat de gestionare a frontierelor externe. Prin urmare, lista sarcinilor respective face parte din propunere. Personalul din categoria 1 al agenției va fi un nou tip de personal al UE în cadrul agenției, căruia îi sunt conferite competențe executive, inclusiv utilizarea forței, atunci când acționează în calitate de membri ai echipei mobilizate din corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Comisia consideră că acest acord este un element central al propunerii sale revizuite, care va avea un impact semnificativ asupra consolidării mandatului agenției, astfel încât să se garanteze un control eficace al frontierelor externe ale Uniunii.

Al doilea element-cheie al corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european îl constituie **caracterul obligatoriu al contribuțiilor pe termen scurt și lung ale statelor membre** la corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, aceasta fiind singura soluție care garantează disponibilitatea contribuțiilor necesare pentru activitățile agenției, în spiritul solidarității și al responsabilității pentru buna funcționare a spațiului Schengen. Contribuțiile individuale ale statelor membre au fost stabilite pe baza cheii de repartizare convenite în cursul negocierilor din 2016 pentru rezerva pentru reacție rapidă și care a fost stabilită în anexa I la Regulamentul (UE) 2016/1624.

Această contribuție obligatorie poate reprezenta o adevărată provocare pentru statele membre în cazurile în care capacitățile lor naționale sunt suprasolicitate de sarcini naționale. Acesta este motivul pentru care propunerea prevede un **sistem de sprijin financiar** care să susțină și să asigure dezvoltarea pe termen lung a resurselor umane, permițând statelor membre să angajeze și să formeze personal suplimentar, astfel încât să se asigure flexibilitatea necesară pentru a se conforma punerii în comun obligatorii instituite în cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, păstrându-se în același timp suficiente capacități naționale.

Componenta modulară a corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, care constă din trei categorii de personal operativ, va asigura flexibilitatea necesară pentru a se adapta angajamentul agenției în funcție de nevoile operative. Dacă personalul operativ statutar al agenției (categoria 1) va fi întotdeauna principalul element de bază pentru trimerile de echipe din corpul permanent, angajarea membrilor personalului operativ din categoria 2 și, în special, din categoria 3 ar putea fi adaptată în cadrul mecanismelor existente.

În fine, corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și personalul său operativ asigură o **soluție integrată** care abordează întregul spectru al trimerilor efectuate de agenție: echipe de gestionare a frontierelor, echipe de returnare, precum și echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, cu componente mixte. Acesta este motivul pentru care propunerea integrează toate mecanismele existente de punere în comun: mecanismul anual actual de asumare de angajamente pentru activități la frontierele externe, rezerva obligatorie pentru reacție rapidă pentru intervențiile rapide la frontieră, două rezerve pentru specialiștii în materie de returnare și escortele pentru returnări. În mod excepțional, având în vedere caracterul specific al sarcinilor și al expertizei și necesitatea independenței în timpul exercitării funcțiilor de monitorizare, rezerva de supraveghetori pentru returnările forțate ar trebui să rămână ca un acord separat.

Prin urmare, propunerea vizează **structurarea coordonării politice** a gestionării europene integrate a frontierelor prin instituirea unui ciclu de politică în ceea ce privește strategiile europene și naționale de gestionare integrată a frontierelor.

Propunerea va **consolida mecanismele de alertă timpurie** ale poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european pentru a spori reactivitatea în situații de criză, dar și pentru a aborda mai bine situațiile în care funcționarea spațiului Schengen ar putea fi pusă în pericol.

Anticiparea va fi un element-cheie al acestor procese. Propunerea urmărește îmbunătățirea coordonării **proceselor de planificare** a gestionării europene integrate a frontierelor, pentru o mai bună pregătire a operațiunilor la frontieră, pentru stabilirea reacției la nivelurile de impact mai ridicat și, în special, pentru o posibilă intervenție a corpului permanent și a altor capacități ale agenției în vederea sprijinirii statelor membre. Aceasta va îmbunătăți, de asemenea, pregătirea capacităților poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, prin coordonarea instruirii și formării, a achiziționării de echipamente pe termen scurt și lung, inclusiv a cercetării și dezvoltării.

De asemenea, propunerea va îmbunătăți capacitatea de a face schimb de informații și de a sprijini statele membre în domeniul **returnărilor**. Pentru a sprijini mai bine statele membre,

prin această propunere, sarcinile agenției sunt extinse pentru a include asistența tehnică și operativă pentru punerea în aplicare a procedurilor de returnare, inclusiv pentru pregătirea deciziilor de returnare și a altor activități prealabile returnării, precum și asistența pentru dezvoltarea și operarea sistemelor de gestionare a returnărilor și a sistemelor de schimb de informații.

Propunerea va **clarifica** rolul care revine fiecărui stat membru și agenției în ceea ce privește **funcționarea poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european**, inclusiv cooperarea cu părți terțe și țări terțe. În domeniul returnării, agenția va fi în măsură să ofere asistență pentru activitățile de returnare ale țărilor terțe, inclusiv prin organizarea de operațiuni mixte de returnare cu participarea unuia sau a mai multor state membre. În special, va continua să fie îmbunătățită funcționarea EUROSUR, prin sporirea calității datelor schimbate, a securității și reactivității sistemelor. Pentru a sprijini mai bine diferitele componente ale gestionării integrate a frontierelor, domeniul de aplicare a EUROSUR va evolua de la supravegherea frontierelor la controlul frontierelor, inclusiv raportarea deplasărilor secundare și frontierele aeriene. EUROSUR va fi utilizat pentru operațiuni la frontieră și pentru planificare integrată. EUROSUR va îmbunătăți, de asemenea, cooperarea operativă și schimbul de informații cu țările terțe și cu părțile terțe.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere completează propunerile Comisiei din 12 iunie 2018 de instituire a Fondului de gestionare integrată a frontierelor și a Fondului pentru azil și migrație în contextul următorului cadru financiar multianual, în vederea consolidării finanțării componentelor naționale ale poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Toate aceste propuneri ale Comisiei vizează asigurarea în comun a unui sistem UE de gestionare a frontierelor pe deplin integrat, pus în aplicare de o poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european puternică și pe deplin operațională, constituită din Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și autoritățile naționale responsabile în statele membre cu gestionarea frontierelor și returnările.

Pentru a permite o trimitere efectivă de echipe ale corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european începând cu 1 ianuarie 2020, ar trebui să fie luate și puse în aplicare cât mai curând posibil anumite decizii și măsuri de punere în aplicare. În special, prin derogare de la termenul normal stabilit în regulament, decizia Consiliului de administrație cu privire la profilurile corpului permanent al agenției ar trebui să fie adoptată în termen de 6 săptămâni de la intrarea în vigoare a regulamentului, iar nominalizarea de către statele membre a personalului operativ pentru corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european va trebui să aibă loc în termen de 12 săptămâni de la intrarea în vigoare a regulamentului.

În același timp, pentru a asigura continuitatea sprijinului pentru activitățile operative organizate de agenție, ar trebui planificate și realizate toate trimiterile de echipe până la 31 decembrie 2019, inclusiv în cadrul rezervei pentru reacție rapidă, în conformitate cu articolele 20, 30 și 31 din Regulamentul (UE) 2016/1624 și în conformitate cu negocierile bilaterale anuale efectuate în 2018. Aceste dispoziții ar trebui să fie abrogate numai cu efect de la 1 ianuarie 2020.

Prezenta propunere se bazează pe politica de gestionare a frontierelor și pe setul de instrumente aferent existente, în special poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european instituită prin Regulamentul (UE) nr. 2016/1624. În ultimii doi ani, operaționalizarea poliției de frontieră și a gărzii de coastă la nivel european a avut drept rezultat primele cicluri ale evaluărilor vulnerabilității și înființarea rezervelor pentru reacție rapidă pentru a se răspunde situațiilor de urgență. Grație corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, alcătuit din 10 000 de membri ai personalului operativ, capacitățile agenției și, prin urmare, ale Uniunii vor fi extinse într-o mai mare măsură pentru a se răspunde efectiv amenințărilor și provocărilor prezente sau viitoare la frontierele externe, prin consolidarea, evaluarea și coordonarea de o manieră proactivă a acțiunilor statelor membre la frontierele externe și cu țările terțe, precum și prin accelerarea returnărilor.

Prin integrarea Sistemului european de supraveghere a frontierelor (Eurosir) în instrumentul legislativ de instituire a poliției de frontieră și gărzii de coastă, propunerea promovează un spirit de cooperare, schimbul de informații și coordonarea eforturilor între statele membre și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, precum și între autoritățile naționale și agențiile Uniunii, cu angajamente concrete și obligatorii. Propunerea se bazează și pe Regulamentul (UE) nr. 656/2014⁸ de stabilire a unor norme de supraveghere a frontierelor maritime externe în contextul cooperării operative coordonate de Frontex.

Propunerea clarifică relația dintre evaluările vulnerabilității efectuate de agenție și mecanismul de evaluare Schengen instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1053/2013⁹, în vederea maximizării sinergiilor dintre cele două mecanisme care sunt esențiale pentru controlul european al calității privind funcționarea spațiului Schengen.

Prezenta propunere se bazează pe dispoziții ale politicilor existente, pe care le dezvoltă și le reunește în poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, instituind astfel la nivelul Uniunii un sistem integrat de gestionare a frontierelor externe, astfel cum se prevede la articolul 77 alineatul (2) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere este coerentă cu politica globală pe termen lung privind o gestionare mai bună a migrației, prezentată de Comisie în Agenda europeană privind migrația, care a dezvoltat Orientările politice ale președintelui Juncker într-un set de inițiative coerente care se consolidează reciproc, bazate pe patru piloni. Acești piloni constau în reducerea stimulentei pentru migrația neregulamentară, securizarea frontierelor externe și salvarea de vieți, o politică solidă în materie de azil și o nouă politică privind migrația legală. Prezenta propunere pune în aplicare în continuare Agenda europeană privind migrația, mai precis în ceea ce

⁸ Regulamentul (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor norme de supraveghere a frontierelor maritime externe în contextul cooperării operative coordonate de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (JO L 189, 27.6.2014, p. 93).

⁹ Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen (JO L 295, 6.11.2013, p. 27).

privește obiectivul de securizare a frontierelor externe, deoarece poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european va pune în aplicare gestionarea europeană integrată a frontierelor. Mai mult, propunerea răspunde solicitării Consiliului European de consolidare în continuare a rolului de sprijin al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, inclusiv în cadrul cooperării cu țările terțe, prin resurse sporite și printr-un mandat consolidat, cu scopul de a asigura un control eficace al frontierelor externe și de a accelera în mod semnificativ returnarea efectivă a migranților aflați în situație neregulamentară.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

Prezenta propunere legislativă se întemeiază pe articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d) și pe articolul 79 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

La articolul 77 alineatul (1) literele (b) și (d) se prevede că Uniunea dezvoltă o politică care urmărește să asigure controlul persoanelor și supravegherea eficace la trecerea frontierelor externe și să introducă treptat un sistem integrat de administrare a frontierelor externe. În aceste scopuri, în temeiul articolului 77 alineatul (2) literele (b) și (d), Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă măsuri privind controalele la care sunt supuse persoanele la trecerea frontierelor externe și orice măsură necesară pentru instituirea treptată a unui sistem integrat de administrare a frontierelor externe.

Articolul 79 alineatul (2) litera (c) autorizează Parlamentul European și Consiliul să adopte măsuri în domeniul imigrării neregulamentare și al șederii ilegale, inclusiv al îndepărtării și repatrierii persoanelor aflate în situație de ședere ilegală.

• Subsidiaritatea

Obiectivul prezentei propuneri este să asigure o gestionare integrată europeană a frontierelor externe ale UE în scopul gestionării eficace a migrației și al asigurării unui nivel înalt de securitate în interiorul Uniunii, garantând, în același timp, libera circulație a persoanelor în acest spațiu. Într-un spațiu fără frontiere interne, migrația neregulamentară pe la frontierele externe ale unui stat membru afectează toate celelalte state membre din spațiul Schengen. Un spațiu fără frontiere interne este durabil numai dacă frontierele externe sunt garantate și protejate în mod eficace.

Întrucât controlul frontierelor externe ale Uniunii constituie un interes comun și partajat care trebuie urmărit conform unor standarde înalte și uniforme ale Uniunii, obiectivele prezentei propuneri nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

• Proporționalitatea

Scopul propunerii este să răspundă la noile provocări și realități politice cu care se confruntă Uniunea, atât în ceea ce privește gestionarea migrației, cât și securitatea internă. Aceasta consolidează un set de instrumente de care dispun poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, în special prin crearea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de

coastă la nivel european format din 10 000 de membri ai personalului operativ, pentru a face față pe deplin provocărilor legate de gestionarea frontierelor UE și de returnare. Aceasta asigură că normele privind gestionarea integrată a frontierelor sunt aplicate integral și corect de către statele membre în conformitate cu un ciclu coerent al politicii strategice multianuale, că se iau măsuri corespunzătoare pentru a se preveni situațiile de criză și pentru a se interveni la frontierele externe într-un stadiu timpuriu, dacă apare o astfel de situație, și, numai atunci când situația devine mai critică, și că se iau măsuri urgente la nivelul Uniunii pentru a se interveni direct pe teren. Având în vedere obiectivele regulamentului și în conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

- **Alegerea instrumentului**

Astfel cum s-a explicat în capitolul 1, crearea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și stabilirea măsurilor de însoțire necesare constituie noi elemente esențiale care au un impact semnificativ asupra funcționării poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Având în vedere importanța acestor schimbări, este necesar să se modifice Regulamentul (UE) 2016/1624 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european. Aceasta este, de asemenea, o oportunitate pentru o mai bună integrare a EUROSUR, astfel cum a fost modificat, în poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, prin includerea elementelor modificate ale Regulamentului (UE) nr. 1052/2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (Eurosir) în noul regulament, astfel cum s-a concluzionat în evaluarea Regulamentului privind EUROSUR.

Într-adevăr, numai un regulament poate asigura gradul necesar de uniformitate care se impune pentru asigurarea gestionării integrate a frontierelor externe și a unui rol efectiv al agenției în ceea ce privește returnările. În plus, având în vedere faptul că poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și EUROSUR au fost instituite printr-un regulament, același instrument juridic este oportun și pentru prezenta propunere care modifică și fuzionează cele două regulamente.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Toate activitățile poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, atât în ceea ce privește Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, cât și autoritățile statelor membre competente în materie de gestionare a frontierelor și de returnare se efectuează cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, astfel cum sunt consacrate în cartă, inclusiv a dreptului de azil (articolul 18 din cartă), a protecției împotriva returnării (articolul 19 din cartă), a dreptului la respectarea vieții private și de familie (articolul 7 din cartă), a dreptului la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8 din cartă) și a dreptului la o cale de atac eficientă (articolul 47 din cartă). Propunerea ține pe deplin seama de drepturile copilului și de nevoile speciale ale persoanelor aflate în situații vulnerabile.

Prin urmare, propunerea respectă articolele 2 și 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

3. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Contribuția UE la Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă face parte deja din bugetul Uniunii, în baza fișei financiare legislative care însoțește propunerea Comisiei de regulament de instituire a poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. În plus, în fișa financiară care însoțește propunerile Comisiei referitoare la ETIAS și pachetul privind interoperabilitatea au fost identificate resurse suplimentare pentru agenție.

Pentru a înființa corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și pentru a achiziționa echipamentele proprii ale agenției, precum și pentru a aborda în mod adecvat alte sarcini noi sau consolidate prevăzute în prezenta propunere, este necesar să se adauge 577,5 milioane EUR la contribuția existentă a UE pentru 2019 și 2020 prevăzută în actualul cadru financiar multianual, ceea ce ar putea necesita utilizarea instrumentelor speciale prevăzute în Regulamentul privind CFM. Pentru perioada 2021-2027 va fi necesară o contribuție totală a UE de 11 270 de milioane EUR pentru a se acoperi sarcinile și funcțiile consolidate ale agenției, legate în mare măsură de înființarea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și de achiziționarea echipamentelor proprii ale agenției. Aceste sume vor fi completate de contribuțiile corespunzătoare ale țărilor asociate spațiului Schengen.

Contribuția UE solicitată pentru perioada 2021-2027 poate fi finanțată în limitele plafoanelor stabilite în propunerea privind CFM din 2 mai 2018.

În ceea ce privește resursele umane, se preconiza ca agenția să ajungă la 1 000 de membri ai personalului până în 2020. În vederea înființării corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, agenției i se vor aloca posturi suplimentare: se va începe cu 750 de posturi în 2019, ajungându-se la 3 000 de posturi până în 2025. Aceste posturi suplimentare vor fi împărțite în mod egal între agenți temporari și agenți contractuali. Noile posturi vor fi utilizate în mare măsură pentru a recruta și a forma personalul operativ din categoria 1 al corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Totuși, această categorie va include și membri ai personalului prevăzut pentru înființarea și operarea Unității centrale a ETIAS.

În plus, din cele 3 000 de posturi menționate mai sus, agenția ar putea să utilizeze până la 4 % din dimensiunea totală a corpului permanent pentru a recruta membri de personal în vederea sprijinirii înființării corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european (recrutare, gestionare curentă, planificare operativă etc.), pentru dotarea cu personal a antenelor operative, pentru achiziționarea echipamentelor agenției, pentru alte noi sarcini legate de funcționarea poliției de frontieră și a gărzii de coastă la nivel european, inclusiv EUROSUR, pentru mandatul consolidat privind returnările și pentru preluarea FADO.

Pe lângă bugetul agenției, în cadrul fondurilor din domeniul migrației și al gestionării frontierelor, va exista sprijin pentru punerea în aplicare a EUROSUR extins de către statele membre, prin intermediul resurselor existente provenite din Fondul pentru securitate internă - componenta frontiere și vize în 2020 (52,5 de milioane EUR) și din viitorul Fond de gestionare integrată a frontierelor (647,5 de milioane EUR) în perioada 2021-2027, 10 % din aceste resurse fiind alocate pentru EUROSUR. Acțiunile relevante vor fi puse în aplicare în cadrul gestiunii partajate sau directe.

Regulamentul financiar-cadru revizuit pentru agențiile descentralizate, care include norme consolidate privind guvernanta acestor agenții în domeniul fraudei și neregulilor, norme privind conflictul de interese și controlul intern, va completa normele cuprinse în prezenta propunere.

4. PROCESUL PREGĂTITOR ȘI CONSULTĂRILE CU PĂRȚILE INTERESATE

În 2017, Comisia a adresat Consiliului European, Parlamentului European și Consiliului cinci rapoarte privind progresele înregistrate în care prezintă date privind rezultatele pozitive obținute în ceea ce privește operaționalizarea poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și în care analizează totodată deficiențele întâmpinate. Aceste rapoarte au fost adesea urmate de discuții în cadrul Consiliului și de prezentări în cadrul comisiilor relevante ale Parlamentului European.

În comunicarea sa din februarie¹⁰, Comisia a stabilit priorități și mai multe opțiuni pentru viitorul cadru financiar multianual al Uniunii, una dintre acestea punând accentul pe integrarea unei poliții de frontieră și gărzii de coastă la nivel european puternică și pe deplin operativă în centrul unui sistem european complet integrat de gestionare integrată a frontierelor. În comunicarea sa din 2 mai 2018¹¹, care însoțește propunerea pentru următorul cadru financiar multianual, Comisia și-a reiterat angajamentul de a depune eforturi în vederea atingerii acestui obiectiv și a propus crearea unui corp permanent de aproximativ 10 000 de polițiști de frontieră.

La 5 iulie, Consiliul de administrație al agenției a organizat un atelier informal pentru a discuta despre viitorul cadru juridic al agenției, iar Comisiei i-a fost transmis un proces-verbal scris al reuniunii, împreună cu poziții separate ale 8 state membre. În plus, noul mandat al agenției a fost discutat la 9 iulie la reuniunea Comitetului strategic pentru imigrație, frontiere și azil, în cadrul căreia reprezentanții statelor membre și-au exprimat punctele de vedere preliminare referitoare la ideile incluse în propunerea privind CFM. În ceea ce privește EUROSUR, în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1052/2013, Comisia a efectuat o evaluare globală a acestui sistem. Raportul acestei evaluări este anexat la propunere. Raportul de evaluare a concluzionat că, în ceea ce privește cadrul, EUROSUR și-a atins obiectivele, dar că funcționarea EUROSUR ar putea fi îmbunătățită prin trecerea de la un sistem de informații tehnice la un cadru de guvernanta pentru schimbul de informații și cooperare. Au avut loc consultări ulterioare cu Grupul de experți privind EUROSUR, care a fost creat și gestionat de către agenție pentru a sprijini punerea în aplicare a EUROSUR, și cu un grup specific de experți pentru EUROSUR, instituit de Comisie pentru a analiza și a urmări procesul de evaluare și pentru a discuta posibile modificări ale regulamentului existent. La 6 și 7 februarie 2018, Comisia a organizat un atelier specific pentru a discuta aspectele tehnologice și industriale ale EUROSUR cu reprezentanții industriei, cu cercetători și cu experți guvernamentali din statele membre și din instituții și agenții ale UE. Pentru a evalua raportul cost/beneficii al diferitelor modificări avute în vedere de propunere, Comisia a

¹⁰ Comunicarea Comisiei „Un nou cadru financiar multianual, modern și capabil să asigure îndeplinirea eficientă a obiectivelor prioritare ale Uniunii Europene după anul 2020”, COM(2018)98 final.

¹¹ Comunicarea Comisiei „Un buget modern pentru o Uniune care își protejează, capacitează și apără Cadrul financiar multianual pentru perioada 2021-2027”, COM (2018) 321.

comandat un studiu pentru a evalua impactul diferitelor opțiuni legate de posibile evoluții ale Sistemului european de supraveghere a frontierelor (Eurosur) .

Având în vedere solicitarea Consiliului European din 28 iunie 2018 de a se spori în continuare rolul de sprijin al agenției printr-un mandat consolidat, și necesitatea de a se răspunde acestei solicitări într-un cadru de timp potrivit, s-a decis să nu se efectueze o evaluare a impactului.

5. EXPLICAREA DETALIATĂ A DISPOZIȚIILOR SPECIFICE ALE PROPUNERII

Propunerea (articolul 8) introduce un **ciclu al politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor**, ca o modalitate de a asigura punerea efectivă în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor de către poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european. Ciclul multianual va stabili un proces interoperabil, unificat și continuu prin care să se furnizeze orientări strategice tuturor actorilor relevanți de la nivelul Uniunii și din statele membre în domeniul gestionării frontierelor și al returnărilor, în vederea punerii în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor într-un mod coerent, integrat și metodologic. Ciclul va începe cu coordonarea politică pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, sub forma unui act delegat al Comisiei, care va fi apoi pus în aplicare prin intermediul strategiei tehnice și operative pregătite de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și al strategiilor naționale elaborate de statele membre. În vederea pregătirii următorului ciclu se va finaliza o evaluare a realizării acestor trei etape.

Principalele elemente ale propunerii de înființare a **corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european**, însoțite de îmbunătățiri ale altor **capacități-cheie** [a se vedea, în special, articolul 5 alineatul (2), articolele 55-60 și articolele 63 și 64] sunt prezentate mai jos.

- Elementele esențiale legate de corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european sunt explicate în capitolul 1 de mai sus, în special în ceea ce privește componența, dimensiunea, sfera activităților, natura obligatorie și aplicarea competențelor executive.
- Pentru a ține cont de natura compozită a corpului permanent, propunerea introduce conceptul de personal operativ al corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, care constă din polițiști de frontieră, escorte pentru returnări, specialiști în materie de returnare și alte categorii relevante de personal. Aceștia vor fi trimiși în cadrul a trei tipuri de echipe: de sprijin pentru gestionarea frontierelor, pentru returnare și pentru gestionarea migrației.
- **Contribuțiile individuale ale statelor membre la corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european** au fost stabilite în conformitate cu anexele IV și V, pe baza cheii de repartizare convenite pentru rezerva pentru reacție rapidă, prevăzută în anexa I la regulamentul actual privind poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european.

- Funcționarea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și componența sa fac obiectul unei **evaluări la jumătatea perioadei** efectuate de Comisie. Pe baza evaluării la jumătatea perioadei, Comisia poate avea în vedere modificarea anexelor relevante.
- Pentru a se asigura o cultură profesională comună, ar trebui să se furnizeze **formare specifică și o uniformă** echipelor trimise ale corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european.
- În vederea trimiterii echipelor corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european pe teritoriul unor țări terțe, agenția ar trebui să își dezvolte **capacitățile pentru propriile structuri de comandă și control**.
- Pentru a elimina lacunele persistente în ceea ce privește punerea în comun voluntară a echipamentelor tehnice din statele membre, în special în ceea ce privește activele la scară largă, agenția ar trebui să dispună de **propriile echipamente** care să fie utilizate în operațiuni comune sau în intervenții rapide la frontieră sau în orice altă activitate operativă. Deși agenția a reușit, din punct de vedere juridic, să achiziționeze sau să închirieze echipamente tehnice proprii începând din 2011, această posibilitate a fost afectată în mod semnificativ de lipsa resurselor bugetare. Odată cu adoptarea Regulamentului din 2016, agenția a primit un buget dedicat de 40 de milioane EUR pentru achiziționarea de echipamente de dimensiune mică și medie, iar agenția a înregistrat progrese în utilizarea acestor oportunități. În consecință, pentru a corespunde nivelului de ambiție care stă la baza instituirii corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, Comisia a alocat un pachet financiar semnificativ în cadrul financiar multianual 2021-2027, pentru a permite **agenției să achiziționeze, să întrețină și să exploateze activele aeriene, maritime și terestre necesare** care corespund nevoilor operative.
- Deși achiziționarea activelor necesare ar putea fi un proces de lungă durată, în special în cazul activelor de mari dimensiuni, echipamentele proprii ale agenției ar trebui, în cele din urmă, să devină coloana vertebrală a trimiterilor de echipe operative, urmând ca, în circumstanțe excepționale, să fie solicitate contribuții suplimentare din partea statelor membre. Echipamentele agenției ar trebui să fie exploatate în mare măsură de personalul tehnic al agenției, care face parte din corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Pentru a asigura utilizarea cu eficacitate a resurselor financiare propuse pentru echipamentele proprii ale agenției, procesul ar trebui să se bazeze pe o **strategie multianuală** decisă cât mai curând posibil de Consiliul de administrație și însoțită de un plan de acțiune.
- Pentru a facilita eforturile agenției în statele membre care îi găzduiesc activitățile operative la frontierele externe și activitățile legate de returnare, agenția va avea posibilitatea de a înființa **antene** situate în statele membre respective pe durata în care activitățile sale operative sunt în desfășurare. Rolul acestor antene va fi de a servi drept interfață între agenție și statele membre

gazdă, de a asigura coordonarea, comunicarea și sprijinul logistic și pentru a garanta buna desfășurare a tuturor proceselor legate de aceste activități operative. Antenele vor fi înființate în locuri situate în proximitatea geografică a zonelor în care se desfășoară activități operative.

Propunerea (articolele 9 și 67) stabilește un **cadru pentru planificarea integrată de către poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european**. Această planificare va integra diferitele procese de planificare ale polițiștilor de frontieră și ale autorităților de returnare din statele membre și ale agenției pe termen scurt, mediu și lung. Planificarea integrată va urma ciclul politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor.

- Propunerea instituie o metodologie standard pentru **planificarea în raport cu scenariile** stabilite de agenție. Aceste scenarii bazate pe analiza riscurilor vor ține seama de contextul geopolitic și vor fi aprobate de Consiliul de administrație al agenției.
- Propunerea introduce o **planificare a dezvoltării capacității** pentru poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european. Planificarea dezvoltării capacității instituită prin prezenta propunere este un mecanism care urmărește să confrunte și să favorizeze convergența planurilor pe termen lung ale statelor membre și ale agenției în vederea identificării oportunităților în materie de formare și instruire, standardizare tehnică și operativă, achiziții publice comune de echipamente și cercetare și dezvoltare. Agenția va dobândi noi capacități pentru a sprijini nevoile individuale ale statelor membre și, de asemenea, va juca un rol esențial în coordonarea dezvoltării capacității pentru poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european în ansamblu.
- Procesele de planificare a dezvoltării capacității vor avea drept rezultat o **foaie de parcurs privind dezvoltarea capacității pentru poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european**, care va fi aprobată de Consiliul de administrație al agenției și anexată la strategia tehnică și operativă de gestionare integrată a frontierelor. Această foaie de parcurs privind dezvoltarea capacității va oferi orientări strategice pentru dezvoltarea capacității poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității va conduce la elaborarea unor planuri de achiziții și a unor foi de parcurs tehnologice. Aceste planuri de achiziții vor ajuta statele membre și agenția în achiziționarea și închirierea de echipamente tehnice¹², iar foile de parcurs tehnologice vor sprijini agenția în identificarea temelor-cheie de cercetare¹³ și vor fi luate în considerare pentru programarea instrumentelor UE care sprijină atât activități operative, cât și activități de cercetare în domeniul gestionării integrate a frontierelor și al returnărilor.

¹² În conformitate cu articolul 38 din Regulamentul privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european .

¹³ În conformitate cu articolul 37 din Regulamentul privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european .

- Propunerea consolidează cerințele existente pentru **planificarea de contingență** la nivelul statelor membre, ca parte a procesului general de planificare integrată. Planificarea de contingență trebuie să abordeze toate măsurile și resursele necesare pentru a permite o eventuală consolidare a capacităților, inclusiv logistică și sprijin, în cazul unor niveluri de impact mai ridicate la frontierele externe, inclusiv capacitatea de a sprijini trimiterea de capacități suplimentare coordonate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă. Aceste planuri ar trebui să facă în continuare obiectul mecanismului de control al calității, ca parte a mecanismului de evaluare a vulnerabilității.
- Pe termen scurt, **planificarea operativă** va fi coordonată între statele membre și cu agenția în cadrul EUROSUR, în conformitate cu procesele de planificare a operațiunilor comune la frontieră instituite de agenție.¹⁴

Propunerea (articolul 18 și următoarele) **încorporează EUROSUR în** Regulamentul privind **Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european** ca element necesar al funcționării poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european.

- EUROSUR evoluează într-un cadru de guvernare pentru schimbul de informații și pentru cooperarea dintre autoritățile naționale ale statelor membre responsabile de gestionarea frontierelor și agenție, bazându-se pe diferitele sisteme de informații utilizate de statele membre și de agenție, și sporind și **extinzând rolul și competențele centrelor naționale de coordonare.**
- Propunerea **simplifică elementele existente ale actualului Regulament privind EUROSUR și îmbunătățește reactivitatea EUROSUR.** Unele dintre părțile tehnice ale actualului Regulament privind EUROSUR vor fi transferate în acte de punere în aplicare pentru a oferi mai multă claritate în ceea ce privește punerea în aplicare din punct de vedere tehnic, pentru a permite o mai mare flexibilitate și eventuale actualizări operative, asigurând, în același timp, caracterul obligatoriu al acestora.

Propunerea **extinde domeniul actual de aplicare a EUROSUR** de la supravegherea frontierelor terestre și maritime la **controlul la frontiere** (prin adăugarea de verificări la punctele de trecere a frontierei și supravegherea frontierelor aeriene, raportate în prezent pe bază voluntară de către statele membre), pentru a oferi un grad exhaustiv de conștientizare a situației la frontierele externe și pentru a extinde gama de capacități de reacție. Agenția va dezvolta noi tipuri de cooperare între agenții și cu autoritățile din sectorul aviației, pentru a detecta și a răspunde mai bine noilor amenințări generate de aeronave și drone.

Propunerea **consolidează conștientizarea situației, analiza de risc, prevenirea și capacitatea de reacție** a poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, în ceea ce privește următoarele aspecte:

¹⁴ Astfel cum se descrie la articolul 16 din Regulamentul privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european.

- Pentru a **consolida funcția de analiză de risc** în cadrul poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, diferitele surse de informații și metodologii, secțiunile de frontieră și nivelurile de impact ale EUROSUR vor fi aliniate cu cele utilizate de agenție și de statele membre potrivit metodologiei comune integrate de evaluare a riscurilor (CIRAM) a Rețelei Frontex de evaluare a riscurilor (FRAN) și cu evaluările vulnerabilității (articolul 31).
- Pe baza EUROSUR, propunerea **îmbunătățește conștientizarea situației** de către poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european (articolul 29). Aceasta fuzionează tabloul actual comun al informațiilor privind zona prefrontalieră, care colectează date operative privind zona prefrontalieră, cu tabloul situațional european, care corespunde în actualul regulament informațiilor colectate în spațiul Schengen. Deplasările secundare fac parte în prezent din tablourile situaționale de evaluare a situației migrației la frontierele externe ale UE, atât la nivel strategic, cât și tactic. Statele membre și agenția vor beneficia acum de aceste informații și vor contribui la acestea direct în EUROSUR, prin intermediul centrelor naționale de coordonare.
- Mecanismul **serviciilor de fuziune EUROSUR** este instituit în mod oficial (articolul 29) pentru a înlocui „aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere” la care se face referire în actualul Regulament privind EUROSUR. Prin intermediul serviciilor de fuziune EUROSUR, agenția furnizează centrelor naționale de coordonare și, în sine, informații relevante privind frontierele externe. Serviciile de fuziune EUROSUR sunt furnizate în continuare prin cooperarea dintre agenție și terți. Agenția va continua să utilizeze serviciile de observare a Pământului prin satelit din cadrul programului spațial Copernicus pentru a monitoriza zona prefrontalieră, dar va dezvolta noi servicii de fuziune EUROSUR cu alte agenții ale UE și parteneri internaționali pentru a face față noului domeniu de aplicare a EUROSUR. De exemplu, ar trebui să se instituie o astfel de cooperare între agenții în domeniul supravegherii frontierelor aeriene, între agenție, administratorul rețelei europene de management al traficului aerian (EUROCONTROL) și Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (AESA).
- Propunerea (articolul 30) introduce cerința ca Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă să pregătească, o dată la doi ani, o **analiză strategică a riscurilor** pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor în vederea prezentării de informații și analize pe termen lung pentru anii următori. Această analiză ar servi ca punct de plecare pentru Comisie în vederea lansării ciclului politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Analiza strategică a riscurilor va contribui la realizarea unor scenarii la nivel înalt pe care se va baza planificarea integrată.
- Având în vedere faptul că evaluările vulnerabilității și mecanismul de evaluare Schengen instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 sunt două mecanisme complementare menite să garanteze **controlul european al calității privind**

buna funcționare a spațiului Schengen, este necesar să se stabilească proceduri clare pentru un schimb periodic de informații cu privire la rezultatele acestora între Comisie și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, în vederea maximizării sinergiilor dintre aceste mecanisme (articolul 34).

- Pentru a răspunde mai bine situațiilor de criză în care, la nivelul unei secțiuni de frontieră, situația este de așa natură încât funcționarea spațiului Schengen este pusă în pericol, în EUROSUR este creat un al patrulea nivel de impact - „critic”. Nivelul de impact „critic” va declanșa în mod automat un răspuns din partea corpului permanent al Agenției UE pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (articolele 35, 36 și 42).
- În ceea ce privește **echipele de sprijin pentru gestionarea migrației**, Comisia propune noi dispoziții (la articolul 41) care să asigure coerența cu propunerea sa modificată de regulament privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene, care este înaintată odată cu prezenta propunere. Comisia propune lărgirea domeniului de aplicare a utilizării echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației – trimiterea acestora face obiectul unei cereri din partea statului membru în cauză, dar nu se mai limitează la circumstanțele unei provocări disproporționate legate de migrație. Comisia va fi responsabilă de coordonarea pe teren, astfel cum s-a reflectat deja în actualul regulament, precum și de coordonarea cererilor din partea statelor membre și de evaluarea nevoilor. Acest lucru ar asigura coerența dintre diferitele acțiuni ale agențiilor relevante ale Uniunii, precum și sinergiile dintre resursele agențiilor și ale statelor membre.
- Pornind de la dispozițiile actuale, propunerea (articolul 42) consolidează rolul directorului executiv **de a propune statului membru în cauză activități operative concrete ale agenției** atunci când acest lucru este justificat de rezultatele evaluării vulnerabilității, de analiza de risc sau atunci când un impact critic este atribuit uneia sau mai multor secțiuni de frontieră. În cazul lipsei cooperării pentru astfel de acțiuni propuse, Comisia ar trebui notificată în vederea evaluării și a luării unei decizii privind necesitatea unor acțiuni suplimentare, în conformitate cu articolul 43, care să abordeze situația la frontiera externă a UE care necesită acțiune urgentă.

Propunerea **îmbunătățește schimbul de informații și cooperarea** în cadrul poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european (a se vedea, în general, articolul 12):

- Actele de punere în aplicare vor preciza mai în detaliu tipul de informații care trebuie furnizate, în cadrul EUROSUR, dar și al entităților responsabile pentru colectarea, prelucrarea, arhivarea și transmiterea informațiilor specifice, întârzierile maxime pentru raportare și principiul securității datelor și cel privind protecția datelor (a se vedea, de exemplu, articolul 25)
- **Agenția va monitoriza în timp real** atât starea tehnică a rețelelor și a sistemelor, cât și calitatea informațiilor raportate de statele membre și le va

comunica utilizatorilor, ca element esențial al fiabilității cadrului EUROSUR (articolul 24).

- **Rețeaua de comunicare** a fost dezvoltată în cadrul actualului regulament privind EUROSUR și este capabilă să facă schimb de informații UE clasificate între statele membre și agenție. Această rețea de comunicații este utilizată în prezent (articolul 14 și 15) pentru toate schimburile de informații dintre diferitele componente ale poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, iar nivelul său de clasificare crește de la nivelul RESTREINT UE/EU RESTRICTED, la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, pentru a îmbunătăți securitatea informațiilor și încrederea în rândul actorilor.
- Agenția va elabora **standarde tehnice** pentru a îmbunătăți schimbul de informații, în timp ce **asigurarea informațiilor** este consolidată prin intermediul centrelor naționale de coordonare (articolul 16).

Propunerea îmbunătățește **răspunsul UE în domeniul returnărilor** în ceea ce privește următoarele aspecte (a se vedea articolul 49 și următoarele).

- Prezenta propunere extinde în mai mare măsură mandatul agenției de a oferi **asistență tehnică și operativă statelor membre în cadrul procedurilor de returnare**, fără a aduce atingere responsabilității acestora din urmă de a emite decizii de returnare, inclusiv în ceea ce privește pregătirea deciziilor de returnare, identificarea resortisanților țărilor terțe și alte activități premergătoare returnării și legate de returnare ale statelor membre.
- Pentru a oferi asistență sporită statelor membre, agenția are, de asemenea, următoarele sarcini:
 - de a elabora un model de referință pentru un sistem de gestionare a cazurilor de returnare care să prevadă structura sistemelor naționale de gestionare a returnărilor;
 - de a sprijini dezvoltarea sistemelor lor naționale sau alinierea lor la model;
 - de a institui un sistem central și o infrastructură de comunicare cu/între sistemele naționale de gestionare a returnărilor și sistemul central de prelucrare a tuturor informațiilor și datelor necesare agenției pentru a furniza asistență tehnică și operativă în conformitate cu regulamentul.
- **Cooperare sporită cu țările terțe:** acordarea de asistență în ceea ce privește activitățile de returnare ale țărilor terțe și în țările terțe, inclusiv prin trimiterea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în țările terțe, precum și prin consolidarea cooperării cu autoritățile în domeniul returnării ale țărilor terțe, inclusiv în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie.

- **Consolidarea mandatului agenției în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal** în legătură cu activitățile sale în domeniul returnării, precum și în ceea ce privește schimbul de informații cu țările terțe și cu organizațiile internaționale referitor la activitățile de returnare.

Propunerea îmbunătățește dimensiunea externă a frontierei și a coastei europene (a se vedea articolele 72-79):

- Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european vor fi autorizate să acționeze în țări terțe fără a se limita la țările terțe învecinate, inclusiv în domeniul returnării, astfel cum s-a menționat mai sus.
- Propunerea **descrie condițiile în care agenția va oferi asistență tehnică și operativă țărilor terțe**. Operațiunile agenției ar putea avea loc la orice frontieră a țării terțe în cauză, după caz, cu acordul statului (statelor) membru (membre) care se învecinează cu zona operativă.
- Propunerea îmbunătățește schimbul de informații cu țările terțe în cadrul EUROSUR prin intermediul centrelor naționale de coordonare, conservând în același timp relațiile istorice dintre statele membre și țările terțe. Dispozițiile vor prezenta în detaliu condițiile în care vor fi schimbate datele și condițiile în care vor fi furnizate autorităților țărilor terțe serviciile de fuziune EUROSUR.
- În conformitate cu propunerea Comisiei privind crearea unei rețele europene de ofițeri de legătură în materie de imigrație (reformare), este recunoscut **rolul ofițerului de legătură în materie de imigrație** pentru schimbul de informații și cooperare. Pe lângă rețeaua europeană a ofițerilor de legătură în materie de imigrație, se stabilesc în mod oficial legăturile cu centrele naționale de coordonare și cu agenția.
- **Se clarifică rolul Comisiei în ceea ce privește cooperarea cu țările terțe:** Comisia sprijină statele membre și agenția în domeniul cooperării cu țările terțe prin elaborarea unor modele de dispoziții și prin verificarea conformității cu regulamentul a dispozițiilor relevante ale acordurilor bilaterale și multilaterale și ale acordurilor de lucru.

În fine, pe baza concluziilor Consiliului din 27 martie 2017, Comisia propune integrarea sistemului „Documente false și autentice online” (FADO) în cadrul poliției de frontieră și al gărzii de coastă la nivel european. FADO este un sistem european de imagini conceput pentru schimbul de informații dintre statele membre privind documentele autentice și documentele false și este gestionat în prezent de Secretariatul General al Consiliului. Un astfel de sistem de imagini comun și partajat al Uniunii este un instrument foarte util pentru combaterea fraudării documentelor, întrucât datorită acestuia detectarea documentelor false este mai ușoară. Integrarea FADO în cadrul poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european va permite agenției să preia și să gestioneze sistemul. Integrarea **FADO** va conduce la următoarele rezultate (articolul 80):

- Pentru a sprijini statele membre să verifice autenticitatea documentelor la frontieră, propunerea încredințează agenției sarcina de a prelua și a adapta

sistemul „**Documente false și autentice online**” (FADO) la cerințele actuale și viitoare. Acțiunea comună a Consiliului din 3 decembrie 1998, 98/700/JAI va fi abrogată în întregime și va fi introdus un temei juridic în Regulamentul privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european care va permite astfel agenției să preia sistemul actual. Dispozițiile de punere în aplicare vor fi stabilite prin acte de punere în aplicare. Acest lucru ar asigura implicarea experților din statele membre (prin intermediul actualului comitet prevăzut la articolul 6) și ar permite, de asemenea, adaptarea sistemului la nevoile viitoare.

- Ar trebui să se păstreze structura pe mai multe niveluri a sistemului FADO, deoarece este necesar să se asigure diferite niveluri de informații privind documentele diferitelor părți interesate, inclusiv publicului larg. În ceea ce privește **perioada de tranziție**, ar trebui să se asigure că sistemul FADO actual rămâne funcțional până la momentul în care noul sistem devine operațional și că datele existente sunt transferate către noul sistem, cu acordul statelor membre ca deținători de date.

În fine, propunerea abordează, de asemenea, mai multe aspecte legate de guvernanta și administrative ale agenției:

- având în vedere instituirea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, precum și extinderea generală a mandatului agenției, în special în domeniul returnărilor, se numesc **trei directori executivi adjuncți**, în loc de unul, așa cum prevede regulamentul actual (articolul 105). Fiecăruia din cei **trei directori executivi adjuncți i se atribuie un domeniu de responsabilitate specific**.
- Având în vedere importanța fundamentală a agenției ca parte a poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european responsabilă de gestionarea integrată a frontierelor externe, precum și rolul Comisiei în ceea ce privește ciclul politicii strategice multianuale pentru gestionarea integrată europeană a frontierelor (a se vedea articolul 8), responsabilitatea Comisiei în cadrul guvernantei agenției ar trebui să fie aliniată la **principiile abordării comune privind agențiile descentralizate ale Uniunii**, adoptate la 12 iulie 2012 de către Parlamentul European, Consiliu și Comisie (de exemplu, în ceea ce privește numirea directorilor executivi adjuncți, articolul 105).
- Propunerea instituie un **comitet** care să asiste Comisia în pregătirea unei serii de acte de punere în aplicare prevăzute în regulament. Cu toate acestea, în ceea ce privește FADO, ar trebui utilizat comitetul prevăzut la articolul 6 (articolul 117).

Propunerea reiterează dispozițiile din actualul regulament cu privire la Irlanda și Regatul Unit.

Comisia consideră că modificările menționate mai sus sunt esențiale pentru a garanta că Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european este bine echipată, eficientă și pe deplin operațională, pentru a asigura un sprijin eficace statelor membre pentru protecția frontierelor externe ale Uniunii.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european
și de abrogare a Acțiunii Comune nr. 98/700/JAI a Consiliului, a Regulamentului (UE)
nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (UE)
nr. 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului**

*O contribuție a Comisiei Europene la reuniunea liderilor organizată la
Salzburg, în perioada 19-20 septembrie 2018*

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77
alineatul (2) literele (b) și (d) și articolul 79 alineatul (2) litera (c),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁵,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁶,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Obiectivul politicii Uniunii în domeniul gestionării frontierelor externe este de a dezvolta și a pune în aplicare gestionarea europeană integrată a frontierelor la nivel național și la nivelul Uniunii, ceea ce reprezintă un corolar indispensabil al liberei circulații a persoanelor în Uniune și o componentă fundamentală a unui spațiu de libertate, securitate și justiție. Gestionarea europeană integrată a frontierelor este esențială pentru îmbunătățirea gestionării migrației. Scopul este de a aborda în mod eficient trecerea frontierelor externe, de a soluționa provocările legate de migrație și de a face față potențialelor amenințări la aceste granițe, contribuind astfel la combaterea criminalității grave cu o dimensiune transfrontalieră și asigurând un nivel ridicat de securitate internă în Uniune. În același timp, este necesar să se acționeze respectând întru totul drepturile fundamentale și într-un mod care să garanteze libertatea de circulație a persoanelor pe teritoriul Uniunii.

¹⁵ JO C, , p. .

¹⁶ JO C, , p. .

- (2) Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene a fost instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului¹⁷. De la 1 mai 2005, când și-a preluat mandatul, aceasta a sprijinit cu succes statele membre la punerea în aplicare a aspectelor operative ale gestionării frontierelor externe prin intermediul unor operațiuni comune și al unor intervenții rapide la frontieră, prin analiză de risc, schimb de informații, relații cu țările terțe și returnarea persoanelor returnate.
- (3) Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene a fost redenumită Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă („agenția”), iar sarcinile acesteia au fost extinse, asigurându-se continuitatea deplină a tuturor activităților și procedurilor sale. Rolul de bază al agenției ar trebui să fie acela de a institui o strategie tehnică și operativă în cadrul ciclului politicii strategice multianuale pentru punerea în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor, de a supraveghea funcționarea efectivă a controlului la frontierele externe, de a efectua analize de risc și evaluări ale vulnerabilității, de a oferi statelor membre și țărilor terțe asistență tehnică și operativă sporită prin intermediul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră, de a asigura punerea în practică a măsurilor în situații care necesită acțiuni urgente la frontierele externe, de a oferi asistență tehnică și operativă în sprijinul operațiunilor de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol pe mare, de a organiza, a coordona și a desfășura operațiuni de returnare și intervenții de returnare și de a oferi asistență tehnică și operativă pentru activitățile de returnare ale țărilor terțe.
- (4) De la începutul crizei migrației în 2015, Comisia a luat inițiative importante pentru a consolida protecția frontierelor Uniunii. O propunere de consolidare semnificativă a mandatului Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe a fost prezentată în decembrie 2015 și a fost negociată într-un timp record în cursul anului 2016. Regulamentul privind Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă a intrat în vigoare la 6 octombrie 2016.
- (5) Cu toate acestea, cadrul Uniunii în domeniul controlului frontierelor externe, al returnărilor și al azilului trebuie îmbunătățit în continuare. În acest scop și pentru a susține în continuare eforturile operative actuale și preconizate în viitor, poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european ar trebui să fie reformată, oferind Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă un mandat mai puternic și, în special, furnizându-i acesteia capacitățile necesare sub forma unui corp permanent de poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european format din 10 000 de membri ai personalului operativ cu competențe executive pentru a sprijini în mod eficace statele membre pe teren în eforturile lor de a proteja frontierele externe, de a combate deplasările secundare și de a accelera în mod semnificativ returnarea efectivă a migranților în situație neregulamentară.
- (6) În concluziile sale din 28 iunie 2018, Consiliul European a solicitat consolidarea în continuare a rolului de sprijin al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, inclusiv în privința cooperării cu țările terțe, prin sporirea resurselor și printr-un mandat mai cuprinzător, cu scopul de a asigura controlul

¹⁷

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

efectiv al frontierelor externe și de a intensifica în mod semnificativ returnarea efectivă a migranților în situație neregulamentară.

- (7) Se impune monitorizarea eficientă a trecerilor frontierelor externe, soluționarea provocărilor legate de migrație și a potențialelor amenințări viitoare la frontierele externe, asigurarea unui nivel ridicat de securitate internă în Uniune, protecția funcționării spațiului Schengen și respectarea principiului general al solidarității. Acest lucru ar trebui să fie însoțit de gestionarea proactivă a migrației, care include măsurile necesare în țările terțe. Având în vedere cele afirmate, este necesar să se consolideze poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și să se extindă în continuare mandatul Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă. Agenția ar trebui să fie constituită în principal dintr-un corp permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, format din 10 000 de membri ai personalului operativ.
- (8) Pentru a reflecta consolidarea calitativă suplimentară a mandatului său, în special prin dotarea acesteia cu propria sa componentă operativă, corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, format din 10 000 de membri ai personalului operativ, agenția cunoscută anterior sub denumirea „Frontex” ar trebui să fie denumită de acum înainte „Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (EBCG)” și să își desfășoare activitatea exclusiv sub această denumire. Această modificare ar trebui să se reflecte în toate cazurile relevante, inclusiv în prezentarea sa vizuală în materialele de comunicare externă.
- (9) La punerea în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor, ar trebui să se asigure coerența cu alte obiective de politică, inclusiv buna funcționare a transportului transfrontalier.
- (10) Gestionarea europeană integrată a frontierelor ar trebui pusă în aplicare ca o responsabilitate partajată a agenției și a autorităților naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv a gărzii de coastă în măsura în care efectuează operațiuni de supraveghere a frontierelor maritime și orice altă sarcină de control la frontiere, precum și a autorităților responsabile cu returnarea. Statelor membre le revine în continuare responsabilitatea principală pentru gestionarea frontierelor lor externe, în interes propriu și în interesul tuturor statelor membre și sunt responsabile cu emiterea deciziilor de returnare, însă agenția ar trebui să sprijine aplicarea măsurilor Uniunii legate de gestionarea frontierelor externe și de returnări prin consolidarea, evaluarea și coordonarea acțiunilor statelor membre care pun în aplicare aceste măsuri.
- (11) Pentru a se asigura punerea eficace în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor și sporirea eficienței politicii comune în materie de returnare, ar trebui să se instituie o poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european. Aceasta ar trebui să fie dotată cu echipamentele și resursele umane și financiare necesare. Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european ar trebui să fie formată din Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și din autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv serviciile de pază de coastă, în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontiere, precum și din autoritățile responsabile cu returnarea. Ca atare, aceasta se va baza pe utilizarea în comun a informațiilor, a capacităților și a sistemelor, la nivel național, și pe răspunsul agenției la nivelul Uniunii.

- (12) Gestionarea europeană integrată a frontierelor nu aduce modificări competențelor care revin Comisiei și statelor membre în domeniul vamal, în special în ceea ce privește controalele, gestionarea riscurilor și schimbul de informații.
- (13) Elaborarea politicii și a legislației privind controlul la frontierele externe și returnarea, inclusiv dezvoltarea unei strategii europene de gestionare integrată a frontierelor, rămâne o responsabilitate a instituțiilor Uniunii. Ar trebui să se garanteze coordonarea strânsă dintre agenție și respectivele instituții.
- (14) Punerea eficace în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor de către poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european ar trebui să fie asigurată prin intermediul unui ciclu de politică strategică multianuală pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Ciclul multianual ar trebui să stabilească un proces integrat, unificat și continuu, care să furnizeze orientări strategice tuturor actorilor relevanți la nivelul Uniunii și în statele membre în domeniul gestionării frontierelor și al returnărilor, pentru ca actorii respectivi să pună în aplicare într-o manieră coerentă gestionarea europeană integrată a frontierelor. Acesta abordează, de asemenea, toate interacțiunile relevante ale poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european cu Comisia, cu alte instituții și organisme, precum și cooperarea cu alți parteneri relevanți, inclusiv țări terțe și părți terțe, după caz.
- (15) Gestionarea europeană integrată a frontierelor necesită o planificare integrată între statele membre și agenție pentru operațiunile privind frontierele și returnarea, pentru a pregăti răspunsuri la un impact mai mare la frontierele externe în ceea ce privește planificarea de contingență și pentru a coordona dezvoltarea pe termen lung a capacităților atât în ceea ce privește recrutarea și formarea, cât și pentru achiziționarea și dezvoltarea de echipamente.
- (16) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu aduce atingere separării competențelor între Uniune și statele membre și nici obligațiilor care le revin statelor membre în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, Convenției internaționale pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, Convenției internaționale privind căutarea și salvarea pe mare, Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate și Protocolului adițional împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare, Convenției privind statutul refugiaților, Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și în temeiul altor instrumente internaționale relevante.
- (17) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁸.
- (18) Agenția ar trebui să-și îndeplinească sarcinile fără a aduce atingere responsabilităților statelor membre în ceea ce privește menținerea ordinii publice și asigurarea securității interne.
- (19) Agenția ar trebui să-și îndeplinească sarcinile fără a aduce atingere competențelor statelor membre în materie de apărare.
- (20) Sarcinile și competențele extinse ale agenției ar trebui să păstreze echilibrul în raport cu garanțiile consolidate privind drepturile fundamentale și o răspundere sporită.

¹⁸ Regulamentul (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor norme de supraveghere a frontierelor maritime externe în contextul cooperării operative coordonate de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 189, 27.6.2014, p. 93).

- (21) Pentru a-și putea îndeplini în mod eficace sarcinile, agenția se bazează pe cooperarea statelor membre. În acest sens, este important ca agenția și statele membre să acționeze cu bună credință și să efectueze în timp util schimburi de informații corecte. Niciun stat membru nu ar trebui să fie obligat să furnizeze informații a căror divulgare o consideră ca fiind contrară intereselor esențiale ale securității sale.
- (22) De asemenea, în interesul lor și în interesul celorlalte state membre, statele membre ar trebui să contribuie cu date relevante necesare pentru activitățile desfășurate de agenție, inclusiv în scopul conștientizării situației, al analizei riscurilor, al evaluărilor vulnerabilității și al planificării integrate. În același timp, statele membre ar trebui să se asigure că datele sunt exacte, actualizate și obținute și introduse cu respectarea legii.
- (23) Sistemul european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) este necesar pentru funcționarea poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în vederea stabilirii unui cadru pentru schimbul de informații și cooperarea operativă dintre autoritățile naționale ale statelor membre, precum și cu agenția. EUROSUR oferă acestor autorități și agenției infrastructura și instrumentele necesare pentru a îmbunătăți conștientizarea situației de către acestea și capacitatea de reacție a acestora la frontierele externe, în scopul detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere și pentru a contribui la salvarea vieților migranților și la asigurarea protecției acestora.
- (24) Statele membre ar trebui să înființeze centre naționale de coordonare în scopul îmbunătățirii schimbului de informații și a cooperării pentru supravegherea frontierelor și în scopul efectuării de controale la punctele de trecere a frontierei, la nivel reciproc și cu agenția. Pentru funcționarea corespunzătoare a EUROSUR este necesar ca toate autoritățile naționale responsabile cu supravegherea frontierelor externe, în temeiul legislației naționale, să coopereze prin intermediul centrelor naționale de coordonare.
- (25) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să atribuie centrelor lor naționale de coordonare și responsabilitatea de a coordona schimbul de informații și de a coopera cu privire la alte componente ale gestionării integrate a frontierelor, cum ar fi returnările.
- (26) Calitatea informațiilor transmise între statele membre și agenție este o condiție prealabilă pentru buna funcționare a gestionării integrate a frontierelor. Pe baza succesului EUROSUR, calitatea ar trebui asigurată prin standardizare, automatizarea schimbului de informații între rețele și sisteme, asigurarea informațiilor și controlul calității datelor și informațiilor transmise.
- (27) Agenția ar trebui să furnizeze asistența necesară pentru dezvoltarea și funcționarea EUROSUR, inclusiv interoperabilitatea sistemelor, în special prin instituirea, asigurarea funcționării și coordonarea cadrului EUROSUR.
- (28) EUROSUR ar trebui să ofere un tablou situațional complet la frontierele externe, dar și în spațiul Schengen și în zona prefrontalieră. Acesta ar trebui să includă supravegherea frontierelor terestre, maritime și aeriene, dar și controale la punctele de trecere a frontierei.
- (29) Supravegherea frontierelor aeriene ar trebui să fie un element al gestionării frontierelor, deoarece zborurile comerciale și private și sistemele de aeronave pilotate de la distanță sunt utilizate pentru activități ilegale legate de imigrație și de criminalitatea transfrontalieră.

- (30) Serviciile de fuziune EUROSUR furnizate de agenție ar trebui să se bazeze pe aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere și a cooperării între agenții la nivelul Uniunii, inclusiv pe furnizarea serviciilor Copernicus de securitate. Acestea ar trebui să ofere statelor membre și agenției servicii de informare cu valoare adăugată legate de gestionarea integrată a frontierelor. Serviciile de fuziune EUROSUR ar trebui extinse pentru a sprijini controalele la punctele de trecere a frontierei, supravegherea frontierelor aeriene și monitorizarea fluxurilor de migrație.
- (31) Practica de a călători în nave mici și neadecvate transportului pe mare a dus la o creștere dramatică a numărului de migranți care se îneacă la frontierele maritime externe sudice. EUROSUR ar trebui să îmbunătățească în mod considerabil capacitatea operativă și tehnică a agenției și a statelor membre de a detecta asemenea nave mici și capacitatea de reacție a statelor membre, contribuind astfel la scăderea numărului de migranți care își pierd viața.
- (32) Prin prezentul regulament se recunoaște faptul că rutele de migrație sunt utilizate și de persoane care au nevoie de protecție internațională.
- (33) Agenția ar trebui să efectueze analize de risc generale și specifice, bazate pe un model comun integrat de analiză de risc, care să fie aplicate și de agenție, și de statele membre. Pe baza informațiilor furnizate de statele membre, agenția ar trebui să pună la dispoziție informații adecvate, care să acopere toate aspectele relevante pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, în special controlul la frontieră, returnarea, deplasările secundare nereglementare ale resortisanților țărilor terțe în cadrul Uniunii, prevenirea criminalității transfrontaliere, inclusiv a facilitării trecerii neautorizate a frontierelor, combaterea traficului de persoane, a terorismului și a amenințărilor de natură hibridă, precum și situația din țările terțe relevante, astfel încât să permită adoptarea unor măsuri adecvate și contracararea amenințărilor și a riscurilor identificate, în vederea îmbunătățirii gestionării integrate a frontierelor externe.
- (34) Date fiind activitățile sale la frontierele externe, agenția ar trebui să contribuie la prevenirea și depistarea criminalității grave cu o dimensiune transfrontalieră, precum introducerea ilegală de migranți, traficul de persoane și terorismul, atunci când este potrivit să acționeze și atunci când obține informații pertinente în cursul activităților sale. Agenția ar trebui să-și coordoneze activitățile cu Europol, ca agenție responsabilă cu sprijinirea și consolidarea acțiunilor statelor membre și a cooperării acestora pentru prevenirea și combaterea criminalității grave care afectează două sau mai multe state membre. Criminalitatea transfrontalieră implică în mod necesar o dimensiune transfrontalieră. Această dimensiune transfrontalieră este caracterizată de infracțiuni legate în mod direct de trecerea neautorizată a frontierelor externe, inclusiv de traficul de persoane și introducerea ilegală de migranți. Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2002/90/CE a Consiliului¹⁹ permite însă statelor membre să nu impună sancțiuni în cazul în care scopul comportamentelor în cauză este de a oferi asistență umanitară migranților.
- (35) Într-un spirit de responsabilitate partajată, rolul agenției ar trebui să fie monitorizarea în mod regulat a gestionării frontierelor externe. Agenția ar trebui să asigure o monitorizare adecvată și eficace nu numai prin conștientizarea situației și analiza de risc, ci și prin prezența în statele membre a unor experți din cadrul personalului său

¹⁹ Directiva 2002/90/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2002 de definire a facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate (JO L 328, 5.12.2002, p. 17).

propriu. Prin urmare, agenția ar trebui să poată trimite ofițeri de legătură în statele membre pentru o perioadă în care ofițerul de legătură să raporteze directorului executiv. Raportul ofițerilor de legătură ar trebui să facă parte din evaluarea vulnerabilității.

- (36) Agenția ar trebui să efectueze o evaluare a vulnerabilității bazată pe criterii obiective, pentru a analiza capacitatea statelor membre și gradul de pregătire al acestora de a face față provocărilor la frontierele lor externe și de a contribui la corpul permanent de poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european și la rezerva de echipamente tehnice. Evaluarea vulnerabilității ar trebui să includă o evaluare a echipamentului, a infrastructurii, a personalului, a bugetului și a resurselor financiare ale statelor membre, precum și a planurilor pentru situații neprevăzute pe care acestea le-au întocmit pentru abordarea unor posibile crize la frontierele externe. Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a remedia eventualele deficiențe identificate în evaluarea respectivă. Directorul executiv ar trebui să identifice măsurile care se impun a fi luate și să le recomande statului membru în cauză. Directorul executiv ar trebui, de asemenea, să stabilească un termen în care ar fi necesar să fie luate măsurile respective și să monitorizeze îndeaproape punerea lor în aplicare în timp util. În cazul în care măsurile necesare nu sunt luate în termenul stabilit, chestiunea ar trebui transmisă Consiliului de administrație în vederea unei decizii ulterioare.
- (37) Dacă agenției nu i se oferă în timp util informațiile exacte necesare pentru elaborarea unei evaluări a vulnerabilității, agenția ar trebui să poată lua în considerare acest fapt la efectuarea evaluării vulnerabilității, cu excepția cazului când i se prezintă motive justificate pentru necomunicarea datelor.
- (38) Evaluarea vulnerabilității și mecanismul de evaluare Schengen instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului²⁰ sunt două mecanisme complementare pentru garantarea controlului european al calității privind buna funcționare a spațiului Schengen și pentru asigurarea unei pregătiri constante la nivelul Uniunii și la nivel național pentru a răspunde oricăror provocări la frontierele externe. Sinergiile dintre aceste mecanisme ar trebui să fie maximizate pentru a stabili un tablou situațional îmbunătățit privind funcționarea spațiului Schengen, pentru a evita, pe cât posibil, dublarea eforturilor depuse de statele membre și pentru a asigura o utilizare mai bine coordonată a instrumentelor financiare relevante ale Uniunii care sprijină gestionarea frontierelor externe. În acest scop, ar trebui să se instituie un schimb periodic de informații între agenție și Comisie privind rezultatele ambelor mecanisme.
- (39) Având în vedere că statele membre stabilesc secțiuni de frontieră, cărora agenția le atribuie niveluri de impact, și că ar trebui să se coreleze capacitățile de reacție ale statelor membre și ale agenției cu aceste niveluri de impact, ar trebui să se instituie un al patrulea nivel de impact, care să corespundă unei situații în care spațiul Schengen este în pericol și în care agenția ar trebui să intervină.
- (40) Agenția ar trebui să organizeze asistența tehnică și operativă corespunzătoare pentru statele membre în vederea consolidării capacității acestora de a pune în aplicare

²⁰ Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen (JO L 295, 6.11.2013, p. 27).

obligățiile care le revin în ceea ce privește controlul frontierelor externe și de a face față provocărilor la frontierele externe rezultate în urma imigrației ilegale sau a criminalității transfrontaliere. Această asistență nu ar trebui să aducă atingere competenței autorităților naționale relevante de a iniția anchete penale. În acest sens, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, agenția ar trebui să organizeze și să coordoneze operațiuni comune pentru unul sau mai multe state membre și să trimită echipe din cadrul corpului permanent de poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european, precum și să furnizeze echipamentele tehnice necesare.

- (41) În cazurile în care există o provocare specifică și disproporționată la frontierele externe, agenția ar trebui, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, să organizeze și să coordoneze intervenții rapide la frontieră și să trimită atât echipe din cadrul corpului permanent de poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european, cât și echipamente tehnice, inclusiv din cadrul rezervei de echipamente pentru reacție rapidă. Intervențiile rapide la frontieră ar trebui să furnizeze întăriri pentru o perioadă limitată în situațiile în care este necesar un răspuns imediat și în care o astfel de intervenție ar oferi un răspuns eficace. Pentru a se asigura desfășurarea eficace a unei astfel de intervenții, statele membre ar trebui să pună la dispoziție personal operativ din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european pentru a forma echipe relevante și să furnizeze echipamentele tehnice necesare. Agenția și statul membru în cauză ar trebui să convină asupra unui plan operativ.
- (42) În cazul în care statele membre se confruntă cu provocări specifice și disproporționate legate de migrație în anumite regiuni ale frontierelor lor externe, caracterizate de sosirea masivă a unor fluxuri de migrație mixte, statele membre ar trebui să se poată baza pe întăriri tehnice și operative. Aceste întăriri ar trebui să fie furnizate în zonele hotspot de către echipele de sprijin pentru gestionarea migrației. Aceste echipe ar trebui să fie formate din personal operativ care urmează să fie trimis de corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și din experți din statele membre trimiși de EASO și de Europol sau de alte agenții relevante ale Uniunii. Agenția ar trebui să sprijine Comisia în coordonarea pe teren a diferitelor agenții.
- (43) Statele membre ar trebui să se asigure că orice autorități susceptibile să primească cereri de protecție internațională, precum poliția, polițiștii de frontieră, autoritățile pentru imigrație și personalul din centrele de cazare, dispun de informațiile relevante. Statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că personalul acestor autorități beneficiază de nivelul necesar de formare, corespunzător sarcinilor și responsabilităților care le revin, și să primească instrucțiuni pentru a-i informa pe solicitanți cu privire la locul și modalitatea de depunere a cererilor de protecție internațională.
- (44) În iunie 2018, Consiliul European a reconfirmat importanța utilizării unei abordări cuprinzătoare referitoare la migrație și a considerat că migrația reprezintă o provocare nu doar pentru un singur stat membru, ci și pentru Europa în ansamblul său. În acest sens, Consiliul European a subliniat importanța acordării de către Uniune a unui sprijin deplin în vederea asigurării unei gestionări ordonate a fluxurilor de migrație. Acest sprijin este posibil prin înființarea unor centre controlate în care resortisanții țărilor terțe debarcați în Uniune ar putea fi examinați rapid în vederea asigurării accesului la protecție pentru persoanele care au nevoie de aceasta și a returnării rapide a celor care nu au nevoie de protecție. Având în vedere că centrele controlate urmează să fie instituite în mod voluntar, ar trebui să fie posibil ca

Uniunea să furnizeze statelor membre în cauză sprijin financiar și operativ deplin prin intermediul agențiilor relevante ale Uniunii, inclusiv al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă.

- (45) Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și [Agenția Uniunii Europene pentru Azil] ar trebui să coopereze îndeaproape pentru a aborda în mod eficace provocările legate de migrație, în special la frontierele externe caracterizate de sosirea masivă a unor fluxuri de migrație mixte. În special, ambele agenții ar trebui să își coordoneze activitățile și să sprijine statele membre în vederea facilitării procedurii de protecție internațională și a procedurii de returnare cu privire la resortisanții țărilor terțe a căror cerere de protecție internațională este respinsă. Agenția și [Agenția Uniunii Europene pentru Azil] ar trebui, de asemenea, să coopereze în cadrul altor activități operative comune, cum ar fi analiza comună a riscurilor, colectarea de date statistice, formarea și sprijinul acordat statelor membre în ceea ce privește planificarea de contingență.
- (46) Statele membre ar trebui să se poată baza pe întăriri operative și tehnice sporite, prin recurgerea la echipele de sprijin pentru gestionarea migrației, în special în zonele hotspot sau în centrele controlate. Echipele de sprijin pentru gestionarea migrației ar trebui să fie alcătuite din experți din cadrul personalului agenției și din experți detașați de statele membre, precum și din experți din cadrul personalului [Agenției Uniunii Europene pentru Azil] sau din experți ai statelor membre trimiși de [Agenția Uniunii Europene pentru Azil], Europol sau alte agenții relevante ale Uniunii. Comisia ar trebui să asigure coordonarea necesară în evaluarea nevoilor și a operațiunilor pe teren, în vederea participării diverselor agenții ale Uniunii.
- (47) În zonele hotspot, statele membre ar trebui să coopereze cu agențiile relevante ale Uniunii, care ar trebui să acționeze în limitele mandatelor și competențelor care le revin și sub coordonarea Comisiei. Comisia, în cooperare cu agențiile relevante ale Uniunii, ar trebui să se asigure că activitățile din zonele hotspot sunt conforme cu legislația relevantă a Uniunii.
- (48) În centrele controlate, agențiile Uniunii ar trebui, la cererea statului membru care găzduiește astfel de centre și sub coordonarea Comisiei, să acționeze în sprijinul statului membru gazdă în vederea aplicării unor proceduri rapide de protecție internațională și/sau de returnare. În astfel de centre, ar trebui să fie posibil să se facă distincție rapid între resortisanții țărilor terțe care au nevoie de protecție internațională și cei care nu au nevoie de o astfel de protecție, să se efectueze controale de securitate și să se desfășoare integral sau parțial procedura de protecție internațională și/sau de returnare.
- (49) În cazul în care acest lucru este justificat de rezultatele evaluării vulnerabilității sau ale analizei riscurilor sau atunci când un impact critic este atribuit uneia sau mai multor secțiuni de frontieră, directorul executiv al agenției ar trebui să recomande statului membru în cauză să inițieze și să desfășoare operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră.
- (50) În cazul în care eficacitatea controlului la frontierele externe este afectată într-o asemenea măsură încât există riscul ca funcționarea spațiului Schengen să fie pusă în pericol, fie pentru că un stat membru nu ia măsurile necesare în conformitate cu evaluarea vulnerabilității, fie pentru că un stat membru care se confruntă cu provocări specifice și disproporționate la frontierele externe nu a solicitat agenției suficient sprijin sau nu a pus în aplicare un astfel de sprijin, ar trebui să se furnizeze un răspuns unitar, rapid și eficace la nivelul Uniunii. Pentru a atenua aceste riscuri și

pentru a asigura o mai bună coordonare la nivelul Uniunii, Comisia ar trebui să identifice măsurile care se impun a fi puse în aplicare de agenție și să solicite statului membru în cauză să coopereze cu agenția în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective. Agenția ar trebui să stabilească ulterior acțiunile care se impun a fi luate în vederea punerii în practică a măsurilor indicate în decizia Comisiei. Împreună cu statul membru în cauză, agenția ar trebui să elaboreze un plan operativ. Statul membru în cauză ar trebui să faciliteze punerea în aplicare a deciziei Comisiei și a planului operativ prin punerea în aplicare, printre altele, a obligațiilor prevăzute la articolele 44, 83 și 84. În cazul în care un stat membru nu respectă, în termen de 30 de zile, această decizie a Comisiei și nu cooperează cu agenția în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor din respectiva decizie, Comisia ar trebui să poată iniția procedura specifică prevăzută la articolul 29 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului²¹ pentru a face față unor circumstanțe excepționale care periclitează funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne.

- (51) Corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european ar trebui să fie un corp permanent format din 10 000 de membri ai personalului operativ care sunt polițiști de frontieră, escorte pentru returnări, specialiști în materie de returnare și alte categorii relevante de personal. Corpul permanent ar trebui să fie compus din trei categorii de personal operativ, și anume membri ai personalului statutar angajați de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, personal detașat în cadrul agenției de către statele membre pe termen lung și personal pus la dispoziție de statele membre în vederea trimiterii pe termen scurt. Corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european ar trebui să fie trimis în cadrul echipelor de gestionare a frontierelor, al echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației sau al echipelor de returnare.
- (52) Membrii personalului operativ al corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european trimiși în calitate de membri ai echipelor ar trebui să dispună de toate competențele necesare pentru a efectua sarcinile de control la frontiere și de returnare, inclusiv sarcinile care necesită competențe executive definite în legislația națională relevantă sau, în cazul personalului agenției, în conformitate cu anexa V.
- (53) Statele membre ar trebui să asigure propriile contribuții la corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în conformitate cu anexa III pentru detașările pe termen lung și cu anexa IV pentru trimiterile pe termen scurt. Contribuțiile individuale ale statelor membre au fost stabilite pe baza cheii de repartizare convenite în cursul negocierilor din 2016 privind rezerva pentru reacție rapidă și prevăzută în anexa I la Regulamentul (UE) 2016/1624. Această cheie de distribuție a fost adaptată proporțional la dimensiunea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Aceste contribuții au fost, de asemenea, instituite în mod proporțional pentru țările asociate spațiului Schengen.
- (54) Funcționarea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și componența sa ar trebui să facă obiectul unei evaluări la jumătatea perioadei efectuate de Comisie.

²¹ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

- (55) Dezvoltarea pe termen lung a resurselor umane în vederea asigurării contribuțiilor statelor membre la corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european ar trebui să fie susținută de un sistem de sprijin financiar. În acest scop, este adecvat ca agenția să fie autorizată să utilizeze acordarea de granturi statelor membre fără o cerere de propuneri în cadrul „finanțării care nu este legată de costuri” în conformitate cu articolul 125 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046. Sprijinul financiar ar trebui să le permită statelor membre să angajeze și să formeze personal suplimentar pentru a le oferi flexibilitatea necesară în vederea respectării contribuției obligatorii la corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Sistemul de finanțare specific ar trebui să găsească un echilibru adecvat între riscurile de nereguli și de fraude și costurile controalelor. Regulamentul stabilește condițiile esențiale care determină sprijinul financiar, și anume recrutarea și formarea unui număr adecvat de polițiști de frontieră sau de alți specialiști care corespund numărului de agenți detașați în cadrul agenției pe termen lung sau trimiterea efectivă a agenților pe durata activităților operative ale agenției, timp de cel puțin 4 luni. Având în vedere lipsa datelor relevante și comparabile privind costurile reale în toate statele membre, dezvoltarea unui sistem de finanțare bazat pe costuri ar fi excesiv de complexă și nu ar aborda necesitatea unui sistem de finanțare simplu, rapid, eficient și eficace. În acest scop, este adecvat ca agenția să fie autorizată să acorde granturi statelor membre fără o cerere de propuneri în cadrul „finanțării care nu este legată de costuri” sub rezerva îndeplinirii condițiilor în conformitate cu articolul 125 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046. În scopul stabilirii cuantumului acestei finanțări pentru diferite state membre, este oportun să se utilizeze ca sumă de referință salariul anual al unui agent contractual din grupa de funcții III gradul 8 treapta 1 din cadrul instituțiilor europene, modulat de un coeficient de corecție per stat membru, în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare și în spiritul egalității de tratament. Atunci când pun în aplicare acest sprijin financiar, agenția și statele membre asigură respectarea principiilor de cofinanțare și lipsa dublei finanțări.
- (56) În vederea trimerii corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european pe teritoriul unor țări terțe, agenția ar trebui să își dezvolte capacitățile pentru propriile structuri de comandă și control.
- (57) Pentru ca trimiterile corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european să fie efective începând cu 1 ianuarie 2020, ar trebui să fie luate și puse în aplicare cât mai curând posibil anumite decizii și măsuri de punere în aplicare. În special, prin derogare de la termenul normal stabilit în regulament, decizia Consiliului de administrație menționată la articolul 55 alineatul (4) privind profilurile corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european ar trebui adoptată în termen de 6 săptămâni de la intrarea în vigoare a regulamentului. Această decizie ar trebui să fie urmată de numirile efectuate de statele membre, prevăzute la articolul 56 alineatul (4) și la articolul 57 alineatul (1), în termen de 12 săptămâni de la intrarea în vigoare a regulamentului.
- (58) De asemenea, prin derogare de la termenul normal stabilit în regulament, decizia Consiliului de administrație privind numărul minim de echipamente tehnice necesare pentru a răspunde nevoilor agenției în 2020, menționat la articolul 64 alineatul (4), ar trebui adoptată în termen de 6 săptămâni de la intrarea în vigoare a regulamentului.
- (59) În același timp, pentru a se asigura continuitatea sprijinului pentru activitățile operative organizate de agenție, ar trebui planificate și puse în aplicare toate

trimiterile până la 31 decembrie 2019, inclusiv în cadrul rezervei pentru reacție rapidă, în conformitate cu articolele 20, 30 și 31 din Regulamentul (UE) 2016/1624 și în conformitate cu negocierile bilaterale anuale efectuate în 2018. În acest scop, este necesar ca aceste dispoziții să fie abrogate numai cu efect de la 1 ianuarie 2020.

- (60) Forța de muncă a agenției va consta în personalul care îndeplinește sarcinile atribuite agenției, fie la sediu, fie ca parte a corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european poate include personal statutar, precum și personal detașat pe termen lung sau pus la dispoziție în vederea trimiterii pe termen scurt de către autoritățile naționale. Membrii personalului statutar din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european vor fi trimiși, în principal, în calitate de membri ai echipelor; doar o parte limitată și clar definită din acest personal poate fi recrutată pentru a îndeplini funcții de sprijin pentru instituirea corpului permanent, în special la sediul central.
- (61) Pentru a elimina lacunele persistente în ceea ce privește punerea în comun voluntară a echipamentelor tehnice din statele membre, în special în ceea ce privește activele la scară largă, agenția ar trebui să dispună de propriile echipamente necesare pentru a fi utilizate în operațiuni comune sau în intervenții rapide la frontieră sau în orice alte activități operative. Deși agenția a putut, din punct de vedere juridic, să achiziționeze sau să închirieze echipamente tehnice proprii începând din 2011, această posibilitate a fost afectată în mod semnificativ de lipsa resurselor bugetare.
- (62) În consecință, pentru a corespunde nivelului de ambiție care stă la baza instituirii corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, Comisia a alocat un pachet financiar semnificativ în cadrul financiar multianual 2021-2027, pentru a permite agenției să achiziționeze, să întrețină și să exploateze activele aeriene, maritime și terestre necesare care corespund nevoilor operative. Deși achiziționarea activelor necesare ar putea fi un proces de lungă durată, în special în cazul activelor de mari dimensiuni, echipamentele proprii ale agenției ar trebui, în cele din urmă, să devină coloana vertebrală a trimerilor operative, urmând să fie solicitate contribuții suplimentare din partea statelor membre în circumstanțe excepționale. Echipamentele agenției ar trebui să fie exploatate în mare măsură de personalul tehnic al agenției care face parte din corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Pentru a se asigura utilizarea eficace a resurselor financiare propuse, procesul ar trebui să se bazeze pe o strategie multianuală decisă cât mai curând posibil de Consiliul de administrație.
- (63) În cadrul punerii în aplicare a prezentului regulament, agenția și statele membre ar trebui să utilizeze în mod optim capacitățile existente în materie de resurse umane și de echipamente tehnice, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național.
- (64) Dezvoltarea pe termen lung de noi capacități în cadrul poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european ar trebui să fie coordonată între statele membre și agenție, în conformitate cu ciclul politicii strategice multianuale, ținând seama de durata îndelungată a anumitor procese. Printre acestea se numără recrutarea și formarea de noi polițiști de frontieră (care ar putea, în timpul carierei lor, să își desfășoare activitatea atât în statele membre, cât și în cadrul corpului permanent), achiziționarea, întreținerea și eliminarea echipamentelor (pentru care ar trebui căutate oportunități de interoperabilitate și economii de scară), dar și dezvoltarea de noi echipamente și tehnologii conexe, inclusiv prin cercetare.

- (65) Foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității ar trebui să asigure convergența între planurile statelor membre de dezvoltare a capacității și planificarea multianuală a resurselor agenției în vederea optimizării investițiilor pe termen lung pentru a proteja cât mai bine frontierele externe.
- (66) Ținând seama de mandatul consolidat al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, de instituirea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, de prezența sa consolidată pe teren la frontierele externe și de implicarea sporită a acestuia în domeniul returnărilor, ar trebui să fie posibil ca agenția să înființeze antene situate în apropierea locurilor în care își desfășoară activitățile operative semnificative pe durata acestor activități, care să acționeze ca o interfață între agenție și statul membru gazdă și să se ocupe de sarcinile de coordonare, logistice și de sprijin, precum și să faciliteze cooperarea dintre agenție și statul membru gazdă.
- (67) Returnarea resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile de intrare, ședere sau reședință în statele membre, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului²², constituie o componentă esențială a eforturilor ample de combatere a imigrației ilegale și reprezintă un aspect important de interes public major.
- (68) Agenția ar trebui să își intensifice asistența acordată statelor membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe, cu condiția respectării politicii Uniunii în materie de returnare și în conformitate cu Directiva 2008/115/CE. În special, agenția ar trebui să coordoneze și să organizeze operațiuni de returnare din unul sau mai multe state membre și ar trebui să organizeze și să desfășoare intervenții de returnare pentru a consolida sistemele de returnare ale statelor membre care au nevoie de asistență tehnică și operativă sporită atunci când își îndeplinesc obligația de a-i returna pe resortisanții țărilor terțe, în conformitate cu directiva menționată.
- (69) Agenția ar trebui, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și fără a aduce atingere responsabilității statelor membre în ceea ce privește emiterea de decizii de returnare, să ofere asistență tehnică și operativă statelor membre în procesul de returnare, inclusiv în ceea ce privește pregătirea deciziilor de returnare, identificarea resortisanților țărilor terțe și alte activități premergătoare returnării și legate de returnare ale statelor membre. De asemenea, agenția ar trebui să sprijine statele membre în privința obținerii documentelor de călătorie necesare pentru returnare, în cooperare cu autoritățile țărilor terțe în cauză.
- (70) Asistența acordată statelor membre pentru procedurile de returnare ar trebui să includă oferirea unor informații practice privind țările terțe în care se efectuează returnarea, relevante pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, cum ar fi datele de contact sau alte informații logistice necesare pentru desfășurarea fără impedimente a operațiunilor de returnare. Asistența ar trebui să includă, de asemenea, instituirea, gestionarea și întreținerea unui sistem central de prelucrare a tuturor informațiilor și datelor necesare agenției pentru a furniza asistență tehnică și operativă, în conformitate cu regulamentul, comunicate automat de către sistemele naționale de gestionare a returnărilor ale statelor membre.

²²

Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

- (71) De asemenea, agenția ar trebui să ofere asistență tehnică și operativă pentru activitățile de returnare ale țărilor terțe, în special atunci când o astfel de asistență este justificată de prioritățile politicii Uniunii în materie de migrație neregulamentară.
- (72) Eventuala existență a unui acord între un stat membru și o țară terță nu exonerează nici agenția, nici statele membre de obligațiile lor în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului internațional, în special în privința respectării principiului nereturnării.
- (73) Statele membre ar trebui să poată coopera la nivel operativ cu alte state membre și/sau țări terțe la frontierele externe, inclusiv în ceea ce privește operațiunile militare cu scopul asigurării respectării legii, în măsura în care o astfel de cooperare este compatibilă cu acțiunile agenției.
- (74) Agenția ar trebui să îmbunătățească schimbul de informații și cooperarea cu alte organe, oficii și agenții ale Uniunii, cum ar fi EUROPOL, EASO, Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și Centrul Satelitar al Uniunii Europene, Agenția Europeană de Siguranță a Aviației sau administratorul de rețea pentru gestionarea europeană a traficului aerian în scopul utilizării optime a informațiilor, a capacităților și a sistemelor care sunt deja disponibile la nivel european, precum Programul european de monitorizare a Pământului, Copernicus.
- (75) Cooperarea cu țările terțe este un element al gestionării europene integrate a frontierelor. Aceasta ar trebui să contribuie la promovarea standardelor europene în materie de gestionare a frontierelor și de returnare, la schimbul de informații și de analize de risc, la facilitarea punerii în aplicare a returnărilor în vederea sporirii eficienței acestora, precum și la sprijinirea țărilor terțe în domeniul gestionării frontierelor și al migrației, inclusiv trimiterea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, în cazul în care un astfel de sprijin este necesar pentru a proteja frontierele externe și pentru gestionarea eficace a politicii de migrație a Uniunii.
- (76) Cooperarea cu țările terțe ar trebui să aibă loc în cadrul acțiunii externe a Uniunii și în conformitate cu principiile și obiectivele prevăzute la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Comisia va asigura coerența între gestionarea europeană integrată a frontierelor și alte politici ale Uniunii în domeniul acțiunii externe a Uniunii și, în special, în cel al politicii de securitate și apărare comune. Comisia ar trebui să fie asistată de Înaltul Reprezentant al Uniunii și de serviciile sale. Această cooperare ar trebui să se aplice în special activităților agenției care se desfășoară pe teritoriul țărilor terțe sau care implică funcționari din țări terțe în domenii precum analiza riscurilor, planificarea și desfășurarea operațiunilor, formarea, schimbul de informații și cooperarea.
- (77) Pentru a se asigura faptul că informațiile pe care le conține EUROSUR sunt cât mai complete și mai actualizate posibil, în special în ceea ce privește situația din țările terțe, agenția ar trebui să coopereze cu autoritățile țărilor terțe fie în cadrul acordurilor bilaterale și multilaterale încheiate între statele membre și țările terțe, inclusiv rețelele regionale, fie prin intermediul unui acord de lucru încheiat între agenție și autoritățile relevante ale țărilor terțe. În acest scop, Serviciul European de Acțiune Externă, delegațiile și oficiile Uniunii ar trebui să furnizeze toate informațiile care pot fi relevante pentru EUROSUR.
- (78) Prezentul regulament include dispoziții privind cooperarea cu țările terțe, întrucât schimbul de informații permanent și bine structurat și cooperarea cu aceste țări,

inclusiv cu țările terțe vecine, fără a se limita însă la acestea, reprezintă factori fundamentali pentru atingerea obiectivelor gestionării europene integrate a frontierelor. Este esențial ca orice schimb de informații și orice cooperare între statele membre și țările terțe să se desfășoare cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale.

- (79) Pentru a alcătui un tablou situațional complet și o analiză a riscurilor care să acopere zona prefrontalieră, agenția și centrele naționale de coordonare ar trebui să colecteze informații și să își coordoneze activitatea cu ofițerii de legătură în materie de imigrație trimiși în țări terțe de către statele membre, cu Comisia Europeană, cu agenția sau cu alte agenții ale Uniunii.
- (80) Sistemul „Documente false și autentice online” („FADO”) a fost instituit prin Acțiunea Comună 98/700/JAI în cadrul Secretariatului General al Consiliului, oferind acces autorităților statelor membre pentru ca acestea să dispună de informații cu privire la orice metode noi de falsificare depistate și cu privire la noile documente autentice aflate în circulație.
- (81) În concluziile sale din 27 martie 2017, Consiliul a afirmat că gestionarea sistemului FADO este depășită și că este necesară o modificare a temeiului său juridic pentru a continua îndeplinirea cerințelor politicilor în materie de justiție și afaceri interne. Consiliul a remarcat, de asemenea, că sinergiile ar putea fi exploatate în această privință folosind expertiza agenției în domeniul fraudării documentelor și activitatea pe care agenția a desfășurat-o deja în acest domeniu. Prin urmare, agenția ar trebui să preia administrarea, precum și gestionarea operațională și tehnică a sistemului FADO de la Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene.
- (82) Sistemul FADO ar trebui să își păstreze structura pe mai multe niveluri pentru a oferi diferite niveluri de informații privind documentele diferitelor părți interesate, inclusiv publicului larg.
- (83) În timpul perioadei de tranziție, ar trebui să se asigure faptul că sistemul FADO este pe deplin operațional până când transferul este realizat efectiv și datele existente sunt transferate către noul sistem. Proprietatea asupra datelor existente ar trebui să fie transferată ulterior agenției.
- (84) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către statele membre în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului sau cu Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului²³, după caz.
- (85) În contextul returnării, se întâmplă frecvent ca resortisanții țărilor terțe să nu dețină documente de identificare și să nu coopereze la stabilirea identității lor, omițând să comunice informații sau furnizând date cu caracter personal incorecte. Având în vedere necesitatea de politică deosebită a rapidității procedurilor de returnare, este necesar ca agenția să poată restricționa anumite drepturi ale persoanelor vizate pentru a preveni ca abuzul de astfel de drepturi să împiedice punerea în aplicare corespunzătoare a procedurilor de returnare și executarea cu succes a deciziilor de

²³

Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

returnare de către statele membre sau să împiedice agenția să își îndeplinească sarcinile în mod eficient. În special, exercitarea dreptului la restricționarea prelucrării poate întârzia și împiedica în mod semnificativ desfășurarea operațiunilor de returnare. În plus, în unele cazuri, dreptul de acces al persoanei vizate poate prejudicia o operațiune de returnare prin sporirea riscului de sustragere în cazul în care persoana vizată constată că agenția prelucrează datele sale în contextul unei operațiuni planificate de returnare. Dreptul la rectificare, pe de altă parte, poate spori riscul ca resortisantul țării terțe în cauză să inducă în eroare autoritățile prin furnizarea de date incorecte.

- (86) Pentru a-și îndeplini în mod corespunzător sarcinile în domeniul returnării, inclusiv prin sprijinirea statelor membre în vederea punerii în aplicare corespunzătoare a procedurilor de returnare și a executării cu succes a deciziilor de returnare, precum și pentru a facilita operațiunile de returnare, agenția poate fi nevoită să transfere date cu caracter personal ale persoanelor returnate către țări terțe. Țările terțe de returnare nu fac adesea obiectul unor decizii privind caracterul adecvat adoptate de Comisie în temeiul articolului 45 din Regulamentul (UE) 2016/679 sau în temeiul articolului 36 din Directiva (UE) 2016/680 și adesea nu au încheiat sau nu intenționează să încheie un acord de readmisie cu Uniunea sau nu oferă în alt mod garanții corespunzătoare în sensul articolului 49 din [Regulamentul (UE) 45/2001] sau în sensul dispozițiilor naționale de transpunere a articolului 37 din Directiva (UE) 2016/680. Cu toate acestea, în pofida eforturilor intense depuse de Uniune în ceea ce privește cooperarea cu principalele țări de origine ale resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care fac obiectul unei obligații de returnare, nu este întotdeauna posibil să se asigure faptul că aceste țări terțe îndeplinesc în mod sistematic obligația stabilită de dreptul internațional de readmitere a propriilor resortisanți. Acordurile de readmisie, încheiate sau în curs de negociere de către Uniune sau de către statele membre și care prevăd garanții adecvate pentru datele cu caracter personal, vizează un număr limitat de astfel de țări terțe. În situația în care nu există încă astfel de acorduri, datele cu caracter personal ar trebui să fie transferate de către agenție în scopul facilitării operațiunilor de returnare ale Uniunii, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 49 alineatul (1) litera (d) din [Regulamentul (UE) 45/2001].
- (87) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolele 2 și 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”), în special respectul pentru demnitatea umană, dreptul la viață, interzicerea torturii și a tratamentului sau pedepselor inumane sau degradante, interzicerea traficului de persoane, dreptul la libertate și securitate, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul de acces la documente, dreptul la azil, precum și protecția împotriva îndepărtării și expulzării, nereturnarea, nediscriminarea și drepturile copilului.
- (88) Prezentul regulament ar trebui să instituie un mecanism de tratare a plângerilor pentru agenție, în cooperare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, prin care să se garanteze respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile agenției. Acesta ar trebui să fie un mecanism administrativ în cadrul căruia ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să aibă responsabilitatea de a trata plângerile primite de către agenție, în conformitate cu dreptul la o bună administrare. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să examineze admisibilitatea unei plângeri, să înregistreze plângerile admisibile, să transmită toate plângerile înregistrate directorului executiv, să transmită plângerile privind membrii echipelor către statul membru de origine și să înregistreze acțiunile întreprinse de agenție sau de statul membru respectiv în

urma plângerilor. Mecanismul ar trebui să fie eficace și să asigure tratarea corectă a plângerilor. Mecanismul de tratare a plângerilor nu ar trebui să aducă atingere căilor de atac administrative și judiciare și nu constituie o cerință pentru exercitarea unor astfel de căi de atac. Anchetele penale ar trebui realizate de către statele membre. Pentru sporirea transparenței și a răspunderii, agenția prezintă în raportul său anual informații privind mecanismul de soluționare a plângerilor. Acestea ar trebui să vizeze în mod special numărul de plângeri primite, tipurile de încălcări ale drepturilor fundamentale, operațiunile în cauză și, dacă este posibil, măsurile întreprinse de agenție și de statele membre în urma plângerilor. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să aibă acces la toate informațiile referitoare la respectarea drepturilor fundamentale, în ceea ce privește toate activitățile agenției.

- (89) Agenția ar trebui să fie independentă în ceea ce privește aspectele tehnice și operative și să aibă autonomie juridică, administrativă și financiară. În acest scop, este necesar și oportun ca agenția să fie un organ al Uniunii care să aibă personalitate juridică și să exercite competențele de executare ce îi sunt conferite prin prezentul regulament.
- (90) Comisia și statele membre ar trebui să fie reprezentate în cadrul Consiliului de administrație pentru a exercita supravegherea asupra agenției. În măsura în care este posibil, Consiliul de administrație ar trebui să fie format din șefii de operațiuni din cadrul serviciilor naționale responsabile cu gestionarea polițiștilor de frontieră sau din reprezentanți ai acestora. Părțile reprezentate în Consiliul de administrație ar trebui să facă eforturi pentru a limita rotația reprezentanților lor, pentru a se asigura continuitatea activității acestuia. Consiliului de administrație ar trebui să i se confere competențele necesare pentru a stabili bugetul agenției, a verifica executarea acestuia, a adopta norme financiare corespunzătoare, a institui proceduri de lucru transparente pentru procesul decizional al agenției și a numi directorul executiv și trei directori executivi adjuncți, fiecare dintre aceștia putând avea responsabilități în cadrul unui anumit domeniu de competență al agenției, cum ar fi gestionarea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, supravegherea sarcinilor agenției în ceea ce privește returnările sau gestionarea participării la sistemele informatice la scară largă. Agenția ar trebui să fie administrată și să funcționeze ținând seama de principiile abordării comune referitoare la agențiile descentralizate ale Uniunii, adoptată la 19 iulie 2012 de către Parlamentul European, Consiliu și Comisie.
- (91) Pentru a se garanta autonomia agenției, acesteia ar trebui să i se acorde un buget propriu, alimentat în principal dintr-o contribuție a Uniunii. Procedura bugetară a Uniunii ar trebui să se aplice în ceea ce privește contribuția Uniunii și alte eventuale subvenții de la bugetul general al Uniunii. Auditul situațiilor contabile ar trebui să fie efectuat de către Curtea de Conturi.
- (92) Se așteaptă ca agenția să se confrunte cu circumstanțe dificile în anii următori pentru a răspunde nevoilor excepționale de recrutare și menținere a personalului calificat pe o bază geografică cât mai amplă posibil.
- (93) Având în vedere mandatul agenției și mobilitatea considerabilă a personalului său, pe de o parte, și, pentru a preveni diferențele de tratament în cadrul personalului agenției, pe de altă parte, deși locul de muncă al personalului ar trebui să fie, în principiu, la Varșovia, Consiliul de administrație al agenției ar trebui, pentru o perioadă de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, să aibă posibilitatea de a acorda membrilor personalului agenției o plată lunară

„diferențiată”, ținând seama în mod corespunzător de remunerația globală primită de fiecare membru al personalului, inclusiv de rambursarea cheltuielilor de delegație. Modalitățile de acordare a unei astfel de plăți ar trebui supuse aprobării prealabile a Comisiei, care ar trebui să se asigure că acestea rămân proporționale cu importanța obiectivelor urmărite și nu dau naștere unui tratament inegal în rândul personalului instituțiilor, agențiilor și altor organisme ale UE. Modalitățile respective ar trebui să fie revizuite până în 2024 pentru a se evalua contribuția plății la obiectivele urmărite.

- (94) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴ ar trebui să se aplice fără restricții agenției, care ar trebui să adere la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)²⁵.
- (95) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939, Parchetul European (EPPO) poate ancheta și trimite în judecată cazuri de fraudă și alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, conform prevederilor Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului.
- (96) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶ ar trebui să se aplice agenției. Agenția ar trebui să fie cât mai transparentă posibil cu privire la activitățile sale, fără a periclita atingerea obiectivelor operațiunilor pe care le desfășoară. Agenția ar trebui să publice informațiile cu privire la toate activitățile sale. Aceasta ar trebui, de asemenea, să se asigure că publicul și orice parte interesată obține rapid informații cu privire la activitatea sa.
- (97) Agenția ar trebui, de asemenea, să informeze exhaustiv Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la activitățile sale.
- (98) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către agenție în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (99) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume dezvoltarea și punerea în aplicare a unui sistem de gestionare integrată a frontierelor externe pentru a se asigura buna funcționare a spațiului Schengen, nu pot fi realizate în mod suficient de statele membre acționând în mod necoordonat, dar, având în vedere lipsa controalelor la frontierele interne, provocările semnificative legate de migrație la frontierele externe, necesitatea de a monitoriza în mod eficient trecerea acestor frontiere și de a contribui la un nivel ridicat de securitate internă în cadrul Uniunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

²⁴ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

²⁵ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

²⁶ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

- (100) Frontierele externe menționate în prezentul regulament sunt cele cărora li se aplică dispozițiile titlului II din Regulamentul (UE) 2016/399, ceea ce include frontierele externe ale statelor membre ale Schengen, în conformitate cu Protocolul nr. 19 privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la TUE și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (101) Pentru a se asigura punerea eficace în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor printr-un ciclu al politicii strategice multianuale, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea priorităților de politică și furnizarea de orientări strategice pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație. În special, pentru a se asigura o participare egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții statelor membre, iar experții acestora au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (102) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește manualul practic pentru punerea în aplicare și gestionarea EUROSUR, detaliile straturilor de informații ale tablourilor situaționale și normele pentru stabilirea tablourilor situaționale specifice, măsurile de atenuare a riscurilor la frontierele externe care este necesar să fie puse în aplicare de agenție și care să impună statelor membre să coopereze cu agenția în ceea ce privește punerea în aplicare, normele referitoare la plata sprijinului financiar pentru dezvoltarea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, precum și monitorizarea condițiilor aplicabile sprijinului financiar, manualul practic privind cooperarea europeană în materie de funcții de gardă de coastă, specificațiile tehnice și procedurile FADO. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁷.
- (103) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen²⁸, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului²⁹. Înțelegerea dintre Comunitatea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei cu privire la modalitățile de participare a acestor state la Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene³⁰ prevede norme

²⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

²⁸ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

²⁹ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

³⁰ JO L 188, 20.7.2007, p. 19.

privind participarea acestor țări la activitatea agenției, inclusiv dispoziții privind contribuțiile financiare și personalul.

- (104) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen³¹, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului³².
- (105) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen³³, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului³⁴.
- (106) Acordul dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein, pe de altă parte, privind modalitățile de participare a statelor respective la activitățile Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene³⁵ prevede norme privind participarea acestor țări la activitatea agenției, inclusiv dispoziții privind contribuțiile financiare și personalul.
- (107) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Ținând seama de faptul că prezentul regulament are ca scop dezvoltarea dispozițiilor acquis-ului Schengen, Danemarca, conform articolului 4 din protocolul menționat, decide, în termen de șase luni de la data la care Consiliul a decis cu privire la prezentul regulament, dacă îl transpune sau nu în legislația sa internă.
- (108) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului³⁶; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

³¹ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

³² Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

³³ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

³⁴ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

³⁵ JO L 243, 16.9.2010, p. 4.

³⁶ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

- (109) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului³⁷; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (110) Agenția ar trebui să faciliteze organizarea de acțiuni specifice în cadrul cărora statele membre să poată beneficia de cunoștințele de specialitate și de instalațiile pe care Irlanda și Regatul Unit ar fi dispuse să le ofere, în condiții ce urmează a fi stabilite, de la caz la caz, de către Consiliul de administrație. În acest scop, reprezentanții Irlandei ar putea fi invitați să ia parte la reuniunile Consiliului de administrație, pentru a le permite să participe pe deplin la pregătirea acestor acțiuni specifice. Reprezentanții Regatului Unit ar putea fi invitați să participe la reuniunile Consiliului de administrație până la [data retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană].
- (111) Deși Regatul Unit nu participă la prezentul regulament, acesta are [acestuia i-a fost acordată] posibilitatea de a coopera cu poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, în calitate de stat membru al Uniunii. Având în vedere notificarea de către Regatul Unit a intenției sale de a se retrage din Uniune, ar trebui să se aplice dispoziții speciale cooperării operative cu Regatul Unit pe baza prezentului regulament, atât timp cât Regatul Unit este un stat membru sau, în cazul intrării în vigoare a unui acord între Uniune și Regatul Unit în temeiul articolului 50 din tratat, atât timp cât Regatul Unit este asimilat unui stat membru în temeiul unui astfel de acord.
- (112) Există o controversă între Regatul Spaniei și Regatul Unit privind demarcarea frontierelor Gibraltarului.
- (113) Suspendarea aplicabilității prezentului regulament cu privire la frontierele Gibraltarului nu implică nicio modificare a pozițiilor statelor implicate.
- (114) [Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la ...]
- (115) Prezentul regulament vizează modificarea și extinderea dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 2016/1624 și ale Regulamentului (CE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și adaptarea Acțiunii Comune nr. 98/700/JAI a Consiliului la cadrul instituțional stabilit de TFUE. Întrucât modificările care trebuie aduse sunt substanțiale ca număr și natură, ar trebui, din motive de claritate, ca aceste acte juridice să fie înlocuite și abrogate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament instituie o poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european pentru a se asigura gestionarea europeană integrată a frontierelor la frontierele externe, în vederea

³⁷ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

gestionării eficiente a trecerii frontierelor externe respective, precum și pentru a spori eficiența politicii comune în materie de returnare ca o componentă esențială a gestionării durabile a migrației.

Regulamentul abordează provocările legate de migrație, inclusiv returnarea, și potențialele amenințări viitoare la aceste frontiere, contribuind astfel la combaterea criminalității grave cu o dimensiune transfrontalieră, pentru a se asigura un nivel ridicat de securitate internă în Uniune, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, garantând, în același timp, libera circulație a persoanelor în interiorul acesteia.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „frontiere externe” înseamnă frontierele externe astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2016/399, cărora li se aplică titlul II din respectivul regulament;
- (2) „punct de trecere a frontierei” înseamnă punctul de trecere a frontierei astfel cum este definit la articolul 2 punctul 8 din Regulamentul (UE) 2016/399;
- (3) „control la frontieră” înseamnă controlul la frontieră astfel cum este definit la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2016/399;
- (4) „supravegherea frontierelor” înseamnă supravegherea frontierelor astfel cum este definită la articolul 2 punctul 12 din Regulamentul (UE) 2016/399;
- (5) „zbor extern” înseamnă orice zbor al unei aeronave cu sau fără pilot și al pasagerilor săi și/sau al încărcăturii sale către sau dinspre teritoriile statelor membre, care nu este un zbor intern astfel cum este definit la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2016/399;
- (6) „supravegherea frontierelor aeriene” înseamnă supravegherea zborurilor externe;
- (7) „conștientizarea situației” înseamnă capacitatea de a monitoriza, a detecta, a identifica, a urmări și a înțelege activitățile transfrontaliere ilegale pentru a identifica motive justificate pentru măsurile de reacție pe baza combinării cunoștințelor existente cu informațiile noi și pentru a avea o capacitate îmbunătățită de a reduce numărul pierderilor de vieți omenești în rândul migranților la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora;
- (8) „capacitate de reacție” înseamnă capacitatea de a executa acțiuni cu scopul de a combate activitățile transfrontaliere ilegale la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora, inclusiv mijloacele și termenele necesare pentru a reacționa în mod adecvat;
- (9) „EUROSUR” înseamnă cadrul pentru schimbul de informații și cooperarea între statele membre și agenție;
- (10) „tablou situațional” înseamnă o agregare de date și informații de geolocalizare în timp aproape real primite de la diferite autorități, senzori, platforme și alte surse, care sunt transmise prin intermediul unor canale de comunicare și informare securizate și pot fi prelucrate, afișate selectiv și partajate cu alte autorități relevante, în scopul

conștientizării situației și al sprijinirii capacității de reacție la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora și în zona prefrontalieră;

- (11) „secțiune de frontieră externă” înseamnă întreaga frontieră externă a unui stat membru sau o parte a acesteia, astfel cum este definită de dreptul intern sau astfel cum este determinată de centrul național de coordonare sau orice altă autoritate națională responsabilă;
- (12) „criminalitate transfrontalieră” înseamnă orice infracțiune gravă cu o dimensiune transfrontalieră săvârșită sau care s-a încercat să fie săvârșită la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora;
- (13) „zonă prefrontalieră” înseamnă regiunea geografică situată în afara frontierelor externe;
- (14) „incident” înseamnă o situație legată de imigrația ilegală, de criminalitatea transfrontalieră sau un risc pentru viețile migranților la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora;
- (15) „personal statutar” înseamnă personalul angajat de agenție în conformitate cu Statutul funcționarilor Uniunii Europene („Statutul funcționarilor”) și cu Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, prevăzute în Regulamentul nr. 259/68 al Consiliului;
- (16) „personal operativ” înseamnă polițiști de frontieră, escorte pentru returnări, specialiști în materie de returnare și alte categorii relevante de personal care constituie „corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european”. În conformitate cu cele trei categorii definite la articolul 55 alineatul (1), personalul operativ este fie angajat de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, (categoria 1), fie detașat în cadrul agenției de către statele membre (categoria 2), fie trimis pe termen scurt de către statele membre (categoria 3). Membrii personalului operativ trebuie să acționeze ca membri ai echipelor de gestionare a frontierelor, ai echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației sau ai echipelor de returnare cu competențe executive. Personalul operativ include, de asemenea, personalul statutar responsabil cu funcționarea unității centrale a ETIAS;
- (17) „echipe de gestionare a frontierelor” înseamnă echipe formate din corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european care urmează să fie trimise în cursul operațiunilor comune la frontierele externe și al intervențiilor rapide la frontieră în statele membre și în țările terțe;
- (18) „membru al echipelor” înseamnă un membru al corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european trimis prin intermediul echipelor de gestionare a frontierelor, al echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației și al echipelor de returnare;
- (19) „echipă de sprijin pentru gestionarea migrației” înseamnă o echipă de experți care furnizează întăriri tehnice și operative statelor membre, inclusiv în zonele hotspot sau în centrele controlate, alcătuită din personal operativ din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, experți trimiși de [Agenția Uniunii Europene pentru Azil] și din cadrul Europol sau din cadrul altor agenții relevante ale Uniunii, precum și din statele membre;
- (20) „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru pe teritoriul căruia are loc sau de pe teritoriul căruia este lansată o operațiune comună sau o intervenție rapidă la frontieră,

o operațiune de returnare sau o intervenție de returnare ori pe teritoriul căruia este trimisă o echipă de sprijin pentru gestionarea migrației;

- (21) „stat membru de origine” înseamnă statul membru din care un membru al personalului este trimis sau detașat în cadrul personalului operativ al corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european;
- (22) „stat membru participant” înseamnă un stat membru care participă la o operațiune comună, o intervenție rapidă la frontieră, o operațiune de returnare, o intervenție de returnare sau la trimiterea unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației prin punerea la dispoziție de echipamente tehnice sau de personalul operativ al corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, precum și un stat membru care participă la operațiuni de returnare sau intervenții de returnare prin punerea la dispoziție de echipamente tehnice sau de personal, dar care nu este un stat membru gazdă;
- (23) „zonă hotspot” înseamnă o zonă în care statul membru gazdă, Comisia, agențiile relevante ale Uniunii și statele membre participante cooperează pentru a gestiona o provocare existentă sau potențială disproporționată legată de migrație, caracterizată printr-o creștere semnificativă a numărului de migranți care sosesc la frontierele externe;
- (24) „centru controlat” înseamnă un centru, instituit la cererea statului membru, în cadrul căruia agențiile relevante ale Uniunii, în sprijinul statului membru gazdă și împreună cu statele membre participante, fac distincția între resortisanții țărilor terțe care au nevoie de protecție internațională și cei care nu au nevoie de o astfel de protecție, efectuează controale de securitate și aplică proceduri rapide de protecție internațională și/sau de returnare;
- (25) „returnare” înseamnă returnare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 3 din Directiva 2008/115/CE;
- (26) „decizie de returnare” înseamnă o decizie de returnare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 4 din Directiva 2008/115/CE;
- (27) „persoană returnată” înseamnă un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală, care face obiectul unei decizii de returnare sau al unei decizii echivalente într-o țară terță;
- (28) „operațiune de returnare” înseamnă o operațiune organizată sau coordonată de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și implică întăriri tehnice și operative furnizate unui sau mai multor state membre sau unei țări terțe și prin care persoanele returnate dintr-unul sau mai multe state membre sau dintr-o țară terță sunt returnate fie forțat, fie în mod voluntar, indiferent de mijloacele de transport utilizate;
- (29) „intervenție de returnare” înseamnă o activitate a Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă prin care se furnizează statelor membre sau țărilor terțe o asistență tehnică și operativă sporită, constând în trimiterea unor echipe de returnare și în organizarea de operațiuni de returnare;
- (30) „echipe de returnare” înseamnă echipe formate din corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european care urmează să fie trimise în cursul operațiunilor de returnare, al intervențiilor de returnare în statele membre și în țări terțe sau în cursul altor activități operative legate de punerea în aplicare a sarcinilor legate de returnare;

- (31) „ofițer de legătură în materie de imigrație” înseamnă ofițer de legătură în materie de imigrație astfel cum este definit la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 377/2004 al Consiliului³⁸.

Articolul 3

Gestionarea europeană integrată a frontierelor

Gestionarea europeană integrată a frontierelor are următoarele componente:

- (a) controlul la frontiere, care include măsuri de facilitare a trecerii legale a frontierelor și, după caz, măsuri legate de prevenirea și depistarea criminalității transfrontaliere, cum ar fi introducerea ilegală de migranți, traficul de persoane și terorismul, precum și măsuri legate de îndrumarea persoanelor care au nevoie de protecție internațională sau care doresc să o solicite;
- (b) operațiunile de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol pe mare, lansate și efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014 și cu dreptul internațional, desfășurate în situații care pot surveni în cursul operațiunilor de supraveghere a frontierelor pe mare;
- (c) analiza riscurilor pentru securitatea internă și analiza amenințărilor susceptibile să afecteze funcționarea sau securitatea frontierelor externe;
- (d) schimbul de informații și cooperarea între statele membre și agenție;
- (e) cooperarea dintre agenții între autoritățile naționale din fiecare stat membru responsabile cu controlul la frontiere sau cu alte sarcini efectuate la frontiere, precum și între autoritățile responsabile cu returnarea din fiecare stat membru, inclusiv schimbul periodic de informații prin intermediul instrumentelor existente pentru schimbul de informații;
- (f) cooperarea dintre instituțiile, organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii în domeniile care intră sub incidența prezentului regulament, inclusiv prin schimburi periodice de informații;
- (g) cooperarea cu țările terțe în domeniile care intră sub incidența prezentului regulament;
- (h) măsurile tehnice și operative în spațiul Schengen, care au legătură cu controlul la frontiere și care sunt concepute pentru a aborda imigrația ilegală și a combate criminalitatea transfrontalieră într-un mod mai eficient;
- (i) returnarea resortisanților țărilor terțe care fac obiectul deciziilor de returnare emise de un stat membru;
- (j) utilizarea tehnologiilor de ultimă generație, inclusiv a sistemelor informatice la scară largă;

³⁸

Regulamentul (CE) nr. 377/2004 al Consiliului din 19 februarie 2004 privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație (JO L 64, 2.3.2004, p. 1).

- (k) un mecanism de control al calității, în special mecanismul de evaluare Schengen, evaluarea vulnerabilității și eventuale mecanisme naționale, pentru a asigura punerea în aplicare a legislației Uniunii în domeniul gestionării frontierelor;
- (l) mecanismele de solidaritate, în special instrumente de finanțare ale Uniunii și alte măsuri de sprijin operativ.

Articolul 4

Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european

Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă („agenția”) și autoritățile naționale ale statelor membre responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontiere, precum și autoritățile responsabile cu returnarea constituie poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european.

Articolul 5

Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă

- (1) Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, instituită inițial prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004, este reglementată de prezentul regulament.
- (2) Agenția include corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european format din 10 000 de membri ai personalului operativ, astfel cum se menționează la articolul 55.
- (3) Pentru a asigura coerența gestionării europene integrate a frontierelor, agenția facilitează și eficientizează aplicarea măsurilor existente și viitoare ale Uniunii referitoare la gestionarea frontierelor externe și la returnare, în special a Codului frontierelor Schengen, instituit prin Regulamentul (UE) 2016/399.
- (4) Agenția contribuie la aplicarea continuă și uniformă a dreptului Uniunii, inclusiv a acquis-ului Uniunii în domeniul drepturilor fundamentale, la toate frontierele externe. Contribuția sa include schimburile de bune practici.

Articolul 6

Răspundere

Agenția este răspunzătoare în fața Parlamentului European și a Consiliului, în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 7

Responsabilitatea partajată

- (1) Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european pune în aplicare gestionarea europeană integrată a frontierelor ca responsabilitate partajată a agenției și a autorităților naționale responsabile cu gestionarea frontierelor, inclusiv a gărzii de coastă în măsura în care efectuează operațiuni de supraveghere a frontierelor maritime sau îndeplinește orice alte sarcini de control la frontiere. Statelor membre le

revine principala responsabilitate pentru gestionarea propriilor secțiuni ale frontierelor externe.

- (2) Agenția acordă asistență tehnică și operativă în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor legate de executarea deciziilor de returnare. Statelor membre le revine responsabilitatea de a emite deciziile de returnare și măsurile privind luarea în custodie publică a persoanelor care fac obiectul procedurii de returnare în conformitate cu Directiva 2008/115/CE.
- (3) Statele membre asigură gestionarea frontierelor lor externe și executarea deciziilor de returnare, în interes propriu și în interesul comun al tuturor statelor membre, cu respectarea deplină a dreptului Uniunii și în conformitate cu ciclul politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor menționat la articolul 8, în strânsă cooperare cu agenția.
- (4) Agenția sprijină aplicarea măsurilor Uniunii care au legătură cu gestionarea frontierelor externe și cu executarea deciziilor de returnare consolidând, evaluând și coordonând acțiunile statelor membre, precum și furnizând asistență tehnică și operativă directă, în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective și aspectele legate de returnare.
- (5) Statele membre pot continua cooperarea la nivel operativ cu alte state membre și/sau țări terțe, în cazul în care o astfel de cooperare este compatibilă cu sarcinile agenției. Statele membre se abțin de la orice activitate care ar putea periclita funcționarea agenției sau realizarea obiectivelor acesteia. Statele membre transmit agenției rapoarte privind cooperarea lor operativă cu alte state membre și/sau țări terțe la frontierele externe și în materie de returnare. Directorul executiv informează cu regularitate și cel puțin o dată pe an Consiliul de administrație cu privire la aceste aspecte.

Articolul 8

Ciclul politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor

- (1) Comisia și poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european asigură eficacitatea gestionării europene integrate a frontierelor printr-un ciclu de politică strategică multianuală pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor.
- (2) Politica strategică multianuală pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor stabilește modul în care trebuie abordate, într-un mod coerent, integrat și sistematic, provocările din domeniul gestionării frontierelor și al returnării.
- (3) Ciclul politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor cuprinde patru etape, astfel cum se prevede la alineatele (4) - (7).
- (4) Pe baza analizei strategice de risc pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor menționată la articolul 30 alineatul (2), Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 118, elaborând o politică strategică multianuală pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Respectivul act delegat definește prioritățile de politică și oferă orientări strategice pentru următorii patru ani în legătură cu componentele prevăzute la articolul 3.
- (5) Pentru a pune în aplicare actul delegat menționat la alineatul (4), agenția stabilește, printr-o decizie a Consiliului de administrație bazată pe o propunere a directorului executiv, o strategie tehnică și operativă pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Agenția ia în considerare, atunci când acest lucru se justifică, situația

specifică a statelor membre, în special poziția lor geografică. Această strategie este în concordanță cu articolul 3 și cu actul delegat menționat la alineatul (4). Aceasta promovează și sprijină punerea în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor în toate statele membre.

- (6) În vederea punerii în aplicare a actului delegat menționat la alineatul (4), statele membre își stabilesc strategiile naționale pentru gestionarea integrată a frontierelor printr-o strânsă cooperare între toate autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor și cu returnarea. Aceste strategii naționale sunt conforme cu articolul 3, cu actul delegat menționat la alineatul (4) și cu strategia tehnică și operativă menționată la alineatul (5).
- (7) La patruzeci și două de luni de la adoptarea actului delegat menționat la alineatul (4), Comisia efectuează, cu sprijinul agenției, o evaluare detaliată a punerii sale în aplicare. Rezultatele evaluării sunt luate în considerare la pregătirea următorului ciclu.
- (8) În cazul în care situația la frontierele externe sau în domeniul returnării necesită o modificare a priorităților de politică, Comisia modifică politica strategică multianuală pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (4). De asemenea, strategiile menționate la alineatele (5) și (6) se adaptează atunci când este necesar.

Articolul 9

Planificarea integrată

- (1) Pe baza ciclului politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor menționat la articolul 8, poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european instituie o planificare integrată pentru gestionarea frontierelor și pentru returnări.
- (2) Planificarea integrată include planificarea operativă, planificarea de contingență și planificarea dezvoltării capacității și este stabilită în conformitate cu articolul 67.
- (3) Fiecare plan al planificării integrate conține scenariul pe baza căruia este elaborat. Scenariile sunt derivate din analiza riscurilor și reflectă posibila evoluție a situației la frontierele externe și în domeniul migrației ilegale, precum și provocările identificate în cadrul ciclului politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor.
- (4) Consiliul de administrație al agenției se reunește cel puțin o dată pe an pentru a discuta și a aproba foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, în conformitate cu articolul 67 alineatul (6). După aprobarea foii de parcurs privind dezvoltarea capacității de către Consiliul de administrație, aceasta se anexează la strategia tehnică și operativă menționată la articolul 8 alineatul (5).

CAPITOLUL II

Funcționarea poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european

SECȚIUNEA 1

SARCINILE AGENȚIEI EUROPENE PENTRU POLIȚIA DE FRONTIERĂ ȘI GARDA DE COASTĂ

Articolul 10

Sarcinile Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă

- (1) Pentru a contribui la asigurarea unui nivel eficient, ridicat și uniform în materie de control la frontiere și returnare, agenția îndeplinește următoarele sarcini:
 1. monitorizează fluxurile de migrație și efectuează analize de risc cu privire la toate aspectele gestionării integrate a frontierelor;
 2. monitorizează nevoile operative ale statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a returnărilor, inclusiv prin colectarea de date operative;
 3. efectuează o evaluare a vulnerabilității care include o evaluare a capacității statelor membre și a gradului de pregătire al acestora pentru a face față amenințărilor și provocărilor cu care se confruntă la frontierele externe;
 4. monitorizează gestionarea frontierelor externe prin intermediul ofițerilor de legătură ai agenției în statele membre;
 5. sprijină dezvoltarea și funcționarea cadrului EUROSUR;
 6. sprijină statele membre în situațiile în care este nevoie de o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe, prin coordonarea și organizarea de operațiuni comune, ținând seama de faptul că unele situații pot implica urgențe umanitare și operațiuni de salvare pe mare în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional;
 7. sprijină statele membre în situațiile în care este nevoie de o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe, prin lansarea de intervenții rapide la frontierele externe ale statelor membre care se confruntă cu provocări specifice și disproporționate, ținând seama de faptul că unele situații pot implica urgențe umanitare și operațiuni de salvare pe mare în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional;
 8. oferă asistență tehnică și operativă statelor membre și țărilor terțe, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014 și cu dreptul internațional, în operațiunile de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol pe mare, care pot fi declanșate în cursul operațiunilor de supraveghere a frontierelor pe mare;
 9. trimite corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în cadrul echipelor de gestionare a frontierelor, al echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației și al echipelor de returnare în cursul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră, al operațiunilor de returnare și al intervențiilor de returnare;

10. constituie o rezervă de echipamente tehnice, inclusiv o rezervă de echipamente pentru reacție rapidă, care urmează să fie trimise în cadrul operațiunilor comune, al intervențiilor rapide la frontieră și al echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, precum și în cadrul operațiunilor de returnare și al intervențiilor de returnare;
11. dezvoltă și gestionează capacități umane și tehnice proprii în scopul de a contribui la corpul permanent ale poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și la rezerva de echipamente tehnice, inclusiv la recrutarea și formarea membrilor personalului său care acționează în calitate de membri ai echipei;
12. în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele hotspot sau în centrele controlate;
13. trimite personal operativ și echipamente tehnice pentru a oferi sprijin în vederea verificării, a interogării, a identificării și a prelevării de amprente digitale;
14. stabilește, în cooperare cu [Agenția Uniunii Europene pentru Azil] și cu autoritățile naționale competente, o procedură pentru a îndruma persoanele care au nevoie de protecție internațională sau care doresc să o solicite și pentru a oferi informații inițiale acestor persoane;
15. oferă sprijin în toate etapele procesului de returnare și în ceea ce privește coordonarea și organizarea operațiunilor de returnare, precum și a intervențiilor de returnare;
16. acordă sprijin statelor membre în situațiile care este nevoie de o asistență tehnică și operativă sporită în vederea îndeplinirii obligației de returnare a migranților aflați în situație neregulamentară, inclusiv coordonarea sau organizarea de operațiuni de returnare;
17. instituie o rezervă de observatori pentru returnările forțate;
18. trimite echipe de returnare în cursul intervențiilor de returnare;
19. în cadrul mandatelor respective ale agențiilor vizate, cooperează cu Europol și cu Eurojust și oferă sprijin statelor membre în situațiile în care este nevoie de o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe în lupta împotriva criminalității organizate transfrontaliere și a terorismului;
20. cooperează cu Agenția Uniunii Europene pentru Azil, în special pentru a facilita luarea de măsuri în cazul în care resortisanții țărilor terțe a căror cerere de protecție internațională a fost respinsă printr-o decizie definitivă fac obiectul returnării;
21. cooperează cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, în cadrul mandatelor lor respective, în vederea sprijinirii autorităților naționale care îndeplinesc funcțiile de gardă de coastă prevăzute la articolul 70, prin furnizarea de servicii, informații, echipamente și formare, precum și prin coordonarea operațiunilor cu scopuri multiple;
22. cooperează cu țările terțe în domeniile care intră sub incidența regulamentului, inclusiv prin eventuala trimitere operativă a echipelor de gestionare a frontierelor și a echipelor de returnare în țări terțe;
23. sprijină țările terțe în ceea ce privește coordonarea sau organizarea de activități de returnare către alte țări terțe, inclusiv schimbul de date cu caracter personal în scopul returnării;

24. acordă sprijin statelor membre și țărilor terțe în contextul cooperării tehnice și operative dintre acestea în ceea ce privește aspectele care intră sub incidența prezentului regulament;
 25. acordă sprijin statelor membre și țărilor terțe în ceea ce privește formarea polițiștilor de frontieră naționali, a altor categorii relevante de personal și a experților în materie de returnare, inclusiv în ceea ce privește stabilirea unor standarde comune de formare;
 26. participă la dezvoltarea și gestionarea activităților de cercetare și inovare relevante pentru controlul și supravegherea frontierelor externe, inclusiv utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere și dezvoltă proiecte-pilot cu privire la aspectele care intră sub incidența prezentului regulament;
 27. sprijină elaborarea de standarde tehnice pentru echipamentele din domeniul controlului la frontiere și al returnării, inclusiv pentru interconectarea sistemelor și a rețelelor;
 28. instituie și asigură funcționarea rețelei de comunicații menționate la articolul 14;
 29. dezvoltă și operează, în conformitate cu [Regulamentul (CE) nr. 45/2001] sisteme de informații care permit schimbul rapid și fiabil de informații referitoare la riscurile emergente în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe, imigrația ilegală și returnarea, în strânsă cooperare cu Comisia, cu organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și cu Rețeaua europeană de migrație instituită prin Decizia 2008/381/CE;
 30. furnizează, după caz, asistența necesară pentru dezvoltarea unui mediu comun de schimb de informații, inclusiv pentru interoperabilitatea sistemelor;
 31. gestionează și operează sistemul „Documente false și autentice online” menționat la articolul 80;
 32. îndeplinește sarcinile și obligațiile care îi revin agenției menționate în [Regulamentul de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS)] și asigură instituirea și funcționarea unității centrale a ETIAS în conformitate cu articolul 7 din [Regulamentul de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS)].
- (2) Agenția comunică din proprie inițiativă cu privire la aspectele care țin de competența sa. Aceasta îi oferă publicului informații exacte și detaliate cu privire la activitățile sale.

Activitățile de comunicare nu prejudiciază sarcinile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, în special prin dezvăluirea unor informații operative care, dacă ar fi făcute publice, ar periclita atingerea obiectivului operațiunilor. Activitățile de comunicare se efectuează fără a aduce atingere articolului 91, în conformitate cu planurile de comunicare și difuzare aplicabile adoptate de Consiliul de administrație și în strânsă cooperare, după caz, cu alte agenții.

SECȚIUNEA 2

SCHIMBUL DE INFORMAȚII ȘI COOPERAREA

Articolul 11

Obligația de a coopera cu bună credință

Agenția și autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor și returnarea, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontiere, au obligația de a coopera cu bună credință și de a face schimb de informații.

Articolul 12

Obligația de a face schimb de informații

1. În scopul de a-și îndeplini sarcinile care le sunt conferite prin prezentul regulament, în special cele referitoare la monitorizarea fluxurilor de migrație către Uniune și în interiorul acesteia, efectuarea de analize de risc și realizarea de evaluări ale vulnerabilității, precum și de a oferi asistență tehnică și operativă în materie de returnare, agenția și autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor și returnările, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontiere, partajează toate informațiile necesare, în timp util și cu exactitate, în conformitate cu prezentul regulament și cu alte dispoziții relevante din dreptul Uniunii și din dreptul intern privind schimbul de informații.
2. Agenția ia măsurile adecvate în vederea facilitării schimbului de informații relevante pentru sarcinile sale cu Comisia și statele membre și, dacă este cazul, cu agențiile relevante ale Uniunii.
3. Agenția și [Agenția Uniunii Europene pentru Azil] fac schimb de informații în scopul analizei riscurilor, al colectării de date statistice, al evaluării situației din țări terțe, al formării și al acordării de sprijin statelor membre în ceea ce privește planificarea de contingență. În scopul efectuării acestor schimburi, se dezvoltă între agenți instrumentele și structurile necesare.
4. Agenția ia toate măsurile necesare pentru a facilita schimbul de informații relevante pentru sarcinile sale cu Irlanda și Regatul Unit, în cazul în care aceste informații au legătură cu activitățile la care acestea participă în conformitate cu articolul 71 și articolul 98 alineatul (5).

Articolul 13

Punctul de contact național

Statele membre desemnează un punct de contact național pentru comunicarea cu agenția în toate aspectele legate de activitățile agenției. Punctul de contact național este accesibil în orice moment și asigură difuzarea în timp util a tuturor informațiilor primite de la agenție către toate autoritățile relevante din statul membru în cauză, în special membrii Consiliului de administrație și centrul național de coordonare.

Articolul 14

Rețeaua de comunicații

1. Agenția instituie o rețea de comunicații și asigură funcționarea acesteia pentru a pune la dispoziție instrumente analitice și de comunicare și pentru a permite schimbul de informații sensibile neclasificate și de informații clasificate într-un mediu securizat și în timp aproape real cu și între centrele naționale de coordonare. Rețeaua funcționează douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână și permite:
 - (a) schimbul bilateral și multilateral de informații în timp aproape real;
 - (b) conferințe audio și video;
 - (c) gestionarea, stocarea, transmiterea și prelucrarea în mediu securizat a informațiilor sensibile neclasificate;
 - (d) gestionarea, stocarea, transmiterea și prelucrarea în mediu securizat a informațiilor clasificate UE până la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL sau niveluri de clasificare naționale echivalente, asigurând că informațiile clasificate sunt gestionate, stocate, transmise și prelucrate într-o secțiune separată și acreditată în mod corespunzător a rețelei de comunicații.
2. Agenția oferă asistență tehnică și se asigură că rețeaua de comunicații este disponibilă în permanență și este în măsură să susțină sistemul de comunicații și informații gestionat de agenție.

Articolul 15

Sistemele de schimb de informații și aplicațiile gestionate de agenție

1. Agenția poate lua toate măsurile necesare în vederea facilitării schimbului de informații relevante pentru sarcinile sale cu Comisia și statele membre și, dacă este cazul, cu părțile terțe și țările terțe, astfel cum se prevede la articolele 69 și 71.
2. Agenția dezvoltă, pune în aplicare și operează un sistem de informații capabil să facă schimb de informații clasificate și sensibile neclasificate cu actorii respectivi, precum și să facă schimb de date cu caracter personal menționate la articolul 80 și la articolele 87-91, în conformitate cu Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei³⁹, cu Decizia 2015/443 a Comisiei⁴⁰ și cu [Regulamentul (CE) nr. 45/2001].
3. Agenția pune în aplicare sistemele de informații menționate la alineatul (2) în cadrul rețelei de comunicații menționată la articolul 14, după caz.
4. În ceea ce privește returnarea, agenția dezvoltă și operează un sistem central de gestionare a returnărilor pentru prelucrarea tuturor informațiilor necesare pentru ca agenția să furnizeze asistență operativă în conformitate cu articolul 49, care sunt comunicate automat de sistemele naționale ale statelor membre, inclusiv datele operative privind returnările.

³⁹ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

⁴⁰ Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

Articolul 16
Standarde tehnice pentru schimbul de informații

Agenția elaborează standarde tehnice:

- (a) pentru a interconecta rețeaua de comunicații cu rețelele naționale utilizate pentru stabilirea tablourilor situaționale naționale și cu alte sisteme de informații relevante în sensul prezentului regulament;
- (b) pentru a dezvolta și a conecta sistemele de schimb de informații și aplicațiile software relevante ale agenției și ale statelor membre, în sensul prezentului regulament;
- (c) pentru a transmite tablourile situaționale și, după caz, tablourile situaționale specifice și a asigura comunicarea între unitățile și centrele relevante ale autorităților naționale și cu echipele trimise de agenție prin diverse mijloace de comunicare, cum ar fi comunicațiile prin satelit și rețelele radio;
- (d) pentru a comunica poziția activelor proprii, utilizând în mod optim dezvoltarea tehnologică a sistemului de navigație prin satelit instituit în cadrul programului Galileo, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1285/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁴¹.

Articolul 17
Asigurarea informațiilor

Statele membre se asigură, prin intermediul centrului lor național de coordonare, că autoritățile lor, agențiile lor și alte organisme naționale care utilizează rețeaua de comunicații și sistemele de schimb de informații ale agenției:

- (a) au acces în mod corespunzător la sistemele și rețelele relevante;
- (b) pun în aplicare standardele tehnice prevăzute la articolul 16;
- (c) aplică norme și standarde de securitate echivalente cu cele aplicate de agenție pentru gestionarea informațiilor clasificate;
- (d) fac schimb de informații sensibile neclasificate și de informații clasificate, le prelucrează și le stochează în conformitate cu Decizia 2015/443/UE a Comisiei.

⁴¹ Regulamentul (UE) nr. 1285/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind punerea în aplicare și exploatarea sistemelor europene de radionavigație prin satelit și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 876/2002 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 683/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 1).

SECȚIUNEA 3

EUROSUR

Articolul 18

EUROSUR

Prezentul regulament instituie EUROSUR în calitate de cadru integrat pentru schimbul de informații și pentru cooperarea în cadrul poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în vederea îmbunătățirii conștientizării situației și a sporirii capacității de reacție pentru gestionarea frontierelor Uniunii în vederea detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere și a contribuirii la asigurarea protecției vieților migranților și la salvarea acestora.

Articolul 19

Domeniul de aplicare al EUROSUR

- (1) EUROSUR se aplică controalelor efectuate la punctele de trecere a frontierei autorizate și supravegherii frontierelor externe terestre, maritime și aeriene, inclusiv monitorizării, detectării, identificării, urmăririi, prevenirii și interceptării trecerilor neautorizate ale frontierei, în scopul detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere și al contribuției la asigurarea protecției și salvarea vieților migranților.
- (2) EUROSUR nu se aplică niciunei măsuri legale sau administrative întreprinse după ce autoritățile responsabile ale unui stat membru au interceptat activități infracționale transfrontaliere sau treceri neautorizate ale frontierelor externe de către persoane.

Articolul 20

Componentele EUROSUR

- (1) Pentru schimbul de informații și pentru cooperarea în domeniul controlului la frontieră, statele membre și agenția utilizează cadrul EUROSUR, care constă în următoarele componente:
 - (a) centre naționale de coordonare;
 - (b) tablouri situaționale naționale;
 - (c) un tablou situațional european care include secțiuni de frontieră externă cu niveluri de impact corespunzătoare;
 - (d) tablouri situaționale specifice;
 - (e) serviciile de fuziune EUROSUR menționate la articolul 29;
 - (f) planificarea integrată în conformitate cu articolul 9 și cu articolul 67.
- (2) Centrele naționale de coordonare furnizează agenției, prin intermediul rețelei de comunicații și al sistemelor relevante, informații, extrase din tablourile lor situaționale naționale și, după caz, din tablourile situaționale specifice, care sunt necesare pentru stabilirea și actualizarea tabloului situațional european.

- (3) Agenția oferă centrelor naționale de coordonare, prin intermediul rețelei de comunicații, acces nelimitat, douăzeci și patru de ore pe zi și șapte zile pe săptămână, la tablourile situaționale specifice și la tabloul situațional european.

Articolul 21

Centrul național de coordonare

- (1) Fiecare stat membru desemnează, administrează și gestionează un centru național de coordonare care coordonează și efectuează schimbul de informații în rândul tuturor autorităților responsabile cu controlul la frontierele externe la nivel național, precum și cu celelalte centre naționale de coordonare și cu agenția. Fiecare stat membru transmite Comisiei o notificare privind instituirea centrului său național de coordonare, Comisia informând imediat celelalte state membre și agenția în acest sens.
- (2) Fără a aduce atingere articolului 13 și în cadrul EUROSUR, centrul național de coordonare este punctul unic de contact pentru schimbul de informații și pentru cooperarea cu alte centre naționale de coordonare și cu agenția.
- (3) Centrul național de coordonare are următoarele atribuții:
- (a) asigură în timp util schimbul de informații și cooperarea promptă între toate autoritățile naționale responsabile cu controlul la frontierele externe, precum și cu alte centre naționale de coordonare și cu agenția;
 - (b) asigură în timp util schimbul de informații cu autoritățile cu atribuții în ceea ce privește căutarea și salvarea, asigurarea respectării legii, azilul și imigrația și gestionează difuzarea informațiilor relevante la nivel național;
 - (c) contribuie la o gestionare eficientă și eficientă a resurselor și a personalului;
 - (d) alcătuiește și actualizează tabloul situațional național în conformitate cu articolul 26;
 - (e) sprijină și coordonează planificarea și punerea în aplicare a activităților naționale de control la frontiere;
 - (f) coordonează sistemul național de control la frontiere, în conformitate cu legislația națională;
 - (g) contribuie la evaluarea periodică a efectelor activităților naționale de control la frontiere în sensul prezentului regulament;
 - (h) coordonează măsuri operative cu alte state membre și cu țări terțe, fără a aduce atingere competențelor agenției și ale altor state membre;
 - (i) face schimb de informații relevante cu ofițerii naționali de legătură în materie de imigrație atunci când acționează, cu scopul de a contribui la tabloul situațional european și de a sprijini operațiunile de control la frontiere;
 - (j) coordonează accesul utilizatorilor și securitatea sistemelor de informații naționale și ale agenției.
- (4) Centrul național de coordonare funcționează douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână.

Articolul 22

Atribuirea de sarcini altor autorități din statele membre

- (1) Statele membre pot încredința autorităților regionale, locale, funcționale sau altor autorități, care sunt în măsură să adopte decizii operative, sarcina de a asigura conștientizarea situației și capacitatea de reacție în sferile lor respective de competență, inclusiv sarcinile și competențele menționate la articolul 21 alineatul (3) literele (c), (e) și (f).
- (2) Decizia statelor membre de a atribui sarcini în conformitate cu alineatul (1) nu aduce atingere capacității centrului național de coordonare de a coopera și de a face schimb de informații cu alte centre naționale de coordonare și cu agenția.
- (3) În cazuri predefinite, astfel cum sunt stabilite la nivel național, centrul național de coordonare poate autoriza o autoritate menționată la alineatul (1) să comunice și să facă schimb de informații cu autoritățile regionale sau cu centrul național de coordonare al unui alt stat membru sau cu autoritățile competente ale unei țări terțe, cu condiția ca autoritatea respectivă să informeze în mod regulat propriul centru național de coordonare cu privire la comunicarea și schimbul de informații respective.

Articolul 23

Manualul EUROSUR

- (1) Comisia, asistată de un comitet în conformitate cu procedura menționată la articolul 117 alineatul (2), adoptă și pune la dispoziție, în strânsă cooperare cu agenția și cu oricare alt organism, oficiu sau agenție relevantă a Uniunii, un manual practic pentru punerea în aplicare și gestionarea EUROSUR („manualul”). Manualul prevede orientări de natură tehnică și operativă, recomandări și bune practici, inclusiv privind cooperarea cu țările terțe. Comisia adoptă manualul sub forma unei recomandări.
- (2) Comisia poate decide, după consultarea statelor membre și a agenției, să clasifice RESTREINT UE/EU RESTRICTED anumite părți ale manualului, în conformitate cu normele prevăzute de Regulamentul de procedură al Comisiei.

Articolul 24

Monitorizarea EUROSUR

- (1) Agenția și statele membre se asigură că există proceduri de monitorizare a funcționării tehnice și operaționale a EUROSUR în raport cu obiectivul de obținere a unei conștientizări a situației și a unei capacități de reacție adecvate la frontierele externe.
- (2) Agenția monitorizează în mod constant calitatea serviciului oferit de rețeaua de comunicații și calitatea datelor partajate în tabloul situațional EUROSUR.
- (3) Agenția transmite utilizatorilor relevanți informațiile privind controlul calității, în cadrul serviciilor de fuziune EUROSUR. Astfel de informații sunt clasificate RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

SECȚIUNEA 4

CONȘTIENTIZAREA SITUAȚIEI

Articolul 25

Tablouri situaționale

- (1) Tablourile situaționale naționale, tabloul situațional european și tablourile situaționale specifice sunt elaborate prin colectarea, evaluarea, compararea, analizarea, interpretarea, generarea, vizualizarea și difuzarea informațiilor.

Tablourile situaționale menționate la alineatul (1) sunt formate din următoarele straturi:

- (a) un strat al evenimentelor care cuprinde toate evenimentele legate de trecerile neautorizate ale frontierei, criminalitatea transfrontalieră și detectarea deplasărilor secundare neautorizate;
 - (b) un strat operațional care conține informații privind operațiunile, inclusiv planul de detașare, zona de desfășurare, orarul patrulilor și codurile de comunicare, precum și poziția, ora, statutul și tipul de active care participă la program, astfel cum se prevede în planul operativ;
 - (c) un strat de analiză care conține informații analizate care sunt relevante în sensul prezentului regulament și, în special, pentru atribuirea nivelurilor de impact secțiunilor de frontieră externă, inclusiv imagistică și date geografice, evoluții și indicatori-cheie, rapoarte analitice și alte informații justificative relevante.
- (2) Tablourile situaționale menționate la alineatul (1) permit identificarea și urmărirea evenimentelor, a operațiunilor și a analizelor corespunzătoare legate de situațiile în care sunt în pericol vieți omenești.
- (3) Straturile evenimentelor, operaționale și de analiză din cadrul tablourilor situaționale menționate la alineatul (1) sunt structurate în același mod.
- (4) Detaliile privind straturile de informații ale tablourilor situaționale și normele pentru alcătuirea de tablouri situaționale specifice sunt prevăzute într-un act de punere în aplicare adoptat de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 117 alineatul (3).

Actul de punere în aplicare specifică tipul de informații care trebuie furnizate, entitățile responsabile cu colectarea, prelucrarea, arhivarea și transmiterea informațiilor specifice, termenele maxime pentru raportare, normele în materie de securitate și protecție a datelor și mecanismele aferente de control al calității.

Articolul 26

Tabloul situațional național

- (1) Centrul național de coordonare alcătuiește și actualizează un tablou situațional național pentru a furniza în timp util informații eficace și exacte tuturor autorităților cu responsabilități în ceea ce privește controlul la frontieră.

- (2) Tabloul situațional național cuprinde informații colectate din următoarele surse:
- (a) sistemul național de supraveghere a frontierelor, în conformitate cu legislația națională;
 - (b) senzorii staționari și mobili utilizați de autoritățile naționale responsabile cu supravegherea frontierelor externe;
 - (c) patrurile de supraveghere a frontierelor și alte misiuni de monitorizare;
 - (d) centrele de coordonare locale, regionale și de alt tip;
 - (e) alte autorități și sisteme naționale relevante, inclusiv ofițerii de legătură în materie de imigrație, centrele operaționale și punctele de contact;
 - (f) controalele la frontieră;
 - (g) agenția;
 - (h) centrele naționale de coordonare din alte state membre;
 - (i) autoritățile țărilor terțe, pe baza acordurilor bilaterale sau multilaterale și a rețelelor regionale menționate la articolul 75;
 - (j) sistemele de raportare a navelor, în conformitate cu temeiurile juridice ale acestora;
 - (k) alte organizații europene și internaționale relevante;
 - (l) alte surse.
- (3) Centrul național de coordonare atribuie un singur nivel de impact, de la impact „redus” și „mediu” la „ridicat” și „critic”, fiecărui incident din stratul de evenimente al tabloului situațional național. Toate incidentele se transmit agenției.
- (4) La cererea autorității naționale responsabile, centrul național de coordonare poate decide restricționarea accesului la informațiile referitoare la activele militare pe baza principiului necesității de a cunoaște.
- (5) Centrele naționale de coordonare din statele membre vecine își transmit, în mod direct și în timp aproape real, tabloul situațional al secțiunilor de frontieră externă vecine inclusiv pozițiile, starea și tipul activelor proprii care operează la secțiunile de frontieră externă vecine.

Articolul 27

Tabloul situațional european

- (1) Agenția alcătuiește și actualizează un tablou situațional european pentru a furniza în timp util centrelor naționale de coordonare și Comisiei informații și analize eficace și exacte, referitoare la frontierele externe, zona prefrontalieră și deplasările secundare neautorizate.
- (2) Tabloul situațional european este alcătuit din informații colectate din următoarele surse:

- (a) centrele naționale de coordonare și tablourile situaționale naționale, în măsura impusă de prezentul articol, precum și informații și rapoarte primite de la ofițerii de legătură în materie de imigrație;
 - (b) agenția, informațiile și rapoartele furnizate de ofițerii săi de legătură, în conformitate cu articolele 32 și 77;
 - (c) delegațiile Uniunii și misiunile și operațiunile desfășurate în cadrul politicii de securitate și apărare comune;
 - (d) alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii și organizații internaționale relevante, astfel cum se menționează la articolul 69;
 - (e) autoritățile țărilor terțe, pe baza acordurilor bilaterale sau multilaterale și a rețelelor regionale menționate la articolul 73 și acordurile de lucru menționate la articolul 74 alineatul (1);
 - (f) alte surse.
- (3) Stratul de evenimente din tabloul situațional european include informații privind:
- (a) incidente și alte evenimente cuprinse în stratul evenimentelor al tabloului situațional național;
 - (b) incidente și alte evenimente cuprinse în tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră;
 - (c) incidente care apar în zona operativă a unei operațiuni comune sau a unei intervenții rapide coordonate de agenție sau într-un hotspot sau centru controlat.
- (4) Stratul operațional al tabloului situațional european conține informații privind operațiunile comune și intervențiile rapide coordonate de agenție și privind hotspoturile și centrele controlate, inclusiv mandatul, locul, situația și durata misiunii, informații referitoare la statele membre și la alți actori implicați, rapoarte situaționale zilnice și săptămânale, date statistice și pachete de informare pentru presă.
- (5) Informațiile privind activele proprii din stratul operațional al tabloului situațional european pot fi clasificate RESTREINT UE/EU RESTRICTED, după caz.
- (6) În tabloul situațional european, agenția ia în considerare nivelul de impact care a fost atribuit unui anumit incident în tabloul situațional național de către centrul național de coordonare, iar pentru orice incident din zona prefrontalieră, agenția atribuie un nivel de impact unic și orientativ și informează centrele naționale de coordonare.

Articolul 28

Tablouri situaționale specifice

- (1) Agenția și statele membre pot să alcătuiască și să actualizeze tablouri situaționale specifice pentru a sprijini activitățile operative specifice la frontierele externe sau pentru a face schimb de informații cu părțile terțe menționate la articolul 69 sau cu țările terțe, astfel cum se prevede la articolul 76, sau cu ambele.

- (2) Tablourile situaționale specifice sunt constituite dintr-un subset de informații provenite din tablourile situaționale naționale și din tabloul situațional european.
- (3) Modalitățile de stabilire și punere în comun a tablourilor situaționale specifice sunt descrise în planul operativ pentru activitățile operative în cauză și în acordul bilateral sau multilateral atunci când tabloul situațional specific este stabilit în cadrul unei cooperări bilaterale sau multilaterale cu țări terțe.

Articolul 29

Serviciile de fuziune EUROSUR

- (1) Agenția coordonează serviciile de fuziune EUROSUR pentru a oferi centrelor naționale de coordonare, Comisiei și serviciilor proprii informații privind frontierele externe și zona prefrontalieră în mod regulat, fiabil și eficient din punctul de vedere al costurilor.
- (2) Agenția furnizează unui centru național de coordonare, la cererea acestuia, informații privind frontierele externe ale statului membru solicitant și zona prefrontalieră, care pot fi obținute prin:
 - (a) monitorizarea selectivă a porturilor și a zonelor de coastă desemnate ale țărilor terțe, care, în urma analizei de risc și a informațiilor, au fost identificate ca fiind puncte de îmbarcare sau de tranzit pentru navele sau alte ambarcațiuni utilizate pentru imigrație ilegală sau criminalitate transfrontalieră;
 - (b) urmărirea în marea liberă a navelor sau altor ambarcațiuni suspectate sau identificate ca fiind utilizate pentru imigrație ilegală sau criminalitate transfrontalieră;
 - (c) monitorizarea zonelor desemnate din domeniul maritim, pentru a detecta, a identifica și a urmări navele și alte ambarcațiuni utilizate sau suspectate de a fi utilizate pentru imigrație ilegală sau criminalitate transfrontalieră;
 - (d) evaluarea de mediu în zonele desemnate din domeniul maritim și de la frontierele externe terestre și aeriene pentru optimizarea activităților de monitorizare și patrulare;
 - (e) monitorizarea selectivă a zonelor prefrontaliere desemnate de la frontierele externe, care, în urma analizei de risc și a informațiilor, au fost identificate ca fiind potențiale zone de plecare sau tranzit pentru imigrație ilegală sau criminalitate transfrontalieră;
 - (f) monitorizarea fluxurilor de migrație către Uniune și în interiorul acesteia;
 - (g) monitorizarea mijloacelor de comunicare în masă, a informațiilor din surse deschise și analiza activităților pe internet în conformitate cu Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului⁴² pentru prevenirea imigrației ilegale sau a criminalității transfrontaliere;

⁴²

Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în

- (h) analiza sistemelor informatice la scară largă în scopul detectării modificărilor referitoare la rutele și metodele utilizate pentru imigrația ilegală și criminalitatea transfrontalieră.
- (3) Agenția poate refuza o cerere din partea unui centru național de coordonare din motive tehnice, financiare sau operative. Agenția notifică în timp util centrului național de coordonare motivele care stau la baza refuzului respectiv.
- (4) Agenția poate utiliza din proprie inițiativă instrumentele de supraveghere menționate la alineatul (2) pentru colectarea de informații privind zona prefrontalieră, care sunt relevante pentru tabloul situațional european.

SECȚIUNEA 5

ANALIZA DE RISC

Articolul 30 *Analiza de risc*

1. Agenția monitorizează fluxurile de migrație către Uniune și în interiorul acesteia, tendințele și alte eventuale provocări la frontierele externe ale Uniunii și în materie de returnare. În acest scop, agenția, printr-o decizie a Consiliului de administrație bazată pe o propunere a directorului executiv, instituie un model comun integrat de analiză de risc, care trebuie să fie aplicat și de agenție și de statele membre. Modelul comun integrat de analiză de risc se actualizează pe baza rezultatelor evaluării ciclului politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor menționat la articolul 8 alineatul (7). Agenția efectuează și evaluarea vulnerabilității în conformitate cu articolul 33.
2. Agenția elaborează analize de risc anuale generale, pe care le prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei în conformitate cu articolul 91, și analize de risc specifice pentru activitățile operative. La fiecare doi ani, agenția pregătește și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei o analiză strategică de risc pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, care va fi luată în considerare la elaborarea ciclului politicii strategice multianuale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor.
3. Analizele de risc menționate la alineatul (2) elaborate de agenție privesc toate aspectele relevante pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor în scopul de a dezvolta un mecanism de preavertizare.
4. Statele membre transmit agenției toate informațiile necesare privind situația, tendințele și amenințările posibile la frontierele externe și în materie de returnare. Statele membre transmit agenției, la intervale regulate sau la cererea acesteia, toate informațiile relevante, cum ar fi datele statistice și operative colectate în legătură cu punerea în aplicare a acquis-ului Schengen, precum și date provenite din stratul de analiză al tabloului situațional național, astfel cum se prevede la articolul 26.
5. Rezultatele analizei de risc sunt transmise, în timp util și cu exactitate, Consiliului de administrație.

scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

6. Statele membre țin seama de rezultatele analizei de risc atunci când își planifică operațiunile și activitățile la frontierele externe, precum și activitățile legate de returnare.
7. Agenția include rezultatele unui model comun integrat de analiză de risc în elaborarea programelor comune de bază pentru formarea polițiștilor de frontieră și a personalului implicat în sarcini legate de returnare.

SECȚIUNEA 6

PREVENIREA ȘI CAPACITATEA DE REACȚIE

Articolul 31

Determinarea secțiunilor de frontieră externă

În sensul prezentului regulament, fiecare stat membru își divizează frontierele externe terestre și maritime și, după caz, frontierele aeriene în secțiuni de frontieră și le notifică agenției.

Orice modificare a secțiunilor de frontieră de către un stat membru se coordonează cu agenția pentru a se asigura continuitatea analizei de risc de către agenție.

Articolul 32

Ofițerii de legătură ai agenției în statele membre

1. Agenția asigură monitorizarea regulată a gestionării frontierelor externe și a returnărilor efectuate de către toate statele membre prin intermediul ofițerilor săi de legătură.

Agenția poate decide ca un ofițer de legătură să acopere până la patru state membre care sunt apropiate din punct de vedere geografic.
2. Directorul executiv numește experți din cadrul personalului statutar al agenției care urmează să fie trimiși ca ofițeri de legătură. Pe baza analizei de risc și în urma consultării cu statele membre vizate, directorul executiv face o propunere privind natura și condițiile trimiterii ofițerilor de legătură respectivi, statul membru sau regiunea în care pot fi trimiși și eventualele sarcini care nu intră sub incidența alineatului (3). Propunerea formulată de directorul executiv se supune aprobării Consiliului de administrație. Directorul executiv informează statul membru în cauză cu privire la numire și stabilește, împreună cu acesta, locul de trimitere.
3. Ofițerii de legătură acționează în numele agenției și rolul acestora este să promoveze cooperarea și dialogul dintre agenție și autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor și returnarea, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontieră. Ofițerii de legătură au, în special, următoarele sarcini:
 - (a) acționează ca interfață între agenție și autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor și returnarea, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontieră;
 - (b) sprijină colectarea informațiilor de care are nevoie agenția pentru a monitoriza imigrația ilegală și pentru analizele de risc menționate la articolul 30;

- (c) sprijină colectarea informațiilor menționate la articolul 33 și de care are nevoie agenția pentru a efectua evaluarea vulnerabilității;
 - (d) monitorizează măsurile luate de statul membru la secțiunile de frontieră cărora li s-a atribuit un nivel de impact ridicat sau critic, în conformitate cu articolul 35;
 - (e) contribuie la promovarea aplicării acquis-ului Uniunii referitor la gestionarea a frontierelor externe și returnare, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale;
 - (f) dacă este posibil, acordă sprijin statelor membre în ceea ce privește elaborarea planurilor lor pentru situații neprevăzute referitoare la gestionarea frontierelor;
 - (g) facilitează comunicarea dintre statul membru și agenție, comunică statului membru informațiile relevante primite de la agenție, inclusiv informațiile cu privire la operațiunile în curs;
 - (h) raportează cu regularitate directorului executiv cu privire la situația de la frontiera externă și la capacitatea statului membru în cauză de a gestiona cu eficacitate situația de la frontierele externe; raportează și cu privire la executarea operațiunilor de returnare în țările terțe relevante;
 - (i) monitorizează măsurile adoptate de statul membru cu privire la o situație care necesită întreprinderea de acțiuni urgente la frontierele externe, astfel cum se menționează la articolul 43;
 - (j) monitorizează măsurile luate de statul membru cu privire la returnare și sprijină colectarea informațiilor de care are nevoie agenția pentru a desfășura activitățile menționate la articolul 49.
4. În cazul în care rapoartele ofițerului de legătură menționate la alineatul 3 litera (h) indică îngrijorări privind unul sau mai multe aspecte relevante pentru statul membru în cauză, acesta din urmă este informat fără întârziere de către directorul executiv.
 5. În sensul alineatului (3), în conformitate cu normele naționale și cu normele Uniunii în materie de securitate și de protecție a datelor, ofițerul de legătură:
 - (a) primește informații de la centrul național de coordonare și tabloul situațional național alcătuit în conformitate cu articolul 26;
 - (b) menține contacte regulate cu autoritățile naționale responsabile cu gestionarea frontierelor și returnarea, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontiere, informând punctul de contact desemnat de statul membru în cauză asupra situației.
 6. Raportul ofițerului de legătură face parte din evaluarea vulnerabilității, astfel cum este menționată la articolul 33. Raportul se transmite statului membru în cauză.
 7. În îndeplinirea sarcinilor care le revin, ofițerii de legătură nu acceptă instrucțiuni decât din partea agenției.

Articolul 33

Evaluarea vulnerabilității

1. Agenția stabilește, printr-o decizie a Consiliului de administrație bazată pe o propunere a directorului executiv, o metodologie comună de evaluare a vulnerabilității. Această metodologie include criterii obiective în raport cu care

agenția realizează evaluarea vulnerabilității, frecvența acestor evaluări, modalitățile de realizare a unor evaluări consecutive ale vulnerabilității și modalitățile pentru un sistem eficient de monitorizare a punerii în aplicare a recomandărilor.

2. Agenția monitorizează și evaluează disponibilitatea echipamentelor tehnice, a sistemelor, a capacităților, a resurselor, a infrastructurii, precum și a personalului calificat și format în mod corespunzător de care dispun statele membre, necesare pentru controlul la frontiere astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) litera (a). În acest context, agenția evaluează planurile de dezvoltare a capacităților menționate la articolul 67 alineatul (4) în ceea ce privește fezabilitatea și punerea în aplicare a acestora. În scopul planificării viitoare, agenția realizează această monitorizare și evaluare ca măsură preventivă pe baza unei analize de risc pregătite în conformitate cu articolul 30 alineatul (2). Monitorizarea și evaluarea se efectuează cel puțin o dată pe an, mai puțin în cazul în care directorul executiv decide altfel pe baza evaluărilor de risc sau al unei evaluări anterioare a vulnerabilității.
3. Fără a aduce atingere articolelor 9 și 67, la cererea agenției, statele membre îi furnizează acesteia informații privind echipamentele tehnice și resursele umane și, în măsura în care este posibil, resursele financiare de care dispun la nivel național pentru efectuarea controalelor la frontieră. De asemenea, la cererea agenției, statele membre furnizează informații referitoare la planurile lor pentru situații neprevăzute în ceea ce privește gestionarea frontierelor.
4. Scopul evaluării vulnerabilității este ca agenția să analizeze capacitatea statelor membre și gradul de pregătire al acestora pentru a face față provocărilor viitoare, inclusiv amenințărilor și provocărilor prezente și viitoare la frontierele externe, să identifice, în special pentru statele membre care se confruntă cu provocări specifice și disproporționate, eventualele consecințe imediate la frontierele externe și consecințele ulterioare pentru funcționarea spațiului Schengen și să evalueze capacitatea acestora de a contribui la corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și la rezerva de echipamente tehnice, inclusiv la rezerva de echipamente pentru reacție rapidă. Evaluarea respectivă nu aduce atingere mecanismului de evaluare Schengen.
5. În cadrul acestei evaluări a vulnerabilității, agenția ține cont de capacitatea statelor membre de a îndeplini toate sarcinile de gestionare a frontierelor, inclusiv de capacitatea de a face față unei eventuale sosiri a unui număr mare de persoane pe teritoriul lor.
6. Rezultatele evaluării vulnerabilității sunt transmise statelor membre în cauză. Statele membre în cauză pot formula observații cu privire la evaluarea respectivă.
7. Atunci când este necesar, directorul executiv, în consultare cu statul membru în cauză, formulează o recomandare în care stabilește măsurile necesare care trebuie luate de statul membru în cauză și termenul în care trebuie puse în aplicare măsurile respective. Directorul executiv invită statele membre în cauză să ia măsurile necesare pe baza unui plan de acțiune elaborat de statul membru în consultare cu directorul executiv.
8. Directorul executiv recomandă măsuri statelor membre în cauză pe baza rezultatelor evaluării vulnerabilității, ținând cont de analiza de risc efectuată de agenție, de observațiile statului membru în cauză și de rezultatele mecanismului de evaluare Schengen.

Măsurile ar trebui să vizeze eliminarea vulnerabilităților identificate în evaluare, astfel încât statele membre să fie mai pregătite pentru a face față provocărilor viitoare, prin sporirea sau îmbunătățirea capacităților, a echipamentelor tehnice, a sistemelor, a resurselor și a planurilor lor pentru situații neprevăzute.

9. Directorul executiv monitorizează punerea în aplicare a recomandărilor prin intermediul unor rapoarte periodice prezentate de statele membre pe baza planurilor de acțiune menționate la alineatul (7) din prezentul articol.

În cazul unui risc de întârziere în punerea în aplicare a unei recomandări de către un stat membru în termenul stabilit, directorul executiv informează imediat membrul Consiliului de administrație din statul membru în cauză și Comisia, solicită informații din partea autorităților relevante ale statului membru respectiv cu privire la motivele întârzierii și oferă sprijin din partea agenției pentru a facilita punerea în aplicare a măsurii.

10. În cazul în care un stat membru nu pune în aplicare măsurile necesare din recomandare în termenul menționat la alineatul (7) din prezentul articol, directorul executiv sesizează Consiliul de administrație și informează Comisia cu privire la acest lucru. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație adoptă o decizie în care stabilește măsurile necesare care trebuie luate de statul membru în cauză și termenul în care măsurile respective trebuie să fie puse în aplicare. Decizia Consiliului de administrație este obligatorie pentru statul membru. În cazul în care statul membru nu pune în aplicare măsurile în termenul stabilit în decizia respectivă, Consiliul de administrație notifică acest lucru Consiliului și Comisiei și pot fi întreprinse acțiuni suplimentare în conformitate cu articolul 43.
11. Conform articolului 91, rezultatele evaluării vulnerabilității se transmit periodic și cel puțin o dată pe an Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Articolul 34

Sinergiile dintre evaluarea vulnerabilității și mecanismul de evaluare Schengen

1. Sinergiile dintre evaluările vulnerabilității și mecanismul de evaluare Schengen instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 sunt maximizate în vederea stabilirii unui tablou situațional îmbunătățit privind funcționarea spațiului Schengen, evitând, pe cât posibil, dublarea eforturilor depuse de statele membre și asigurând o utilizare mai bine coordonată a instrumentelor financiare relevante ale Uniunii care sprijină gestionarea frontierelor externe.
2. În scopul menționat la alineatul (1), Comisia și agenția stabilesc dispozițiile necesare pentru a-și transmite, în mod regulat, securizat și în timp util, toate informațiile referitoare la rezultatele evaluărilor vulnerabilității și la mecanismul de evaluare Schengen în domeniul gestionării frontierelor. Mecanismul de schimb acoperă rapoartele privind evaluările vulnerabilității și vizitele de evaluare Schengen, recomandările ulterioare, planurile de acțiune, precum și orice actualizări privind punerea în aplicare a planurilor de acțiune prezentate de statele membre.
3. Dispozițiile menționate la alineatul (2) se referă la rezultatele mecanismului de evaluare Schengen în domeniul returnării, pentru a se asigura faptul că agenția este deplin informată cu privire la deficiențele identificate, astfel încât aceasta să poată propune măsurile adecvate pentru a sprijini statele membre în acest sens.

Articolul 35

Atribuirea de niveluri de impact secțiunilor de frontieră externă

1. Pe baza analizei de risc și a evaluării vulnerabilității efectuate de agenție și în acord cu statul membru în cauză, agenția atribuie următoarele niveluri de impact fiecăreia dintre secțiunile de frontieră externă terestră, maritimă și, după caz, aeriană ale statelor membre:
 - (a) nivel de impact redus în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact nesemnificativ asupra securității frontierelor;
 - (b) nivel de impact mediu în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact moderat asupra securității frontierelor;
 - (c) nivel de impact ridicat în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact semnificativ asupra securității frontierelor;
 - (d) nivel de impact critic în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact decisiv asupra securității frontierelor, în asemenea măsură încât riscă să pună în pericol funcționarea spațiului Schengen.
2. Centrul național de coordonare evaluează în mod constant dacă este necesară modificarea nivelului de impact atribuit oricăreia dintre secțiunile de frontieră, ținând seama de informațiile pe care le conține tabloul situațional național și informează agenția în mod corespunzător.
3. Agenția evidențiază nivelurile de impact atribuite frontierelor externe în tabloul situațional european.

Articolul 36

Reacția corespunzătoare nivelurilor de impact

1. Statele membre se asigură că activitățile de control la frontiere desfășurate la secțiunile de frontieră externă corespund nivelurilor de impact atribuite, după cum urmează:
 - (a) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact redus, autoritățile naționale responsabile de controlul la frontierele externe organizează controale regulate pe baza analizei de risc și se asigură că în zona de frontieră există suficient personal și suficiente resurse pregătite pentru activități de urmărire, identificare și interceptare;
 - (b) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact mediu, autoritățile naționale responsabile de controlul la frontierele externe, pe lângă măsurile întreprinse în temeiul literei (a), asigură luarea măsurilor de control adecvate la secțiunea de frontieră respectivă. Atunci când se iau astfel de măsuri de control, centrul național de coordonare este notificat

în mod corespunzător. Centrul național de coordonare coordonează orice sprijin acordat în conformitate cu articolul 21 alineatul (3);

- (c) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact ridicat, statul membru în cauză, pe lângă măsurile întreprinse în temeiul literei (b), se asigură, prin intermediul centrului național de coordonare, că autoritățile naționale care acționează la secțiunea de frontieră respectivă beneficiază de sprijinul necesar și că sunt luate măsuri de control sporite. Statul membru respectiv poate solicita sprijin din partea agenției sub rezerva condițiilor pentru inițierea unor operațiuni comune sau a unor intervenții rapide la frontieră, astfel cum sunt prevăzute la articolul 37.
 - (d) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact critic, agenția notifică acest lucru Comisiei. Pe lângă măsurile luate în temeiul literei (c), statul membru în cauză și agenția pun în aplicare recomandarea emisă de directorul executiv al agenției în conformitate cu articolul 42.
- 2. Centrul național de coordonare informează în mod regulat agenția cu privire la măsurile luate la nivel național în temeiul alineatului (1) literele (b), (c) și (d).
 - 3. În cazul în care se atribuie un nivel de impact ridicat sau critic unei secțiuni de frontieră externă adiacentă secțiunii de frontieră a unui alt stat membru sau a unei țări terțe cu care există acorduri sau rețele regionale, astfel cum se menționează la articolele 73 și 74, centrul național de coordonare contactează centrul național de coordonare al statului membru vecin sau autoritatea competentă a țării vecine și depune eforturi în vederea coordonării măsurilor transfrontaliere necesare împreună cu agenția.
 - 4. Agenția analizează împreună cu statul membru în cauză atribuirea nivelurilor de impact și măsurile corespunzătoare adoptate la nivel național și la nivelul Uniunii. Analiza respectivă contribuie la evaluarea vulnerabilității efectuată de agenție în conformitate cu articolul 33.

SECȚIUNEA 7

ACȚIUNILE DESFĂȘURATE DE AGENȚIE LA FRONTIERELE EXTERNE

Articolul 37

Acțiunile desfășurate de agenție la frontierele externe

- 1. Un stat membru poate solicita sprijinul agenției în vederea îndeplinirii obligațiilor care îi revin în ceea ce privește controlul frontierelor externe. De asemenea, agenția pune în aplicare măsuri în conformitate cu articolele 42 și 43.
- 2. Agenția organizează asistența tehnică și operativă necesară pentru statul membru gazdă și, acționând în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional relevant, inclusiv cu principiul nereturnării, poate lua una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) coordonează operațiuni comune pentru unul sau mai multe state membre și trimite corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și echipamente tehnice;
 - (b) organizează intervenții rapide la frontieră și trimite corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și echipamente tehnice;
 - (c) coordonează activități la frontierele externe pentru unul sau mai multe state membre și țări terțe, inclusiv operațiuni comune cu țări terțe;
 - (d) trimite corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, printre altele în zonele hotspot sau în centrele controlate, inclusiv, dacă este necesar, pentru a furniza asistență tehnică și operativă în cadrul activităților de returnare;
 - (e) în cadrul operațiunilor menționate la literele (a), (b) și (c) din prezentul alineat și în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014 și cu dreptul internațional, furnizează asistență tehnică și operativă statelor membre și țărilor terțe, în sprijinul operațiunilor de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol pe mare care pot fi declanșate în cursul operațiunilor de supraveghere a frontierelor pe mare;
 - (f) acordă prioritate serviciilor de fuziune EUROSUR.
3. Agenția finanțează sau cofinanțează activitățile menționate la alineatul (2) din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.
 4. În cazul în care are nevoie de fonduri suplimentare substanțiale din cauza unei situații survenite la frontierele externe, agenția informează fără întârziere Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 38

Inițierea unor operațiuni comune și a unor intervenții rapide la frontierele externe

1. Un stat membru poate solicita ca agenția să lanseze operațiuni comune pentru a face față provocărilor viitoare, inclusiv imigrației ilegale, amenințărilor prezente sau viitoare la frontierele sale externe sau criminalității transfrontaliere, sau să ofere asistență tehnică și operativă sporită atunci când își îndeplinește obligațiile legate de controlul frontierelor externe.
2. La cererea unui stat membru care se confruntă cu o situație caracterizată de provocări specifice și disproporționate, în special sosirea, la punctele de la frontierele externe, a unui număr mare de resortisanți ai țărilor terțe care încearcă să intre fără autorizație pe teritoriul statului membru respectiv, agenția poate efectua o intervenție rapidă la frontieră, pentru o perioadă limitată, pe teritoriul statului membru gazdă respectiv.
3. Directorul executiv evaluează, aprobă și coordonează propunerile de operațiuni comune primite din partea statelor membre. Operațiunile comune și intervențiile rapide la frontieră trebuie să fie precedate de o analiză de risc temeinică, fiabilă și actualizată, în măsură să permită agenției să stabilească o ordine de prioritate pentru propunerile de operațiuni comune și de intervenții rapide la frontieră, ținând seama

de impactul asupra secțiunilor de frontieră externă în conformitate cu articolul 35 și de disponibilitatea resurselor.

4. Obiectivele unei operațiuni comune sau ale unei intervenții rapide la frontieră pot fi realizate ca parte a unei operațiuni cu scopuri multiple. Astfel de operațiuni pot implica funcții de gardă de coastă și prevenirea criminalității transfrontaliere, inclusiv lupta împotriva introducerii ilegale de migranți sau a traficului de persoane și operațiunile de gestionare a migrației, inclusiv identificarea, înregistrarea, interogarea și returnarea.

Articolul 39

Planul operativ pentru operațiunile comune

1. Pentru a pregăti o operațiune comună, directorul executiv, în cooperare cu statul membru gazdă, întocmește o listă a echipamentelor tehnice necesare și a personalului necesar, ținând seama de resursele disponibile ale statului membru gazdă. Pe baza acestor elemente, agenția definește un pachet de întăriri tehnice și operative, precum și activități de consolidare a capacităților care să fie incluse în planul operativ.
2. Directorul executiv întocmește un plan operativ pentru operațiunile comune de la frontierele externe. Directorul executiv și statul membru gazdă, în urma consultării statelor membre participante, convin asupra unui plan operativ care prezintă în detaliu aspectele organizatorice și procedurale ale operațiunii comune.
3. Planul operativ este obligatoriu pentru agenție, pentru statul membru gazdă și pentru statele membre participante. Acesta abordează toate aspectele considerate necesare pentru desfășurarea operațiunii comune, inclusiv:
 - (a) descrierea situației, împreună cu modul de operare corespunzător trimerii și obiectivele acesteia, inclusiv obiectivul operativ;
 - (b) durata previzibilă a operațiunii comune;
 - (c) zona geografică în care se va desfășura operațiunea comună;
 - (d) o descriere a sarcinilor, a responsabilităților, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale, și a instrucțiunilor speciale adresate echipelor, inclusiv privind bazele de date care pot fi consultate sau armele de serviciu, muniția și echipamentele care pot fi utilizate în statul membru gazdă;
 - (e) componența echipelor, precum și trimiterea altor categorii de personal relevant;
 - (f) dispozițiile privind comanda și controlul, inclusiv numele și gradele polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă care sunt responsabili de cooperarea cu membrii echipelor și cu agenția, în special numele și gradele polițiștilor de frontieră care se află la comandă pe durata trimerii, precum și poziția membrilor echipelor în lanțul de comandă;
 - (g) echipamentele tehnice care urmează să fie trimise în cadrul operațiunii comune, inclusiv cerințele specifice, cum ar fi condițiile de utilizare, echipajul necesar, transportul și alte aspecte logistice, precum și dispozițiile financiare;
 - (h) normele detaliate privind raportarea imediată de către agenție a incidentelor către Consiliul de administrație și autoritățile naționale relevante;

- (i) o schemă de raportare și de evaluare care conține indicatori pentru raportul de evaluare, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale, și termenul pentru transmiterea raportului final de evaluare;
 - (j) în ceea ce privește operațiunile pe mare, informații specifice privind aplicarea jurisdicției și a legislației relevante în zona geografică în care are loc operațiunea comună, inclusiv trimiteri la dreptul intern, internațional și la dreptul Uniunii referitor la interceptare, salvarea pe mare și debarcare. În această privință, planul operativ se stabilește în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014;
 - (k) modalitățile de cooperare cu țările terțe, cu alte organe, oficii și agenții ale Uniunii sau cu organizațiile internaționale;
 - (l) procedurile prin care persoanele care au nevoie de protecție internațională, victimele traficului de persoane, minorii neînsoțiți și persoanele aflate într-o situație vulnerabilă sunt îndrumate către autoritățile naționale competente pentru a primi asistența corespunzătoare;
 - (m) procedurile de stabilire a unui mecanism de primire și de transmitere către agenție a plângerilor formulate împotriva tuturor persoanelor care participă la o operațiune comună sau la o intervenție rapidă la frontieră, inclusiv a polițiștilor de frontieră sau a altor categorii relevante de personal din statul membru gazdă și a membrilor echipelor, care reclamă presupuse încălcări ale drepturilor fundamentale în contextul participării acestora la o operațiune comună sau la o intervenție rapidă la frontieră;
 - (n) dispozițiile logistice, inclusiv informații cu privire la condițiile de lucru și la mediul din zonele în care se prevede efectuarea operațiunii comune.
4. Orice modificare sau adaptare a planului operativ necesită acordul directorului executiv și al statului membru gazdă, după consultarea statelor membre participante. O copie a planului operativ modificat sau adaptat este trimisă imediat de către agenție statelor membre participante.

Articolul 40

Procedura de lansare a unei intervenții rapide la frontieră

1. Cererea unui stat membru de lansare a unei intervenții rapide la frontieră include o descriere a situației, eventualele obiective și o estimare a nevoilor. Dacă este necesar, directorul executiv poate trimite imediat experți din cadrul agenției care să evalueze situația de la frontierele externe ale statului membru în cauză.
2. Directorul executiv informează imediat Consiliul de administrație cu privire la cererea unui stat membru de lansare a unei intervenții rapide la frontieră.
3. Atunci când decide cu privire la cererea formulată de un stat membru, directorul executiv ia în considerare rezultatele analizelor de risc efectuate de agenție și statul de analiză al tabloului situațional european, precum și rezultatul evaluării vulnerabilității menționate la articolul 33 și orice altă informație relevantă furnizată de statul membru în cauză sau de un alt stat membru.

4. Directorul executiv ia o decizie cu privire la cererea de lansare a unei intervenții rapide la frontieră în termen de două zile lucrătoare de la data primirii acesteia. Directorul executiv informează în scris simultan statul membru în cauză și Consiliul de administrație cu privire la decizie. Decizia precizează principalele motivele pe care se întemeiază. Directorul executiv evaluează de îndată posibilitățile de realocare a membrilor echipei disponibili în cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, în special a personalului statutar al agenției, prezent în alte zone operative.
5. În cazul în care decide să lanseze o intervenție rapidă la frontieră, directorul executiv trimite echipele de gestionare a frontierelor disponibile din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și echipamente din rezerva de echipamente tehnice, în conformitate cu articolul 64, și, în cazul în care este necesar, decide cu privire la punerea la dispoziție a unor întăriri imediate prin recurgerea la una sau mai multe echipe de gestionare a frontierelor, în conformitate cu articolul 58.
6. Directorul executiv, împreună cu statul membru gazdă, întocmește imediat și, în orice caz, nu mai târziu de trei zile lucrătoare de la data deciziei un plan operativ, astfel cum este menționat la articolul 39 alineatul (3).
7. De îndată ce planul operativ a fost convenit și furnizat statelor membre, directorul executiv dispune trimiterea imediată a personalului operativ disponibil prin realocări din alte zone operative sau din cadrul altor funcții.
8. În paralel cu trimiterea menționată la alineatul (7) și în cazul în care este necesar pentru a se furniza întăriri imediate ale echipelor de gestionare a frontierelor realocate din alte zone sau din cadrul altor funcții, directorul executiv solicită fiecărui stat membru numărul și profilurile membrilor personalului suplimentar care urmează să fie trimis în plus de pe lista sa națională în vederea trimiterii pe termen scurt, astfel cum se menționează la articolul 58. Aceste informații se furnizează în scris punctelor de contact naționale și menționează data la care urmează să se efectueze trimiterea. Acestor puncte de contact li se furnizează și o copie a planului operativ.
9. Statele membre se asigură că numărul și profilurile personalului operativ sunt puse imediat la dispoziția agenției, pentru a se garanta o trimitere completă în conformitate cu articolul 58 alineatele (5) și (7).
10. Trimiterea primelor echipe de gestionare a frontierelor realocate din alte zone sau din cadrul altor funcții are loc cel târziu la cinci zile lucrătoare de la data aprobării planului operativ de către directorul executiv și statul membru gazdă. Trimiterea suplimentară de echipe de gestionare a frontierelor are loc, dacă este necesar, în termen de șapte zile lucrătoare de la trimiterea primelor echipe.
11. În cazul în care urmează să aibă loc o intervenție rapidă la frontieră, directorul executiv, în consultare cu Consiliul de administrație, examinează imediat prioritățile privind operațiunile comune ale agenției care sunt în curs sau sunt prevăzute să aibă loc la alte frontiere externe, pentru a prevedea o eventuală realocare a resurselor către zonele de la frontierele externe unde se resimte cel mai acut nevoia consolidării echipelor.

Echipele de sprijin pentru gestionarea migrației

1. Echipele de sprijin pentru gestionarea migrației pot fi trimise, la cererea unui stat membru sau la inițiativa agenției și cu acordul statului membru în cauză, pentru a furniza întăriri tehnice și operative statului membru respectiv, în special în zonele hotspot și în centrele controlate.

Statul membru menționat la primul paragraf înaintează Comisiei o cerere de a primi întăriri prin recurgerea la echipe de sprijin pentru gestionarea migrației și o evaluare a nevoilor sale. Pe baza evaluării nevoilor statului membru respectiv, Comisia transmite cererea către agenție, [Agenția Uniunii Europene pentru Azil], Europol sau alte agenții relevante ale Uniunii, după caz.

2. Agențiile relevante ale Uniunii evaluează cererea unui stat membru de a primi întăriri și evaluarea nevoilor acestuia pentru a defini, sub coordonarea Comisiei, măsurile necesare, inclusiv trimiterea de echipamente tehnice, care urmează să fie convenite de statul membru în cauză.
3. Comisia, în cooperare cu statul membru gazdă și cu agențiile relevante ale Uniunii, stabilește condițiile cooperării în vederea trimiterii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, precum și în vederea trimiterii de echipamente tehnice, și este responsabilă de coordonarea activităților acestor echipe.
4. Întăririle tehnice și operative furnizate, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, de către echipele de sprijin pentru gestionarea migrației pot include:
 - (a) asistența pentru verificarea resortisanților țărilor terțe care sosesc la frontierele externe, inclusiv identificarea, înregistrarea și interogarea acestora, precum și, la cererea statului membru, prelevarea amprentelor digitale ale resortisanților țărilor terțe, controale de securitate și oferirea de informații privind scopul acestor proceduri;
 - (b) furnizarea de informații inițiale persoanelor care doresc să solicite protecție internațională și îndrumarea acestora către autoritățile naționale competente ale statului membru în cauză sau către experți trimiși de [Agenția Uniunii Europene pentru Azil];
 - (c) asistența tehnică și operativă în cadrul procesului de returnare, inclusiv în legătură cu pregătirea deciziilor de returnare, obținerea de documente de călătorie, pregătirea și organizarea operațiunilor de returnare, inclusiv în ceea ce privește returnările voluntare;
 - (d) echipamentele tehnice necesare.
5. Agenția cooperează cu [Agenția Uniunii Europene pentru Azil] pentru a facilita măsurile de îndrumare către procedura de protecție internațională și, pentru resortisanții țărilor terțe a căror cerere de protecție internațională a fost respinsă printr-o decizie definitivă, către procedura de returnare.
6. Din echipele de sprijin pentru gestionarea migrației fac parte, dacă este necesar, membri ai personalului cu cunoștințe de specialitate în domeniile protecției copilului, traficului de persoane, protecției drepturilor fundamentale și protecției împotriva persecuției din motive de gen.

Articolul 42

Acțiuni propuse la frontierele externe

1. Directorul executiv, pe baza rezultatelor evaluării vulnerabilității sau în cazul în care un impact critic este atribuit uneia sau mai multor secțiuni de frontieră externă și ținând seama de elementele relevante din planurile pentru situații neprevăzute ale statului membru în cauză, de analiza de risc efectuată de agenție și de stratul de analiză al tabloului situațional european, recomandă statului membru în cauză să inițieze și să desfășoare operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră sau orice alte acțiuni relevante desfășurate de agenție, astfel cum sunt definite la articolul 37.
2. Statul membru în cauză răspunde recomandării directorului executiv în termen de cinci zile lucrătoare. În cazul unui răspuns negativ cu privire la acțiunile propuse, statul membru furnizează, de asemenea, justificările care stau la baza acestui răspuns. Directorul executiv informează fără întârziere Comisia cu privire la acțiunile propuse și la justificările răspunsului negativ pentru a evalua dacă poate fi necesară o acțiune urgentă în conformitate cu articolul 43.

Articolul 43

Situațiile de la frontierele externe care necesită o acțiune urgentă

1. În cazul în care eficacitatea controlului la frontierele externe este afectată într-o asemenea măsură încât există riscul ca funcționarea spațiului Schengen să fie pusă în pericol din cauză că:
 - (a) un stat membru nu ia măsurile necesare, în conformitate cu decizia Consiliului de administrație menționată la articolul 33 alineatul (10); sau
 - (b) un stat membru care se confruntă cu o provocare specifică și disproporționată la frontierele externe fie nu a solicitat sprijin suficient din partea agenției în temeiul articolului 38, al articolului 40, al articolului 41 sau al articolului 42, fie nu întreprinde măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acțiunilor în temeiul acestor articole,după consultarea agenției, Comisia poate adopta fără întârziere o decizie prin intermediul unui act de punere în aplicare, în conformitate cu procedura menționată la articolul 117 alineatul (3), prin care identifică măsurile de atenuare a acestor riscuri care trebuie să fie puse în aplicare de agenție și solicită statului membru în cauză să coopereze cu agenția în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective.

Din motive imperative de urgență justificate în mod corespunzător, legate de funcționarea spațiului Schengen, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 117 alineatul (4).
2. În cazul în care survine o situație care impune o acțiune urgentă, Parlamentul European și Consiliul sunt informate fără întârziere cu privire la această situație, precum și cu privire la toate măsurile și deciziile ulterioare luate ca răspuns.
3. În vederea atenuării riscului de periclitate a spațiului Schengen, decizia Comisiei menționată la alineatul (1) prevede ca agenția să adopte una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) organizarea și coordonarea de intervenții rapide la frontieră și trimiterea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european;
 - (b) trimiterea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în special în zonele hotspot;
 - (c) coordonarea de activități la frontierele externe pentru unul sau mai multe state membre și țări terțe, inclusiv operațiuni comune cu țări terțe;
 - (d) trimiterea de echipamente tehnice;
 - (e) organizarea de intervenții de returnare.
4. În termen de două zile lucrătoare de la data adoptării deciziei Comisiei menționate la alineatul (1), directorul executiv:
- (a) stabilește acțiunile care trebuie întreprinse în vederea punerii în practică a măsurilor identificate în decizia respectivă, inclusiv echipamentele tehnice și numărul și profilurile membrilor personalului operativ necesari pentru realizarea obiectivelor urmărite prin decizia respectivă;
 - (b) înaintează proiectul planului operativ statelor membre în cauză.
5. Directorul executiv și statul membru în cauză întocmesc planul operativ în termen de două zile lucrătoare de la data prezentării proiectului.
6. Agenția trimite, fără întârziere și, în orice caz, în termen de cinci zile lucrătoare de la stabilirea planului operativ, personalul operativ necesar din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european menționat la articolul 55, în vederea punerii în practică a măsurilor identificate în decizia Comisiei menționată la alineatul (1) din prezentul articol. Dacă este necesar, se trimit echipe suplimentare într-o etapă ulterioară și, în orice caz, în termen de șapte zile lucrătoare de la trimiterea primelor echipe mobilizate în zona operativă.
7. Agenția trimite, fără întârziere și, în orice caz, în termenul de 10 zile lucrătoare de la stabilirea planului operativ, echipamentele tehnice necesare în vederea punerii în practică a măsurilor identificate în decizia Comisiei menționată la alineatul (1).
Dacă este necesar, se trimit echipamente tehnice suplimentare într-o etapă ulterioară, în conformitate cu articolul 64.
8. Statul membru în cauză se conformează deciziei Comisiei menționate la alineatul (1). În acest scop, statul membru în cauză cooperează imediat cu agenția și ia măsurile necesare, în special prin îndeplinirea obligațiilor prevăzute la articolele 44, 83 și 84, pentru a facilita punerea în aplicare a respectivei decizii și punerea în practică a măsurilor prevăzute în decizie și în planul operativ.
9. În conformitate cu articolul 58 și, după caz, cu articolul 40, statele membre pun la dispoziție personalul operativ stabilit de directorul executiv în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol.
- În cazul în care statul membru în cauză nu se conformează deciziei Comisiei menționate la alineatul (1) în termen de 30 de zile și nu cooperează cu agenția în temeiul alineatului (8) din prezentul articol, Comisia poate iniția procedura prevăzută la articolul 29 din Regulamentul (UE) 2016/399.

Articolul 44

Instrucțiuni adresate echipelor

1. Pe durata trimiterii echipelor de gestionare a frontierelor, a echipelor de returnare și a echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, statul membru gazdă formulează instrucțiuni adresate acestora, în conformitate cu planul operativ.
2. Agenția, prin intermediul ofițerului său coordonator, poate comunica statului membru gazdă punctul său de vedere asupra instrucțiunilor adresate echipelor. În acest caz, statul membru gazdă ține seama de punctul de vedere exprimat și se conformează acestuia, în măsura posibilului.
3. În cazul în care instrucțiunile adresate echipelor nu sunt conforme cu planul operativ, ofițerul coordonator îl informează imediat pe directorul executiv, care poate, după caz, să ia măsurile care se impun, în conformitate cu articolul 47 alineatul (3).
4. În îndeplinirea sarcinilor și în exercitarea competențelor care le revin, membrii echipelor au obligația de a respecta pe deplin drepturile fundamentale, printre care accesul la procedurile de azil și demnitatea umană. Orice măsură luată în îndeplinirea sarcinilor și în exercitarea competențelor care le revin trebuie să fie proporțională cu obiectivele urmărite prin măsurile respective. În îndeplinirea sarcinilor și în exercitarea competențelor care le revin, membrii echipelor nu fac nicio discriminare bazată pe motive legate de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală.
5. Membrii echipelor care nu fac parte din personalul statutar al agenției li se aplică în continuare măsurile disciplinare din statul lor membru de origine. Statul membru de origine prevede măsuri disciplinare corespunzătoare sau alte măsuri în conformitate cu dreptul său intern referitor la încălcarea drepturilor fundamentale sau a obligațiilor de protecție internațională apărută în cursul unei operațiuni comune sau al unei intervenții rapide la frontieră.

Articolul 45

Ofițerul coordonator

1. Agenția asigură punerea în aplicare operativă a tuturor aspectelor organizatorice ale operațiunilor comune, ale proiectelor-pilot sau ale intervențiilor rapide la frontieră, inclusiv prezența membrilor personalului statutar al agenției.
2. Fără a aduce atingere articolului 60, directorul executiv numește unul sau mai mulți experți din cadrul personalului statutar al agenției care urmează să fie trimiși în calitate de ofițeri coordonatori pentru fiecare operațiune comună sau intervenție rapidă la frontieră. Directorul executiv informează statul membru gazdă cu privire la această numire.
3. Ofițerul coordonator acționează în numele agenției în toate aspectele legate de trimiterea echipelor. Rolul ofițerului coordonator este de a promova cooperarea și coordonarea între statele membre gazdă și cele participante. Ofițerul coordonator are în special următoarele sarcini:
 - (a) acționează ca interfață între agenție, statul membru gazdă și membrii echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, acordând sprijin, în numele agenției, cu privire la toate chestiunile legate de condițiile trimiterii lor în cadrul echipelor;

- (b) monitorizează punerea corectă în aplicare a planului operativ, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale, și prezintă un raport agenției cu privire la aceasta;
 - (c) acționează în numele agenției în toate aspectele trimiterii echipelor sale și raportează agenției cu privire la toate aceste aspecte;
 - (d) raportează directorului executiv în cazul în care instrucțiunile adresate echipelor sale de către statele membre gazdă nu sunt conforme cu planul operativ și, după caz, sugerează directorului executiv să ia în considerare adoptarea unei decizii în conformitate cu articolul 47.
4. În contextul operațiunilor comune sau al intervențiilor rapide la frontieră, directorul executiv poate să-l autorizeze pe ofițerul coordonator să ajute la soluționarea eventualelor neînțelegeri legate de executarea planului operativ și trimiterea echipelor.

Articolul 46

Costuri

1. Agenția trebuie să acopere integral următoarele costuri suportate de statele membre în vederea punerii la dispoziție a membrilor personalului lor operativ în scopul trimiterii acestora pe termen scurt în calitate de membri ai echipelor din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european:
 - (a) costurile de deplasare din statul membru de origine în statul membru gazdă și din statul membru gazdă în statul membru de origine și în interiorul statului membru gazdă în scopurile trimiterii;
 - (b) costurile de vaccinare;
 - (c) costurile legate de nevoile speciale de asigurare;
 - (d) costurile legate de asistența medicală;
 - (e) diurnele, inclusiv costurile de cazare;
 - (f) costurile legate de echipamentele tehnice ale agenției.
2. După aprobarea prealabilă a Comisiei, Consiliul de administrație stabilește și actualizează, după caz, norme detaliate privind plata costurilor suportate de personalul trimis pe termen scurt, în conformitate cu articolul 58. Normele detaliate se bazează, în măsura posibilului, pe opțiunile simplificate în materie de costuri. Dacă este cazul, Consiliul de administrație urmărește asigurarea coerenței cu normele aplicabile rambursării cheltuielilor de delegație ale membrilor personalului statutar.

Articolul 47

Suspendarea sau încetarea activităților

1. Directorul executiv dispune încetarea activităților agenției în cazul în care condițiile de desfășurare a acestor activități nu mai sunt îndeplinite. Directorul executiv informează în prealabil statul membru în cauză cu privire la această încetare.

2. Statele membre care participă la o operațiune comună, la o intervenție rapidă la frontieră sau la trimiterea unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației pot solicita directorului executiv să dispună încetarea operațiunii comune, a intervenției rapide la frontieră sau a trimiterii echipei de sprijin pentru gestionarea migrației.
3. Directorul executiv poate, după ce informează statul membru în cauză, să retragă finanțarea unei activități, să o suspende sau să dispună încetarea acesteia în cazul în care statul membru gazdă nu respectă planul operativ.
4. Directorul executiv, după consultarea ofițerului pentru drepturile fundamentale și informarea statului membru în cauză, retrage finanțarea unei operațiuni comune, a unei intervenții rapide la frontieră, a unui proiect-pilot, a trimiterii unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, a unei operațiuni de returnare, a unei intervenții de returnare sau a unui acord de lucru, sau suspendă ori dispune încetarea totală sau parțială a acestor activități, în cazul în care consideră că există încălcări grave sau susceptibile să persiste ale drepturilor fundamentale sau ale obligațiilor de protecție internațională. Directorul executiv informează Consiliul de administrație cu privire la această decizie.
5. În cazul în care directorul executiv decide să suspende sau să înceteze trimiterea de către agenție a unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, acesta informează celelalte agenții relevante care își desfășoară activitatea în zona hotspot respectivă sau în centrul controlat respectiv cu privire la această decizie.

Articolul 48

Evaluarea activităților

Directorul executiv evaluează rezultatele operațiunilor comune și ale intervențiilor rapide la frontieră, ale proiectelor-pilot, ale trimiterilor de echipe de sprijin pentru gestionarea migrației și ale cooperării operative cu țările terțe. Acesta transmite Consiliului de administrație rapoartele detaliate de evaluare, însoțite de observațiile ofițerului pentru drepturile fundamentale, în termen de 60 de zile de la data încetării activităților respective. Directorul executiv efectuează o analiză comparativă cuprinzătoare a acestor rezultate în vederea îmbunătățirii calității, a coerenței și a eficacității viitoarelor activități și include această analiză în raportul anual de activitate al agenției.

SECȚIUNEA 8

ACȚIUNILE AGENȚIEI ÎN DOMENIUL RETURNĂRIILOR

Articolul 49

Returnarea

1. În ceea ce privește returnarea, agenția, cu respectarea drepturilor fundamentale și a principiilor generale ale dreptului Uniunii și ale dreptului internațional, inclusiv protecția refugiaților și drepturile copiilor, are, în special, următoarele sarcini:
 - (a) acordă asistență tehnică și operativă statelor membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe, inclusiv pregătirea deciziilor de returnare, identificarea resortisanților țărilor terțe și alte activități ale statelor membre premergătoare returnării și legate de returnare, inclusiv plecările voluntare, pentru a realiza un sistem integrat de gestionare a returnărilor între autoritățile

competente ale statelor membre, cu participarea autorităților relevante ale țărilor terțe și a altor părți interesate relevante;

- (b) acordă asistență tehnică și operativă statelor membre care se confruntă cu probleme legate de returnare sau de presiunea migrației, inclusiv prin trimiterea de echipe de gestionare a migrației;
- (c) elaborează un model de referință pentru un sistem de gestionare a cazurilor de returnare care să prevadă structura sistemelor naționale de gestionare a returnărilor și să le ofere statelor membre asistență tehnică și operativă pentru elaborarea unor sisteme naționale de gestionare a returnărilor care să fie aliniate cu modelul;
- (d) elaborează și utilizează un sistem central și o infrastructură de comunicații între sistemele naționale de gestionare a returnărilor din statele membre și sistemul central și le oferă statelor membre asistență tehnică și operativă pentru conectarea la structura de comunicare;
- (e) acordă asistență tehnică și operativă statelor membre în ceea ce privește identificarea resortisanților țărilor terțe și obținerea de documente de călătorie, inclusiv prin intermediul cooperării consulare, fără a divulga informații cu privire la faptul că s-a depus o cerere de protecție internațională; organizează și coordonează operațiunile de returnare și, în cooperare cu statele membre, oferă sprijin pentru plecări voluntare;
- (f) organizează, promovează și coordonează activitățile care permit schimbul de informații, precum și identificarea și punerea în comun a bunelor practici în materie de returnare între statele membre;
- (g) finanțează sau cofinanțează operațiunile, intervențiile și activitățile menționate în prezentul capitol din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.

2. Asistența tehnică și operativă menționată la alineatul (1) litera (b) include activități menite să ajute statele membre în cadrul procedurilor de returnare desfășurate de autoritățile naționale competente prin furnizarea, în special, de:

- (a) servicii de interpretariat;
- (b) informații practice, analize și recomandări privind țările terțe de returnare relevante pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în cooperare, după caz, cu alte organe, oficii și agenții ale Uniunii, inclusiv cu EASO;
- (c) consiliere și asistență tehnică și operativă în ceea ce privește punerea în aplicare și gestionarea procedurilor de returnare în conformitate cu Directiva 2008/115/CE, inclusiv în ceea ce privește pregătirea deciziilor de returnare, identificarea și obținerea documentelor de călătorie;
- (d) consiliere și asistență în ceea ce privește măsurile necesare pentru a se asigura punerea la dispoziție, în scopul returnării, a persoanelor care fac obiectul unei decizii de returnare și pentru a împiedica respectivele persoane să se sustragă acestei proceduri, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE și cu dreptul internațional;

- (e) echipamentele, capacitățile și expertiza necesare pentru punerea în aplicare a deciziilor de returnare și pentru identificarea resortisanților țărilor terțe.
3. Agenția vizează crearea de sinergii și stabilirea de legături între rețelele și programele finanțate de Uniune în domeniul returnării, în strânsă cooperare cu Comisia și cu sprijinul părților interesate relevante, inclusiv al Rețelei europene de migrație.
4. În mod excepțional, agenția poate primi granturi din fondurile Uniunii dedicate activităților de returnare, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției. Agenția se asigură că în acordurile sale de grant încheiate cu statele membre, orice sprijin financiar este condiționat de respectarea deplină a Cartei.

Articolul 50

Sistemele de schimb de informații și gestionarea returnărilor

Agenția elaborează, dezvoltă și gestionează sisteme de informații și aplicații software care permit schimbul de informații clasificate și de informații neclasificate sensibile în scopul returnării în cadrul poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și în scopul schimbului de date cu caracter personal menționate la articolele 87-89, în conformitate cu Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei, cu Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei și cu [Regulamentul (CE) nr. 45/2001].

În special, agenția elaborează, gestionează și întreține un sistem central de prelucrare a tuturor informațiilor și a datelor comunicate în mod automat de sistemele naționale de gestionare a returnărilor ale statelor membre, sistem de care agenția are nevoie pentru a acorda asistență tehnică și operativă în conformitate cu articolul 49.

Articolul 51

Operațiunile de returnare

1. Fără a intra în aspectele de fond ale deciziilor de returnare, agenția furnizează asistență tehnică și operativă și asigură coordonarea sau organizarea operațiunilor de returnare, inclusiv prin închirierea de aeronave pentru astfel de operațiuni sau organizarea de returnări cu zboruri regulate. Agenția poate, din proprie inițiativă, să coordoneze sau să organizeze operațiuni de returnare.
2. În fiecare lună, statele membre pun la dispoziție datele operative privind returnările de care agenția are nevoie pentru evalua nevoile în materie de returnare și informează agenția cu privire la planificarea lor orientativă privind numărul de persoane returnate și țările terțe de returnare, ambele referindu-se la operațiunile naționale de returnare relevante și nevoile lor de asistență sau coordonare din partea agenției. Agenția întocmește și actualizează un plan operativ continuu pentru a furniza statelor membre solicitante asistență operativă și întăririle necesare, inclusiv prin intermediul echipamentelor tehnice. Agenția poate, din proprie inițiativă sau la solicitarea unui stat membru, să includă în planul operativ continuu datele și destinațiile operațiunilor de returnare pe care le consideră necesare, pe baza unei evaluări a nevoilor. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide cu privire la modul de operare al planului operativ continuu.

3. Agenția poate să furnizeze asistență tehnică și operativă și să asigure, fie la cererea statelor membre participante, fie din proprie inițiativă, coordonarea sau organizarea operațiunilor de returnare în cazul cărora mijloacele de transport și escortele pentru returnările forțate sunt furnizate de o țară terță de returnare (denumite în continuare „operațiuni de returnare în sarcina destinatarului”). Statele membre participante și agenția se asigură că respectarea drepturilor fundamentale, a principiului nereturnării și a utilizării proporționale a mijloacelor de constrângere este garantată pe durata întregii operațiuni de returnare. Cel puțin un reprezentant al statului membru și un supraveghetor pentru returnările forțate din rezerva constituită în temeiul articolului 52 sau din sistemul național de supraveghere al statului membru participant sunt prezenți pe parcursul întregii operațiuni de returnare, până la sosirea în țara terță de returnare.
4. Directorul executiv întocmește fără întârziere un plan de returnare pentru operațiunile de returnare în sarcina destinatarului. Directorul executiv și orice stat membru participant convin asupra planului, care prezintă în detaliu aspectele organizatorice și procedurale ale operațiunii de returnare în sarcina destinatarului, ținând cont de implicațiile pentru drepturile fundamentale și de riscurile unei astfel de operațiuni. Orice modificare sau adaptare a acestui plan necesită acordul părților menționate la alineatul (3) și la prezentul alineat.
5. Planul de returnare al operațiunilor de returnare în sarcina destinatarului este obligatoriu pentru agenție și pentru orice stat membru participant. Acesta acoperă toți pașii necesari pentru desfășurarea operațiunii de returnare în sarcina destinatarului.

Toate operațiunile de returnare sunt supravegheate în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE. Supravegherea operațiunilor de returnare forțată se efectuează de supraveghetorul pentru returnările forțate pe baza unor criterii obiective și transparente și vizează operațiunea de returnare în ansamblul ei, din faza premergătoare plecării până la predarea persoanelor returnate în țara terță de returnare. Supraveghetorul pentru returnările forțate prezintă un raport privind fiecare operațiune directorului executiv, ofițerului pentru drepturile fundamentale și autorităților naționale competente ale tuturor statelor membre implicate în operațiunea respectivă. Dacă este necesar, directorul executiv și, respectiv, autoritățile naționale competente iau lua măsurile subsecvente corespunzătoare.

În cazul în care agenția are îndoieli cu privire la respectarea drepturilor fundamentale în cursul unei operațiuni de returnare, aceasta le comunică statelor membre participante și Comisiei.
6. Directorul executiv evaluează rezultatele operațiunilor de returnare și, o dată la șase luni, transmite Consiliului de administrație un raport detaliat de evaluare privind toate operațiunile de returnare desfășurate în cursul semestrului anterior, împreună cu observațiile ofițerului pentru drepturile fundamentale. Directorul executiv realizează o analiză comparativă cuprinzătoare a acestor rezultate în vederea îmbunătățirii calității, a coerenței și a eficacității viitoarelor operațiuni de returnare. Directorul executiv include această analiză în raportul anual de activitate al agenției.
7. Agenția finanțează sau cofinanțează operațiunile de returnare din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției, acordând prioritate operațiunilor derulate de cel puțin două state membre sau celor din zonele hotspot sau din centrele controlate.

Articolul 52

Rezerva de supraveghetori pentru returnările forțate

1. Agenția, după consultarea ofițerului pentru drepturile fundamentale, constituie o rezervă de supraveghetori pentru returnările forțate puși la dispoziție de organismele competente, care efectuează activități de monitorizare a returnării forțate în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE și care au beneficiat de formare în conformitate cu articolul 62 din prezentul regulament.
2. Consiliul de administrație stabilește, pe baza unei propuneri formulate de directorul executiv, profilul și numărul supraveghetorilor pentru returnările forțate care vor fi puși la dispoziție pentru rezervă. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele modificări ulterioare ale profilului și ale numărului total de supraveghetori. Statelor membre le revine responsabilitatea de a contribui la rezervă prin numirea de supraveghetori pentru returnările forțate care corespund profilului definit. Din rezervă trebuie să facă parte supraveghetori pentru returnările forțate care au cunoștințe de specialitate în domeniul protecției copilului.
3. Contribuția statelor membre în ceea ce privește supraveghetorii pentru returnările forțate la operațiuni și intervenții de returnare în anul următor se planifică pe baza negocierilor și a acordurilor bilaterale anuale dintre agenție și statele membre. Conform acestor acorduri, statele membre pun la dispoziție supraveghetori pentru returnările forțate în vederea trimiterii lor la cererea agenției, cu excepția cazului în care statele membre se confruntă cu o situație excepțională, care afectează în mod substanțial îndeplinirea sarcinilor naționale. O astfel de cerere se introduce cu cel puțin 21 de zile lucrătoare înainte de data prevăzută pentru trimitere sau cinci zile lucrătoare în cazul unei intervenții rapide de returnare.
4. Agenția pune supraveghetorii pentru returnările forțate la dispoziția statelor membre participante, la cererea acestora, pentru a supraveghea, în numele lor, desfășurarea corectă a operațiunilor de returnare și a intervențiilor de returnare, pe întreaga lor durată. Pentru toate operațiunile de returnare în care sunt implicați copii, agenția pune la dispoziție supraveghetori pentru returnările forțate care au cunoștințe de specialitate în domeniul protecției copilului.
5. Pe parcursul unei operațiuni sau intervenții de returnare, supraveghetorilor pentru returnările forțate li se aplică în continuare măsurile disciplinare ale statului membru de origine.

Articolul 53

Echipele de returnare

1. În cursul intervențiilor de returnare, agenția poate trimite echipe de returnare, fie la cererea unui stat membru, fie din proprie inițiativă, în cadrul echipelor de gestionare a migrației sau în funcție de necesități, pentru a furniza asistență tehnică și operativă suplimentară în domeniul returnării, inclusiv atunci când aceste provocări sunt legate de sosirea masivă a unor fluxuri de migrație mixte sau de luarea în custodie publică a resortisanților țărilor terțe care sunt salvați pe mare.
2. Articolul 41 alineatele (2),(3),(4) și (5) și articolele 44, 45 și 46 se aplică *mutatis mutandis* echipelor europene de returnare.

Articolul 54

Intervențiile de returnare

1. În situațiile în care un stat membru se confruntă cu o dificultate în îndeplinirea obligației de returnare a resortisanților țărilor terțe care fac obiectul deciziilor de returnare emise de un stat membru, agenția furnizează, fie din proprie inițiativă, fie la cererea statului membru respectiv, asistența tehnică și operativă corespunzătoare sub forma unei intervenții de returnare. O astfel de intervenție poate consta în trimiterea echipelor de returnare în statul membru gazdă care acordă asistență în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de returnare și pentru organizarea operațiunilor de returnare din statul membru gazdă.
2. Agenția poate, de asemenea, să lanseze intervenții de returnare în țări terțe, pe baza instrucțiunilor prevăzute în ciclul strategic multianual de elaborare a politicilor, în cazul în care o astfel de țară terță are nevoie de asistență tehnică și operativă suplimentară în ceea ce privește activitățile sale de returnare. O astfel de intervenție poate consta în trimiterea de echipe de returnare care să ofere asistență tehnică și operativă pentru activitățile de returnare pe care le desfășoară țara terță.
3. În situațiile în care un stat membru se confruntă cu provocări specifice și disproporționate în îndeplinirea obligației sale de returnare a resortisanților țărilor terțe care fac obiectul deciziilor de returnare, agenția furnizează, fie din proprie inițiativă, fie la cererea statului membru respectiv, asistența tehnică și operativă corespunzătoare sub forma unei intervenții rapide de returnare. O intervenție rapidă de returnare poate consta în trimiterea imediată a echipelor de returnare în statul membru gazdă care acordă asistență în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de returnare și pentru organizarea operațiunilor de returnare din statul membru gazdă.
4. În contextul unei intervenții de returnare, directorul executiv întocmește fără întârziere un plan operativ, cu acordul statului membru gazdă și al statelor membre participante. Se aplică dispozițiile relevante ale articolului 39.
5. Directorul executiv ia o decizie privind planul operativ cât mai repede posibil, iar, în cazul menționat la alineatul (2), în termen de cinci zile lucrătoare. Decizia se notifică imediat în scris statelor membre în cauză și Consiliului de administrație.
6. Agenția finanțează sau cofinanțează din bugetul său intervențiile de returnare, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.

SECȚIUNEA 9

CAPACITĂȚI

Articolul 55

Corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european

1. Agenția cuprinde un corp permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european format din 10 000 de membri ai personalului operativ. Acest corp permanent cuprinde următoarele trei categorii de personal în conformitate cu schema anuală de disponibilitate stabilită în anexa I:

- (a) Categoria 1: personalul operativ al agenției recrutat în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) și trimis în zonele operative în conformitate cu articolul 56;
 - (b) Categoria 2: personalul operativ detașat din statele membre în cadrul agenției pe termen lung, ca parte a corpului permanent, în conformitate cu articolul 57;
 - (c) Categoria 3: personalul operativ din statele membre pus la dispoziția agenției pentru trimiteri pe termen scurt, ca parte a corpului permanent, în conformitate cu articolul 58.
2. Agenția trimite membrii corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european să facă parte din echipele de gestionare a frontierelor, din echipele de sprijin pentru gestionarea migrației, din echipele de returnare din cadrul unor operațiuni comune, să participe la intervenții rapide la frontieră, la intervenții de returnare sau la orice alte activități operative relevante din statele membre sau din țările terțe.
3. În conformitate cu articolul 83, toți membrii corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european pot efectua sarcini de control la frontiere sau de returnare, inclusiv sarcini care necesită competențe executive definite în legislația națională relevantă sau, în cazul personalului agenției, în conformitate cu anexa II.
4. La propunerea directorului executiv și în funcție de analiza de risc efectuată de agenție, de rezultatele evaluării vulnerabilității și de ciclul strategic multianual de elaborare a politicilor, precum și de efectivele personalului statutar și ale personalului detașat al agenției și de profilurile acestora, Consiliul de administrație decide, până la data de 31 martie a fiecărui an:
- (a) pentru fiecare profil specific, numărul de membri ai personalului operativ din cadrul fiecăreia dintre cele trei categorii ce constituie corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european care urmează să formeze echipe în anul următor;
 - (b) pentru fiecare stat membru, numărul și profilurile specifice ale membrilor personalului operativ care urmează să fie detașați în cadrul agenției în conformitate cu articolul 57 și să fie numiți în conformitate cu articolul 58 în anul următor;
 - (c) o planificare multianuală indicativă a profilurilor pentru anii următori, menită să faciliteze planificarea pe termen lung a contribuțiilor statelor membre și recrutarea personalului statutar al agenției.
5. În sensul articolului 74, agenția își elaborează și instituie propriile structuri de comandă și control pentru trimiterea efectivă a corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european pe teritoriul unor țări terțe.
6. Agenția poate recruta până la 4 % din efectivele totale ale corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european ca membri ai personalului care au funcții de sprijin pentru instituirea corpului permanent, pentru planificarea și gestionarea operațiunilor sale și pentru achiziționarea echipamentelor proprii ale agenției.

Articolul 56

Personalul statutar al agenției care face parte din corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european

1. Agenția contribuie la corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european cu membri ai personalului său statutar (de categoria 1), care urmează să fie trimiși în zonele operative ca membri ai echipelor, cu toate sarcinile și competențele aferente, inclusiv sarcina de a exploata echipamentele proprii ale agenției.
2. În conformitate cu articolul 62 alineatul (2), după ce sunt recrutați, noii membri ai personalului urmează un curs complet de formare privind controlul la frontieră sau sarcinile de returnare, după caz, în cadrul unor programe de formare specifice elaborate de agenție și, pe baza acordurilor cu anumite state membre, organizate în instituțiile de învățământ specializate ale acestora. Costul formării este acoperit în întregime de agenție.
3. Agenția se asigură că, pe toată durata raportului de muncă, membrii săi statutari își îndeplinesc sarcinile în calitate de membri ai echipelor, respectând norme de nivel ridicat. Pentru fiecare membru al personalului se întocmește o hartă de formare adecvată, menită să asigure că în orice moment acesta are calificarea profesională necesară pentru îndeplinirea sarcinilor de control la frontieră sau de returnare.
4. Ceilalți membri ai personalului angajați de agenție care nu sunt calificați să îndeplinească funcții de control la frontiere sau de returnare sunt trimiși numai în cadrul operațiunilor comune de coordonare și al altor sarcini conexe. Aceștia nu fac parte din echipe.

Articolul 57

Participarea statelor membre la corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european prin detașări de lungă durată

1. Statele membre contribuie la corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european cu personal operativ detașat în cadrul agenției în calitate de membri ai echipelor (categoria 2). Durata fiecărei detașări se stabilește în conformitate cu articolul 93 alineatul (7). Pentru a facilita punerea în aplicare a sistemului de sprijin financiar menționat la articolul 61, detașarea începe, ca regulă generală, la începutul unui an calendaristic.
2. Fiecărui stat membru îi revine responsabilitatea de a asigura continuitatea contribuției sale cu efective de personal operativ care participă la echipe în calitate de membri detașați, în conformitate cu anexa III.
3. Membrii personalului operativ detașați în cadrul agenției au aceleași sarcini și competențe ca membrilor echipelor. Statul membru care i-a detașat pe respectivii membri ai personalului operativ este considerat a fi statul membru de origine al acestora. Pe durata detașării, directorul executiv hotărăște, în funcție de nevoile operative, locul (locurile) și durata trimiterii membrilor echipelor.
4. Până la data de 30 iunie a fiecărui an, fiecare stat membru desemnează personalul operativ care urmează să fie detașat în funcție de efectivele și profilurile specifice stabilite de Consiliul de administrație pentru anul următor, astfel cum se prevede la articolul 55 alineatul (4). Agenția poate verifica dacă personalul operativ propus de statele membre corespunde profilurilor definite și are cunoștințele lingvistice

necesare. Până la 15 septembrie, agenția acceptă candidații propuși sau solicită unui stat membru să propună un alt candidat pentru detașare în cazul în care cel propus nu corespunde profilului cerut, are competențe lingvistice insuficiente sau a comis o abatere de la normele aplicabile ori a încălcat aceste norme în cursul trimerilor anterioare.

5. În cazul în care, din motive de forță majoră, unul dintre membrii personalului operativ nu poate fi detașat sau nu își poate continua detașarea, statul membru în cauză asigură înlocuirea acestuia cu un alt membru al personalului operativ care are profilul cerut.

Articolul 58

Participarea statelor membre la corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european prin trimeri pe termen scurt

1. În plus față de detașările prevăzute la articolul 57, până la data de 30 iunie a fiecărui an, statele membre contribuie, de asemenea, la corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, desemnând polițiștii de frontieră și alte categorii relevante de personal care sunt înscrși pe lista națională a personalului operativ pentru trimeri pe termen scurt (categoria 3) în conformitate cu contribuțiile indicate în anexa IV și în conformitate cu efectivele specifice ale profilurilor stabilite de Consiliul de administrație pentru anul următor, astfel cum se prevede la articolul 55 alineatul (4). Listele naționale cu personalul operativ desemnat se comunică agenției. Plata costurilor aferente detașării personalului în temeiul prezentului articol se efectuează în conformitate cu dispozițiile articolului 46 alineatul (2).
2. Fiecărui stat membru îi revine responsabilitatea de a se asigura că personalul operativ nominalizat este disponibil la cererea agenției, în conformitate cu modalitățile definite în prezentul articol. Fiecare membru al personalului operativ este disponibil pentru o perioadă de cel mult 4 luni într-un an calendaristic.
3. Agenția poate verifica dacă membrii personalului operativ numiți pentru trimeri pe termen scurt corespund profilurilor definite și au cunoștințele lingvistice necesare. Agenția poate solicita unui stat membru să retragă un membru al personalului operativ de pe lista națională în cazul în care acesta nu corespunde profilului cerut, are competențe lingvistice insuficiente sau a comis o abatere de la normele aplicabile ori a încălcat aceste norme în cursul trimerilor anterioare.
4. Până la data de 31 iulie a fiecărui an, agenția solicită statelor membre o listă cu membrii personalului operativ care urmează să participe la operațiunile comune în anul următor. Perioada corespunzătoare fiecărei trimiteri se stabilește în cadrul negocierilor și al acordurilor bilaterale anuale dintre agenție și statele membre. Cu toate acestea, rezultatul final este acela că statele membre pun la dispoziție, în vederea trimiterii, personalul operativ care corespunde efectivelor și profilurilor precizate în cererea agenției.
5. În cazul în care, din motive de forță majoră, unul dintre membrii personalului operativ nu poate fi trimis în conformitate cu acordurile, statul membru în cauză asigură înlocuirea cu un alt membru al personalului operativ de pe lista celor care au profilul cerut.

6. În cazul în care trebuie consolidate operațiunile comune în curs sau trebuie lansată o nouă operațiune comună care nu este prevăzută nici în programul anual de lucru corespunzător, nici în concluziile corespunzătoare al negocierilor bilaterale anuale, directorul executiv informează fără întârziere statele membre cu privire la nevoile suplimentare, indicând eventualele efective și profilurile ale membrilor personalului operativ care urmează să fie puși la dispoziție de către fiecare stat membru. După ce directorul executiv și statul membru gazdă convin asupra unui plan operativ modificat sau, după caz, a unui nou plan operativ, directorul executiv prezintă o cerere oficială care precizează efectivele și profilurile membrilor personalului operativ. Respectivii membrii ai echipelor sunt trimiși de fiecare stat membru în termen de 20 zile lucrătoare de la această cerere oficială.
7. În cazul în care o analiză de risc și, dacă este disponibilă, o evaluare a vulnerabilității arată că un stat membru se confruntă cu o situație care ar afecta în mod substanțial îndeplinirea sarcinilor naționale, contribuția sa se reduce la jumătate din contribuția pentru anul respectiv stabilită în anexa IV. În cazul în care un stat membru invocă o astfel de situație excepțională, acesta prezintă agenției în scris, în detaliu, motivele sale și date cu privire la situația invocată, iar conținutul acestei informări este inclusă în raportul menționat la articolul 65.
8. Durata trimiterii pentru o operațiune specifică este stabilită de statul membru de origine, dar aceasta nu trebuie să fie în niciun caz sub 30 de zile, cu excepția cazului în care operațiunea din care face parte trimiterea respectivă durează mai puțin de 30 de zile.

Articolul 59

Evaluare la jumătatea perioadei a funcționării corpului permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ LA NIVEL EUROPEAN

1. Până la 31 iunie 2024, în special pe baza rapoartelor menționate la articolul 65, Comisia efectuează o evaluare la jumătatea perioadei a funcționării corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, analizând efectivele sale totale și componența sa generală. Evaluarea ține seama de evoluția personalului statutar pentru contribuțiile agenției sau de eventuale schimbări semnificative în ceea ce privește capacitățile fiecărui stat membru care afectează posibilitățile sale de a contribui la corpul permanent.
2. Această evaluare la jumătatea perioadei este însoțită, dacă este necesar, de propuneri corespunzătoare de modificare a anexelor I, III și IV.

Articolul 60

Antenele

1. Sub rezerva acordului statului membru gazdă, agenția poate înființa antene pe teritoriul acestuia pentru a facilita și a îmbunătăți coordonarea activităților operative, inclusiv în domeniul returnărilor, organizate de agenție în statul membru respectiv sau în regiunea învecinată și pentru a asigura gestionarea eficientă a resurselor umane și tehnice ale agenției. Antenele sunt structuri temporare care funcționează atât timp cât agenția desfășoară activități operative importante în statul membru respectiv sau în regiunea învecinată în cauză. Perioada de funcționare menționată poate fi prelungită, dacă este necesar.

2. Agenția și statul membru gazdă în care se înființează antena depun eforturi pentru a lua măsurile necesare care să asigure antenei cele mai bune condiții posibile de care aceasta are nevoie în vederea îndeplinirii sarcinilor ce îi revin.
3. După caz, antenele:
 - (a) asigură sprijinul operativ și logistic și asigură coordonarea activităților agenției în zonele operative în cauză;
 - (b) oferă sprijin operativ statului membru în zonele operative în cauză;
 - (c) monitorizează activitățile echipelor agenției și raportează cu regularitate la sediul central;
 - (d) cooperează cu statul membru (statele membre) gazdă cu privire la toate aspectele legate de punerea în practică a activităților operative organizate de agenție în statul membru respectiv (statele membre respective), inclusiv cu privire la orice aspect suplimentar care poate apărea în cursul i acestor activități;
 - (e) oferă sprijin ofițerului coordonator menționat la articolul 45 în cadrul cooperării sale cu statele membre participante în privința tuturor aspectelor legate de contribuția acestora la activitățile operative organizate de agenție și, dacă este necesar, asigură legătura cu sediul central;
 - (f) oferă sprijin ofițerului coordonator facilitând, dacă este necesar, coordonarea și comunicarea între echipele agenției și autoritățile relevante ale statului membru gazdă;
 - (g) organizează sprijinul logistic necesar pentru trimiterea membrilor echipelor și pentru trimiterea și utilizarea echipamentelor tehnice;
 - (h) furnizează orice alt tip de sprijin logistic în ceea ce privește zona operativă de care răspunde pentru facilitarea bunei funcționări a activităților operative organizate de agenție;
 - (i) sprijină ofițerul de legătură al agenției în identificarea provocărilor actuale sau viitoare legate de gestionarea frontierelor în zona de care sunt responsabile sau în aplicarea acquis-ului în materie de returnare și raportează cu regularitate la sediul central;
 - (j) asigură gestionarea eficientă a echipamentelor proprii ale agenției în zonele în care își desfășoară activitatea, inclusiv eventuala înregistrare a acestora, întreținerea pe termen lung și orice sprijin logistic necesar.
4. Fiecare antenă este administrată de un reprezentant al agenției numit de directorul executiv. Șeful numit al antenei supraveghează întreaga activitate a acesteia și acționează ca punct unic de contact cu sediul central.
5. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide în privința înființării, componenței și perioadei de funcționare a antenei, precum și a eventualei prelungiri, după caz, a perioadei de funcționare a antenei, ținând seama de avizul Comisiei și de acordul statului membru pe al cărui teritoriu se află sediul antenei.

Consiliul de administrație ia deciziile cu o majoritate de două treimi din totalul membrilor cu drept de vot.

6. Directorul executiv prezintă trimestrial Consiliului de administrație un raport privind activitățile pe care le desfășoară antena. Activitățile pe care le desfășoară antenele sunt descrise într-o secțiune separată a raportului anual de activitate menționat la articolul 98 alineatul (2) punctul 10.

Articolul 61

Sprijinul financiar pentru dezvoltarea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european

1. În conformitate cu articolul 125 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046, statele membre au dreptul să primească anual fonduri sub formă de finanțare care nu este legată de costuri, pentru a facilita dezvoltarea resurselor umane care să le asigure contribuția la corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, în conformitate cu anexele III și IV, această finanțare urmând să fie plătită după sfârșitul anului în cauză, sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la alineatele (3) și (4). Această finanțare se bazează pe o valoare de referință stabilită la alineatul (2) și reprezintă:
 - (a) 100 % din suma de referință înmulțită cu numărul de polițiști de frontieră sau alți agenți care urmează să fie detașați anual în conformitate cu anexa III;
 - (b) 30 % din suma de referință înmulțită cu numărul de polițiști de frontieră sau alți agenți trimiși efectiv în conformitate cu articolul 58, în limitele stabilite în anexa IV.
2. Suma de referință menționată la alineatul (1) este echivalentă cu salariul de bază anual al unui agent contractual din grupa de funcții III gradul 8 treapta 1, care este stabilit în conformitate cu articolul 93 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii (RAA) și care face obiectul unui coeficient corector aplicabil în statul membru în cauză.
3. Suma prevăzută la alineatul (1) litera (a) se plătește anual, cu condiția ca statele membre să își majoreze în consecință efectivele naționale totale de polițiști de frontieră prin recrutarea de noi polițiști de frontieră și de alți ofițeri în perioada respectivă. Informațiile relevante pentru întocmirea raportului sunt puse la dispoziția agenției în cadrul negocierilor bilaterale anuale și sunt verificate prin evaluarea vulnerabilității în anul următor. Plata anuală a sumei prevăzute la alineatul (1) litera (b) se efectuează în funcție de numărul de polițiști de frontieră sau alți agenți trimiși efectiv timp de cel puțin 4 luni, în conformitate cu articolul 58, în limita stabilită în anexa IV.
4. În conformitate cu procedura menționată la articolul 117 alineatul (3), Comisia adoptă, prin intermediul unui act de punere în aplicare, norme detaliate privind modalitățile de plată anuală și monitorizarea condițiilor aplicabile prevăzute la alineatul (3).

Formarea

1. În funcție de foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității menționată la articolul 9 alineatul (4), atunci când aceasta este disponibilă și în cooperare cu entitățile de formare responsabile din statele membre, agenția și, după caz, EASO și Agenția Uniunii Europene pentru Drepturi Fundamentale, elaborează instrumente de formare specifice, inclusiv o formare specifică în domeniul protecției copiilor și a altor persoane aflate într-o situație vulnerabilă. Agenția le oferă polițiștilor de frontieră, specialiștilor în materie de returnare și altor categorii relevante de personal care fac parte din corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european o formare avansată relevantă pentru sarcinile și competențele lor. Experții care fac parte din personalul agenției desfășoară exerciții periodice cu respectivii polițiști de frontieră și cu ceilalți membri ai echipelor, în conformitate cu calendarul de formare avansată și de exerciții prevăzut în programul anual de lucru al agenției.
2. Agenția se asigură că toți membrii personalului recrutați ca personal operativ al corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european au beneficiat, înainte de a fi trimiși pentru prima dată să participe la activități operative organizate de agenție, de formare adecvată în domeniul dreptului Uniunii și al dreptului internațional relevant, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale, accesul la protecție internațională și, după caz, la căutare și salvare. În acest scop, agenția organizează, pe baza acordurilor încheiate cu anumite state membre, programele de formare necesare în cadrul instituțiilor de învățământ naționale. Costul formării este acoperit în întregime de agenție.
3. Agenția adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că toți membrii personalului operativ și alte categorii relevante de personal din statele membre care participă la echipe din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european au beneficiat, înainte de a participa la activități operative organizate de agenție, de formare în domeniul dreptului Uniunii și al dreptului internațional relevant, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale, accesul la protecție internațională și, după caz, operațiunile de căutare și salvare.
4. Agenția adoptă măsurile necesare pentru a asigura formarea personalului implicat în sarcini de returnare care este alocat corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și rezervei prevăzute la articolul 52. Agenția se asigură că personalul său și întregul personal care participă la operațiuni și intervenții de returnare au urmat, înainte să participe la activități operative organizate de agenție, la cursuri de formare în domeniul dreptului Uniunii și al dreptului internațional relevant, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale și accesul la protecție internațională.
5. Agenția elaborează și dezvoltă în continuare programa comună de bază pentru formarea polițiștilor de frontieră și asigură o formare la nivel european pentru instructorii polițiștilor de frontieră naționali ai statelor membre, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale, accesul la protecție internațională și dreptul maritim relevant, precum și o programă comună pentru formarea personalului implicat în sarcini de returnare. Programa comună de bază urmărește promovarea celor mai înalte standarde și a bunelor practici în punerea în aplicare a legislației Uniunii privind gestionarea frontierelor și returnarea. Agenția întocmește programa comună de bază după ce consultă forumul consultativ și ofițerul pentru drepturile fundamentale. Statele membre integrează programa comună de bază în formarea pe

care o oferă polițiștilor de frontieră naționali și personalului implicat în sarcini de returnare.

6. Agenția oferă, de asemenea, agenților serviciilor naționale competente ale statelor membre și, după caz, ale țărilor terțe cursuri de formare și seminare suplimentare pe subiecte legate de controlul frontierelor externe și returnarea resortisanților țărilor terțe.
7. Agenția poate organiza activități de formare în cooperare cu statele membre și țările terțe, pe teritoriul acestora.
8. Agenția instituie un program de schimb prin care polițiștii de frontieră participanți la echipele sale, precum și personalul care participă la echipele europene pentru intervenții de returnare să poată dobândi cunoștințe sau competențe de specialitate pe baza experienței dobândite în alte state membre și a bunelor practici existente în străinătate, lucrând cu polițiștii de frontieră și cu personalul implicat în sarcini de returnare dintr-un alt stat membru decât cel de origine.

Articolul 63

Achiziționarea sau închirierea de echipamente tehnice

1. Agenția poate achiziționa, pe cont propriu sau în coproprietate cu un stat membru, ori poate închiria echipamente tehnice care să fie utilizate în cadrul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră, al activităților din domeniul returnării, inclusiv al operațiunilor de returnare, al intervențiilor de returnare, al trimiterii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației sau în cadrul proiectelor de asistență tehnică, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.
2. Pe baza propunerii directorului executiv și după ce primește un aviz favorabil din partea Comisiei, Consiliul de administrație elaborează o strategie multianuală globală privind modul în care trebuie consolidate capacitățile tehnice ale agenției în funcție de ciclul strategic multianual de elaborare a politicilor pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, inclusiv de foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității menționată la articolul 9 alineatul (4), astfel cum este disponibilă, precum și de resursele bugetare disponibile în acest scop în cadrul financiar multianual.

Strategia este însoțită de un plan de punere în aplicare detaliat, care precizează calendarul de achiziție sau de închiriere, planificarea achizițiilor și reducerea riscurilor. Dacă strategia și planul nu respectă avizul Comisiei, agenția trimite Comisiei o justificare în acest sens. După adoptarea strategiei, planul de punere în aplicare devine parte a componentei de programare multianuală a documentului de programare menționat la articolul 98 alineatul (2) punctul 10.

3. Agenția poate achiziționa echipamente tehnice pe baza unei decizii a directorului executiv, adoptată după consultarea Consiliului de administrație și în conformitate cu normele aplicabile în materie de achiziții publice. Orice achiziție sau închiriere de echipamente care presupune costuri semnificative pentru agenție este precedată de o analiză riguroasă a nevoilor și a raportului cost-beneficiu. Toate cheltuielile de acest tip sunt prevăzute în bugetul agenției, astfel cum a fost adoptat de Consiliul de administrație.
4. În cazul în care agenția achiziționează sau închiriaza echipamente tehnice importante, cum ar fi aeronave, elicoptere sau nave, se aplică următoarele condiții:

- (a) în cazul achiziționării de către agenție sau al deținerii în coproprietate, agenția convine cu un stat membru ca acesta să asigure înregistrarea echipamentului în conformitate cu legislația aplicabilă a statului membru respectiv;
 - (b) în cazul închirierii, echipamentul se înregistrează într-un stat membru.
5. Pe baza unui acord-tip întocmit de agenție și aprobat de Consiliul de administrație, statul membru de înregistrare și agenția convin asupra modalităților de asigurare a operabilității echipamentului. În cazul activelor deținute în coproprietate, aceste modalități acoperă, de asemenea, perioadele în care activele sunt puse în totalitate la dispoziția agenției și prevăd condițiile de utilizare a echipamentului, inclusiv dispoziții specifice privind trimiterea rapidă în timpul intervențiilor rapide la frontieră.
6. În cazul în care agenția nu dispune de personalul statutar calificat necesar, statul membru de înregistrare sau furnizorul echipamentelor tehnice pune la dispoziție experții necesari și personalul tehnic necesar pentru utilizarea echipamentelor tehnice într-un mod corect din punct de vedere legal și în condiții de siguranță. Într-un astfel de caz, echipamentele tehnice aflate în proprietatea exclusivă a agenției sunt puse la dispoziția acesteia la cerere, iar statul membru de înregistrare nu poate invoca situația excepțională prevăzută la articolul 64 alineatul (8).

Articolul 64

Rezerva de echipamente tehnice

1. Agenția instituie și păstrează evidențe centralizate privind echipamentelor care fac parte dintr-o rezervă de echipamente tehnice, compusă din echipamentele deținute de statele membre sau de agenție și din echipamentele deținute în coproprietate de statele membre și de agenție, pentru activitățile sale operative.
2. Echipamentele aflate exclusiv în proprietatea agenției sunt disponibile în totalitate, în orice moment, pentru a fi trimise astfel cum se menționează la articolul 63 alineatul (5).
3. Echipamentele deținute în coproprietate, în care agenția deține peste 50 %, sunt, de asemenea, disponibile pentru a fi trimise în conformitate cu un acord între un stat membru și agenție, astfel cum se menționează la articolul 64 alineatul (5).
4. Agenția asigură compatibilitatea și interoperabilitatea echipamentelor care figurează în rezerva de echipamente tehnice.
5. În acest scop, agenția stabilește standarde tehnice pe care echipamentele trebuie să le îndeplinească pentru a fi trimise în cadrul activităților agenției, atunci când este necesar. Echipamentele care urmează să fie achiziționate de către agenție, ca proprietar unic sau în coproprietate, și echipamentele deținute de statele membre care figurează în rezerva de echipamente tehnice trebuie să îndeplinească aceste standarde.
6. La propunerea directorului executiv, ținând seama de analiza de risc efectuată de agenție și de rezultatele evaluărilor vulnerabilității, Consiliul de administrație stabilește, până la 31 martie, numărul minim de echipamente tehnice necesare pentru a răspunde nevoilor agenției în anul următor, în special în ceea ce privește desfășurarea operațiunilor comune, trimiterea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, intervențiile rapide la frontieră, activitățile în domeniul returnării, inclusiv

operațiunile și intervențiile de returnare. Echipamentele proprii ale agenției se contabilizează în numărul minim de echipamente tehnice. Aceeași decizie stabilește norme referitoare la trimiterea echipamentelor tehnice în cadrul activităților operative.

Dacă numărul minim de echipamente tehnice se dovedește a fi insuficient pentru îndeplinirea planului operativ convenit pentru astfel de activități, agenția revizuieste acest număr pe baza nevoilor justificate și a unui acord cu statele membre.

7. Rezerva de echipamente tehnice conține numărul minim de echipamente pe care agenția îl consideră necesar pentru fiecare tip de echipament tehnic. Echipamentele care figurează în rezerva de echipamente tehnice sunt folosite în cadrul operațiunilor comune, al trimiterii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră, al operațiunilor de returnare sau al intervențiilor de returnare.
8. Rezerva de echipamente tehnice include o rezervă de echipamente pentru reacție rapidă, care conține un număr redus de echipamente necesare pentru eventuale intervenții rapide la frontieră. Contribuția statelor membre la rezerva de echipamente pentru reacție rapidă se planifică în conformitate cu negocierile și acordurile bilaterale anuale menționate la alineatul (8). În ceea ce privește echipamentele de pe lista de echipamente din această rezervă, statele membre nu pot invoca situația excepțională menționată la alineatul (8).

Echipamentele de pe această listă se trimit la destinație cât mai rapid posibil în vederea utilizării, dar în orice caz nu mai târziu de 10 zile de la data la care este convenit planul operativ.

Agenția contribuie la această rezervă cu echipamente puse la dispoziția agenției, astfel cum se menționează la articolul 63 alineatul (1).

9. Statele membre contribuie la rezerva de echipamente tehnice. Contribuția statelor membre la rezervă și trimiterea echipamentelor tehnice pentru operațiuni specifice se planifică pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între agenție și statele membre. La cererea agenției și în afara cazului în care se confruntă cu o situație excepțională care afectează în mod substanțial executarea sarcinilor naționale, statele membre își pun la dispoziție echipamentele tehnice pentru trimitere în conformitate cu aceste acorduri și în măsura în care acestea fac parte din numărul minim de echipamente tehnice pentru un anumit an. În cazul în care un stat membru invocă o astfel de situație excepțională, acesta prezintă agenției în scris, în detaliu, motivele sale și date cu privire la situația invocată, iar conținutul acestei informări este inclusă în raportul menționat la alineatul (13). Agenția introduce cererea cu cel puțin 45 de zile înainte de data prevăzută pentru trimiterea echipamentelor în cazul echipamentelor tehnice importante și cu cel puțin 30 de zile înainte de data prevăzută pentru trimitere în cazul altor echipamente. Contribuțiile la rezerva de echipamente tehnice sunt revizuite anual.
10. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație stabilește anual regulile referitoare la echipamentele tehnice, inclusiv numărul minim total pentru fiecare tip de echipament tehnic, condițiile de trimitere și rambursarea costurilor, precum și numărul limitat de echipamente tehnice pentru o rezervă de echipamente pentru reacție rapidă. Din motive bugetare, această decizie trebuie luată de Consiliul de administrație până la data de 31 martie a fiecărui an.

11. În cazul în care are loc o intervenție rapidă la frontieră, se aplică articolul 40 alineatul (11).
12. Dacă după stabilirea numărului minim necesar de echipamente tehnice apar nevoi neașteptate de echipamente tehnice pentru o operațiune comună sau o intervenție rapidă la frontieră, iar aceste nevoi nu pot fi acoperite din rezerva de echipamente tehnice sau din rezerva de echipamente pentru reacție rapidă, statele membre pun la dispoziția agenției, la cererea acesteia și ad-hoc, dacă este posibil, echipamentele tehnice pentru trimitere.
13. Directorul executiv informează periodic Consiliul de administrație cu privire la componența rezervei de echipamente tehnice și la trimiterea echipamentelor care fac parte din aceasta. Dacă nu se atinge numărul minim de echipamente tehnice necesar pentru rezervă, directorul executiv informează fără întârziere Consiliul de administrație. Acesta decide de urgență cu privire la ierarhizarea priorităților de trimitere a echipamentelor tehnice și ia măsurile corespunzătoare pentru remedierea lipsurilor identificate. Consiliul de administrație informează Comisia cu privire la lipsurile identificate și cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru remedierea acestora. Comisia informează ulterior Parlamentul European și Consiliul cu privire la aceasta și cu privire la propria sa evaluare.
14. Statele membre înregistrează în rezerva de echipamente tehnice toate mijloacele de transport și echipamentele operative achiziționate în cadrul acțiunilor specifice ale Fondului pentru securitate internă în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁴³ sau, după caz, prin utilizarea altor fonduri specifice ale Uniunii puse la dispoziția statelor membre în vederea dezvoltării capacității operative a agenției. Echipamentul tehnic respectiv face parte din numărul minim de echipamente tehnice pentru un anumit an.
- La cererea agenției, în cadrul negocierilor bilaterale anuale, statele membre pun echipamentele tehnice cofinanțate în cadrul acțiunilor specifice ale Fondului pentru securitate internă sau prin orice altă formă de finanțare specifică din partea Uniunii la dispoziția agenției pentru trimitere. Fiecare echipament este pus la dispoziție pentru o perioadă de minimum 5 luni. În cazul operațiunilor menționate la articolul 40 sau la articolul 43 din prezentul regulament, nu se poate invoca situația excepțională prevăzută la alineatul (8) din prezentul articol.
15. Agenția gestionează evidențele privind rezerva de echipamente tehnice după cum urmează:
- (a) clasificare pe tipuri de echipamente și pe tipuri de operațiuni;
 - (b) clasificare în funcție de proprietar (stat membru, agenția, alții);
 - (c) numărul total de echipamente necesare;
 - (d) cerințele referitoare la personal, dacă este cazul;

⁴³ Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize și de abrogare a Deciziei nr. 574/2007/CE (JO L 150, 20.5.2014, p. 143).

- (e) alte informații, precum date de înregistrare, cerințe de transport și întreținere, regimuri naționale de export aplicabile, instrucțiuni tehnice sau alte informații relevante pentru utilizarea corespunzătoare a echipamentelor;
 - (f) mențiune care precizează dacă un echipament a fost finanțat din fonduri ale Uniunii.
16. Agenția finanțează integral trimiterea echipamentelor tehnice care fac parte din numărul minim de echipamente tehnice puse la dispoziție de un anumit stat membru într-un anumit an. Trimiterea echipamentelor tehnice care nu fac parte din numărul minim de echipamente tehnice este cofinanțată de agenție până la maximum 100 % din cheltuielile eligibile, în funcție de circumstanțele specifice ale statelor membre care trimit astfel de echipamente tehnice.

Articolul 65

Raportarea privind capacitățile agenției

1. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație adoptă un raport anual privind punerea în aplicare a articolelor 52, 56, 57, 58, 63 și 64, pe care îl prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei Europene.
2. Raportul cuprinde în special:
 - (a) numărul de membri ai personalului operativ pe care fiecare stat membru s-a angajat să îi pună la dispoziția corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și rezerva de supraveghetori pentru returnările forțate;
 - (b) numărul de membri ai personalului operativ pe care agenția s-a angajat să îi pună la dispoziția corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european;
 - (c) numărul de membri ai personalului operativ din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european trimiși efectiv de fiecare stat membru, pe profiluri, în anul precedent;
 - (d) numărul de echipamente tehnice pe care fiecare stat membru și agenția s-au angajat să le pună la dispoziție pentru rezerva de echipamente tehnice;
 - (e) numărul de echipamente tehnice trimise de fiecare stat membru și de agenție în anul precedent din cadrul rezervei de echipamente tehnice, menționând în special:
 - (f) angajamentele asumate în privința rezervei de echipamente pentru reacție rapidă și trimiterile echipamentelor din această rezervă;
 - (g) dezvoltarea capacităților umane și tehnice proprii ale agenției.
3. Raportul cuprinde o listă a statelor membre care au invocat situația excepțională menționată la alineatul articolul 58 alineatul (7) și la articolul 64 alineatul (8) în cursul anului precedent și conține motivele și informațiile furnizate de statele membre în cauză.

4. În vederea asigurării transparenței, Consiliul de administrație este informat trimestrial cu privire la elementele indicate la alineatul (2) pentru anul în curs.

Articolul 66

Cercetarea și inovarea

1. Agenția monitorizează în mod proactiv și contribuie la activitățile de cercetare și inovare relevante pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor externe, inclusiv utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere, ținând seama de foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității menționată la articolul 9 alineatul (4). Agenția comunică rezultatele acestor activități de cercetare Parlamentului European, statelor membre și Comisiei, în conformitate cu articolul 50. Agenția poate utiliza rezultatele respective, după caz, în operațiuni comune, intervenții rapide la frontieră, operațiuni și intervenții de returnare.
2. În funcție de foaia de parcurs privind dezvoltarea capacității menționată la articolul 9 alineatul (4), agenția asistă statele membre și Comisia în identificarea principalelor teme de cercetare. Agenția asistă statele membre și Comisia la elaborarea și punerea în aplicare a programelor-cadru relevante ale Uniunii dedicate activităților de cercetare și inovare.
3. Agenția pune în aplicare părțile din Programul-cadru pentru cercetare și inovare care se referă la securitatea frontierelor. În acest scop și în cazul în care Comisia i-a delegat competențele relevante, agenția are următoarele sarcini:
 - (a) gestionarea, pe baza programelor de lucru relevante adoptate de Comisie, a unor etape ale punerii în aplicare a programelor și a unor etape ale ciclului de viață al unor proiecte specifice;
 - (b) adoptarea instrumentelor de execuție bugetară pentru venituri și cheltuieli și efectuarea tuturor operațiunilor necesare pentru gestionarea programelor;
 - (c) furnizarea de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor.
4. Agenția poate planifica și pune în aplicare proiecte-pilot privind aspecte reglementate de prezentul regulament.

Articolul 67

Stabilirea planurilor

1. Planurile care fac parte din planificarea integrată pentru gestionarea frontierelor și pentru returnare menționată la articolul 9 se stabilesc în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4).
2. Statele membre și agenția stabilesc planuri operative privind gestionarea frontierelor și returnările. Planurile operative ale statelor membre referitoare la secțiunile de frontieră cu niveluri de impact ridicate și critice se stabilesc în cooperare cu statele membre învecinate și cu agenția. În ceea ce privește activitățile agenției, planificarea operativă pentru anul următor este definită în anexa la documentul unic de programare menționat la articolul 100 și, pentru fiecare activitate operativă specifică, în planul operativ menționat la articolul 39 și la articolul 75 alineatul (3).
3. Statele membre adoptă un plan de pentru situații neprevăzute pentru gestionarea propriilor frontiere și a returnărilor. În conformitate cu strategia națională de

gestionare integrată a frontierelor, planurile pentru situații neprevăzute descriu toate măsurile și resursele necesare pentru o eventuală consolidare a capacităților, inclusiv la nivel de logistică și de sprijin, atât la nivel național, cât și din partea agenției.

Scenariile corespunzătoare și partea din planurile pentru situații neprevăzute care necesită sprijin suplimentar din partea poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european sunt pregătite în comun de fiecare stat membru și de agenție, în strânsă coordonare cu statele membre învecinate.

4. Fiecare stat membru adoptă un plan de dezvoltare a capacităților de gestionare a frontierelor și de returnare, în conformitate cu propria strategie națională de gestionare integrată a frontierelor. Planul de dezvoltare a capacităților descrie scenariul preconizat și evoluția pe termen mediu și lung a capacităților naționale de gestionare a frontierelor și de returnare.

Planul național de dezvoltare a capacităților abordează în special politica de recrutare și de formare a polițiștilor de frontieră și a specialiștilor în materie de returnare, achiziționarea și întreținerea echipamentelor, precum și activitățile necesare de cercetare și dezvoltare și aspectele financiare corespunzătoare.

5. Agenția elaborează o sinteză a planurilor naționale de dezvoltare a capacităților, o strategie multianuală pentru achiziționarea echipamentelor agenției menționată la articolul 63 și planificarea multianuală a profilurilor pentru corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european.

Agenția transmite această sinteză statelor membre și Comisiei în vederea identificării posibilelor sinergii și oportunități de cooperare în diversele domenii care fac obiectul planurilor de dezvoltare a capacităților, inclusiv în domeniul achizițiilor publice comune. Pe baza sinergiilor identificate, agenția poate invita statele membre să participe la acțiunile de cooperare subsecvente.

6. Foaia de parcurs privind dezvoltarea capacităților menționată la articolul 9 alineatul (4) este propusă de către directorul executiv pe baza sintezei planurilor naționale de dezvoltare a capacităților, ținând seama, printre altele, de rezultatelor evaluărilor riscurilor și ale evaluărilor privind vulnerabilitatea efectuate în conformitate cu articolul 33 și pe baza planurilor multianuale ale agenției.
7. Metodologia și procedura de stabilire a scenariilor menționate la alineatul (2) și planurile menționate la alineatele (3), (4) și (5) se adoptă de către Consiliul de administrație al agenției, la propunerea directorului executiv.

SECȚIUNEA 10

SISTEMUL EUROPEAN DE INFORMAȚII ȘI DE AUTORIZARE PRIVIND CĂLĂTORIILE (ETIAS)

Articolul 68

Înființarea unității centrale a ETIAS

1. Se instituie unitatea centrală a ETIAS.

2. Agenția asigură înființarea și funcționarea unității centrale a ETIAS menționate la articolul 7 din [Regulamentul de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS)].

SECȚIUNEA 11

COOPERAREA

SUBSECȚIUNEA 1

COOPERAREA CU UE

Articolul 69

Cooperarea agenției cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și cu organizațiile internaționale

1. Agenția cooperează cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și cu organizațiile internaționale, în limitele cadrelor juridice ale acestora, și utilizează informațiile, capacitățile și sistemele existente disponibile în cadrul EUROSUR.
- În conformitate cu alineatul (1), agenția cooperează în special cu:
- (a) Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă;
 - (b) Oficiul European de Poliție (Europol);
 - (c) Agenția Uniunii Europene pentru Azil;
 - (d) Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene;
 - (e) Eurojust;
 - (f) Centrul Satelitar al Uniunii Europene;
 - (g) Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului;
 - (h) Agenția Europeană pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție;
 - (i) Agenția Europeană de Siguranță a Aviației și administratorul de rețea instituit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 677/2011 de stabilire a normelor de aplicare a funcțiilor rețelei de management al traficului aerian (ATM);
 - (j) Centrul de Analiză și Operațiuni Maritime – Stupefiante (MAOC-N);
 - (k) misiunile și operațiunile desfășurate în cadrul politicii de securitate și apărare comune.
2. Cooperarea menționată la alineatul (1) are loc în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu entitățile menționate la alineatul (1). Aceste acorduri trebuie să fie aprobate în prealabil de către Comisie. În toate cazurile, agenția informează Parlamentul European în legătură cu aceste acorduri.
3. În ceea ce privește gestionarea informațiilor clasificate, aceste acorduri prevăd respectarea de către organismul, oficiul sau agenția Uniunii sau de către organizația internațională în cauză a unor norme și standarde de securitate echivalente celor

aplicate de agenție. Înainte de încheierea acordului se organizează o vizită de evaluare, iar Comisia este informată cu privire la rezultatul acestei vizite.

4. În ceea ce privește activitățile desfășurate în temeiul prezentului regulament, agenția cooperează cu Comisia și, dacă este cazul, cu statele membre și cu Serviciul European de Acțiune Externă. Deși aceste activități nu intră sub incidența prezentului regulament, agenția se angajează în astfel de relații de cooperare și în cadrul activităților referitoare la domeniul vamal, inclusiv gestionarea riscurilor, atunci când respectivele activități se pot susține reciproc. Această cooperare nu trebuie să aducă atingere competențelor existente ale Comisiei, ale Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate sau ale statelor membre.
5. Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și organizațiile internaționale menționate la alineatul (1) utilizează informațiile primite de la agenție exclusiv în limitele propriilor competențe și în măsura în care acestea respectă drepturile fundamentale, inclusiv cerințele privind protecția datelor cu caracter personal. Transmiterea ulterioară sau orice altă comunicare a datelor cu caracter personal prelucrate de agenție către alte instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii fac obiectul unor acorduri de lucru specifice privind schimbul de date cu caracter personal și sunt supuse aprobării prealabile a Autorității Europene pentru Protecția Datelor. Orice transfer de către agenție al datelor cu caracter personal respectă dispozițiile privind protecția datelor prevăzute la articolele 87-90. În ceea ce privește gestionarea informațiilor clasificate, aceste acorduri prevăd respectarea de către instituția, organul, oficiul sau agenția Uniunii sau de către organizația internațională în cauză a unor norme și standarde de securitate echivalente celor aplicate de agenție.
6. Schimburile de informații între agenție și organisme, oficiile și agențiile Uniunii și organizațiile internaționale menționate la alineatul (2) se fac prin intermediul rețelei de comunicații menționate la articolul 14 sau prin intermediul altor sisteme de schimb de informații acreditate care îndeplinesc criteriile de disponibilitate, confidențialitate și integritate.

Articolul 70

Cooperarea europeană privind îndeplinirea funcțiilor de gardă de coastă

1. Fără a aduce atingere EUROSUR, în cooperare cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, agenția sprijină autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de gardă de coastă la nivel național și la nivelul Uniunii și, dacă este cazul, la nivel internațional, prin:
 - (a) punerea la dispoziție, corelarea și analizarea informațiilor disponibile în cadrul sistemelor de raportare a navelor și al altor sisteme de informații găzduite de agențiile respective sau accesibile acestora, în conformitate cu temeiurile juridice ale fiecărei agenții și fără a se aduce atingere drepturilor de proprietate ale statelor membre asupra datelor;
 - (b) furnizarea de servicii de supraveghere și comunicații bazate pe tehnologii de ultimă generație, inclusiv infrastructuri spațiale și terestre și senzori instalați pe orice tip de platformă;
 - (c) consolidarea capacităților prin elaborarea de orientări și recomandări și stabilirea de bune practici, precum și prin oferirea de cursuri de formare și prin intermediul schimburilor de personal;

- (d) intensificarea schimbului de informații și a cooperării cu privire la funcțiile de gardă de coastă, inclusiv prin analizarea provocărilor operative și a riscurilor emergente din domeniul maritim;
 - (e) partajarea capacităților prin planificare și punerea în aplicare a unor operațiuni cu scopuri multiple și prin utilizarea în comun a activelor și a altor capacități, în măsura în care aceste activități sunt coordonate de agențiile respective și sunt aprobate de autoritățile competente ale statelor membre vizate.
2. Modalitățile precise de cooperare în privința funcțiilor de gardă de coastă dintre agenție, Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă se stabilesc printr-un acord de lucru, în conformitate cu mandatele lor respective și cu normele financiare aplicabile agențiilor respective. Acest acord se aprobă de către Consiliul de administrație al agenției, de către Consiliul de administrație al Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă și de către Consiliul de administrație al Agenției Europene pentru Controlul Pescuitului.
 3. Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, cu agenția, cu Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă și cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului, pune la dispoziție un manual practic privind cooperarea europeană în materie de funcții de gardă de coastă. Acest manual trebuie să conțină orientări, recomandări și bune practici privind schimbul de informații. Comisia adoptă acest manual sub forma unei recomandări în conformitate cu procedura menționată la articolul 117 alineatul (3).

Articolul 71

Cooperarea cu Irlanda și Regatul Unit

1. Agenția facilitează cooperarea operativă a statelor membre cu Irlanda și cu Regatul Unit în cea ce privește activități specifice.
2. În scopurile EUROSUR, schimbul de informații și cooperarea cu Irlanda și Regatul Unit pot avea loc pe baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale între Irlanda, respectiv Regatul Unit, și unul sau mai multe state membre vecine sau prin intermediul rețelelor regionale bazate pe aceste acorduri. Centrele naționale de coordonare ale statelor membre reprezintă punctele de contact pentru schimbul de informații cu autoritățile omoloage din Irlanda și Regatul Unit în cadrul EUROSUR.
3. Acordurile menționate la alineatul (2) se limitează la transmiterea următoarelor informații între centrul național de coordonare al unui stat membru și autoritatea omoloagă a Irlandei sau a Regatului Unit:
 - (a) informațiile conținute în tabloul situațional național al unui stat membru, în măsura în care au fost transmise agenției în scopurile tabloului situațional;
 - (b) informațiile colectate de către Irlanda și Regatul Unit care sunt relevante pentru scopurile tabloului situațional european;
 - (c) informațiile menționate la articolul 26 alineatul (5).
4. Informațiile furnizate în contextul EUROSUR de către agenție sau de către un stat membru care nu este parte la unul dintre acordurile menționate la alineatul (2) nu trebuie comunicate Irlandei sau Regatului Unit decât cu aprobarea prealabilă a

agenției sau a statului membru respectiv. Statele membre și agenția au obligația de a respecta refuzul de a transmite informațiile respective Irlandei sau Regatului Unit.

5. Se interzice transmiterea ulterioară sau orice altă comunicare a informațiilor transmise în temeiul prezentului articol către țări terțe sau către părți terțe.
6. Acordurile menționate la alineatul (2) includ dispoziții privind costurile legate de participarea Irlandei și a Regatului Unit la punerea în aplicare a acestor acorduri.
7. Sprijinul care trebuie acordat de agenție în temeiul articolului 10 alineatul (1) punctele 12, 13 și 15 acoperă organizarea operațiunilor de returnare ale statelor membre la care participă și Irlanda sau Regatul Unit.
8. Aplicarea prezentului regulament în cazul frontierelor Gibraltarului se suspendă până la data la care se ajunge la un acord asupra domeniului de aplicare al măsurilor privind trecerea frontierelor externe de către persoane.

SUBSECȚIUNEA 2

COOPERAREA CU ȚĂRILE TERȚE

Articolul 72

Cooperarea cu țările terțe

1. În conformitate cu articolul 3 litera (g), statele membre și agenția cooperează cu țările terțe în scopul gestionării integrate a frontierelor și a politicii în materie de migrație, inclusiv în materie de returnare.
2. Pe baza priorităților în materie de politică stabilite în conformitate cu articolul 8 alineatul (4), agenția furnizează asistență tehnică și operativă țărilor terțe în cadrul politicii externe a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale și principiul nereturnării.
3. Agenția și statele membre respectă dreptul Uniunii, inclusiv normele și standardele care fac parte din acquis-ul Uniunii, inclusiv atunci când cooperarea cu țările terțe are loc pe teritoriul țărilor respective.

Articolul 73

Cooperarea statelor membre cu țările terțe

1. În sensul prezentului regulament, statele membre pot coopera în continuare la nivel operativ și pot face în continuare schimb de informații cu una sau mai multe țări terțe. Această cooperare și acest schimb de informații se desfășoară pe baza acordurilor bilaterale sau multilaterale sau prin intermediul rețelelor regionale instituite în baza acestor acorduri.
2. Atunci când încheie acordurile bilaterale și multilaterale menționate la alineatul (1), statele membre includ dispoziții privind schimbul de informații și cooperarea în cadrul EUROSUR, în conformitate cu articolul 76.
3. Acordurile menționate la alineatul (1) respectă dreptul Uniunii și dreptul internațional privind drepturile fundamentale și protecția internațională, inclusiv Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Convenția privind statutul refugiaților, în special principiul nereturnării. Atunci când pun în aplicare aceste acorduri, având în vedere și articolul 8, statele membre evaluează în permanență situația generală din țara terță respectivă și țin seama de aceasta.

Articolul 74

Cooperarea dintre agenție și țările terțe

1. Agenția poate coopera cu autoritățile țărilor terțe competente în domeniile reglementate de prezentul regulament și în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor sale.
2. În activitatea de cooperare, agenția acționează în cadrul politicii externe a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale și principiul nereturnării, cu sprijinul delegațiilor Uniunii și, după caz, al misiunilor și operațiunilor PSAC și în coordonare cu acestea.
3. În situațiile în care trebuie trimise echipe de gestionare a frontierelor și de returnare din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european către o țară terță în care membrii echipei vor exercita competențe de executare, Uniunea încheie cu țara terță respectivă un acord privind statutul. Acordul privind statutul acoperă toate aspectele necesare pentru desfășurarea acțiunilor. În special, acesta precizează domeniul de aplicare al operațiunii, răspunderea civilă și penală, precum și sarcinile și atribuțiile membrilor echipelor. Acordul privind statutul asigură respectarea deplină a drepturilor fundamentale în timpul acestor operațiuni.
4. În conformitate cu articolul 77 alineatul (6), agenția acționează și în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu aceste autorități, în cazul în care există astfel de acorduri, în concordanță cu dreptul și politicile Uniunii. Aceste acorduri de lucru precizează domeniul de aplicare, natura și scopul cooperării, sunt legate de gestionarea cooperării operative și pot include dispoziții privind schimbul de informații neclasificate sensibile și cooperarea în cadrul EUROSUR în conformitate cu articolul 75 alineatul (3). Orice acord de lucru privind schimbul de informații clasificate se încheie în conformitate cu articolul 77 alineatul (6). Agenția respectă dreptul Uniunii, inclusiv normele și standardele care fac parte din acquis-ul Uniunii.
5. Agenția contribuie la punerea în aplicare a acordurilor internaționale și a acordurilor fără caracter juridic obligatoriu încheiate de Uniune cu țările terțe, în cadrul politicii externe a Uniunii, în domeniile reglementate de prezentul regulament.
6. Agenția poate beneficia de finanțare din partea Uniunii în conformitate cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină și vizează țările terțe. Agenția poate iniția și finanța în țări terțe proiecte de asistență tehnică în domeniile reglementate de prezentul regulament și în conformitate cu normele financiare care i se aplică.
7. Agenția informează Parlamentul European cu privire la activitățile realizate în temeiul prezentului articol.
8. Agenția include o evaluare a cooperării cu țările terțe în rapoartele sale anuale.

Articolul 75

Asistența tehnică și operativă acordată de agenție țărilor terțe

1. Astfel cum se prevede la articolul 72 alineatul (3), în circumstanțe care necesită o asistență tehnică și operativă sporită, agenția poate coordona cooperarea operativă dintre statele membre și țările terțe și poate oferi sprijin operativ țărilor terțe în contextul gestionării europene integrate a frontierelor.

2. Agenția are posibilitatea de a desfășura acțiuni la frontierele externe ale unei țări terțe, cu condiția obținerii acordului țării terțe în cauză, inclusiv pe teritoriul acestei țări terțe.
3. Operațiunile se efectuează pe baza unui plan operativ convenit între agenție și țara terță în cauză. În cazul operațiunilor desfășurate la frontiera comună dintre țara terță și unul sau mai multe state membre, planul operativ trebuie să aibă acordul statului membru sau al statelor membre care se învecinează cu zona operativă. Planurile operative pot include dispoziții privind schimbul de informații și cooperarea în cadrul EUROSUR, în conformitate cu articolul 76. Fără a se aduce atingere trimerii membrilor corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în conformitate cu articolele 55-58, participarea statelor membre la operațiuni comune pe teritoriul unor țări terțe trebuie să se facă în mod voluntar.
4. Agenția poate să acorde asistență pentru activitățile de returnare ale țărilor terțe și să asigure coordonarea sau organizarea operațiunilor de returnare, în cursul cărora un anumit număr de persoane sunt returnate din țara terță respectivă către o altă țară terță. Astfel de operațiuni de returnare pot fi organizate cu participarea unuia sau a mai multor state membre („operațiuni mixte de returnare”) sau ca operațiuni naționale de returnare, în special atunci când acest lucru este justificat de prioritățile politicii Uniunii în materie de migrație neregulamentară. Statele membre participante și agenția se asigură că respectarea drepturilor fundamentale și a utilizării proporționale a mijloacelor de constrângere este garantată pe durata întregii operațiuni de îndepărtare, în special prin prezența unor supraveghetori pentru returnările forțate și a unor escorte pentru returnările forțate în țările terțe.

Articolul 76

Schimbul de informații cu țările terțe în cadrul EUROSUR

1. Centrele naționale de coordonare ale statelor membre și, după caz, agenția sunt punctele de contact pentru schimbul de informații și cooperarea cu țările terțe în cadrul EUROSUR.
2. Dispozițiile privind schimbul de informații în cadrul EUROSUR menționate la articolul 72 alineatul (2) precizează:
 - (a) tablourile situaționale specifice partajate cu țările terțe;
 - (b) datele provenite din țări terțe care pot fi partajate în tabloul situațional european și procedurile de partajare a acestor date;
 - (c) procedurile și condițiile în care se pot furniza servicii de fuziune EUROSUR autorităților țărilor terțe;
 - (d) modalitățile de cooperare și schimb de informații cu observatori din țări terțe în scopurile EUROSUR.
3. Informațiile furnizate în contextul EUROSUR de către agenție sau de către un stat membru care nu este parte la unul dintre acordurile menționate la alineatul (73) alineatul (1) nu se comunică niciuneia dintre țările terțe care sunt parte la acord decât cu aprobarea prealabilă a agenției sau a statului membru respectiv. Statele membre și agenția au obligația de a respecta refuzul de a transmite informațiile respective cu țara terță în cauză.

Articolul 77

Rolul Comisiei în ceea ce privește cooperarea cu țările terțe

1. Comisia negociază acordul privind statutul menționat la articolul 74 alineatul (3) în conformitate cu articolul 218 alineatul (3) din TFUE.
2. După ce se consultă cu statele membre și cu agenția, Comisia întocmește modele de dispoziții pentru acordurile bilaterale și multilaterale menționate la articolul 71 alineatul (2) și la articolul 73 pentru schimbul de informații în cadrul EUROSUR, astfel cum se prevede la articolul 76 alineatul (2).

După ce se consultă cu agenția, Comisia întocmește un model de acord de lucru menționat la articolul 74.
3. Statele membre în cauză notifică Comisiei acordurile bilaterale și multilaterale existente menționate la articolul 73 alineatul (1), iar Comisia verifică dacă dispozițiile acestora sunt conforme cu prezentul regulament.
4. Înainte de a încheia un nou acord bilateral sau multilateral menționat la articolul 73 alineatul (1), statul membru sau statele membre în cauză notifică acest lucru Comisiei, care verifică dacă dispozițiile sale sunt conforme cu prezentul regulament și informează statul membru în consecință.
5. După încheierea unui nou acord, acesta este notificat de statul membru în cauză Comisiei, care informează Parlamentul European, Consiliul și agenția în acest sens.
6. Înainte de încheierea unor eventuale acorduri de activitate cu părți terțe sau țări terțe, acestea sunt notificate de agenție Comisiei, care trebuie să le aprobe în prealabil. După încheierea acordurilor de lucru, acestea sunt notificate de agenție Comisiei, care informează Parlamentul European și Consiliul în acest sens.
7. Agenția notifică Comisiei planurile operative menționate la articolul 75 alineatul (3). Decizia de a trimite ofițeri de legătură în țări terțe în conformitate cu articolul 78 este condiționată de primirea avizului prealabil al Comisiei. Parlamentul European este informat pe deplin și fără întârziere cu privire la aceste activități.

Articolul 78

Ofițerii de legătură ai agenției în țările terțe

1. Agenția poate trimite în țări terțe experți din cadrul personalului său statutar în calitate de ofițeri de legătură, care trebuie să beneficieze de cel mai înalt grad de protecție în îndeplinirea sarcinilor lor. Aceștia fac parte din rețelele locale sau regionale de cooperare ale ofițerilor de legătură în materie de imigrație și ale experților în domeniul securității din Uniune și din statele membre, inclusiv din rețeaua creată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 377/2004. Prin decizia Consiliului de administrație, agenția poate stabili profiluri specifice ale ofițerilor de legătură, cum ar fi ofițerii de legătură pentru returnare, în funcție de nevoile operative în contextul țării terțe în cauză.
2. În cadrul politicii externe a Uniunii, se acordă prioritate trimiterii de ofițeri de legătură în acele țări terțe care, pe baza unei analize de risc, reprezintă țări de origine sau de tranzit în ceea ce privește imigrația ilegală. Agenția poate primi ofițeri de legătură detașați de țările terțe respective, pe bază de reciprocitate. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație adoptă anual lista priorităților.

Trimiterea ofițerilor de legătură este aprobată de Consiliul de administrație, după ce Comisia își dă avizul.

3. Sarcinile ofițerilor de legătură ai agenției includ, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu respectarea drepturilor fundamentale, stabilirea și menținerea de contacte cu autoritățile competente ale țărilor terțe în care sunt trimiși, pentru a contribui la prevenirea și combaterea imigrației ilegale și la returnarea persoanelor care fac obiectul unei decizii de returnare, inclusiv prin acordarea de asistență tehnică în ceea ce privește identificarea resortisanților țărilor terțe și obținerea de documente de călătorie. Ofițerii de legătură respectivi au relații de strânsă colaborare cu delegațiile Uniunii și, dacă este cazul, cu misiunile și operațiunile PSAC.

Articolul 79

Observatorii care participă la activitățile agenției

1. Cu acordul statelor membre în cauză, agenția poate invita observatori din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii ori din partea organizațiilor internaționale și a misiunilor și operațiunilor PSAC să participe la activitățile sale, în special la operațiunile comune și la proiectele-pilot, la analiza de risc și activitățile de formare, în măsura în care prezența lor este în conformitate cu obiectivele acestor activități, poate contribui la îmbunătățirea cooperării și a schimbului de bune practici și nu afectează siguranța și securitatea generală a activităților. Acești observatori pot participa la analiza de risc și activitățile de formare numai cu acordul statelor membre în cauză. În ceea ce privește operațiunile comune și proiectele-pilot, participarea observatorilor este condiționată de acordul statului membru gazdă. Normele detaliate cu privire la participarea observatorilor sunt incluse în planul operativ. Observatorii respectivi urmează cursuri de formare oferite de agenție înainte să participe la activități.
2. Agenția poate invita, cu acordul statelor membre în cauză, observatori din țările terțe să participe la activitățile sale de la frontierele externe menționate la articolul 37, la operațiunile de returnare menționate la articolul 51, la intervențiile de returnare menționate la articolul 54 și la acțiunile de formare menționate la articolul 62, în măsura în care prezența lor este conformă obiectivelor acestor activități, poate contribui la îmbunătățirea cooperării și a schimbului de bune practici și nu afectează securitatea generală a activităților respective. În ceea ce privește activitățile menționate la articolele 37, 43, 51 și 62, participarea acestor observatori poate avea loc numai cu acordul statelor membre în cauză, iar în ceea ce privește activitățile menționate la articolele 37 și 54, numai cu acordul statului membru gazdă. Normele detaliate cu privire la participarea observatorilor sunt incluse în planul operativ. Observatorii respectivi urmează cursuri de formare oferite de agenție înainte să participe la activități. Observatorii au obligația să respecte codurile de conduită ale agenției atunci când participă la activitățile acesteia.

CAPITOLUL III

Sistemul „Documente false și autentice online” (FADO)

Articolul 80

1. Agenția preia și gestionează sistemul „Documente false și autentice online” (FADO), care conține o bază de date cu informații privind documentele de călătorie și de ședere autentice emise de statele membre, de țările terțe, de entitățile teritoriale, de

organizațiile internaționale și de alte entități care fac obiectul dreptului internațional, precum și informații privind falsificările acestor documente. Sistemul FADO nu conține date cu caracter personal.

Statele membre transmit datele care se află în prezent în FADO către noul sistem.

2. Comisia adoptă acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura menționată la articolul 117 alineatul (2), pentru:
 - (a) a stabili specificațiile tehnice ale FADO conform unor standarde înalte;
 - (b) a institui procedurile de control și verificare a informațiilor stocate în FADO.

CAPITOLUL IV

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

NORME GENERALE

Articolul 81

Protecția drepturilor fundamentale și o strategie privind drepturile fundamentale

1. Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european garantează protecția drepturilor fundamentale în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, în special cu Carta, cu dreptul internațional relevant, inclusiv cu Convenția din 1951 privind statutul refugiaților și Protocolul din 1967 la acesta și obligațiile privind accesul la protecție internațională, în special principiul nereturnării.

În acest scop, agenția întocmește, dezvoltă în continuare și pune în aplicare o strategie privind drepturile fundamentale, inclusiv un mecanism eficace de monitorizare a respectării drepturilor fundamentale în cadrul tuturor activităților agenției.

2. În cadrul îndeplinirii sarcinilor sale, poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european se asigură că nicio persoană nu este debarcată, forțată să intre sau condusă într-o țară care încalcă principiul nereturnării sau în care există un risc de expulzare sau de returnare către o altă țară care încalcă principiul respectiv, precum și că nicio persoană nu este predată în alt fel sau returnată autorităților unei astfel de țări.
3. În îndeplinirea sarcinilor sale, poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european ține cont de nevoile speciale ale copiilor, ale minorilor neînsoțiți, ale persoanelor cu handicap, ale victimelor traficului de persoane, ale persoanelor care au nevoie de asistență medicală, ale persoanelor care au nevoie de protecție internațională, ale persoanelor aflate în pericol pe mare și ale altor persoane aflate într-o situație deosebit de vulnerabilă.

În cadrul tuturor activităților sale, Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european trebuie să acorde o atenție deosebită drepturilor copiilor și să asigure respectarea interesului superior al copilului.

4. În îndeplinirea sarcinilor sale, în relațiile sale cu statele membre și în cooperarea sa cu țările terțe, agenția ține cont de rapoartele forumului consultativ menționat la articolul 70 și ale ofițerului pentru drepturile fundamentale.

Articolul 82

Codul de conduită

1. Agenția, în cooperare cu forumul consultativ, întocmește și dezvoltă în continuare un cod de conduită aplicabil tuturor operațiunilor de control la frontiere coordonate de agenție și tuturor persoanelor care participă la activitățile agenției. Codul de conduită stabilește proceduri menite să garanteze principiile statului de drept și respectării drepturilor fundamentale, acordându-se o atenție specială persoanelor vulnerabile, inclusiv copiilor, minorilor neînsoțiți și altor persoane aflate într-o situație vulnerabilă, precum și persoanelor care solicită protecție internațională.
2. Agenția, în cooperare cu forumul consultativ, întocmește și dezvoltă în continuare un cod de conduită pentru returnarea persoanelor care fac obiectul unei decizii de returnare, aplicabil în cursul tuturor operațiunilor și al intervențiilor de returnare coordonate și organizate de către agenție. Acest cod de conduită descrie proceduri comune standardizate destinate să simplifice organizarea operațiunilor și a intervențiilor de returnare și să asigure returnarea în condiții umane și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, în special a principiilor demnității umane și interzicerii torturii și a tratamentelor sau a pedepselor inumane ori degradante, a dreptului la libertate și la siguranță, precum și a dreptului la protecția datelor cu caracter personal și a principiului nediscriminării.
3. Codul de conduită privind returnarea ține seama în mod special de obligația statelor membre de a pune la dispoziție un sistem eficient de supraveghere a returnării forțate, prevăzut la articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE, și de strategia privind drepturile fundamentale.

Articolul 83

Sarcinile și competențele membrilor echipelor

1. Membrii echipelor trimiși din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european au capacitatea de a executa toate sarcinile și de a exercita toate competențele în materie de control la frontiere și de returnare, precum și pe cele necesare pentru îndeplinirea obiectivelor Regulamentului (UE) 2016/399 și ale Directivei 2008/115/CE.
2. În cursul executării sarcinilor care le revin și al exercitării propriilor competențe, membrii echipelor respectă dreptul Uniunii și dreptul internațional, precum și drepturile fundamentale și dreptul intern al statului membru gazdă.
3. Fără a aduce atingere articolului 94 alineatul (1) în ceea ce privește personalul statutar al agenției, membrii echipelor pot executa sarcini și exercita competențe numai în baza instrucțiunilor polițiștilor de frontieră sau ale membrilor personalului implicați în sarcini de returnare ai statului membru gazdă și, ca regulă generală, în prezența acestora. Statul membru gazdă poate autoriza membrii echipelor să acționeze în numele său.
4. Membrii echipelor trimiși care fac parte din personalul operativ statutar al agenției sau pe care statele membre i-au detașat pe termen lung în cadrul agenției poartă,

atunci când este cazul, uniforma corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, în cursul executării sarcinilor care le revin și al exercitării propriilor competențe. În cursul executării sarcinilor care le revin și al exercitării propriilor competențe, membrii echipelor trimiși de către statele membre pentru o perioadă scurtă de timp poartă propriile lor uniforme, dacă este cazul.

Toți membrii echipelor poartă, de asemenea, pe uniformă un element vizibil de identificare personală și o banderolă albastră cu însemnele Uniunii și ale agenției, prin care se indică faptul că participă la o operațiune comună, la trimiterea unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, la un proiect-pilot, la o intervenție rapidă la frontieră sau la o operațiune ori intervenție de returnare. Pentru a se legitima în fața autorităților naționale ale statului membru gazdă, membrii echipelor au în permanență asupra lor un document de acreditare, pe care au obligația să îl prezinte la cerere.

Designul și specificațiile pentru uniformele corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european se stabilesc printr-o decizie de punere în aplicare a Comisiei adoptată în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 117 alineatul (3).

5. În cursul executării sarcinilor care le revin și al exercitării propriilor competențe, membrii echipelor pot purta arme de serviciu, muniție și echipamente.

În cazul personalului detașat în cadrul agenției, indiferent dacă este vorba de o detașare pe termen scurt sau lung, portul și utilizarea armelor de serviciu, a munițiilor și a echipamentelor se supune legislației naționale a statului membru de origine.

Portul și utilizarea armelor de serviciu, a muniției și a echipamentelor de către personalul statutar operativ al agenției fac obiectul cadrului și al normelor detaliate prevăzute în anexa V.

Cu toate acestea, statul membru gazdă poate interzice purtarea anumitor arme de serviciu, muniții și echipamente, cu condiția ca în propria legislație să se aplice aceeași interdicție pentru propriii polițiști de frontieră sau propriul personal implicat în sarcini de returnare. Înainte de trimiterea membrilor echipelor, statul membru gazdă informează agenția în privința armelor de serviciu, a muniției și a echipamentelor autorizate, precum și în privința condițiilor de utilizare a acestora. Agenția pune aceste informații la dispoziția tuturor statelor membre.

6. În cursul executării sarcinilor care le revin și al exercitării propriilor competențe, membrii echipelor sunt autorizați să folosească forța, inclusiv să utilizeze armele de serviciu, muniția și echipamentele, cu acordul statului membru de origine și al statului membru gazdă sau, în cazul personalului agenției, cu acordul agenției, în prezența polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă și în conformitate cu dreptul intern al statului membru gazdă. Cu acordul statului membru de origine sau al agenției, dacă este cazul, statul membru gazdă poate să-i autorizeze pe membrii echipelor să folosească forța în absența polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă.

7. Armele de serviciu, muniția și echipamentele pot fi utilizate pentru autoapărare legitimă și pentru apărarea legitimă a membrilor echipelor sau a altor persoane, în conformitate cu dreptul intern al statului membru gazdă.
8. În scopul prezentului regulament, statul membru gazdă îi autorizează pe membrii echipelor să consulte bazele de date europene a căror consultare este necesară pentru îndeplinirea obiectivelor operative specificate în planul operativ privind verificările la frontieră, supravegherea frontierelor și returnarea. Statul membru gazdă îi poate, de asemenea, autoriza să consulte bazele sale de date naționale, atunci când acest lucru este necesar în același scop. Statele membre se asigură că oferă acces la aceste baze de date într-un mod eficient și efectiv. Membrii echipelor consultă numai datele care sunt necesare pentru executarea sarcinilor care le revin și exercitarea propriilor competențe. Înainte de a-i trimite pe membrii echipelor, statul membru gazdă informează agenția în privința bazelor de date naționale și europene care pot fi consultate. Comisia pune aceste informații la dispoziția tuturor statelor membre care participă la trimitere.

Consultarea respectivă se efectuează în conformitate cu dreptul Uniunii în materie de protecție a datelor și cu dreptul intern al statului membru gazdă în materie de protecție a datelor.
9. Deciziile de refuz al intrării adoptate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399 sunt luate exclusiv de polițiștii de frontieră ai statului membru gazdă sau de membrii echipelor, dacă statul membru gazdă i-a autorizat să acționeze de a acționa în numele său.

Articolul 84

Documentul de acreditare

1. Agenția, în cooperare cu statul membru gazdă, eliberează membrilor echipelor un document în limba oficială a statului membru gazdă și într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii, care să permită identificarea acestora și să ateste faptul că sunt autorizați să execute sarcinile și să exercite competențele menționate la articolul 83. Acest document include următoarele date privind fiecare membru al echipelor:
 - (a) numele și cetățenia;
 - (b) gradul sau denumirea postului;
 - (c) o fotografie recentă în format digital și
 - (d) sarcinile pe care persoana respectivă este autorizată să le execute în timpul trimiterii.
2. Documentul se înapoiază agenției la încheierea operațiunii comune, a trimiterii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, a proiectului-pilot, a intervenției rapide la frontieră și a operațiunii sau a intervenției de returnare.

Articolul 85

Răspunderea civilă

1. Fără a se aduce atingere articolului 94, în cazul în care membrii echipelor desfășoară operațiuni într-un stat membru gazdă, acel stat membru răspunde pentru eventualele

daune provocate de aceștia în cursul operațiunilor, în conformitate cu dreptul său intern.

2. În cazul în care aceste daune sunt cauzate din neglijență gravă sau abateri săvârșite cu intenție, statul membru gazdă poate contacta statul membru de origine pentru ca acesta să îi ramburseze sumele pe care statul membru gazdă le-a plătit victimelor sau persoanelor îndreptățite să primească aceste sume în numele victimelor. La fel, în cazul în care aceste daune sunt cauzate din neglijență gravă sau abateri săvârșite cu intenție de către personalul agenției, statul membru gazdă poate contacta agenția pentru ca aceasta să îi ramburseze sumele pe care statul membru gazdă le-a plătit victimelor sau persoanelor îndreptățite să primească aceste sume în numele victimelor.
3. Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terți, fiecare stat membru renunță la toate cererile de rambursare adresate statului membru gazdă sau oricărui alt stat membru pentru eventualele daune pe care le-a suferit, cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție.
4. Orice litigiu între statele membre în legătură cu aplicarea alineatelor (2) și (3) din prezentul articol care nu poate fi soluționat prin negocieri între acestea este înaintat de către statele membre Curții de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu articolul 273 din TFUE.
5. Fără a se aduce atingere exercitării drepturilor sale în raport cu părți terțe, agenția suportă costurile aferente daunelor provocate echipamentelor agenției în cursul trimerii, cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție.

Articolul 86

Răspunderea penală

Fără a se aduce atingere articolului 94, în cursul unei operațiuni comune, al unui proiect-pilot, al trimerii unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, al unei intervenții rapide la frontieră, al unei operațiuni de returnare sau al unei intervenții de returnare, membrii echipelor sunt tratați în același fel ca funcționarii statului membru gazdă în ceea ce privește infracțiunile care ar putea fi comise împotriva lor sau pe care le-ar putea comite aceștia.

SECȚIUNEA 2

PRELUCRAREA DATELOR CU CARACTER PERSONAL DE CĂTRE AGENȚIE

Articolul 87

Reguli generale privind prelucrarea datelor cu caracter personal de către agenție

1. Atunci când prelucrează date cu caracter personal, agenția aplică [Regulamentul (CE) nr. 45/2001].
2. Consiliul de administrație adoptă măsurile administrative necesare aplicării [Regulamentului (CE) nr. 45/2001] de către agenție, inclusiv pe cele referitoare la responsabilul cu protecția datelor din cadrul agenției.
3. Agenția poate transfera date cu caracter personal unei autorități dintr-o țară terță sau unei organizații internaționale în conformitate cu dispozițiile [Regulamentului (CE)

nr. 45/2001] în măsura în care un astfel de transfer este necesar pentru ca agenția să își îndeplinească sarcinile în cadrul activităților de returnare. Atunci când, în cadrul unei operațiuni de returnare, statul membru nu transmite transportatorului datele cu caracter personal ale persoanelor returnate, agenția poate transfera astfel de date în aceleași condiții. Atunci când se aplică [articolul 25 alineatul (1) litera (c)] din [Regulamentul (CE) nr. 45/2001], [articolul 19] din regulamentul respectiv nu se aplică prelucrării datelor în scopul returnării de către agenție, atât timp cât resortisantul țării terțe nu este returnat. Agenția poate să prevadă norme interne privind restricționarea aplicării drepturilor prevăzute la [articolele 17 și 18] din [Regulamentul (CE) nr. 45/2011] de la caz la caz, atât timp cât exercitarea acestui drept riscă să pericliteze procedura de returnare.

Articolul 88

Scopurile prelucrării datelor cu caracter personal

1. Agenția poate prelucra date cu caracter personal exclusiv în următoarele scopuri:
 - (a) executarea sarcinilor sale și coordonarea operațiunilor comune, a proiectelor-pilot și a intervențiilor rapide la frontieră, precum și în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, în conformitate cu;
 - (b) îndeplinirea sarcinilor sale de sprijinire a statelor membre și a țărilor terțe în activitățile prealabile returnării și în activitățile de returnare, operarea sistemelor de gestionare a returnărilor, precum și coordonarea sau organizarea operațiunilor de returnare și furnizarea de asistență tehnică și operativă statelor membre și țărilor terțe în conformitate cu articolul 49;
 - (c) facilitarea schimbului de informații cu statele membre, cu EASO, cu Europol sau cu Eurojust, în conformitate cu articolul 89;
 - (d) analiza de risc efectuată de agenție în conformitate cu articolul 30;
 - (e) identificarea și urmărirea navelor în cadrul EUROSUR, în conformitate cu articolul 90;
 - (f) executarea unor sarcini administrative.
2. Un stat membru sau o altă agenție a Uniunii care transmite date cu caracter personal agenției determină scopul sau scopurile prelucrării acestor date, astfel cum se menționează la alineatul (1). Agenția poate prelucra astfel de date cu caracter personal pentru un scop diferit, de asemenea prevăzut la alineatul (1), numai cu autorizarea entității care furnizează datele cu caracter personal.
3. La momentul transmiterii datelor cu caracter personal, statele membre și alte agenții ale Uniunii pot indica, în termeni generali sau specifici, eventualele restricții privind accesul la aceste date sau utilizarea lor, inclusiv în ceea ce privește transferul, ștergerea sau distrugerea lor. Dacă după transferul datelor cu caracter personal apare necesitatea unor astfel de restricții, statele membre și alte agenții ale Uniunii informează agenția în consecință. Agenția se conformează acestor restricții.

Prelucrarea datelor cu caracter personal colectate în cursul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot și al intervențiilor rapide la frontieră, precum și a celor colectate de către echipele de sprijin pentru gestionarea migrației

1. Agenția prelucrează numai următoarele categorii de date cu caracter personal care au fost colectate și i-au fost transmise de statele membre, de personalul său sau de EASO, Europol sau Eurojust în contextul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot și al intervențiilor rapide la frontieră, precum și de către echipele de sprijin pentru gestionarea migrației:
 - (a) datele cu caracter personal referitoare la persoane pe care autoritățile competente ale statelor membre și EASO, Europol sau Eurojust le suspectează, din motive întemeiate, de implicare în infracțiuni transfrontaliere, cum ar fi introducerea ilegală de migranți, traficul de persoane sau terorismul;
 - (b) datele cu caracter personal referitoare la persoane care trec fără autorizație frontierele externe și ale căror date sunt colectate de echipele agenției, inclusiv atunci când acestea intervin în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației;
 - (c) numerele de înmatriculare, numerele de identificare ale vehiculelor, numerele de telefon sau numerele de identificare ale navelor, care au legătură cu persoanele menționate la literele (a) și (b) și care sunt necesare pentru investigarea și analizarea rutelor și a metodelor utilizate pentru imigrația ilegală și criminalitate transfrontalieră.
2. Datele cu caracter personal menționate la alineatul (1) pot fi prelucrate de agenție în următoarele cazuri:
 - (a) atunci când schimbul de informații cu EASO, Europol sau Eurojust este necesar pentru o utilizare prevăzută în mandatele lor respective și în conformitate cu articolul 69;
 - (b) atunci când transmiterea către autoritățile statelor membre relevante care sunt responsabile de controlul la frontiere, migrație, azil și returnări este necesară pentru ca acestea să își îndeplinească sarcinile care le revin în conformitate cu legislația Uniunii și cu legislația națională;
 - (c) atunci când transmiterea către autoritățile statelor membre relevante, către țările terțe sau organizațiile internaționale relevante este necesară pentru identificarea resortisanților țărilor terțe, obținerea de documente de călătorie sau pentru returnarea ori facilitarea returnării;
 - (d) atunci când acest lucru este necesar pentru pregătirea unor analize de risc;
 - (e) în cazuri specifice, atunci când agenția constată că datele cu caracter personal prelucrate în îndeplinirea atribuțiilor sale sunt strict necesare autorităților de asigurare a respectării legii în scopul prevenirii, depistării, cercetării sau urmăririi penale a infracțiunilor grave.

3. Datele cu caracter personal sunt șterse imediat după ce au fost transmise către EASO, Europol sau Eurojust ori către autoritățile competente ale statelor membre sau după ce au fost utilizate pentru întocmirea analizelor de risc. Perioada de păstrare nu depășește în niciun caz 90 de zile de la data colectării acestor date. În rezultatele analizelor de risc, datele sunt anonimizate. Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică datelor prelucrate în scopul îndeplinirii sarcinilor de returnare.

Articolul 90

Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul EUROSUR

1. Atunci când tabloul situațional național necesită prelucrarea unor date cu caracter personal, datele respective se prelucrează în conformitate cu dispozițiile Uniunii și cu dispozițiile naționale relevante privind protecția datelor. Fiecare stat membru desemnează autoritatea care trebuie considerată operator în conformitate cu articolul 4 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2016/679 și care are principala responsabilitate pentru prelucrarea datelor de către statul membru respectiv. Fiecare stat membru notifică Comisiei datele de contact ale acestei autorități.
2. Numerele de identificare ale navelor și aeronavelor sunt singurele date cu caracter personal care pot fi prelucrate în tabloul situațional european și în tablourile situaționale specifice.
3. Orice schimb de date cu caracter personal cu țări terțe în cadrul EUROSUR se limitează strict la ceea ce este absolut necesar în sensul prezentului regulament. Acest schimb se desfășoară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu dispozițiile naționale relevante privind protecția datelor cu caracter personal.
4. Este interzis orice schimb de informații efectuat în temeiul articolului 73 alineatul (2), al articolului 74 alineatul (3) și al articolului 75 alineatul (3) care oferă unei țări terțe informații ce ar putea fi utilizate pentru identificarea persoanelor sau a grupurilor de persoane a căror cerere de acces la protecție internațională este în curs de examinare sau care se confruntă cu un risc grav de a fi supuse torturii, unui tratament sau unei pedepse inumane sau degradante sau oricărei alte încălcări a drepturilor fundamentale.
5. Se interzice transmiterea ulterioară sau orice altă comunicare a informațiilor transmise în temeiul articolului 73 alineatul (2), al articolului 74 alineatul (3) și al articolului 75 alineatul (3) către țări terțe sau către părți terțe.

Articolul 91

Normele de securitate privind protecția informațiilor clasificate și a informațiilor neclasificate sensibile

1. Agenția își adoptă propriile norme de securitate pe baza principiilor și a normelor stabilite în normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor clasificate ale Uniunii Europene (IUEC) și a informațiilor neclasificate sensibile, inclusiv, printre altele, dispoziții privind schimbul de informații cu țări terțe și prelucrarea și stocarea acestor informații în conformitate cu Deciziile (UE, Euratom) 2015/443 și 2015/444 ale Comisiei. Orice acord administrativ privind schimbul de informații clasificate cu autoritățile relevante ale unui stat terț sau, în absența unui astfel de acord, orice transmitere de informații excepțională ad-hoc a IUEC către autoritățile respective trebuie aprobate în prealabil de către Comisie.

2. Normele de securitate sunt adoptate de Consiliul de administrație în urma aprobării de către Comisie.
3. Clasificarea nu împiedică punerea informațiilor la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și gestionarea informațiilor și a documentelor transmise Parlamentului European în conformitate cu prezentul regulament fac obiectul aprobării de către Comisie.

SECȚIUNEA 3

CADRUL GENERAL ȘI ORGANIZAREA AGENȚIEI

Articolul 92

Statutul juridic și sediul

1. Agenția este un organism al Uniunii. Aceasta are personalitate juridică.
2. În fiecare stat membru, agenția dispune de cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice în temeiul dreptului intern. În special, aceasta poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile sau imobile și poate să aibă capacitate procesuală.
3. Agenția este independentă în exercitarea mandatului său tehnic și operativ.
4. Agenția este reprezentată de directorul său executiv.
5. Sediul agenției este la Varșovia, în Polonia.

Articolul 93

Acordul privind sediul

1. Dispozițiile necesare privind găzduirea agenției în statul membru în care aceasta își are sediul și privind infrastructura care trebuie pusă la dispoziție de statul membru respectiv, precum și normele specifice aplicabile în statul membru respectiv directorului executiv, directorilor executivi adjuncți, membrilor Consiliului de administrație, personalului agenției și membrilor familiilor acestora sunt prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între agenție și statul membru în care își are sediul agenția.
2. Acordul privind sediul se încheie după ce se obține aprobarea Consiliului de administrație.
3. Statul membru în care își are sediul agenția oferă cele mai bune condiții posibile pentru a se asigura funcționarea corespunzătoare a agenției, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă cu orientare europeană, precum și legături de transport adecvate.

Articolul 94

Personalul

1. Funcționarilor agenției li se aplică Statutul funcționarilor Uniunii Europene („Statutul funcționarilor”) și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene („Regimul aplicabil celorlalți agenți”), prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom,

CECO) nr. 259/68 al Consiliului⁴⁴, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți.

2. Locul de muncă se stabilește, în principiu, în statul membru în care își are sediul agenția.
3. În principiu, membrii personalului cărora li se aplică Regimul aplicabil celorlalți agenți sunt angajați inițial pentru o perioadă fixă de cinci ani. Contractele lor pot fi, în principiu, reînnoite o singură dată, pentru o perioadă determinată de maximum cinci ani. Orice prelungire ulterioară se face pentru o perioadă nedeterminată.
4. Consiliul de administrație le poate acorda membrilor personalului statutar al agenției o plată lunară diferențiată. Această plată diferențiată se calculează ca procent din remunerația fiecărui membru al personalului în cauză. Acest procent nu depășește diferența dintre 100 % și coeficientul de corecție aplicabil în locul de muncă respectiv și se revizuieste în mod regulat. Înainte de acordarea acestei prestații, se ține seama în mod corespunzător de remunerația globală primită de fiecare membru al personalului, inclusiv de rambursarea cheltuielilor aferente delegațiilor.

Consiliul de administrație stabilește normele de punere în aplicare a prezentului alineat, cu aprobarea prealabilă a Comisiei. Până în 2024, Consiliul de administrație revizuieste aceste norme, cu aprobarea prealabilă a Comisiei.

5. În scopul punerii în aplicare a articolelor 32 și 45 și a articolului 53 alineatul (2), poate fi numit ofițer coordonator sau ofițer de legătură numai un membru al personalului agenției căruia i se aplică Statutul funcționarilor sau titlul II din Regimul aplicabil celorlalți agenți. În scopul punerii în aplicare a articolului 56, poate fi trimis ca membru al unei echipe numai un membru al personalului agenției căruia i se aplică Statutul funcționarilor sau Regimul aplicabil celorlalți agenți.
6. Consiliul de administrație adoptă norme de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și Regimului aplicabil celorlalți agenți în acord cu Comisia, în temeiul articolului 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor.
7. După aprobarea prealabilă a Comisiei, Consiliul de administrație adoptă normele referitoare la personalul operativ din statele membre care urmează să fie detașat în cadrul agenției în conformitate cu articolul 57 și le actualizează în funcție de necesități. Aceste dispoziții țin seama de faptul că membrii personalului operativ sunt detașați pentru a fi trimiși în calitate de membri ai echipelor și au sarcinile și competențele prevăzute la articolul 83. Acestea includ dispoziții privind condițiile de trimitere. Dacă este cazul, Consiliul de administrație urmărește asigurarea coerenței cu normele aplicabile rambursării cheltuielilor de delegație ale personalului statutar.

Articolul 95

Privilegiile și imunitățile

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică agenției și personalului statutar al acesteia.

⁴⁴

JO L 56, 4.3.1968, p. 1, modificat ultima dată prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 (JO L 287, 29.10.2013, p.15).

Articolul 96

Răspunderea

1. Răspunderea contractuală a agenției este reglementată de dreptul aplicabil contractului în cauză.
2. Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii dintr-un contract încheiat de agenție.
3. În cazul răspunderii extracontractuale, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, agenția acordă despăgubiri pentru orice prejudiciu provocat de serviciile sale sau de membrii personalului său în executarea îndatoririlor care le revin.
4. Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în litigiile privind repararea prejudiciului menționat la alineatul (3).
5. Răspunderea personală a membrilor personalului agenției față de aceasta este reglementată de dispozițiile stabilite în Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți care le este aplicabil.

Articolul 97

Structura administrativă și de conducere a agenției

Structura administrativă și de conducere a agenției este următoarea:

- (a) un consiliu de administrație;
- (b) un director executiv;
- (c) directori executivi adjuncți;
- (d) un forum consultativ;
- (e) un ofițer pentru drepturile fundamentale.

Articolul 98

Funcțiile Consiliului de administrație

1. Consiliul de administrație este responsabil cu luarea deciziilor strategice ale agenției în conformitate cu prezentul regulament.
2. Consiliul de administrație:
 - (a) numește directorul executiv la propunerea Comisiei, în conformitate cu articolul 105;
 - (b) numește directorii executivi adjuncți la propunerea Comisiei, în conformitate cu articolul 105;
 - (c) adoptă decizia de înființare a unei antene sau de prelungire a perioadei de funcționare a acesteia, în conformitate cu articolul 60 alineatul (6);
 - (d) adoptă decizii privind realizarea evaluărilor vulnerabilității în conformitate cu articolul 33 alineatele (1) și (9), deciziile prin care se stabilesc măsuri în

conformitate cu articolul 33 alineatul (9) adoptându-se cu o majoritate de două treimi din membrii cu drept de vot;

- (e) adoptă decizii privind listele de informații și date obligatorii pe care agenția le pune la dispoziția autorităților naționale responsabile cu gestionarea frontierelor și returnarea, pentru ca agenția să își poată îndeplini sarcinile;
- (f) adoptă decizii privind stabilirea unui model comun integrat de analiză de risc în conformitate cu articolul 30 alineatul (1);
- (g) adoptă decizii privind natura și condițiile trimerii ofițerilor de legătură în statele membre în conformitate cu articolul 32 alineatul (2);
- (h) adoptă o strategie tehnică și operativă pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5);
- (i) adoptă o decizie privind profilurile și numărul membrilor personalului operativ pentru gestionarea frontierelor și a migrației din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, în conformitate cu articolul 55 alineatul (4);
- (j) adoptă un raport anual de activitate al agenției pentru anul anterior și îl transmite, cel târziu până la 1 iulie, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi;
- (k) până la 30 noiembrie a fiecărui an și după ce primește avizul din partea Comisiei, adoptă, cu o majoritate de două treimi din membrii cu drept de vot, un document unic de programare care conține, printre altele, programul de lucru multianual al agenției și programul de lucru al acesteia pentru anul următor și îl înaintază Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
- (l) stabilește procedurile prin care directorul executiv adoptă deciziile privind sarcinile tehnice și operative ale agenției;
- (m) adoptă, cu o majoritate de două treimi din membrii cu drept de vot, bugetul anual al agenției și exercită alte funcții legate de bugetul agenției, în temeiul secțiunii 5 din prezentul capitol;
- (n) exercită autoritate disciplinară asupra directorului executiv și, în acord cu acesta, asupra directorilor executivi adjuncți;
- (o) stabilește regulamentul de procedură;
- (p) stabilește structura organizatorică a agenției și adoptă politica de personal a agenției;
- (q) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;
- (r) adoptă norme interne de prevenire și gestionare a conflictelor de interese aplicabile membrilor săi;

- (s) în conformitate cu alineatul (8), exercită, în ceea ce privește personalul agenției, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor autorității împuternicite să facă numiri și prin Regimul aplicabil celorlalți agenți autorității abilitate să încheie contracte de muncă („competențele de autoritate împuternicită să facă numiri”);
- (t) adoptă norme de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și Regimului aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor;
- (u) se asigură că se dă curs în mod adecvat concluziilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și din evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de OLAF;
- (v) adoptă și actualizează periodic planurile de comunicare și de difuzare menționate la articolul 10 alineatul (2) al doilea paragraf;
- (w) numește un contabil, căruia i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți și care își îndeplinește îndatoririle în condiții de independență completă;
- (x) decide cu privire la o metodologie comună de evaluare a vulnerabilităților, inclusiv cu privire la criteriile obiective pe care agenția trebuie să le utilizeze pentru evaluarea vulnerabilităților, precum și la frecvența și la modalitățile de realizare a evaluărilor consecutive a vulnerabilităților;
- (y) decide cu privire la evaluarea și monitorizarea consolidată a unui stat membru, astfel cum se menționează la articolul 33 alineatul (2);
- (z) numește ofițerul pentru drepturile fundamentale, în conformitate cu articolul 107 alineatul (1);
- (aa) aprobă acordurile de lucru cu țări terțe;
- (bb) adoptă, după aprobarea prealabilă a Comisiei, normele de securitate ale agenției privind protecția informațiilor clasificate ale UE și a informațiilor neclasificate sensibile, astfel cum se menționează la articolul 91;
- (cc) numește un ofițer de securitate, în conformitate cu Statutul funcționarilor și cu Regimul aplicabil celorlalți agenți, care este responsabil cu securitatea în cadrul agenției, inclusiv cu protecția informațiilor sensibile și clasificate.

Raportul anual de activitate menționat la litera (j) este făcut public.

3. Propunerile de decizii ale Consiliului de administrație, menționate la alineatul (2), privind activitățile specifice ale agenției care trebuie îndeplinite la frontierele externe ale unui anumit stat membru sau în imediata lor apropiere necesită un vot favorabil din partea membrului Consiliului de administrație care reprezintă acel stat membru.
4. Consiliul de administrație poate face recomandări directorului executiv în orice chestiune care este legată de dezvoltarea gestionării operative a frontierelor externe și a returnării, inclusiv cu privire la activitățile de cercetare.

5. În cazul în care Irlanda și/sau Regatul Unit solicită să participe la activități specifice, Consiliul de administrație hotărăște în acest sens.
Consiliul de administrație hotărăște de la caz la caz cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot. La adoptarea deciziilor sale, Consiliul de administrație analizează dacă participarea Irlandei și/sau a Regatului Unit contribuie la realizarea activității în cauză. Decizia stabilește contribuția financiară a Irlandei și/sau a Regatului Unit la activitatea pentru care s-a prezentat o cerere de participare.
6. Consiliul de administrație prezintă anual Parlamentului European și Consiliului („autoritatea bugetară”) informațiile relevante privind rezultatul procedurilor de evaluare efectuate de agenție.
7. Consiliul de administrație poate institui un comitet executiv alcătuit din maximum patru reprezentanți ai Consiliului de administrație, dintre care unul este președintele său, iar altul un reprezentant din partea Comisiei; scopul acestui comitet executiv este să acorde sprijin Consiliului de administrație și directorului executiv la pregătirea deciziilor, a programelor și a activităților pe care trebuie să le adopte Consiliul de administrație și, dacă este necesar, să adopte anumite decizii provizorii urgente în numele Consiliului de administrație atunci când este necesar. Consiliul executiv nu ia decizii pentru adoptarea cărora este nevoie de o majoritate de două treimi sau trei pătrimi din membrii Consiliului de administrație. Consiliul de administrație poate delega consiliului executiv anumite sarcini clar definite, în special atunci când astfel se îmbunătățește eficiența agenției. Consiliul de administrație nu poate delega consiliului executiv sarcini legate de decizii pentru adoptarea cărora este nevoie de o majoritate de două treimi sau trei pătrimi din membrii Consiliului de administrație.
8. Consiliul de administrație adoptă, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, o decizie bazată pe articolul 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și pe articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, prin care îi delegă directorului executiv competențe relevante ale autorității împuternicite să facă numiri și stabilește condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.
În cazul în care împrejurări excepționale impun acest lucru, Consiliul de administrație poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor autorității împuternicite să facă numiri și subdelegarea competențelor de către acesta și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi ori unui alt membru al personalului decât directorul executiv.

Articolul 99

Componența Consiliului de administrație

1. Fără a aduce atingere alineatului (3), Consiliul de administrație este format dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru și doi reprezentanți ai Comisiei, toți având drept de vot. În acest scop, fiecare stat membru numește un membru al Consiliului de administrație, precum și un supleant care îl va reprezenta pe membru în cazul în care acesta lipsește. Comisia numește doi membri și supleanții acestora. Durata mandatului este de patru ani. Mandatul poate fi reînnoit.

2. Membrii Consiliului de administrație sunt numiți pe baza experienței și a cunoștințelor lor de specialitate relevante din domeniul cooperării operative în materie de gestionare a frontierelor și de returnare și a abilităților de conducere, administrative și bugetare relevante. Statele membre și Comisia urmăresc realizarea unei reprezentări echilibrate a bărbaților și femeilor în Consiliul de administrație.
3. Țările asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen participă la agenție. Acestea au câte un reprezentant și câte un membru supleant în Consiliul de administrație. Se aplică mecanismele elaborate în temeiul dispozițiilor relevante ale acordurilor lor de asociere, în care se precizează natura și amploarea participării acestor țări la activitățile agenției, precum și normele detaliate privind această participare, inclusiv dispozițiile privind contribuțiile financiare și personalul.

Articolul 100

Programul multianual și programul anual de lucru

1. Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, Consiliul de administrație adoptă un document de programare final care conține, printre altele, programul de lucru multianual al agenției și programul de lucru al acesteia pentru anul următor, bazat pe un proiect prezentat de directorul executiv și aprobat de Consiliul de administrație. Documentul de programare final se adoptă în urma avizului favorabil al Comisiei, iar, în ceea ce privește programarea multianuală, după consultarea Parlamentului European. În cazul în care agenția decide să nu ia în considerare elemente din avizul Comisiei, aceasta furnizează o justificare detaliată. Consiliul de administrație transmite acest document Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.
2. Documentul menționat la alineatul (1) devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general. Dacă este necesar, documentul se ajustează în consecință.
3. Programul multianual stabilește programarea strategică globală pe termen mediu și lung, printre care se numără obiectivele, rezultatele preconizate, indicatorii de performanță și planificarea resurselor, inclusiv bugetul multianual, personalul și dezvoltarea capacităților proprii ale agenției. Programul multianual stabilește domeniile strategice pentru intervenții și explică ce trebuie făcut pentru atingerea obiectivelor. Acesta include o strategie privind relațiile cu țările terțe și organizațiile internaționale, precum și acțiuni care au legătură cu strategia respectivă.
4. Programul multianual se pune în aplicare prin intermediul programelor anuale de lucru și, după caz, se actualizează pe baza rezultatelor evaluării realizate în temeiul articolului 116. Concluziile acestor evaluări se reflectă, dacă este cazul, în programul anual de lucru pentru anul următor.
5. Programul anual de lucru conține o descriere a activităților care urmează să fie finanțate, conținând obiective detaliate și rezultatele scontate, inclusiv indicatori de performanță. Acesta menționează, de asemenea, resursele financiare și umane alocate fiecărei activități, în conformitate cu principiile întocmirii bugetului și ale gestionării pe activități. Programul anual de lucru este în concordanță cu programul multianual. Acesta prevede în mod clar sarcinile care au fost adăugate, modificate sau eliminate în comparație cu exercițiul financiar precedent.
6. Programul anual de lucru se adoptă în conformitate cu programul legislativ al Uniunii din domeniile relevante ale gestionării frontierelor externe și returnării.

7. În cazul în care, după adoptarea unui program anual de lucru, agenția primește o nouă sarcină, Consiliul de administrație modifică programul anual de lucru.
8. Modificările substanțiale aduse programului anual de lucru, în special modificările care au ca rezultat realocarea resurselor bugetare mai mari de 2 % din bugetul anual, se adoptă prin aceeași procedură ca și cea aplicabilă pentru adoptarea programului anual de lucru inițial. Consiliul de administrație poate să delege directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului anual de lucru.

Articolul 101

Președinția Consiliului de administrație

1. Consiliul de administrație alege dintre membrii săi cu drept de vot un președinte și un vicepreședinte. Președintele și vicepreședintele sunt aleși cu o majoritate de două treimi din membrii Consiliului de administrație cu drept de vot. Vicepreședintele înlocuiește din oficiu președintele în cazul în care acesta din urmă nu își poate îndeplini îndatoririle.
2. Mandatul președintelui și cel al vicepreședintelui expiră la încetarea calității lor de membri ai Consiliului de administrație. Sub rezerva acestei dispoziții, durata mandatelor președintelui și vicepreședintelui este de patru ani. Aceste mandate pot fi reînnoite o singură dată.

Articolul 102

Reuniunile Consiliului de administrație

1. Reuniunile Consiliului de administrație sunt convocate de către președinte.
2. Directorul executiv ia parte la deliberări, fără a avea drept de vot.
3. Consiliul de administrație se reunește în ședință ordinară de cel puțin două ori pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin o treime din membrii săi. Atunci când este necesar, Consiliul de administrație poate organiza reuniuni comune cu Consiliul de administrație al Agenției Uniunii Europene pentru Azil și cu cel al Europol.
4. Irlanda este invitată să asiste la ședințele Consiliului de administrație.
5. Regatul Unit este invitat să asiste la reuniunile Consiliului de administrație care vor avea loc înainte de data retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană.
6. Reprezentanții Agenției Uniunii Europene pentru Azil și cei ai Europol sunt invitați să asiste la reuniunile Consiliului de administrație. Consiliul de administrație poate invita și un reprezentant al instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii.
7. Consiliul de administrație poate invita, în conformitate cu regulamentul său de procedură, orice altă persoană ale cărei opinii pot fi de interes să asiste la ședințe în calitate de observator.
8. Membrii Consiliului de administrație pot fi asistați de consilieri sau experți, sub rezerva respectării dispozițiilor regulamentului de procedură.
9. Secretariatul Consiliului de administrație este asigurat de agenție.

Articolul 103

Votul

1. Fără a se aduce atingere articolului 55 alineatul (4), articolului 98 alineatul (2) punctele 3, 9 și 13, articolului 100 alineatul (1) și articolului 105 alineatele (2) și (4), Consiliul de administrație hotărăște cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot.
2. Fiecare membru dispune de un vot. Atunci când lipsește unul dintre membri, dreptul de vot al acestuia poate fi exercitat de supleantul său. Directorul executiv nu votează.
3. Regulamentul de procedură stabilește detaliile legate de sistemul de votare, inclusiv condițiile în care un membru poate vota în numele altui membru, precum și orice cerință privind cvorumul.
4. Reprezentanții țărilor asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen dispun de drepturi de vot limitate, corespunzătoare mecanismelor care le sunt aplicabile. Pentru a permite țărilor asociate să își exercite dreptul de vot, agenția detaliază ordinea de zi, indicând punctele pentru care s-au acordat drepturi de vot limitate.

Articolul 104

Funcțiile și competențele directorului executiv

1. Agenția este administrată de directorul executiv, care beneficiază de o independență totală în îndeplinirea îndatoririlor. Fără a aduce atingere competențelor instituțiilor Uniunii și celor ale Consiliului de administrație, directorul executiv nu solicită și nu acceptă instrucțiuni din partea vreunui guvern sau organism.
2. Parlamentul European sau Consiliul îl pot invita pe directorul executiv să prezinte un raport cu privire la modul în care și-a îndeplinit sarcinile. Acest raport se referă la punerea în aplicare și monitorizarea strategiei privind drepturile fundamentale, raportul anual de activitate al agenției pentru anul anterior, programul de lucru pentru anul următor și programul multianual al agenției sau orice altă chestiune legată de activitățile agenției. De asemenea, directorul executiv prezintă o declarație în fața Parlamentului European, la cererea acestuia, și informează în mod regulat Parlamentul European.
3. Directorul executiv este responsabil cu pregătirea și punerea în aplicare a deciziilor strategice luate de Consiliul de administrație, precum și de luarea deciziilor referitoare la activitățile operative ale agenției în conformitate cu prezentul regulament. Directorul executiv are următoarele funcții și competențe:
 - (a) propune, pregătește și pune în aplicare deciziile strategice, programele și activitățile adoptate de Consiliul de administrație în limitele stabilite de prezentul regulament, de normele de aplicare a acestuia și de orice act legislativ aplicabil;
 - (b) întreprinde toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea unor instrucțiuni administrative interne și publicarea înștiințărilor, pentru a asigura administrarea și funcționarea curentă a agenției în conformitate cu prezentul regulament;

- (c) pregătește, în fiecare an, proiectul de document unic de programare și îl prezintă spre aprobare Consiliului de administrație înainte ca acesta să fie trimis instituțiilor, până la 31 ianuarie;
- (d) pregătește, în fiecare an, raportul anual de activitate al agenției și îl transmite Consiliului de administrație;
- (e) întocmește un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției, ca parte a documentului unic de programare, în temeiul articolului 111, și execută bugetul în temeiul articolului 112;
- (f) își delegă competențele altor membri ai agenției, sub rezerva normelor care trebuie adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 98 alineatul (2) punctul 15;
- (g) adoptă o recomandare privind măsurile necesare, în conformitate cu articolul 33 alineatul (9), inclusiv decizii prin care statelor membre li se propune să inițieze și să desfășoare operațiuni comune, intervenții rapide la frontieră sau alte acțiuni prevăzute la articolul 37 alineatul (2);
- (h) evaluează, aprobă și coordonează propunerile de operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră formulate de statele membre, în conformitate cu articolul 38 alineatul (3);
- (i) evaluează, aprobă și coordonează cererile de operațiuni și intervenții comune de returnare formulate de statele membre, în conformitate cu articolele 51 și 54;
- (j) asigură punerea în aplicare a planurilor operative menționate la articolele 39 și 43 și la articolul 54 alineatul (4);
- (k) evaluează cererea de asistență a unui stat membru referitoare la echipele de sprijin pentru gestionarea migrației și estimarea nevoilor acestuia, în coordonare cu agențiile relevante ale Uniunii, în conformitate cu articolul 41 alineatul (3);
- (l) asigură punerea în aplicare a deciziei Comisiei menționate la articolul 43 alineatul (1);
- (m) retrage finanțarea activităților, în conformitate cu articolul 47;
- (n) evaluează rezultatele activităților, în conformitate cu articolul 48;
- (o) stabilește numărul minim de echipamente tehnice necesare pentru a acoperi nevoile agenției, în special în ceea ce privește efectuarea de operațiuni comune, trimiterea de echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, intervenții rapide la frontieră, operațiuni și intervenții de returnare, în conformitate cu articolul 64 alineatul (5);
- (p) propune înființarea unei antene sau prelungirea perioadei de funcționare a acesteia, în conformitate cu articolul 60 alineatul (6);
- (q) numește membrii antenelor în conformitate cu articolul 60 alineatul (4);

- (r) pregătește un plan de acțiune în urma concluziilor rapoartelor de audit și ale evaluărilor interne sau externe, precum și în urma investigațiilor efectuate de OLAF, și raportează progresele înregistrate de două ori pe an Comisiei și cu regularitate Consiliului de administrație;
 - (s) protejează interesele financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, prin controale eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit, precum și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive;
 - (t) pregătește strategia antifraudă a agenției și o prezintă spre aprobare Consiliului de administrație.
- 4. Directorul executiv răspunde pentru actele sale în fața Consiliului de administrație.
 - 5. Directorul executiv este reprezentantul legal al agenției.

Articolul 105

Numirea directorului executiv și a directorilor executivi adjuncți

- 1. Comisia propune cel puțin trei candidați pentru postul de director executiv și pentru fiecare dintre posturile de directori executivi adjuncți, pe baza unei liste întocmite în urma publicării postului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și, după caz, în presă sau pe site-uri internet.
- 2. Directorul executiv este numit de Consiliul de administrație pe baza meritelor și a calităților administrative și de conducere de nivel înalt dovedite, inclusiv a experienței profesionale relevante în posturi de conducere din domeniul gestionării frontierelor externe și al returnării, la propunerea Comisiei menționată la alineatul (1). Înainte de a fi numiți în funcție, candidații propuși de Comisie sunt invitați să facă o declarație în fața comisiei sau a comisiilor competente ale Parlamentului European și să răspundă întrebărilor care le sunt adresate de membrii acestei (acestor) comisii.

După această declarație, Parlamentul European adoptă un aviz în care își formulează opinia și în care își poate exprima preferința pentru unul dintre candidați.

Consiliul de administrație numește directorul executiv ținând seama de această opinie. Consiliul de administrație ia deciziile cu o majoritate de două treimi din totalul membrilor cu drept de vot.

În cazul în care Consiliul de administrație ia decizia de a numi alt candidat decât candidatul pe care Parlamentul European l-a indicat ca fiind preferat, Consiliul de administrație informează în scris Parlamentul European și Consiliul cu privire la modul în care s-a ținut seama de avizul Parlamentului European.

Competența de revocare a directorului executiv îi revine Consiliului de administrație, care acționează la propunerea Comisiei.

- 3. Directorul executiv este asistat de trei directori executivi adjuncți. Fiecărui director executiv adjunct i se atribuie un domeniu de responsabilitate specific. În cazul în care directorul executiv este absent sau se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile, unul dintre directorii executivi adjuncți îl înlocuiește.

4. Directorii executivi adjuncți sunt numiți de Consiliul de administrație pe baza meritelor și a calităților administrative și de conducere corespunzătoare, inclusiv a experienței profesionale relevante în domeniul gestionării frontierelor externe și al returnării, pe baza propunerilor Comisiei menționate la alineatul (1), după consultarea directorului executiv. Consiliul de administrație ia deciziile cu o majoritate de două treimi din totalul membrilor cu drept de vot.
Consiliul de administrație are competența de a-i revoca pe directorii executivi adjuncți, în conformitate cu procedura prevăzută la primul paragraf.
5. Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. Până la încheierea acestei perioade, Comisia face o evaluare care ia în considerare evaluarea performanțelor directorului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale agenției.
6. La propunerea Comisiei, care ține cont de evaluarea menționată la alineatul (5), Consiliul de administrație poate prelungi mandatul directorului executiv o singură dată, pentru o nouă perioadă de cel mult cinci ani.
7. Mandatul directorilor executivi adjuncți este de cinci ani. Mandatul poate fi prelungit de către Consiliul de administrație o singură dată, pentru o perioadă suplimentară de cel mult cinci ani.
8. Directorul executiv și directorii executivi adjuncți sunt angajați ca agenți temporari ai agenției, în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.

Articolul 106

Forumul consultativ

1. Agenția înființează un forum consultativ pentru a asista, cu opinii independente, directorul executiv și Consiliul de administrație în chestiuni legate de drepturile fundamentale.
2. Agenția invită EASO, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, Înalțul Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și alte organizații relevante să facă parte din forumul consultativ. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide asupra componenței forumului consultativ și asupra condițiilor de transmitere a informațiilor către acesta. Forumul consultativ își definește metodele de lucru și își elaborează programul de lucru după consultarea cu Consiliul de administrație și cu directorul executiv.
3. Forumul consultativ este consultat cu privire la dezvoltarea în continuare și punerea în aplicare a strategiei privind drepturile fundamentale, cu privire la instituirea unui mecanism de tratare a plângerilor, a codurilor de conduită și a programei comune de bază.
4. Forumul consultativ elaborează un raport anual privind activitățile pe care le desfășoară. Raportul respectiv este pus la dispoziția publicului.
5. Fără a aduce atingere atribuțiilor ofițerului pentru drepturile fundamentale, forumul consultativ are acces efectiv la toate informațiile referitoare la respectarea drepturilor fundamentale, pe care le poate obține inclusiv prin efectuarea de vizite în locurile unde se desfășoară operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră, cu condiția obținerii acordului statului membru gazdă, în zonele hotspot sau în centrele

controlate, precum și în locurile unde se desfășoară operațiuni și intervenții de returnare.

Articolul 107

Ofițerul pentru drepturile fundamentale

1. Consiliul de administrație numește un ofițer pentru drepturile fundamentale. Acesta are sarcina de a contribui la strategia agenției privind drepturile fundamentale, precum și de a monitoriza și a promova respectarea drepturilor fundamentale de către agenție. Ofițerul pentru drepturile fundamentale trebuie să aibă experiența și calificările necesare în domeniul drepturilor fundamentale.
2. Ofițerul pentru drepturile fundamentale este independent în exercitarea sarcinilor sale. Acesta este subordonat direct Consiliului de administrație și cooperează cu forumul consultativ. Ofițerul pentru drepturile fundamentale prezintă rapoarte în mod periodic Consiliului de administrație, contribuind astfel la mecanismul de monitorizare a drepturilor fundamentale.
3. Ofițerul pentru drepturile fundamentale este consultat cu privire la planurile operative întocmite în conformitate cu articolele 39 și 43, cu articolul 54 alineatul (4) și cu articolul 75 alineatul (3). Acesta are acces la toate informațiile privind respectarea drepturilor fundamentale, în ceea ce privește toate activitățile agenției.

Articolul 108

Mecanismul de tratare a plângerilor

1. În cooperare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, agenția ia măsurile necesare pentru instituirea unui mecanism de tratare a plângerilor în conformitate cu prezentul articol, pentru a monitoriza și a asigura respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile agenției.
2. Orice persoană care este direct afectată de acțiunile personalului implicat în cadrul unei operațiuni comune, al unui proiect-pilot, al unei intervenții rapide la frontieră, al unei trimeri a unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, al unei operațiuni sau intervenții comune de returnare și care consideră că aceste acțiuni i-au încălcat drepturile fundamentale, precum și orice parte care reprezintă o astfel de persoană, poate înainta agenției o plângere scrisă.
3. Sunt admisibile numai plângerile motivate care implică încălcări concrete ale drepturilor fundamentale.
4. Ofițerul pentru drepturile fundamentale este responsabil cu gestionarea plângerilor primite de agenție în conformitate cu dreptul la bună administrare. În acest scop, ofițerul pentru drepturile fundamentale analizează admisibilitatea unei plângeri, înregistrează plângerile admisibile, transmite directorului executiv toate plângerile înregistrate, transmite plângerile referitoare la membrii echipelor statului membru de origine, informează autoritatea relevantă sau organismul competent în aspecte de drepturi fundamentale dintr-un stat membru și înregistrează măsurile adoptate de agenție sau de statul membru în cauză ca urmare a plângerilor și asigură realizarea acestor măsuri.
5. În conformitate cu dreptul la bună administrare, dacă o plângere este admisibilă, reclamantul este informat că plângerea sa fost înregistrată, că s-a început evaluarea acesteia și că va primi un răspuns de îndată ce acesta va fi disponibil. În cazul în care

este transmisă autorităților sau organismelor naționale, plângerea cuprinde datele de contact ale reclamantului. Dacă o plângere nu este admisibilă, reclamantul este informat cu privire la motive și, dacă este posibil, i se comunică alte modalități de rezolvare a nemulțumirilor sale.

Toate deciziile sunt transmise în scris și sunt motivate.

6. În cazul înregistrării unei plângeri referitoare la un membru al personalului agenției, directorul executiv se asigură, împreună cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, că sunt luate măsurile subsecvente adecvate, inclusiv de natură disciplinară, dacă este necesar. Într-o perioadă de timp determinată, directorul executiv îl informează pe ofițerul pentru drepturile fundamentale în privința constatărilor la care a ajuns agenția în urma unei plângeri și a măsurilor luate în consecință, inclusiv cu privire la măsurile disciplinare, după caz.

În cazul în care o plângere se referă la aspecte legate de protecția datelor, directorul executiv solicită intervenția responsabilului cu protecția datelor din cadrul agenției. Ofițerul pentru drepturile fundamentale și responsabilul cu protecția datelor stabilesc, în scris, un memorandum de înțelegere în care prezintă repartizarea sarcinilor ce le revin și modul în care cooperează în ceea ce privește plângerile primite.

7. În cazul înregistrării unei plângeri referitoare la un membru al echipei dintr-un stat membru gazdă sau la un membru al echipei din alte state membre participante, inclusiv la membri detașați ai echipelor sau la experți naționali detașați, statul membru de origine se asigură că cererea este tratată în mod corespunzător și că, dacă este necesar, se iau măsuri, inclusiv de natură disciplinară sau de altă natură, în conformitate cu dreptul intern. Statul membru relevant îl informează pe ofițerul pentru drepturile fundamentale în privința constatărilor la care a ajuns în urma unei plângeri și a măsurilor luate în consecință, într-o perioadă determinată de timp și, ulterior, dacă este cazul, la intervale regulate. În cazul în care statul membru relevant nu prezintă măsurile luate ca urmare a plângerii, agenția urmărește problema.
8. Dacă se constată că un membru al echipei a încălcat drepturile fundamentale sau nu a respectat obligațiile în materie de protecție internațională, agenția poate solicita statului membru să îi retragă imediat dreptul de a participa la activitatea agenției sau a corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european.
9. Ofițerul pentru drepturile fundamentale prezintă directorului executiv și Consiliului de administrație constatările agenției și ale statelor membre, precum și acțiunile întreprinse în urma plângerilor depuse. Agenția include în raportul său anual informații privind mecanismul de tratare a plângerilor.
10. Ofițerul pentru drepturile fundamentale întocmește, în conformitate cu alineatele (1)-(9) și după consultarea forumului consultativ, un formular de plângere standardizat prin care se solicită informații detaliate și specifice referitoare la presupusa încălcare a drepturilor fundamentale. De asemenea, ofițerul pentru drepturile fundamentale întocmește orice altă normă detaliată, după caz. Ofițerul pentru drepturile fundamentale transmite acest formular, precum și aceste norme detaliate, directorului executiv și Consiliului de administrație.

Agenția se asigură că informațiile legate de posibilitatea și de procedura de depunere a unei plângeri sunt ușor accesibile, inclusiv pentru persoanele vulnerabile. Formularul de plângere standardizat se publică atât pe site-ul web al agenției, cât și pe suport de hârtie, pe parcursul tuturor activităților agenției, în limbile pe care resortisanții țărilor terțe le înțeleg sau pe care se presupune în mod rezonabil că le

înțeleg. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ia în considerare plângerile chiar dacă acestea nu sunt transmise cu ajutorul formularului de plângere standardizat.

11. Toate datele cu caracter personal conținute într-o plângere sunt tratate și prelucrate de către agenție, inclusiv de ofițerul pentru drepturile fundamentale, în conformitate cu [Regulamentul (CE) nr. 45/2001] și de către statele membre în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Directiva (UE) 2016/680.

Atunci când un reclamant depune o plângere, se presupune că acesta este de acord ca agenția și ofițerul pentru drepturile fundamentale să îi prelucreze datelor cu caracter personal în sensul articolului 5 litera (d) din [Regulamentul (CE) nr. 45/2001].

Pentru a proteja interesele reclamantului, plângerile sunt tratate în mod confidențial de către ofițerul pentru drepturile fundamentale, în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii, cu excepția cazurilor în care reclamantul renunță explicit la dreptul său la confidențialitate. Atunci când un reclamant renunță la dreptul său la confidențialitate, se consideră că acesta consimte ca ofițerul pentru drepturile fundamentale sau agenția să îi divulge identitatea, dacă este necesar, autorităților sau organismelor competente în legătură cu subiectul plângerii.

Articolul 109

Regimul lingvistic

1. Agenției i se aplică dispozițiile prevăzute de Regulamentul nr. 1⁴⁵.
2. Fără a aduce atingere deciziilor adoptate în temeiul articolului 342 din TFUE, raportul anual de activitate și programul de lucru menționate la articolul 98 alineatul (2) punctele 10 și 11 se elaborează în toate limbile oficiale ale Uniunii.
3. Serviciile de traducere necesare funcționării agenției sunt asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 110

Transparența și comunicarea

1. Atunci când tratează solicitările de acces la documentele pe care le deține, agenția se supune Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.
2. Agenția desfășoară activități de comunicare din proprie inițiativă privind domeniile care țin de competența sa. Agenția face publice informații relevante, cum ar fi raportul anual de activitate menționat la articolul 98 alineatul (2) punctul 10 și se asigură, fără a aduce atingere articolului 91, că publicul și orice parte interesată primesc rapid informații obiective, cuprinzătoare, fiabile și ușor de înțeles privind activitatea sa. Prin aceasta, agenția nu dezvăluie informații operative care, dacă ar fi făcute publice, ar periclita atingerea obiectivului operațiunilor.
3. Consiliul de administrație stabilește aspectele practice de aplicare a alineatelor (1) și (2).

⁴⁵

Regulamentul nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene din 15 aprilie 1958 (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

4. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul să adreseze agenției corespondență scrisă în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii. Aceasta are dreptul de a primi un răspuns în aceeași limbă.
5. Deciziile adoptate de agenție în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unor plângeri înaintate Ombudsmanului sau al unor acțiuni la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la articolele 228 și, respectiv, 263 din TFUE.

SECȚIUNEA 5

CERINȚE FINANCIARE

Articolul 111

Buget

1. Veniturile agenției constau, fără a se aduce atingere altor tipuri de resurse, în:
 - (a) o contribuție din partea Uniunii înscrisă în bugetul general al Uniunii Europene (secțiunea referitoare la Comisie);
 - (b) o contribuție din partea țărilor asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen, conform dispozițiilor din acordurile prin care se stabilește contribuția financiară a acestora în fiecare caz în parte;
 - (c) o finanțare din partea Uniunii sub formă de acorduri de contribuție sau de granturi ad-hoc, în conformitate cu normele financiare ale agenției menționate la articolul 115 și cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politicile Uniunii;
 - (d) taxe pentru serviciile prestate;
 - (e) orice contribuție voluntară din partea statelor membre.
2. Cheltuielile agenției cuprind cheltuielile administrative, cheltuielile de infrastructură, cheltuielile operative și cheltuielile cu personalul.
3. Directorul executiv întocmește un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției pentru exercițiul financiar următor, care include schema de personal, și îl transmite Consiliului de administrație.
4. Veniturile și cheltuielile trebuie să fie în echilibru.
5. Pe baza proiectului de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli întocmit de directorul executiv, Consiliul de administrație adoptă un proiect provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției, care conține schema de personal provizorie. Consiliul de administrație le transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, ca parte din proiectul de document unic de planificare.
6. Până la data de 31 martie a fiecărui an, Consiliul de administrație transmite Comisiei proiectul de buget estimativ al veniturilor și cheltuielilor agenției, care include proiectul de schemă de personal, însoțit de programul de lucru preliminar.

7. Comisia înaintează autorității bugetare estimarea, împreună cu proiectul de buget al Uniunii Europene.
8. Pe baza estimării, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii Europene datele estimative pe care le consideră necesare în ceea ce privește schema de personal și valoarea contribuției acordate de la bugetul general, pe care le transmite autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.
9. Autoritatea bugetară autorizează creditele reprezentând contribuția alocată agenției.
10. Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a agenției.
11. Consiliul de administrație adoptă bugetul agenției. Acesta este definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, bugetul este ajustat în mod corespunzător.
12. Orice modificare a bugetului, inclusiv a schemei de personal, urmează aceeași procedură.
13. În cazul oricărui proiect imobiliar care poate avea implicații semnificative asupra bugetului agenției, se aplică dispozițiile Regulamentului delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei⁴⁶.
14. În vederea finanțării desfășurării intervențiilor rapide la frontieră și a intervențiilor de returnare, bugetul agenției adoptat de Consiliul de administrație include o rezervă financiară operativă, în cuantum de cel puțin 2 % din alocarea prevăzută în comun pentru operațiunile comune la frontierele externe și activitățile operative în domeniul returnării. La sfârșitul fiecărei luni, directorul executiv poate decide să realoce o sumă echivalentă cu a douăsprezecea parte din creditele rezervei pentru alte activități operative ale agenției. Într-un astfel de caz, directorul executiv trebuie să informeze Consiliul de administrație.
15. Angajamentele bugetare pentru acțiuni care depășesc un exercițiu financiar se pot repartiza pe mai multe exerciții financiare în tranșe anuale.

Articolul 112

Execuția și controlul bugetului

1. Directorul executiv execută bugetul agenției.
2. Până la data de 1 martie a exercițiului financiar N+1, contabilul agenției transmite conturile provizorii aferente exercițiului financiar N contabilului Comisiei și Curții de Conturi. Contabilul Comisiei consolidează conturile provizorii ale instituțiilor și ale organismelor descentralizate în conformitate cu articolul 147 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁷.
3. Agenția trimite raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru anul N Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi până la data de 31 martie a anului N+1.

⁴⁶ Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei din 30 septembrie 2013 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 7.12.2013, p. 42).

⁴⁷ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2008 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

4. Contabilul Comisiei trimite Curții de Conturi conturile provizorii ale agenției pentru anul N, consolidate cu conturile Comisiei, până la data de 31 martie a anului N+1.
5. După ce primește observațiile formulate de Curtea de Conturi privind conturile provizorii ale agenției, în temeiul articolului 148 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, directorul executiv întocmește pe propria răspundere conturile finale ale agenției și le înaintează Consiliului de administrație în vederea obținerii unui aviz.
6. Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la conturile definitive ale agenției pentru anul N.
7. Până la data de 1 iulie a anului N+1, directorul executiv transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi conturile definitive, împreună cu avizul Consiliului de administrație.
8. Conturile definitive pentru anul N se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la data de 15 noiembrie a anului N+1.
9. Directorul executiv transmite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acesteia până la data de 30 septembrie a anului N+1. Directorul executiv transmite acest răspuns și Consiliului de administrație.
10. Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informație necesară pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru anul N, în conformitate cu articolul 165 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.
11. La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a anului N+2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Articolul 113

Combaterea fraudei

1. Pentru combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, se aplică fără restricție dispozițiile Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013. Agenția aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și adoptă, fără întârziere, dispozițiile corespunzătoare care se aplică tuturor angajaților agenției, utilizând modelul prevăzut în anexa la acordul menționat.
2. Curtea de Conturi are competența de a efectua audituri, pe bază de documente și prin inspecții la fața locului, care să-i vizeze pe toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii prin intermediul agenției.
3. OLAF poate efectua investigații administrative, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului⁴⁸, cu scopul de a stabili dacă, în cadrul unui acord de grant, al unei decizii de acordare a unui grant sau al unui contract finanțat de agenție a avut loc vreo

⁴⁸ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii.

4. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939, Parchetul European (EPPO) poate ancheta și trimite în judecată cazuri de fraudă și alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, conform dispozițiilor Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului.
5. Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2), (3) și (4), acordurile de lucru încheiate cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, precum și contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare a unui grant luate de agenție conțin dispoziții care autorizează în mod expres Curtea de Conturi, Parchetul European și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele le revin.

Articolul 114

Prevenirea conflictelor de interese

Agenția adoptă norme interne care impun membrilor organelor acesteia și personalului acesteia să evite, pe durata raporturilor de muncă sau a mandatului lor, orice situație susceptibilă să genereze un conflict de interese și să raporteze astfel de situații.

Articolul 115

Dispoziții financiare

Normele financiare aplicabile agenției se adoptă de către Consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Acestea nu derogă de la Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea agenției, iar Comisia și-a dat în prealabil acordul. În acest cadru, Consiliul de administrație adoptă norme financiare specifice aplicabile activităților agenției în domeniul cooperării cu țările terțe în materie de returnare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Articolul 116

Evaluare

1. Până la [31 mai 2023] și ulterior o dată la patru ani, Comisia face o evaluare a prezentului regulament pentru a analiza, în special:
 - (a) rezultatele agenției în îndeplinirea obiectivelor, mandatului și sarcinilor sale;
 - (b) impactul, eficacitatea și eficiența activității agenției și a practicilor sale de lucru în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile acesteia;
 - (c) punerea în aplicare a cooperării europene în privința funcțiilor de gardă de coastă;
 - (d) posibila necesitate de modificare a mandatului agenției;
 - (e) implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.

Evaluarea cuprinde o analiză specifică a modului în care au fost respectate Carta și alte dispoziții relevante ale dreptului Uniunii în aplicarea prezentului regulament.

2. Comisia transmite Parlamentului European, Consiliului și Consiliului de administrație raportul de evaluare împreună cu concluziile sale asupra raportului. Consiliul de administrație poate formula recomandări destinate Comisiei cu privire la eventuale modificări ale prezentului regulament. Raportul de evaluare și concluziile asupra acestuia sunt făcute publice. Statele membre și agenția pun la dispoziția Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea acestui raport.
3. Agenția prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea EUROSUR până la 1 decembrie 2021 și, ulterior, o dată la doi ani.
Statele membre furnizează agenției informațiile necesare pentru elaborarea acestui raport.
4. În cadrul evaluării menționate la alineatul (1), Comisia prezintă o evaluare globală a EUROSUR, însoțită, dacă este necesar, de propuneri adecvate de îmbunătățire a modului de funcționare a acestuia.
Statele membre și agenția furnizează Comisiei informațiile necesare pentru redactarea raportului menționat la alineatul (3).

Articolul 117

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet (denumit în continuare „Comitetul pentru poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european”). Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
Pentru măsurile menționate la articolul 80 alineatul (2), Comisia este asistată de „Comitetul articolul 6” instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
3. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
4. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din regulamentul respectiv.

Articolul 118

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 alineatul (4) se conferă Comisiei pentru o perioadă nedeterminată începând din [*data intrării în vigoare a prezentului regulament*].
3. Parlamentul European sau Consiliul pot revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 8 alineatul (4). O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o

dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

4. Înainte să adopte un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.
5. Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 alineatul (4) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 119

Abrogare

1. Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 se abrogă.
2. Regulamentul (UE) 2016/1624 se abrogă cu excepția articolelor 20, 30 și 31, care se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2020.
3. Acțiunea comună 98/700/JAI se abrogă cu efect de la data punerii în aplicare efective a sistemului menționat la articolul 80, care urmează să fie stabilită printr-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedurile menționate la articolul 117.
4. Trimiterile la actele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență care figurează în anexa VI la prezentul regulament.

Articolul 120

Intrarea în vigoare și aplicabilitatea

1. Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
2. Articolul 12 alineatul (4), articolul 71 și articolul 98 alineatul (5), în măsura în care se referă la cooperarea cu Regatul Unit, se aplică până la data retragerii Regatului Unit din Uniune sau, în cazul în care intră în vigoare un acord între Uniune și Regatul Unit în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană, până la sfârșitul perioadei de tranziție stabilite în acest acord.
3. Prin derogare, în anul 2019, deciziile menționate la articolul 55 alineatul (4) și la articolul 64 alineatul (6) se adoptă de către Consiliul de administrație în termen de șase săptămâni de la intrarea în vigoare a regulamentului.
4. Prin derogare, în anul 2019, numirile menționate la articolul 57 alineatul (4) și la articolul 58 alineatul (1) se efectuează de către statele membre în termen de 12 săptămâni de la intrarea în vigoare a regulamentului.

5. Trimiterile efectuate în conformitate cu articolele 55 - 58 vor avea loc de la 1 ianuarie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de regulament privind poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Acțiunii Comune nr. 98/700/JAI a Consiliului, a Regulamentului (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului

Domeniul (domeniile) de politică vizate (*clusterul de programe*)

Domeniul de politică: Migrație și afaceri interne

Activitatea: Securitate și protecția libertăților

În prezent rubrica 3a, titlul 18 – Afaceri interne

1.2. Tipul propunerii/inițiativei

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**⁴⁹

☒ Propunerea/inițiativa se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**

☒ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune reorientată către o acțiune nouă**

⁴⁹

Astfel cum se menționează la articolul 54 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.2.1.

1.3. Motivele propunerii/inițiativei

1.3.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung

Pe termen scurt, se preconizează că Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă va continua să desfășoare activitățile de bază ale agenției în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe și returnările, inclusiv EUROSUR, în același mod în ca și până acum. Pentru a continua toate activitățile incluse în mandatul actual al agenției, bugetul actual al acesteia, inclusiv atât contribuția UE, cât și contribuțiile din partea țărilor asociate spațiului Schengen, s-ar ridica la 637,6 milioane EUR pentru 2019 și 2020 pentru CFM în curs, și, așa cum a propus Comisia, la 2,47 miliarde EUR pentru viitorul CFM. Resursele financiare necesare și cerințele în materie de personal în ansamblu sunt conforme cu fișele financiare legislative în vigoare care însoțesc propunerile Comisiei prezentate odată cu, respectiv, Regulamentul privind POLIȚIA DE FRONTIERĂ ȘI GARDĂ DE COASTĂ, cu Regulamentul privind ETIAS și cu Regulamentul privind interoperabilitatea. Prezenta propunere vizează să reformeze poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european prin instituirea de noi capacități ale agenției, în special prin înființarea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european și prin achiziționarea echipamentelor proprii ale agenției, precum și prin abordarea adecvată a altor sarcini noi sau actualizate. În acest scop, trebuie adăugată la bugetul agenției o sumă de 577,5 milioane EUR pentru 2019 și 2020 în actualul cadru financiar multianual, ceea ce poate impune recurgerea la instrumente speciale. Pentru perioada 2021-2027, va fi necesar un total de 9,37 miliarde EUR pentru a acoperi toate sarcinile și funcțiile noi și actualizate.

În ansamblu, costurile totale ale mandatului existent și ale celui viitor s-ar ridica la 1,22 miliarde EUR pentru perioada 2019-2020 și la 11,27 miliarde EUR pentru perioada 2021-2027.

În termeni de substanță și de calendar, principalele elemente ale propunerii pot fi rezumate după cum urmează:

Înființarea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european format din 10 000 de membri reprezentând personal operativ:

- Personalul operativ al corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european înseamnă polițiști de frontieră, escorte pentru returnări, specialiști în materie de returnare și alte categorii relevante de personal angajate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, detașate pe lângă agenție de către statele membre sau trimise pe termen scurt de către statele membre pentru a acționa ca membri ai echipelor de gestionare a frontierelor, ai echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației sau ai echipelor de returnare cu competențe executive. Corpul permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ LA NIVEL EUROPEAN va consta din trei categorii de personal operativ, care implică următoarele costuri.

- Categorie 1 (personal al agenției): Personalul statutar va fi o componentă esențială a corpului permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ LA NIVEL EUROPEAN. Numărul de membri ai personalului operativ al agenției în cadrul corpului permanent se așteaptă să se mărească de la 750 în 2019 la 3 000 în 2025. Agenții temporari și agenții contractuali vor fi reprezentați la nivelul a 50 % fiecare. Cheltuielile corespunzătoare cu personalul au fost calculate pe baza

unităților standard (adică 143 000 EUR per agent temporar/an și, respectiv, 74 000 EUR per agent contractual/an). Pentru categoria 1, propunerea prevede cheltuieli de trimitere calculate în ipoteza că întreg personalul operativ propriu al agenției va fi trimis în zone operative pe o bază aproape permanentă. Calculul costurilor trimiterii se bazează pe o aproximare a ratei zilnice utilizate în prezent de agenție (în medie, 200 EUR pe zi), sub rezerva unei reduceri de 40 %, dat fiind faptul că aceste trimiteri sunt pe termen lung. Membrii personalului recrutați în această categorie vor putea activa ca membri ai echipelor trimise pe teren de corpul permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ în vederea îndeplinirii de sarcini de control al frontierei și de returnare, inclusiv cele cu competențe executive. Dat fiind acest specific al personalului operativ al agenției, toți noii membri ai personalului ar trebui să urmeze o formare inițială completă pentru funcții de control al frontierei sau de returnare, cu o durată de 6 luni, al cărei cost este de aproximativ 40 000 EUR/persoană. Ulterior, în fiecare an, pentru personalul operativ al agenției este necesară formare specializată sau perfecționare al cărei cost este de aproximativ 10 000 EUR/persoană.

- Categorie 2 (personal operativ detașat de statele membre pe termen lung): se așteaptă ca și acest tip de personal operativ să cunoască o mărire de la 1500 de membri ai personalului în 2020 la 3 000 în 2025. Propunerea prevede că personalul detașat va fi trimis permanent în diferitele zone operative. Astfel, principalele costuri vor fi legate de trimiterea pe teren. Similar categoriei 1, costurile trimiterii au fost calculate în ipoteza că, pe durata detașării lor pe termen lung, toți membrii personalului vor fi trimiși pe teren. S-a aplicat aceeași rată medie zilnică (adică 200 EUR/zi, sub rezerva unei reduceri de 40 % din cauza misiunilor lungi) ca în cazul categoriei 1. Necesitățile în materie de formare a personalului operativ detașat vor fi acoperite cu un cost anual estimat de 5 000 EUR/membru al personalului.

- Categorie 3 (personal operativ trimis de statele membre pe termen scurt): Se așteaptă ca numărul membrilor personalului care fac parte din această categorie de personal operativ în cadrul corpului permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ LA NIVEL EUROPEAN să scadă treptat de la 7 000 de membri în 2020 la 4 000 în 2025. Principalele cheltuieli cu această parte a corpului permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ LA NIVEL EUROPEAN sunt legate de trimiterea lor pe teren. În mod similar categoriilor 1 și 2, costurile trimiterii au fost calculate utilizându-se aceeași rată medie zilnică (adică 200 EUR/zi) calculată pentru 30 de zile pe lună, acoperind până la maximum 4 luni de trimitere. Cu toate acestea, contrar categoriilor 1 și 2, costurile trimiterii nu fac obiectul reducerii de 40 % aplicabile în cazul misiunilor de lungă durată.

- În plus, în cazul categoriilor 2 și 3, propunerea prevede un sistem de sprijin financiar care să susțină și să asigure dezvoltarea pe termen lung a resurselor umane ale statelor membre, permițând acestora să angajeze și să formeze personal suplimentar, astfel încât să se asigure flexibilitatea necesară pentru a se conforma contribuției obligatorii în cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, păstrându-se în același timp suficiente capacități naționale. Sistemul este calculat pe baza salariului de bază anual al unui agent contractual din cadrul grupei III de funcțiuni, gradul 8 prima treaptă, la care se aplică un coeficient relevant pentru fiecare stat membru („suma de bază”). Pentru categoria 2, 100% din „suma de bază” se multiplică cu numărul de membri ai personalului operativ care se preconizează să fie detașați în fiecare an de către un stat membru. Pentru categoria 3, 30 % din „suma de bază” (corespunzând disponibilității

obligatorii de 4 luni) se multiplică cu numărul de membri ai personalului operativ detașați efectiv în anul precedent de către un stat membru.

- Global, instituirea și trimiterea corpului permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ la capacitatea sa totală începând din 2020 ar costa 5,83 miliarde EUR.

Achiziționarea echipamentelor proprii ale agenției

- Pentru a elimina lacunele persistente în ceea ce privește punerea în comun voluntară a echipamentelor tehnice din statele membre, în special în ceea ce privește activele la scară largă, agenția ar trebui să dispună de propriile echipamente necesare pentru a fi utilizate în operațiuni comune sau în intervenții rapide la frontieră sau în orice alte activități operative.

- Deși agenția a reușit, din punct de vedere juridic, să achiziționeze sau să închirieze echipamente tehnice proprii începând din 2011, această posibilitate a fost afectată în mod semnificativ de lipsa resurselor bugetare necesare. Odată cu adoptarea regulamentului din 2016, agenția a primit un buget dedicat de 40 de milioane EUR pentru achiziționarea de echipamente de dimensiune mică și medie, iar agenția a înregistrat progrese în utilizarea acestor oportunități.

- Ca o consecință naturală a acestor evoluții, precum și pentru a corespunde nivelului de ambiție care stă la baza instituirii corpului permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ LA NIVEL EUROPEAN, Comisia consideră că, în cadrul financiar multianual 2021-2027, ar trebui pus la dispoziția agenției un pachet financiar semnificativ (2,2 miliarde EUR), pentru a îi permite să achiziționeze, să întrețină și să exploateze activele aeriene, maritime și terestre necesare care corespund nevoilor operative.

- În vreme ce achiziționarea activelor necesare ar putea fi un proces de lungă durată, în special în cazul activelor de mari dimensiuni, echipamentele proprii ale agenției ar trebui, în cele din urmă, să devină coloana vertebrală a trimiterilor de echipe operative, urmând ca, în circumstanțe excepționale, să fie solicitate contribuții suplimentare din partea statelor membre. Echipamentele agenției ar trebui să fie exploatate în mare măsură de personalul tehnic al agenției care face parte din corpul permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ LA NIVEL EUROPEAN. Pentru a asigura utilizarea cu eficacitate a resurselor financiare propuse pentru echipamentele proprii ale agenției, procesul se bazează pe o strategie multianuală care să fie decisă cât mai curând posibil de Consiliul de administrație și să fie însoțită de un plan de acțiune.

- Echipamentele proprii ale agenției ar trebui să completeze o rezervă de echipamente tehnice puse la dispoziție de statele membre, în special mijloace de transport și echipamente operative achiziționate de statele membre în cadrul acțiunilor specifice ale Fondului pentru securitate internă;

Antenele agenției

- Ținând seama de mandatul consolidat al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, de instituirea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, de prezența sa consolidată pe teren la frontierele externe ale Uniunii și de implicarea sporită a acestuia în domeniul returnărilor, ar trebui să fie posibil ca agenția să înființeze antene situate în apropierea locurilor în care își desfășoară activitățile operative semnificative pe durata acestor activități, care să acționeze ca o interfață între agenție și statul membru gazdă și să se ocupe de

sarcinile de coordonare, logistice și de sprijin, precum și să faciliteze cooperarea dintre agenție și statul membru gazdă.

- Pentru a sprijini crearea de antene, agenția ar trebui să primească un buget suplimentar. În prezent, este prevăzută crearea treptată a 5 antene. Bugetul relevant prevăzut în actualul CFM (2019-2020) este de 1,5 milioane EUR, în timp ce pentru următorul MFF (2021-2027) este de 11,3 milioane EUR.

FADO

- Agenția va prelua și va gestiona sistemul FADO. Costurile legate de FADO vor include costuri operaționale și cheltuieli cu personalul, cu sistemele și programele informatice, cu mentenanța și cu infrastructura de securitate. Costurile legate de migrația și de mentenanța FADO se vor ridica la 1,5 milioane EUR în actualul CFM (2019-2020) și la 10,5 milioane EUR în viitorul CFM (2021-2027).

Activitățile agenției în domeniul returnărilor

- Propunerea vizează să consolideze în mod semnificativ sprijinul pe care agenția îl acordă statelor membre în domeniul returnărilor și, de asemenea, cooperarea cu țări terțe în acest domeniu, inclusiv în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie.
- În această privință, la bugetul agenției ar trebui adăugată o sumă de 1,75 miliarde EUR pentru viitorul CFM (2021-2027), aproximativ 250 milioane EUR pe an în vederea facilitării returnării celor 50 000 de persoane returnate anual.

Evoluția EUROSUR

- În ansamblu, evoluția EUROSUR va avea asupra bugetului agenției un impact total de 20 de milioane EUR în actualul CFM (2019-2020) și de 140 de milioane EUR în următorul CFM (2021-2027), precum și un impact suplimentar de 100 de membri ai personalului, din resursele umane descrise la paragraful următor.
- Pentru agenție, se estimează că îmbunătățirea funcționării sistemului va însemna suplimentar un număr de 35 de membri ai personalului, constând, în special, din experți în domeniul informatic și analiști de date.
- Se estimează că extinderea domeniului de aplicare al EUROSUR în sensul includerii punctelor de trecere a frontierei și a supravegherii frontierelor aeriene, pentru a urmări deplasările secundare, pentru a îmbunătăți schimburile de informații cu țări terțe și pentru a gestiona planificarea integrată va necesita suplimentar 65 de membri ai personalului, constând din experți în domeniul informatic, analiști de risc, operatori și planificatori.
- Programul spațial Copernicus va continua să sprijine desfășurarea serviciilor de fuziune EUROSUR cu produse și servicii de observare a Pământului, în timp ce programul-cadru de cercetare va continua să sprijine dezvoltarea de noi servicii de informații și de tehnologii de supraveghere.
- Instrumentele DG NEAR și ale DG DEVCO vor continua să sprijine dezvoltarea gestionării integrate a frontierelor, inclusiv a centrelor naționale de coordonare în țări terțe.
- Pe lângă bugetul agenției, în vederea sprijinirii punerii în aplicare a evoluției EUROSUR în ceea ce privește statele membre, propunerea va avea implicații asupra utilizării resurselor provenind din Fondul pentru securitate internă - componenta frontiere și vize în 2020 (52,5 milioane EUR) și viitorul Fond de gestionare integrată

a frontierelor (647,5 milioane EUR) în perioada 2021-2027. Acțiunile relevante vor fi puse în aplicare în cadrul gestiunii partajate sau directe.

Resurse umane

În ceea ce privește resursele umane, se așteaptă ca agenția să ajungă la 1 000 de membri ai personalului până în 2020. În vederea înființării corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, agenției i se vor aloca posturi suplimentare: se va începe cu 750 de posturi în 2019, ajungându-se la 3 000 de posturi până în 2025. Aceste posturi suplimentare vor fi împărțite în mod egal între agenți temporari și agenți contractuali. Noile posturi vor fi utilizate în mare măsură pentru a recruta și a forma personalul operativ din categoria 1 al corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. Totuși, această categorie va include și membri ai personalului prevăzut pentru înființarea și operarea Unității centrale a ETIAS.

În plus, din cele 3 000 de posturi menționate mai sus, agenția ar putea să utilizeze până la 4 % din dimensiunea totală a corpului permanent pentru a recruta membri ai personalului în vederea sprijinirii înființării corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european (recrutare, gestionare zilnică, planificare operativă etc.), pentru dotarea cu personal a antenelor operative, pentru achiziționarea echipamentelor agenției, pentru alte noi sarcini legate de funcționarea poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european, inclusiv a EUROSUR, pentru mandatul consolidat privind returnările și pentru preluarea FADO.

1.3.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Obiectivul prezentei propuneri este de a asigura o gestionare integrată europeană a frontierelor externe ale UE în scopul gestionării eficiente a migrației și al asigurării unui nivel înalt de securitate în interiorul Uniunii, garantând, în același timp, libera circulație a persoanelor în acest spațiu. Într-un spațiu fără frontiere interne, imigrația neregulamentară prin trecerea frontierelor externe ale unui stat membru afectează toate celelalte state membre din spațiul Schengen. Un spațiu fără frontiere interne este durabil numai dacă frontierele externe sunt garantate și protejate în mod eficient.

Întrucât controlul frontierelor externe ale Uniunii constituie un interes comun și partajat care trebuie urmărit conform unor standarde înalte și uniforme ale Uniunii, obiectivele prezentei propuneri nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, care poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Scopul propunerii este de a răspunde la noile provocări și realități politice cu care se confruntă Uniunea, în ceea ce privește atât gestionarea migrației, cât și securitatea internă. Aceasta consolidează un set de instrumente de care dispune poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, în special prin crearea corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european format din 10 000 de membri ai personalului operativ, pentru a face față pe deplin provocărilor legate de gestionarea frontierelor UE și de returnare. Aceasta asigură că normele privind gestionarea integrată a frontierelor sunt aplicate integral și corect de către statele membre în conformitate cu un ciclu coerent al politicii strategice multianuale, că se iau măsuri corespunzătoare pentru a se preveni situațiile de criză și pentru a se interveni la frontierele externe într-un stadiu timpuriu, dacă apare o astfel de situație,

și numai atunci când situația devine mai critică, și că se iau măsuri urgente la nivelul Uniunii pentru a se interveni direct pe teren.

În special, valoarea adăugată europeană a EUROSUR este recunoscută pe deplin de către comunitatea de gestionare a frontierei UE. Renunțarea la cadrul EUROSUR este de neconceput, deoarece în prezent majoritatea statelor membre depind de acesta pentru supravegherea frontierelor.

Serviciile de fuziune EUROSUR reprezintă o veritabilă valoare adăugată pentru utilizatorii finali implicați în supravegherea frontierelor. Nicio instituție națională de pază a frontierei nu își poate permite, în mod individual, serviciile de supraveghere din spațiu și alte platforme cu rază lungă de acțiune oferite de serviciile de fuziune EUROSUR.

1.3.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

Agencia Frontex a fost creată în 2004 și a devenit operațională în 2005. Astfel cum s-a solicitat în programul de la Haga, Comisia a adoptat, la data de 13 februarie 2008, o Comunicare privind evaluarea și dezvoltarea viitoare a Agenției Frontex [COM(2008) 67 final].

Comunicarea a formulat recomandări pe termen scurt și mediu și a lansat propuneri privind dezvoltarea viitoare, pe termen mai lung, a agenției. Pentru perspectiva pe termen mai lung, s-a evidențiat rolul esențial al Frontex în dezvoltarea sistemului Uniunii Europene de gestionare integrată a frontierelor

În concluzie, Comisia a recomandat ca modul în care agenția își desfășoară activitatea în limitele mandatului său să cunoască o serie de îmbunătățiri și ca, pe termen mediu, mandatul să fie revizuit.

Pe lângă raportul susmenționat al Comisiei privind evaluarea și dezvoltarea viitoare a agenției Frontex, s-a efectuat o evaluare independentă în 2008. Evaluarea respectivă, comandată de Consiliul de administrație al Frontex în temeiul articolului 33 din Regulamentul privind Frontex, a oferit puncte de vedere suplimentare și elemente factuale privind practicile de lucru ale agenției. În cadrul acesteia s-au formulat și o serie de recomandări pentru Consiliul de administrație al Frontex. În acest context, mandatul agenției a fost modificat în 2011 pentru a-i permite acesteia să răspundă la noile provocări.

În pofida îmbunătățirilor introduse prin modificarea din 2011, în urma orientărilor politice clare oferite de Consiliul European în cursul anului 2015 cu privire la rolul agenției Frontex în ceea ce privește abordarea presiunilor migratorii crescânde și evaluarea externă a agenției Frontex în 2014/2015, este necesar să continue procesul de restructurare a mandatului agenției.

Criza migratorie din 2015, cu sosirile neregulate pe teritoriul UE la o scară fără precedent, a însemnat numeroase provocări pentru politica UE și a statelor membre în domeniul migrației. Criza a arătat că nici cadrul Uniunii, nici capacitățile operative nu au fost concepute pentru a suporta o astfel de presiune migratorie masivă. Intensa presiune migratorie și deplasările secundare aferente au afectat, de asemenea, spațiul Schengen, forțând anumite state membre să reintroducă controalele la frontierele interne.

Acționând imediat, Comisia a avansat o întreagă gamă de măsuri, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, între care: evitarea pierderii în continuare de vieți omenești pe mare, consolidarea frontierelor externe ale UE, reducerea factorilor care

încurajează migrația neregulamentară și consolidarea politicii comune în materie de azil. În special, a fost prezentată în decembrie 2015 și a fost negociată în timp record în cursul anului 2016 o propunere de consolidare semnificativă a mandatului agenției Uniunii responsabile pentru frontiere. Regulamentul privind poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european a intrat în vigoare la 6 octombrie 2016, iar noul mandat, care prevedea capacități și resurse sporite a fost pus în aplicare rapid după aceea. Cu toate acestea, mai sunt multe de făcut în direcția îmbunătățirii cadrului nostru în materie de control al frontierelor externe, returnări și azil. În concluziile sale din 28 iunie 2018, Consiliul European a făcut apel la sporirea în continuare a rolului de sprijin al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, inclusiv prin cooperarea cu țările terțe, prin sporirea resurselor și printr-un mandat consolidat. Obiectivul-cheie este de a echipa corpul permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ astfel încât să asigure controlul efectiv al frontierelor externe ale UE și să intensifice returnarea efectivă a migranților aflați în situație neregulamentară.

1.3.4. *Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare:*

Prezenta propunere este coerentă cu concluziile Consiliului European din 28 iunie 2018, consolidând în continuare rolul de sprijin al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, inclusiv în cadrul cooperării cu țările terțe, prin creșterea resurselor și printr-un mandat consolidat, cu scopul de a asigura eficacitatea controlului frontierelor externe ale UE și de a spori în mod semnificativ returnarea efectivă a migranților aflați în situație neregulamentară. Tot în linie cu concluziile Consiliului European, propunerea este coerentă cu obiectivul construirii unei politici interne în domeniul migrației care să fie întemeiată pe echilibrul dintre solidaritate și responsabilitate: Instituirea corpului permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ la nivel european, cu contribuții obligatorii bine definite din partea tuturor statelor membre, pentru a permite Agenției Europene pentru POLIȚIA DE FRONTIERĂ ȘI GARDA DE COASTĂ să furnizeze sprijin efectiv statelor membre din prima linie, reprezintă un element esențial al solidarității europene.

Prezenta propunere se bazează pe politica de gestionare a frontierelor și pe setul de instrumente aferent existente, în special poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european instituită prin Regulamentul (UE) nr. 2016/1624. Pe parcursul ultimilor doi ani, operaționalizarea acestui nou cadru a cunoscut progrese semnificative, îndeosebi prin furnizarea primelor cicluri de evaluări ale vulnerabilității și prin instituirea echipelor de reacție rapidă care să răspundă situațiilor de urgență. Grație corpului permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ la nivel european, alcătuit din 10 000 de membri ai personalului operativ, prezenta propunere sporește în mod substanțial capacitățile agenției și, prin urmare, ale Uniunii, de a răspunde cu eficacitate amenințărilor și provocărilor prezente sau viitoare la frontierele externe, prin consolidarea, evaluarea și coordonarea în mod proactiv a acțiunilor statelor membre la frontierele externe și cu țările terțe, precum și prin asigurarea unei politici credibile în materie de returnări.

Potrivit concluziei raportului de evaluare a EUROSUR, cadrul EUROSUR și-a atins obiectivele, dar funcționarea EUROSUR ar putea fi îmbunătățită prin trecerea de la un sistem tehnic de informații la un cadru de guvernare pentru schimbul de informații și cooperare, care să acopere sfera controlului frontierelor și, eventual, și alte componente selecționate ale gestionării europene integrate a frontierelor. Astfel cum se prevede în raportul anexat privind evaluarea EUROSUR, EUROSUR încurajează sinergiile și, deci coerența cu alte politici: Centrul național de coordonare

este punctul focal pentru cooperarea operațională cu alți actori în materie de politici în sectoare cum ar fi afacerile maritime, securitatea și controlul frontierelor. Acest lucru reprezintă totodată un bun exemplu de cooperare civilo-militară, având în vedere faptul că în centrele naționale de coordonare activează, de asemenea, actori din sfera militară cum ar fi ofițeri de marină.

La nivelul UE, serviciile de fuziune EUROSUR reprezintă un instrument care poate fi folosit și pentru alte funcții de pază de coastă, cum ar fi controlul pescuitului. Sunt, de asemenea, avantaje și pentru securitatea externă, deoarece, de exemplu, produsele de informații EUROSUR au fost partajate prin intermediul agenției cu operațiunea EUNAVFOR Med Sophia din cadrul PSAC.

Serviciile de fuziune EUROSUR reprezintă, totodată, un instrument de operaționalizare a proiectelor și programelor de cercetare și reprezintă un rezultat concret al programului spațial al UE, Copernicus.

Evoluția propusă a EUROSUR și extinderea domeniului său de aplicare vor îmbunătăți coerența de ansamblu cu gestionarea integrată a frontierelor și vor conduce la alte cooperări, în special cu sectorul aviației, dar și în domeniul de acțiune externă a UE.

Astfel, prin integrarea Sistemului european de supraveghere a frontierelor (Eurosir) în cadrul poliției de frontieră și gărzii de coastă, propunerea promovează spiritul de cooperare, schimbul de informații și coordonarea eforturilor între statele membre și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, precum și între autoritățile naționale și agențiile Uniunii, cu angajamente concrete și obligatorii. Propunerea se bazează și pe Regulamentul (UE) nr. 656/2014 de stabilire a unor norme de supraveghere a frontierelor maritime externe în contextul cooperării operative coordonate de Frontex.

Propunerea clarifică relația dintre evaluările vulnerabilității efectuate de agenție și mecanismul de evaluare Schengen instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, în vederea maximizării sinergiilor dintre cele două mecanisme care sunt esențiale pentru controlul european al calității privind funcționarea spațiului Schengen.

Prezenta propunere se bazează pe dispoziții ale politicilor existente, pe care le dezvoltă și le reunește în poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, instituind astfel la nivelul Uniunii un sistem integrat de gestionare a frontierelor externe, astfel cum se prevede la articolul 77 alineatul (2) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Prezenta propunere este coerentă cu politica globală pe termen lung privind o gestionare mai bună a migrației, prezentată de Comisie în Agenda europeană privind migrația, care a dezvoltat Orientările politice ale președintelui Juncker într-un set de inițiative coerente care se consolidează reciproc, bazate pe patru piloni. Acești piloni constau în reducerea stimulentei pentru migrația neregulamentară, securizarea frontierelor externe și salvarea de vieți, o politică solidă în materie de azil și o nouă politică privind migrația legală. Prezenta propunere pune în aplicare în continuare Agenda europeană privind migrația, mai precis în ceea ce privește obiectivul de securizare a frontierelor externe, deoarece poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european va pune în aplicare gestionarea europeană integrată a frontierelor. Mai mult, propunerea răspunde solicitării Consiliului European de consolidare în continuare a rolului de sprijin al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, inclusiv în cadrul cooperării cu țările terțe, prin resurse sporite și

printr-un mandat consolidat, cu scopul de a asigura un control eficace al frontierelor externe al UE și de a accelera în mod semnificativ returnarea efectivă a migranților aflați în situație nereglementară.

Prezenta propunere este strâns legată de alte politici ale Uniunii, pe care le completează, și anume:

- sistemul european comun de azil, prin instituirea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele „hotspot” și în centrele controlate și cooperarea consolidată cu Autoritatea Uniunii Europene pentru Azil;
- politica de acțiune externă a Uniunii, având în vedere că Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă facilitează și încurajează cooperarea operativă dintre statele membre și țările terțe, și, acolo unde este relevant, susține țările terțe, prin capacitățile sale extinse, inclusiv prin posibilitatea de a trimite în țări terțe corpul permanent al POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ la nivel european, precum și prin cooperarea consolidată cu autoritățile țărilor terțe în materie de returnare, inclusiv în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie. Îmbunătățirile propuse legate de schimbul de informații și de cooperarea cu țările terțe vor spori în continuare coerența acțiunii externe a UE;
- Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, inclusiv prin EUROSUR, stimulează o puternică cooperare între numeroase agenții ale UE din alte domenii de politici, cum ar fi cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA), Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA) și Centrul Satelitar al UE, cu EUROPOL sau cu Agenția Europeană pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (EU LISA).
- Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, în special prin componentele sale EUROSUR, va rămâne un stimulent pentru cercetare și inovare atât la nivelul statelor membre, cât și la nivelul UE. Noile servicii de fuziune EUROSUR reprezintă instrumentul de operaționalizare a proiectelor de cercetare ale UE și un rezultat concret al programelor spațiale ale UE precum Copernicus, dar și Galileo și GOVSATCOM;
- Prezenta propunere este coerentă cu propunerea Comisiei [COM(2018) 303 final] de revizuire a regulamentului privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație [Regulamentul privind ILO]. Revizuirea Regulamentului ILO are drept obiectiv consolidarea coordonării și optimizarea utilizării ofițerilor de legătură în materie de imigrație, inclusiv prin trimiterea de noi ofițeri europeni de legătură în țări terțe, pentru a le permite să răspundă în mod mai eficace priorităților UE în domeniul migrației, inclusiv în ceea ce privește gestionarea integrată a frontierelor. Propunerea va completa această abordare prin asigurarea unor legături adecvate între ofițerii de legătură în materie de imigrație și centrele naționale de coordonare (CNC), precum și o mai bună coordonare la nivel politic a dimensiunii externe a POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ prin acorduri bilaterale și multilaterale.

1.4. Durata și impactul financiar

☒ Propunere/inițiativă pe **durată limitată**

- ☐ propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- ☒ impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată

☒ Propunere/inițiativă pe **durată nelimitată**

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.5. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)⁵⁰

☒ Gestiune **directă** asigurată de Comisie

- ☐ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- ☐ prin intermediul agențiilor executive

☒ Gestiune **partajată** cu statele membre

☒ Gestiune **indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- ☐ BEI și Fondului european de investiții;
- ☐ organismelor menționate la articolele 208 și 209 din Regulamentul financiar;
- ☐ organismelor de drept public;
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
- ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.
- *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

⁵⁰

Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Agenția face obiectul cerințelor de monitorizare și raportare periodică. Consiliul de administrație al agenției adoptă în fiecare an un raport anual de activitate consolidat al agenției pentru anul anterior și îl transmite, cel târziu până la data de 1 iulie, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi. Acest raport este făcut public. O dată la patru ani, Comisia efectuează o evaluare în conformitate cu criteriile de evaluare ale orientărilor Comisiei pentru a analiza, în special, impactul, eficacitatea și eficiența activităților agenției și a practicilor sale de lucru în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile care îi revin. Evaluarea abordează în special posibila necesitate de a modifica mandatul agenției și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Prin intermediul gestiunii partajate, statele membre pun în aplicare programe care contribuie la obiectivele de politică ale Uniunii și care sunt adaptate la contextul lor național. Gestiunea partajată garantează că sprijinul financiar este disponibil în toate statele participante. În plus, gestiunea partajată permite previzibilitatea finanțării și planificarea corespunzătoare a resurselor pe termen lung de către statele membre, care cunosc cel mai bine provocările cu care se confruntă. Finanțarea complementară pentru acțiuni specifice (care necesită eforturi de cooperare între statele membre sau în cazul în care noi evoluții în Uniune necesită punerea la dispoziția unuia sau a mai multor state membre a unor fonduri suplimentare) și pentru activități de relocare și transfer poate fi pusă în aplicare prin intermediul gestiunii partajate. O evoluție nouă este faptul că fondul poate oferi asistență de urgență și prin intermediul gestiunii partajate, nu numai al gestiunii directe și indirecte.

Prin intermediul gestiunii directe, Comisia sprijină alte acțiuni care contribuie la realizarea obiectivelor comune de politică ale Uniunii. Acțiunile permit acordarea de asistență personalizată pentru a răspunde nevoilor urgente și specifice din statele membre („asistență de urgență”), sprijină rețelele și activitățile transnaționale, testează activitățile inovatoare care ar putea fi aplicate pe scară mai largă în cadrul programelor naționale și acoperă studii în interesul întregii Uniuni („acțiuni ale Uniunii”).

Prin intermediul gestiunii indirecte, fondul păstrează posibilitatea de a delega, în anumite scopuri, sarcini de execuție bugetară, printre altele, organizațiilor internaționale și agențiilor din domeniul afacerilor interne.

Modalitățile de plată în cazul gestiunii partajate sunt descrise în propunerea de Regulament privind dispozițiile comune (RDC), care prevede o prefinanțare anuală, urmată de maximum patru plăți intermediare pentru fiecare program și pe an, pe baza cererilor de plată transmise de statele membre pe parcursul anului contabil. În conformitate cu propunerea privind RDC, prefinanțarea este lichidată în ultimul an contabil al programelor. Strategia de control se va baza pe noul Regulament financiar și pe Regulamentul privind dispozițiile comune. Noul Regulament financiar și

propunerea privind RDC ar trebui să extindă utilizarea formelor simplificate de granturi, cum ar fi sumele forfetare, ratele forfetare și costurile unitare. De asemenea, acesta introduce noi forme de plăți, bazate pe rezultatele obținute, nu pe costuri. Beneficiarii vor putea primi o sumă fixă de bani în cazul în care demonstrează că au avut loc anumite acțiuni, cum ar fi cursuri de formare sau acordarea de asistență de urgență. Se preconizează că acest lucru va simplifica sarcina de control atât la nivelul beneficiarilor, cât și la nivelul statelor membre (de exemplu, verificarea facturilor și a chitanțelor aferente costurilor).

În ceea ce privește gestiunea partajată, propunerea privind RDC⁵¹ se bazează pe strategia de gestiune și control existentă pentru perioada de programare 2014-2020, dar introduce unele măsuri care vizează simplificarea punerii în aplicare și reducerea, atât la nivelul beneficiarilor, cât și la nivelul statelor membre, a sarcinii pe care o presupune controlul.

Noile evoluții includ: - eliminarea procedurii de desemnare (care ar trebui să permită accelerarea punerii în aplicare a programelor); - verificări ale gestiunii (administrative și la fața locului) care trebuie să fie efectuate de către autoritatea de management în funcție de riscuri (comparativ cu perioada de programare 2014-2020, în care verificările administrative erau impuse în procent de 100 %). În plus, în anumite condiții, autoritățile de management pot aplica mecanisme de control proporționale, în conformitate cu procedurile naționale; - condiții pentru evitarea auditurilor multiple având ca obiect aceeași operațiune/aceleași cheltuieli. Autoritățile programului vor prezenta Comisiei cereri de plăți intermediare pe baza cheltuielilor suportate de beneficiari. Propunerea privind RDC le permite autorităților de management să efectueze verificări ale gestiunii în funcție de riscuri, și prevede, de asemenea, controale specifice (de exemplu, controale la fața locului, efectuate de autoritatea de management, și audituri ale operațiunilor/cheltuielilor, efectuate de autoritatea de audit), după declararea, către Comisie, prin cereri de plăți intermediare, a cheltuielilor conexe. Pentru a atenua riscul de rambursare a cheltuielilor neeligibile, propunerea privind RDC stabilește un plafon de 90 % pentru plățile intermediare efectuate de Comisie, având în vedere faptul că până în acest moment nu au fost efectuate decât o parte din controalele naționale. Comisia va plăti soldul restant în urma exercițiului de verificare a conturilor anuale, după primirea pachetului de asigurare din partea autorităților responsabile de programe. Orice nereguli constatate de Comisie sau Curtea de Conturi Europeană după transmiterea pachetului de asigurare anual poate duce la o corecție financiară netă.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Presiunea ridicată exercitată de migrație la frontierele externe ale Uniunii Europene impune crearea poliției de frontieră și gării de coastă la nivel european, compusă din autoritățile statelor membre și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă. O extindere a competențelor Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și a domeniului de aplicare a EUROSUR este, de asemenea, necesară.

⁵¹

COM(2018) 375 final.

Sporirea resurselor umane și financiare ale agenției este necesară pentru asigurarea conformității cu mandatul extins și cu cerințele prevăzute în prezenta propunere de regulament.

Conturile agenției vor fi supuse aprobării Curții de Conturi și vor face obiectul procedurii de descărcare de gestiune. Serviciul de Audit Intern al Comisiei va efectua audituri în cooperare cu auditorul intern al agenției.

Se vor aplica sistemele de gestionare și control stabilite în cadrul diverselor programe financiare (de ex., Fondul pentru securitatea internă).

Gestiunea partajată:

DG HOME nu s-a confruntat cu riscuri majore de eroare în programele sale de cheltuieli. Acest lucru este confirmat de absența recurentă a unor constatări semnificative în rapoartele anuale ale Curții de Conturi. În plus, DG HOME și-a revizuit deja temeiul juridic [Regulamentul (UE) 2015/378 și Regulamentul delegat (UE) nr. 1042/2014] pentru a se alinia și mai mult la cadrul de control al celorlalte fonduri care fac obiectul Regulamentului privind dispozițiile comune și la modelul lor de asigurare și pentru a menține în continuare un nivel scăzut de erori în programele sale de cheltuieli. Acest efort de aliniere continuă cu actuala propunere, în cazul căreia cadrul de control este coerent cu celelalte fonduri gestionate de DG HOME prin gestiune partajată. În cazul gestiunii partajate, riscurile generale legate de punerea în aplicare a actualelor programe se referă la punerea în aplicare insuficientă a fondului de către statele membre și la posibilele erori provenite din complexitatea normelor și din deficiențe ale sistemelor de gestiune și de control. Propunerea privind RDC simplifică cadrul de reglementare prin armonizarea normelor și a sistemelor de gestiune și de control între diferitele fonduri executate în cadrul gestiunii partajate. Aceasta permite totodată aplicarea unor cerințe de control diferențiate în funcție de riscuri (de exemplu, verificări ale gestiunii bazate pe riscuri, posibilitatea de creare a unor mecanisme de control proporționale, bazate pe procedurile naționale, limitări ale activității de audit în ceea ce privește durata și/sau operațiunile specifice).

Gestiune directă/indirectă: Din recenta analiză cu privire la principalele cauze și tipuri de erori depistate cel mai frecvent în timpul auditurilor ex post, a reieșit că principalele domenii în care s-au constatat neconformități sunt legate de calitatea slabă a gestiunii financiare a granturilor acordate beneficiarilor, de lipsa sau caracterul necorespunzător al documentelor justificative, de achizițiile publice incorecte și de costurile care nu au fost prevăzute în buget. Prin urmare, riscurile sunt legate în principal de: – asigurarea unei bune calități a proiectelor selectate și a executării tehnice a acestora, de faptul că orientările puse la dispoziția beneficiarilor sunt neclare ori incomplete sau de o monitorizare insuficientă; – utilizarea inefficientă sau neeconomică a fondurilor acordate, atât în cazul granturilor (complexitatea rambursării costurilor eligibile reale, combinată cu posibilități limitate de verificare pe bază de documente a costurilor eligibile), cât și al achizițiilor publice (uneori, numărul furnizorilor economici care dispun de cunoștințele de specialitate necesare este limitat, motiv pentru care posibilitățile de a compara ofertele de preț sunt insuficiente); – capacitatea (în special a) organizațiilor mai mici de a controla efectiv cheltuielile și de a asigura transparența operațiunilor desfășurate; – reputația Comisiei, în cazul în care se descoperă acte de fraudă sau activități infracționale. Sistemele de control intern ale părților terțe oferă numai o asigurare parțială dat fiind numărul mai degrabă mare de contractanți și beneficiari eterogeni, fiecare dintre

aceștia operând propriul sistem de control, deseori destul de redus ca dimensiune. Se preconizează că majoritatea acestor riscuri vor fi reduse datorită unei mai bune elaborări a cererilor de propuneri și a orientărilor destinate beneficiarilor, unei mai bune direcționări a propunerilor, precum și unei utilizări îmbunătățite a costurilor simplificate și a valabilității transversale a auditurilor și a evaluărilor, astfel cum sunt prevăzute de noul Regulamentul financiar. Curtea de Conturi a evaluat în 2016 sistemele DG HOME de gestiune directă (inclusiv achizițiile) și a concluzionat că DG HOME a pus în aplicare controalele relevante prevăzute de Regulamentul financiar, iar examinarea nu a evidențiat deficiențe majore. Trebuie menținut același nivel de supraveghere și de control și în viitor.

Gestiune directă/indirectă: Din recenta analiză cu privire la principalele cauze și tipuri de erori depistate cel mai frecvent în timpul auditurilor ex post, a reieșit că principalele domenii în care s-au constatat neconformități sunt legate de calitatea slabă a gestiunii financiare a granturilor acordate beneficiarilor, de lipsa sau caracterul necorespunzător al documentelor justificative, de achizițiile publice incorecte și de costurile care nu au fost prevăzute în buget. Prin urmare, riscurile sunt legate în principal de: – asigurarea unei bune calități a proiectelor selectate și a executării tehnice a acestora, de faptul că orientările puse la dispoziția beneficiarilor sunt neclare ori incomplete sau de o monitorizare insuficientă; – utilizarea inefficientă sau neeconomică a fondurilor acordate, atât în cazul granturilor (complexitatea rambursării costurilor eligibile reale, combinată cu posibilități limitate de verificare pe bază de documente a costurilor eligibile), cât și al achizițiilor publice (uneori, numărul furnizorilor economici care dispun de cunoștințele de specialitate necesare este limitat, motiv pentru care posibilitățile de a compara ofertele de preț sunt insuficiente); – capacitatea (în special a) organizațiilor mai mici de a controla efectiv cheltuielile și de a asigura transparența operațiunilor desfășurate; – reputația Comisiei, în cazul în care se descoperă acte de fraudă sau activități infracționale. Sistemele de control intern ale părților terțe oferă numai o asigurare parțială dat fiind numărul mai degrabă mare de contractanți și beneficiari eterogeni, fiecare dintre aceștia operând propriul sistem de control, deseori destul de redus ca dimensiune. Se preconizează că majoritatea acestor riscuri vor fi reduse datorită unei mai bune elaborări a cererilor de propuneri și a orientărilor destinate beneficiarilor, unei mai bune direcționări a propunerilor, precum și unei utilizări îmbunătățite a costurilor simplificate și a valabilității transversale a auditurilor și a evaluărilor, astfel cum sunt prevăzute de noul Regulamentul financiar.

Comisia participă la guvernanta Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă deținând calitatea de membru al Consiliul de administrație. În 2017, în urma revizuirii organigramei DG HOME, Comisia și-a revizuit decizia privind reprezentanții Comisiei în consiliile de administrație, asigurând, în cele mai multe cazuri, o reprezentare la un nivel mai înalt, prin implicarea directorilor generali adjuncți.

Unitățile operaționale responsabile cu anumite politici sunt implicate în numeroase contacte la nivel operațional, reuniuni de coordonare, furnizarea de avize privind programul de lucru anual, proiectul de buget, planul privind politica de personal și monitorizarea punerii în aplicare a acestora. De asemenea, au loc, pe tot parcursul anului, contacte la nivel mai înalt, în special între directorul general, directorii executivi și președinții consiliilor de administrație.

DG HOME urmărește bugetul Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă de la pregătirea procedurii bugetare, execuția contribuției anuale a UE,

până la prezentarea conturilor și procedura de descărcare de gestiune. Monitorizarea execuției bugetare este necesară și pentru promovarea ratei de execuție și pentru evitarea, pe cât posibil, a returnării creditelor de plată de către agenții în ultimul trimestru al anului.

În urma auditului IAS privind „Coordonarea și acordurile de lucru cu agențiile descentralizate ale UE din cadrul DG HOME”, DG HOME a propus un plan de acțiune pentru a da curs recomandărilor auditului, în special în ceea ce privește sensibilizarea personalului care se ocupă de agențiile din cadrul DG HOME, implicarea mai timpurie în faza de programare a agențiilor, consolidarea monitorizării de către DG HOME a performanței agențiilor pe baza unor indicatori de performanță adecvați, stabilirea unei strategii de control și consolidarea elementelor constitutive ale declarației de asigurare cu privire la plățile efectuate către agenții.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Gestiunea partajată: Se estimează că, pentru statele membre, costul controalelor va rămâne același sau s-ar putea reduce. Pentru actualul ciclu de programare (2014-2020), din 2017, costul cumulativ al controalelor efectuate de statele membre este estimat la aproximativ 5 % din suma totală a plăților solicitate de statele membre pentru anul 2017. Se preconizează că acest procent va scădea în contextul obținerii de câștiguri în materie de eficiență în punerea în aplicare a programelor și al creșterii plăților în beneficiul statelor membre. Prin introducerea, în propunerea privind RDC, a abordării bazate pe risc pentru gestionare și control, coroborată cu eforturi susținute în vederea adoptării opțiunilor simplificate în materie de costuri (OSC), costul controalelor pentru statele membre ar urma să fie redus și mai mult.

Gestiune directă/indirectă: Costul controalelor se ridică la aproximativ 2,5 % din plățile efectuate de DG HOME. Se așteaptă ca acesta să rămână stabil sau să scadă ușor, în cazul în care, în următoarea perioadă de programare, se extinde utilizarea OSC.

2.3. **Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor**

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

În ceea ce privește agenția

Directorul executiv va executa bugetul agenției. Acesta va înainta în fiecare an Comisiei, Consiliului de administrație și Curții de Conturi situația detaliată a tuturor veniturilor și cheltuielilor din exercițiul financiar precedent. În plus, Serviciul de Audit Intern al Comisiei va ajuta la gestionarea operațiunilor financiare ale agenției prin controlarea riscurilor, prin monitorizarea conformității, prin furnizarea unui aviz independent privind calitatea sistemelor de gestiune și de control și prin formularea de recomandări pentru a îmbunătăți eficiența și eficacitatea operațiunilor și pentru a asigura o utilizare economică a resurselor agenției.

Agenția își va adopta regulamentul său financiar conform Regulamentului nr. 1271/2013, după ce a primit acordul Comisiei și Curții de Conturi. Agenția va

institui un sistem de audit intern similar cu cel introdus de Comisie în contextul propriei restructurări.

Cooperarea cu OLAF

Personalul Comisiei care face obiectul Statutului funcționarilor va coopera cu OLAF pentru combaterea fraudei.

În ceea ce privește Curtea de Conturi

Curtea de Conturi va examina conturile în conformitate cu articolul 248 din tratat și va publica un raport anual privind activitățile agenției.

Se aplică pe deplin măsurile anti-fraudă stabilite la nivel național și european.

Fondurile DG HOME

Prevenirea și detectarea fraudelor reprezintă unul dintre obiectivele controlului intern, astfel cum se prevede în Regulamentul financiar, și un aspect fundamental în materie de guvernanță, pe care Comisia trebuie să îl abordeze pe parcursul întregului ciclu de viață al cheltuielilor.

În plus, strategia antifraudă a DG HOME vizează, în principal, prevenirea, detectarea și repararea fraudei, asigurând, printre altele, alinierea deplină a controalele sale interne legate de combaterea fraudei cu strategia antifraudă a Comisiei (SAFC) și orientarea abordării privind gestionarea riscului de fraudă către identificarea domeniilor expuse riscului de fraudă și către stabilirea unui răspuns adecvat la această problemă.

În ceea ce privește gestiunea partajată, statele membre vor asigura legalitatea și regularitatea cheltuielilor incluse în conturile lor pe care le-au prezentat Comisiei. În acest context, statele membre vor lua toate măsurile necesare pentru a preveni, a detecta și a corecta neregulile, inclusiv fraude. La fel ca în actualul ciclu de programare 2014-2020, statele membre sunt obligate să instituie proceduri de detectare a neregulilor și de combatere a fraudei și să raporteze Comisiei neregulile, inclusiv cazurile de suspiciune de fraudă și de fraudă confirmată în domeniile care fac obiectul gestiunii partajate. Măsurile de combatere a fraudei vor rămâne un principiu transversal și o obligație pentru statele membre.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Liniile bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul 3 Rubrica Securitate și cetățenie	Dif./Nedif. ⁵²	din partea țărilor AELS ⁵³	din partea țărilor candidate ⁵⁴	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
3	18.020101 – Fondul pentru securitate internă – componenta frontiere și vize	Dif.	NU	NU	DA	NU
3	18.0203 – Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă	Dif.	NU	NU	DA	NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual 2021-2027	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul 4 Rubrica Migrație și gestionarea frontierelor	Dif./Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
4	11.XXYY – Instrumentul pentru gestionarea frontierelor și vize (IGFV)	Dif.	NU	NU	DA	NU
4	11.XXYY – Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă	Dif.	NU	NU	DA	NU

⁵² Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

⁵³ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁵⁴ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

— CFM 2014-2020

Rubrica din cadrul financiar multianual actual	3	Securitate și cetățenie
---	----------	-------------------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

			2019	2020 ⁵⁵	TOTAL ⁵⁶
Credite operaționale (ISF –B)	Angajamente	(1)		52,500	52,500
	Plăți	(2)		52,500	52,500
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul programului ⁵⁷ (ISF –B)	Angajamente = Plăți	(3)		-	
Credite operaționale și credite administrative ⁵⁸ (Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă)	Angajamente	(1)	19,321	558,175	577,496
	Plăți	(2)	19,321	558,175	577,496
TOTAL credite pentru pachetul financiar al programului	Angajamente	=1+3	19,321	610,675	629,996
	Plăți	=2+3	19,321	610,675	629,996

⁵⁵ Pentru perioada 2019-2012, fișa financiară legislativă ilustrează impactul noului mandat excluzând ceea ce a fost prevăzut deja în baza mandatului existent.

⁵⁶ Suma de 52,500 milioane EUR este acoperită de actualul CFM pentru anul 2020 și nu necesită o majorare suplimentară.

⁵⁷ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

⁵⁸ Deși modelul se referă la creditele operaționale, în cazul agențiilor, pentru a prezenta în mod cuprinzător impactul activităților operaționale, pare mai adecvat să se ia în considerare creditele operaționale (titlul 3), dar și creditele administrative corespunzătoare (titlurile 1 și 2).

Rubrica din cadrul financiar multianual 2014-2020	5	„Cheltuieli administrative” ⁵⁹
--	----------	---

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2019	Anul 2020	TOTAL
DG: HOME				
• Resurse umane		1,144	1,144	2,288
• Alte cheltuieli administrative		0,080	0,080	0,160
TOTAL DG MIGRAȚIE ȘI AFACERI INTERNE	Credite	1,224	1,224	2,448
TOTAL credite de la RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual 2014-2020	(Total angajamente = Total plăți)	1,224	1,224	2,448

		2019	2020	TOTAL
TOTAL credite la RUBRICILE * din cadrul financiar multianual actual	Angajamente	20,545	611,899	632,444
	Plăți	20,545	611,899	632,444

* Suma de 52,500 milioane EUR este acoperită de actualul CFM pentru anul 2020.

⁵⁹

Deși modelul se referă la creditele operaționale, în cazul agențiilor, pentru a prezenta în mod cuprinzător impactul activităților operaționale, pare mai adecvat să se ia în considerare creditele operaționale (titlul 3), dar și creditele administrative corespunzătoare (titlurile 1 și 2). Acesta include numai contribuția UE (94 %), în timp ce pentru DG HOME fondul (100 %) a fost luat în considerare, astfel cum arată ulterior detaliile privind contribuția țărilor asociate spațiului Schengen.

— **CFM 2021-2027**

Rubrica din cadrul financiar multianual 2021-2027	4	Rubrica: Migrație și gestionarea frontierelor
--	----------	---

milioane EUR (cu trei zecimale)

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL ⁶⁰
Credite operaționale (IGFV)	Angajamente	(1)	70,000	80,000	90,000	100,000	101,000	102,000	104,500	647,500
	Plăți	(2)	70,000	80,000	90,000	100,000	101,000	102,000	104,500	647,500
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul programului ⁶¹	Angajamente = Plăți	(3)								
Credite operaționale și credite administrative (Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă)	Angajamente	(1)	1 188,512	1 347,769	1 546,437	1 649,203	1 799,857	1 851,374	1 886,999	11 270,151
	Plăți	(2)	1 188,512	1 347,769	1 546,437	1 649,203	1 799,857	1 851,374	1 886,999	11 270,151
TOTAL credite pentru pachetul financiar al programului	Angajamente	=1+ 3	1 258,512	1 427,769	1 636,437	1 749,203	1 900,857	1 953,374	1 991,499	11 917,651
	Plăți	=2+ 3	1 258,512	1 427,769	1 636,437	1 749,203	1 900,857	1 953,374	1 991,499	11 917,651

⁶⁰ Suma de 647,500 milioane EUR este acoperită de următorul CFM pentru perioada 2021-2027 și a fost prevăzută în propunerea privind IGFV din iunie 2018.

⁶¹ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

Rubrica din cadrul financiar multianual 2021-2027	7	Administrație publică europeană
--	----------	---------------------------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2021	Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
DG: HOME									
• Resurse umane		1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	8,008
• Alte cheltuieli administrative		0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,560
TOTAL DG MIGRAȚIE ȘI AFACERI INTERNE	Credite	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	8,568
TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual pentru perioada 2021-2027	(Total angajamente = Total plăți)	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	8,568

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL
TOTAL credite la RUBRICILE ** din cadrul financiar multianual pentru perioada 2021-2027	Angajamente	1 259,736	1 428,993	1 637,661	1 750,427	1 902,081	1 954,598	1 992,723	11 926,219
	Plăți	1 259,736	1 428,993	1 637,661	1 750,427	1 902,081	1 954,598	1 992,723	11 926,219

**Suma de 647,500 milioane EUR este acoperită de următorul CFM pentru perioada 2021-2027 și a fost prevăzută în propunerea privind IGFV din iunie 2018.

3.2.2. *Sinteza impactului estimat asupra bugetului total al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (inclusiv creditele operaționale și creditele administrative și luând în considerare contribuțiile țărilor asociate spațiului Schengen).*

milioane EUR (cu trei zecimale)

Ase indica obiectivele și realizările	Anul		Anul		Anul		Anul		Anul		Anul		Anul		Anul		Anul		TOTAL	
	2019		2020		2021		2022		2023		2024		2025		2026		2027			
Ø	Numărul de membri ai personalului	Costuri	Numărul de membri ai personalului	Costuri	Numărul de membri ai personalului	Costuri	Numărul de membri ai personalului	Costuri	Numărul de membri ai personalului	Costuri	Numărul de membri ai personalului	Costuri	Numărul de membri ai personalului	Costuri	Numărul de membri ai personalului	Costuri	Numărul de membri ai personalului	Costuri	Numărul total	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 „MANDATUL ACTUAL”																				
EBCGA	880	330.095	1000	342.795	1000	349.651	1000	356.644	1000	363.776	1000	371.052	1000	378.473	1000	386.042	1000	393.763	1000	3,272.291
ETIAS (infrastructură și funcționare)		-		5.456		5.130		5.130		4.045		4.045		4.045		4.123		4.267		36.240
Interoperabilitate (infrastructură și funcționare)		-		-		-		0.274		2.660		0.053		-		-		-		2.987
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1		330.095		348.251		354.780		362.048		370.481		375.150		382.518		390.166		398.030		3,311.518
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2 „CORPUL PERMANENT AL POLIȚIEI DE FRONTIERĂ ȘI GĂRZII DE COASTĂ LA NIVEL EUROPEAN”																				
Costuri cu personalul (categoria 1)	750	20.344	1,500	122.063	2,000	189.875	2,000	217.000	2,500	244.125	2,500	271.250	3,000	298.375	3,000	325.500	3,000	325.500	3,000	2,014.031
Costuri cu trimerile (categoriile 1-2-3)****	0	-	10,000	292.200	10,000	309.600	10,000	309.600	10,000	327.000	10,000	327.000	10,000	344.400	10,000	344.400	10,000	344.400	10,000	2,598.600
Formare (categoriile 1-2)*****	0	-	2,600	51.500	3,600	26.000	3,600	26.000	4,600	33.500	4,600	33.500	5,600	41.000	5,600	41.000	5,600	41.000	5,600	293.500
Subvenție (categoriile 2-3)*****	0	-	8,500	105.251	8,000	111.089	8,000	111.089	7,500	116.948	7,500	116.948	7,000	122.792	7,000	122.792	7,000	122.792	7,000	929.700
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2		20.344		571.013		636.564		663.689		721.573		748.698		806.567		833.692		833.692		5,835.832
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 3 „ACHIZIȚIONAREA ECHIPAMENTELOR PROPRII ALE AGENȚIEI”																				
Costurile echipamentelor EBCG*		-		-		70.000		175.000		280.000		330.000		425.000		445.000		475.000		2,200.000
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 3		-		-		70.000		175.000		280.000		330.000		425.000		445.000		475.000		2,200.000
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 4 „CONSOLIDAREA ACTIVITĂȚILOR AGENȚIEI LEGATE DE RETURNARE”																				
Returnări**		-		-		180.000		210.000		250.000		277.500		277.500		277.500		277.500		1,750.000
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 4		-		-		180.000		210.000		250.000		277.500		277.500		277.500		277.500		1,750.000
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 5 „SUPRAVEGHEREA FRONTIERELOR EUROPENE – EUROSUR ȘI ACTIVITĂȚILE DE PLANIFICARE”																				
Îmbunătățirea funcționării EUROSUR***		-		3.000		3.000		3.000		3.000		3.000		3.000		3.000		3.000		24.000
Extinderea domeniului de aplicare al		-		17.000		17.000		17.000		17.000		17.000		17.000		17.000		17.000		136.000
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 5		-		20.000		20.000		20.000		20.000		20.000		20.000		20.000		20.000		160.000
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 6 „INTEGRAREA FADO”																				
FADO	1	-	1	1.500	1	1.500	1	1.500	1	1.500	1	1.500	1	1.500	1	1.500	1	1.500	1	12.000
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 6		-		1.500		1.500		1.500		1.500		1.500		1.500		1.500		1.500		12.000
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 7 „ÎNFIINȚAREA ANTENELOR”																				
Antene	2	0.210	2	1.290	5	1.530	5	1.561	5	1.592	5	1.624	5	1.656	5	1.689	5	1.723	5	12.874
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 7		0.210		1.290		1.530		1.561		1.592		1.624		1.656		1.689		1.723		12.874
COSTURI TOTALE	-	350.648	-	942.054	-	1,264.374	-	1,433.797	-	1,645.145	-	1,754.471	-	1,914.741	-	1,969.547	-	2,007.446	-	13,282.225

3.2.3. Impactul estimat asupra resurselor umane ale Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă

3.2.3.1. Rezumat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

Personalul și costurile aferente sunt deja prevăzute în COM (2015) 671. Numărul de angajați ar trebui să rămână constant începând din anul 2020, la nivelul de 1000.

	Anul 2019	Anul 2020	Anul 2021	Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027
Agenți temporari (grade AD)	242	275	275	275	275	275	275	275	275
Agenți temporari (grade AST)	242	275	275	275	275	275	275	275	275
Agenți contractuali	202	230	230	235	250	234	230	230	230
Experți naționali detașați	194	220	220	220	220	220	220	220	220
TOTAL	880	1 000	1 000	1 005	1 020	1 004	1 000	1 000	1 000

Dezvoltarea personalului statutar din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european

Cerințe privind personalul (ENI):

	Anul 2019	Anul 2020	Anul 2021	Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027
Agenți temporari (grade AD)	188	375	500	500	625	625	750	750	750
Agenți temporari (grade AST)	187	375	500	500	625	625	750	750	750
Agenți contractuali	375	750	1 000	1 000	1 250	1 250	1 500	1 500	1 500
TOTAL	750	1 500	2 000	2 000	2 500	2 500	3 000	3 000	3 000

Vă rugăm să indicați data preconizată a recrutării, să adaptați suma în mod corespunzător (dacă recrutarea are loc în luna iulie, se va lua în calcul doar un procent de 50 % din costurile medii) și să furnizați explicații mai detaliate.

Cerințe detaliate privind personalul

Corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european va consta din trei categorii diferite de personal operativ.

Personalul operativ al corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european înseamnă polițiștii de frontieră, escorte pentru returnări, specialiști în materie de returnare și alte categorii relevante de personal angajate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, detașate pe lângă agenție de către statele membre sau trimise pe termen scurt de către statele membre pentru a acționa ca membri ai echipelor de gestionare a frontierelor, ai echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației sau ai echipelor de returnare cu competențe executive, precum și ca personal responsabil cu funcționarea unității centrale a ETIAS.

Personalul din categoria 1 (personal statutar) va fi un nou tip de personal al UE în cadrul agenției, căruia îi sunt conferite competențe executive, inclusiv utilizarea forței, atunci când acționează în calitate de membru al echipei trimise din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european.

Având în vedere faptul că este nevoie de un sprijin indispensabil pentru crearea unui corp permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european (recrutare, gestionare zilnică, planificare operațională etc.), coordonarea operațiunilor, asigurarea necesităților în materie de personal ale antenelor, achiziționarea echipamentelor agenției, alte noi sarcini legate de funcționarea poliției de frontieră și a gărzii de coastă la nivel european, inclusiv a Eurosur, mandatul consolidat pentru returnări și preluarea FADO, se prevede că până la 4 % din numărul total al membrilor corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european (4 % din 3 000) ar putea fi angajați ca „personal de sprijin operativ” în cadrul agenției.

În ceea ce privește tipul de posturi, personalul statutar va fi alcătuit în proporție de 25 % din personal AD, 25 % din personal AST și 50 % din agenți contractuali. Această defalcare reprezintă distribuția preconizată a diferitelor profiluri, roluri și funcții din cadrul corpului permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european. În special, va fi nevoie de un număr semnificativ de membri ai personalului AD cu competențele, cunoștințele și expertiza profesională necesare legate de utilizarea echipamentelor de ultimă generație, pentru operarea echipamentelor proprii ale agenției (de exemplu, căpitani și ofițeri în cadrul personalului tehnic al aeronavelor și navelor). De asemenea, va fi necesar un număr semnificativ de membri ai personalului AD pentru a asigura funcțiile de planificare și de coordonare pentru numărul mai mare de activități operative desfășurate de corpul permanent al poliției de frontieră și gărzii de coastă la nivel european în raport cu nivelul actual de implicare a agenției. Un număr de membri ai personalului AD vor desfășura, de asemenea, activități de gestionare destinate personalului statutar. În plus, echilibrul dintre diferitele tipuri de personal ar trebui să fie luat în considerare în contextul evoluției tehnologiei în care o serie de sarcini de bază în materie de gestionare a frontierelor vor fi automatizate, în timp ce complexitatea sistemului va necesita un nivel mai ridicat de calificare a personalului care va opera și întreține acest sistem.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat pentru DG-ul sub tutela căruia se află agenția

- ☐ Propunerea nu implică utilizarea de resurse umane
- ☒ Propunerea implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
•Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)									
18 01 01 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	8	8	8	8	8	8	8	8	8
XX 01 01 02 (în delegații)									
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)									
10 01 05 01 (cercetare directă)									
Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁶²									
XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)									
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT și JED în delegații)									
XX 01 04 yy⁶³	- la sediu								
	- în delegații								
XX 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare indirectă)									
10 01 05 02 (AC, INT, END - cercetare directă)									
Alte linii bugetare (a se preciza)									
TOTAL	8	8	8	8	8	8	8	8	8

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

⁶² AC= agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenții de muncă temporară; JED = expert tânăr în delegații.

⁶³ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	8 funcționari vor îndeplini următoarele sarcini: 1) reprezentarea Comisiei în cadrul Consiliului de administrație al agenției; 2) elaborarea avizului Comisiei privind programul de lucru anual și monitorizarea punerii în aplicare a acestuia; 3) supravegherea pregătirii bugetului agenției și monitorizarea execuției bugetului; 4) acordarea de asistență agenției în dezvoltarea activităților acesteia în conformitate cu politicile UE, inclusiv prin participarea la reuniuni ale experților.
Personal extern	

3.2.4. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- ☐ nu prevede cofinanțare din partea terților
- ☒ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

Anii						2019	2020	TOTAL
Țări asociate spațiului Schengen ⁶⁴						21,039	56,523	77,562
TOTAL credite cofinanțate						21,039	56,523	77,562

Anii	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL
Țări asociate spațiului Schengen	75,862	86,028	98,709	105,268	114,884	118,173	120,447	719,371
TOTAL credite cofinanțate	75,862	86,028	98,709	105,268	114,884	118,173	120,447	719,371

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra altor venituri

vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli ☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Impactul propunerii/inițiativei ⁶⁵						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Articolul							

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

⁶⁴ Contribuția țărilor asociate spațiului Schengen este calculată anual de către Frontex, ținând seama de valoarea raportului dintre contribuția UE și PIB pentru țările în cauză. Aceasta reprezintă aproximativ 6 % din totalul bugetului agenției. Contribuția este încasată de agenție.

⁶⁵ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.